

୪୨୮
୧୯୫୮

ଉତ୍ତରାଳ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମିଣ

ଡିସେମ୍ବର, ୧୯୫୭

ଜୀବିତ ଜଳକ ମହାମୂର୍ତ୍ତିଷ୍ଠାନ ପରିତ୍ରା କନ୍ଦିଥ ଅବସରରେ ବିଧାନସଲା ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ହୃଦୟ
ଗାଁରୀଟ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ନିକଟରେ ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀଗୋପାଳ କାମାକୁଳମ, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ଜନଶା ଦକ୍ଷତ ପଣ୍ଡାୟକ, ବିଧାନସଲା ରାଜସତ୍ତ୍ଵ ଶ୍ରୀ ଚିତ୍ତମଣି ଦ୍ୟାନ ପାମତରାୟ,
ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ହେମାନନ୍ଦ ବିଶ୍ୱାମ ଓ ଶୋକସାଂପର୍ଯ୍ୟ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ଲେଙ୍ଗାନନ୍ଦ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଶ୍ରୀବାହୁନାନ୍ଦ ଆପନ ଭର୍ତ୍ତୁଙ୍କି

ବରିଜାରେ ଅବସାରିତ ଆମେରିକା ଜନସର କେନେବାଳ ଶ୍ରୀମତୀ ଟେରିଲ ଟେ. ରିମ୍
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜନଶା ଦକ୍ଷତ ପଣ୍ଡାୟକ ରାଜ୍ୟପାଳ ରାଜ୍ୟପାଳରେ ସାନ୍ତୋଷ କରୁଛନ୍ତି

ଶକ୍ତିଶେଖ ଗୁହରେ ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳ ରାମଚନ୍ଦ୍ର
ଶକ୍ତିଶେଖ ପଦାଧୂଳାରୀ ଓ ଜମ୍ବୁଲାମାନଙ୍କୁ ଜାତୀୟ ସଂହାର ଶପଥ ପାଠ ଉପାଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

ରାଜ୍ୟର ମରୁତି ପରିସିଦ୍ଧ ଅନୁଧାନ କରିଗଲୁ ଆସିଥିବା ଲେଖାୟ ପ୍ରତିନିଧିବଳ
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜନକୀ ବନ୍ଦୁର ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ସହିତ ମରୁତି ପରିସିଦ୍ଧ
ସମ୍ବରେ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲା

ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୪୩ ଭାଗ

୪୮ ସଂଖ୍ୟା

ପ୍ରୋକ୍ଷ ୧୯୧୭ ଶକାବ୍ଦ

ଡିସେମ୍ବର ୧୯୯୭

ଶ୍ରୀ ସତୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର

ପିଲ୍ଲାରୀ

ପ୍ରକାଶନ ଓ ଲୋକସମେତ ବିଭାଗ, ଓଡ଼ିଶା

ସମ୍ବାଦନା ମଣ୍ଡଳୀ

ପ୍ରକାଶିତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କଣ

ବାର୍ଷିକିର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପାଦକ

ଶ୍ରୀ ଶରତେଷୁ ସାମକଳାଯ୍

ସମ୍ବାଦନା ସହଯୋଗୀ

ପ୍ରକଳ୍ପଟ

ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ଦାଶ

ଓଡ଼ିଆ ସରକାରଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ଲାଗ୍ରେସନ୍ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦରକାରୀ ଜଥ୍ୟର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣ୍ ଏହିଙ୍କିମାତ୍ର ଉଚ୍ଛବିଷୟ ପ୍ରପଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ବ୍ୟାଚୋତ୍ତର ଅନ୍ତରେ ବିଷୟ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଏହି ପଢ଼ିବାରେ ସୁକାରା କରାଯାଇଥାଏ । ପେଇଳି ବିଷୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅନୁଯୋଦିତ ଗ୍ରହ ପାଠ ଲେଖି ଲାଭିବା ଉଚ୍ଚିତ ହୁଏ ।

“ଉଚ୍ଛବିଷୟ” ଓଡ଼ିଆ ସରକାରଙ୍କ ପୁଚ୍ଛନାଟ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ଉଚ୍ଚପରିଷଦୁ ପ୍ରତିବାରେ ପଢ଼ିବାରେ ପରାମର୍ଶ ମାତାମତ ଓ ଚିତ୍ରାଧାରା ସବୁ ପଛରେ ଓଡ଼ିଆ ସରକାରଙ୍କର ଦୋଷି ଦୁଇବାକୁ ଫେର ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆ ସରକାରଙ୍କ ସୁଚନା ଓ କୋଳପରିଷଦ୍ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ
ଓଡ଼ିଆ ସରକାର ମୁଦ୍ରଣାବସ୍ଥ, କରକ - ୧୦ରେ ମୁଦ୍ରିତ ।
ଚାରିପ ପେଟିଶନ : ବ୍ୟାପିକାଳ ବିବିନ୍ଦେସ ସର୍କାର

ବାର୍ଷିକ ବୈନ୍ଦ୍ରିୟ : ₹ ୨୦.୦୦
ପଟ୍ଟିଶନ୍ : ₹ ୨୨.୦୦

ਬਾਬੀਕ. ਦੇਸ਼ : ₹ १०.००
ਪ੍ਰਤੀਲੇਖ : ₹ ९.००

ଷ୍ଟୋର୍

- ରାଧାନାଥ ରଥଙ୍କ କର୍ମମୟ ଜୀବନ ଯୁବତୀତି ପାଇଁ ଦିଗ୍ବିର୍ଜନ ୧ ଶ୍ରୀ-କାନକୀ ବଳ୍ଲବ ପଞ୍ଜନାସ୍ବକ
ଏବ ଅବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରତିଭାର ଆହଲିପି ୩ ଶ୍ରୀ ପଠାଣି ପଞ୍ଜନାସ୍ବକ
ରାଧାନାଥବାବୁ ଓ ଉତ୍ତଳ ସମ୍ମିଳନୀ ଚେତୋ ୫ ଶ୍ରୀ ବସନ୍ତ କୁମାର ପାଣିଗ୍ରାହୀ
କର୍ମେ ଜୀବୀ ନର ୧୧ ଶ୍ରୀ ଗିରିଜା ଭୂଷଣ ପଞ୍ଜନାସ୍ବକ
ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ଶ୍ରୀଶାଳୀ ଲେଖନୀ ୧୩ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ କୁମାର ପଞ୍ଜା
ସାମାଜିକ ଜୀବନ ଉପରେ ଚଳକିତ୍ତର ପ୍ରଭାବ ୧୫ ଶ୍ରୀ ରଣଧୀର ଦାସ
ମାଲା-କାନ୍ଦିରି କିଳ୍ଲାର ଅଧିବାସୀ ଭାଷା, ସଂସ୍କୃତ ଓ ପରମତା ୧୭ ଶ୍ରୀ ଅଞ୍ଜନ ନାଲ୍ଲା
ସାମାଜିକ ଅଙ୍ଗୀକାର ଓ କବି ବୈଷ୍ଣବପାଣି ୧୯ ଡକ୍ଟର ଲକିତ ରଙ୍ଜନ ଦାସ
ପ୍ରଭାବହଳ ମହାରାଜା ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭାଜଦେବ ୨୧ ଶ୍ରୀମତୀ ରୀତା ଶ୍ରୀଚନ୍ଦ୍ର
ପୋଡ଼ାଗଢ଼ର ଇତିହାସ ୨୩ ଡକ୍ଟର ଦେଖାଣି ବେହେରା
ଗଣକବି ଚୌତ୍ତବପାଣି ଜୟନ୍ତୀ ସମାଜୋତ ୨୫ ଶ୍ରୀ ଶୁଭେନ୍ଦୁ ବର୍ମା
ବାଟିଦୂର ରାଧାନାଥ ୨୭ ଶ୍ରୀ ବୁର୍ଗାର୍ଦିଗଣ ପଦ୍ମଜୀ
ଗଜାପୁତ୍ର ବାବୁଜୀ ୨୯ ଶ୍ରୀମତୀ ନିରୂପମା ବର୍ମା
ସନ୍ଧାନ ପରିତ୍ରମା ୩୦

ରାଧାନାଥ ରଥଙ୍କ କର୍ମମୟ ଜୀବନ ସୁବପୀତି ପାଇଁ ଦିଗ୍ବିର୍ତ୍ତନ

ଶ୍ରୀ ଜାନକୀ ବଲୁର ପଞ୍ଜନାୟକ

ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କର ଏକଶହ ବର୍ଷର କର୍ମମୟ କ୍ରିୟାଶୀଳ ସୃଷ୍ଟିଗାରୀ ଜୀବନ ସୁବସମାଜର ଅନୁକରଣୀୟ । ସୁବବମାନେ ଜାକରି ଆବର୍ଣ୍ଣରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ନୃତ୍ୟ ଗାରଚବର୍ଷ ଗଠନ ଜରିବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାବନ୍ତ ହେବା ଉଚିତ । ରାଧାନାଥବାବୁ ଜାକରି ଶିକ୍ଷାଗୁରୁ, ମନ୍ତ୍ରିଗୁରୁ

ଉତ୍କଳମଣି ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପାଇନ କରିଆସିଛନ୍ତି । କର୍ମ ହେଉଛି ପ୍ରଧାନ । ସବୁବେଳେ କର୍ମ ବର୍ତ୍ତିବାର ଯେଉଁ ପ୍ରେରଣା ସେ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ପାଖରୁ ପାଇଥିଲେ, ଜାହାକୁ ସେ ସର୍ବଦା ପାଇନ କରି ଆସିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ କର୍ମଠ ଜୀବନ ବିରଳ । ଯେତେବେଳେ ଯେଉଁ

କାମରେ ହାତ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ସେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ଶାର୍ଣ୍ଣ ଘାନରେ ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚି ପାରିଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାରେ କେତେ ସମାଦର୍ପ୍ରତ୍ଯକ୍ଷିତ ହୋଇଛି ପୁଣି ବିକୁଳ ହୋଇଯାଇଛି ମାତ୍ର ‘ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା’ ପରେ ଆକିଯାଏ ‘ସମାଜ’ କେବେବି ସେପରି ଅଭସାଗ ସମ୍ମନ୍ତରୀନ ନ ହୋଇ ‘ସମାଜ’ କେବେବି ସେପରି ଅଭସାଗ ସମ୍ମନ୍ତରୀନ ନ ହୋଇ କର୍ମକାର ହେଲେ ରାଧାନାଥବାବୁ । ‘ସମାଜ’ ନାମକ ଶିଖୁକୁ ଜମାକାର ହେଲେ ରାଧାନାଥବାବୁ । ରାଧାନାଥବାବୁ ଜକୁ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଜନ୍ମ ଦେଇ ଛାଡ଼ିଯାଇଥିଲେ । ରାଧାନାଥବାବୁ ଜକୁ ପାଇନ କରି ସାମାଦିକଳକୁ ଜୀବନର ଏକନିଷ୍ଠ ବ୍ରତ ରାବେ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରି ତାଙ୍କୁ ଏକ ଦୃଢ଼ତ ଦୂମରେ ପରିଣତ କରିପାରିଛନ୍ତି । ଶ୍ରଦ୍ଧା କରି ତାଙ୍କ ନିଷାର ପଚାତର ନାହିଁ । ଜାରଚବର୍ଷରେ ଯେଉଁ

କେତେବେଳେ ସମାଦର୍ପ୍ରତ୍ଯକ୍ଷିତ ଗୋପକାଳ ହୃଦୟରେ ସାନ ଲାଭ କରିପାରିଛି ତଥା ଗଣି ହୋଇଯିବ । ଓଡ଼ିଶାରେ ‘ସମାଜ’ ହେଉସମ୍ମାନ ପ୍ରମତ୍ତା । ସମାଜର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଲୋକଦେବକମଣ୍ଡଳ ଆନୁକୂଳ୍ୟରେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ହେବାକୁ ରାଧାନାଥବାବୁ ।

ରାଧାନାଥବାବୁ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସ ସାହିତ୍ୟକ । ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଯେଉଁ ଅକୁଳ ଦଖଳ ରହିଛି ତାଙ୍କ ବୃତ୍ତିର ଦେଖାଯାଏ । ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟକୁ ତାଙ୍କର ଅନୂଭ୍ୟ ଦାନ ହେଉଛି, ସମାଜର ସଂପାଦକୀୟ ଓ ଇତ୍ତପିଟି ଜହେ ରହି ଅନେବେଳେ । ଏହି ମହାନ ପୁରୁଷ ସାମାଦିକଳ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ଜାପାର ସେବା କରିଥିଲେ । ସୁତ୍ର ଉତ୍କଳ ଜଠନରେ

ତାଙ୍କର ଦାନ ଅକୁଳନୀୟ । ଉତ୍କଳମଣିଙ୍କ ପରେ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମନନୀୟରେ ସେ ଅହରହ ଜାର୍ଯ୍ୟ କରିଆସିଛନ୍ତି । ସୁତ୍ର ଉତ୍କଳପ୍ରଦେଶ ଜଠନରେ ତାଙ୍କର ଯେଉଁ ଦାନ ରହିଛି, ଜମ ଆମେ କୁଳିଯିଗା ରହିର ନୁହେଁ । ସାମାଦିକ ଭାବେ ଯେଉଁଠି ତୁର ଖେଳି, ଦୂର୍ମାତ୍ର ରହି, ଅତି କଟେର ଭାବେ ସେ ସାମାଦିକର ଧର୍ମ ପାଇନ ଦରି ତାର ସମାଜୋଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସେହି ଓଡ଼ିଶାର ଶ୍ରେସ ସାମାଦିକ । ଜକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାମାଦିକ ଅନୁସରଣ କରିଗା ରହିବ । ଯେଉଁଠି ବଢ଼ି, ମରୁଦି ହୋଇଛି ସେଇଠି ରାଧାନାଥବାବୁ ପହଞ୍ଚି ସମାଜ ମାଧ୍ୟମରେ ସାମାନ୍ୟ କେବା ସହ ସମାଜପତ୍ରରେ ବୁଝିବା ପୁଣ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରି ଲୋକଙ୍କର ଜଗାତପରିଷଦ୍ର ପରିଷଦ୍ର ସମ ଜାର୍ଯ୍ୟ

ଜରିଆସିଛନ୍ତି । ଏବଳି ଜୀବନର ବୁଦ୍ଧିନା ନାହିଁ, ପଚାନ୍ତର ନାହିଁ । ଯେଉଁ ମହାନବ୍ୟକ୍ତି ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗକୁ ଜନସେବାରେ ବିନିଯୋଗ କରି ପାରିଛି, ସେ ଜୀବନ ଧନ୍ୟ । ଗାଧାନାଥବାବୁଙ୍କୁ ଛନ୍ଦୁଦେଇ ଆଠଗଢ଼ ଧନ୍ୟ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପାଇ ଆମେ ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ମଧ୍ୟ ଧନ୍ୟ । ଆଜି ତାଙ୍କର ଗାନ୍ଧୀଷ୍ଠାନି ଜନ୍ମ ଶତବାହିକୀ ସମାଗୋଧ ପାଲନ କଲାବେଳେ ଆଠଗଢ଼ ତଥା ସାର ଦେଶର ଜଣେ ବରପୁତ୍ର, ନାନ୍ଦିଷ୍ଠ ସଂଗ୍ରାମୀ ଜନବିଂଶ ଶତାବୀର ଖେଳ

ଗାଗରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ଆମକୁ ବିଗଦଶ୍ଵନ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆମ ସଂଭୂତିର ଆଶୀର୍ବଦନ ଅନୁସାରେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ସେ ୧୦ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି, ଏହାହିଁ ଉତ୍ସବଜତୀରେ ପ୍ରାର୍ଥନା । ଏହା ଆମ ପାଇଁ ବହୁ ଗାଗ୍ୟ ।

(ଟାଇ / ୧୨ / ୧୨ / ୧୨ ରିଷ ଆଠଗଢ଼ରେ ରାଜ୍ୟଭାବ
ଜନ୍ମ ଶତବାହିକୀ ଉତ୍ସବରେ ମୁଖ୍ୟମତ୍ତ୍ଵରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ରାଜ୍ୟ)

ଓଡ଼ିଶାରେ ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକର ମଞ୍ଜୁରୀ ସମ୍ବର୍ଗରେ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ ଆଲୋଚନା

ଓଡ଼ିଶାର ରହୁ ଓ ସୁକଟେର ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦୁଃଖ ମଂକୁରୀ ବ୍ରାହ୍ମିତ ଜରିବା ନିମିତ୍ତ କେନ୍ଦ୍ର ଜଳସ୍ଥଳ ମଞ୍ଜୁରୀ
ଜନେଶ୍ଵରମିଶ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ଦୁଃଖ ଜାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଜରାଗଲେ ମରୁତି ପ୍ରବଣ ନୂଆପତ୍ତା, ବଳାପାର
ଓ ସୋନପୁର ଜିଲ୍ଲାର ବିଷ୍ଣୁତ ଅତିକୁ ଜଳସେଚନ ସୁବିଧା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ ।

ରମ୍ପୁଣ୍ୟମତ୍ତ୍ଵା ଶ୍ରୀ ବସନ୍ତ କୁମାର ବିଶ୍ୱାଳ ଜନ୍ମ ଦିନେମର ୧୯ ଜାରିଷରେ ନୂଆଦିଲୁ୨୦୧୮ରେ କେନ୍ଦ୍ର ଜଳସ୍ଥଳ ମଞ୍ଜୁରୀ
ଜନେଶ୍ଵରମୁଁ ସାନ୍ତୋଷ କରି ଓଡ଼ିଶାର କେତେକ ଗୁରୁବିଷ୍ଣୁ ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପର ମଞ୍ଜୁରୀ ଓ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା
ସମ୍ବର୍ଗରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ଏହି ଆଲୋଚନା ସମୟରେ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାଳ ୨୧୭ଜୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟାସ ଅଟେଜଣ
ଜାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାକୁ ଥିବା ଲୋକର ରହୁ ଓ ୨୧୧ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟାସ ଅଟେଜଣରେ ହେବାକୁ ଥିବା ନିମ୍ନ ସୁକଟେର
ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକର ବୁଲଟ ମଞ୍ଜୁରୀ ନିମିତ୍ତ ଜାବୀ ଜଣାଇଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ଦୁଃଖଟି ଜାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଜରାଗଲେ
ସଥାକ୍ରମେ ନୂଆପତ୍ତା ଓ ବଳାପାର ଜିଲ୍ଲାର ୩୦,୦୦୦ ହେକ୍ଟାର ଓ ବଳାପାର, ସୋନପୁର ଜିଲ୍ଲାର ୨୪,୦୦୦
ହେକ୍ଟାର ଜାତ ଜମିକୁ ଜଳସେଚନ ସୁବିଧା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ ।

ସଂପ୍ରତି ପ୍ରଧାନ ମଞ୍ଜୁରୀ ଶ୍ରୀ ଏବ୍.ଡି. ଦେବଶ୍ରୀ ମରୁତି ପ୍ରବଣ ଜଳାହାଣ୍ତି ଜିଲ୍ଲା ଜଣ୍ମ ବେଳେ ଏହି ସବୁ ଅତିବେଳେ
ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପ ଜାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଜରାଯିବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ବ ଆବାଧ କରିଥିଲେ । କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଜଳସେଚନ କମିଶନ
ଏହିବୁପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ବୁଲଟ ଟେକ୍ଷଣିକ ତଥା ଆର୍ଥିକ ମଂକୁରୀ ପ୍ରଦାନ କଲେ ବାରମାର ମରୁତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବା
ଏହି ଅତିକ ବହୁର ଜନସାଧାରଣ ଉପକୁଳ ହୋଇପାରିବେ ।

ଯୋଜନା କମିଶନ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରାସ୍ତର ରହିବ କିମ୍ବା ରହିବ ବ୍ୟାରେଇ ଓ ମଧ୍ୟରଙ୍ଗଜ ଜିଲ୍ଲାର ଦେଇ ପ୍ରକଳ୍ପ କିମ୍ବା
ମଧ୍ୟମ ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦୁଃଖକୁ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଯୋଗାଇ ଦେବା ନିମିତ୍ତ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାଳ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ନିମ୍ନ
ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ଅନୁଗୋଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ୧୯୯୭-୯୮ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ଯୋଗାଇ ୬୭୩
ନିମିତ୍ତ ରାତି ହୋଇଥିଲେ । ରେଣ୍ଟାରୀ ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପ ରାମ କେନାଳ କାନ୍ପୁର ପ୍ରକଳ୍ପ ନିମିତ୍ତ ଟେକ୍ଷଣିକ
ସହାୟତା ପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ ନିମିତ୍ତ ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ରାତି ହୋଇଥିଲେ ।

ଏକ ଅବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରତିଭାର ଆୟକିଷି

ଶ୍ରୀ ପଠାଣି ପଟ୍ଟନାୟକ

ମିହାକବି କାରିଦାସ ଜଗତ ଚିଖ୍ୟାତ କବି । ମାତ୍ର ଜକର କାବ୍ୟ ସଂସାରର ରସ-ମାଧ୍ୟମ୍ୟ ଆହରଣ କଲାବେଳେ ସୁରଙ୍ଗ ଜାକାରାର ମଳିନାଥ ମନେ ପଡ଼ନ୍ତି । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନାଟ୍ୟକାର ସେବକସମ୍ପର୍କ ଯାମୋଚବଗଣ ସମାଲୋଚକ ତ୍ରାଭଲେଖୁ ରୁଚି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ମହାଯୋଗୀ ଅଗବିଦ୍ଵାରା ପଞ୍ଚିତେରା ଆଶ୍ରମର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମହତ୍ଵ ଉପରାହି କରିବାପାଇଁମା'ଜଗ ଚିଗାଧାରା ସହିତ ପରିଚିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଆଏ । ସେହିପରି ପୁରୁଷୋରମ ଗୋପବହୁକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହେବାର ସୁଯୋଗ କେବଳ ମିରିଆୟ ଶ୍ରୀଯୁଷ୍ଠ ଗାଧାନାଥ ରଥକ କେଖା କରିଆଗେ । ମହାମନା ଗୋପବହୁ ଓଡ଼ିଶାର ସେହି ଦୁର୍ଦେଶରେ କିପରି ରହୁଟିଏ ଥିଲେ, ତାହା ଲିପିବକ୍ଷ କରି ଏକ ଜାତୀୟ କାନ୍ତିରୁ ସାଧନ କରିବାପାଇଁ ଗାଧାନାଥ ଆଜୀବନ ଚେଷ୍ଟା କରି ଆସିଛନ୍ତି । ଜାୟ ସହିତ ଜୀମା ପରି ସେ ଉତ୍କଳମଣି ଗୋପବହୁକର ଶେଷ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହଚର ଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ଅପୂର୍ବ ମାନବ-ପ୍ରେମ ଓ ଜୀବନ-ଚିନ୍ତାସା ସଂପର୍କରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆପରିବ ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସ ଜାବରେ ଗାଧାନାଥଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆର କିମ୍ବା ଅଧିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ପାରିବ ?

ସଂସାରରେ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିଭା ଦେଖୁଗାକୁ ମିଳନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରତିଭା ଓ ଅନ୍ୟଟି ଅବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରତିଭା । ଗୋପବହୁକ ଆଦର୍ଶରେ ଉତ୍କୁଣ୍ଠା ବୟସରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସମାଜ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓ ସେବା-ଆୟୋଜନ ସହିତ ନିଜକୁ ସମ୍ମୂର୍ଦ୍ଧ ଜାବରେ ନିରିଷ୍ଟ କରି ଦେଇଥିଲେ ହେଁ ଗାଧାନାଥ କେବଳ ଏକ ଜୀମା ମାତ୍ର ବୋଲି ମନେ କରିବା ଭବିତ ନୁହେଁ । ସେ ବାସ୍ତବିକ ଏକ ଅବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରତିଭା । ଏହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଗୋପବହୁକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓ ଆଦର୍ଶ ସହିତ ଏପରି ଜାବରେ ନିଜକୁ ସାମିନ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ 'ସମାଜ' ଓ ଗାଧାନାଥଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବେ ଯେପରି ଏବଂ ଅଗେବ ସମର୍ପ ଆପେ ଆପେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଯାଏ । ଗାଧାନାଥ ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି-ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ୟକୁ ଆଜୀବନ ଶୁସ୍ତିତ କରି 'ସମାଜ' ଅନୁଷ୍ଠାନର ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ନିର୍ମାଣରେ କେବଳ ହୀଏ ଦେଇନାହାନ୍ତି, ତାହାରି ମଧ୍ୟରେ ସେ ନିଜକୁ ଜୀବନ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଗାଧାନାଥଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଦର୍ଶନ କରି ମୁଖ ଦର୍ଶନ ରୂପେକି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିପଦିତ ନିୟକନାୟିକାଙ୍କ ଶତମାନରେ ପ୍ରକାଶ କରିଆଏ । ମାତ୍ର ଏହି

ପ୍ରଶାସନ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ସେହି ଜନାନ୍ତି ସେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଜାବରେ ବିସୁଚ ହୋଇଯାଏ । କାପଦିକ ଅଭିଭାବରେ ଥାର ସାଧବନଶ ଚିରକାଳ ଜନକଳ୍ୟାଣରେ ରତ ଆଆନ୍ତି ଦୀନ ॥ ସାଂପ୍ରଦୟିକ ଉତ୍କଳ ସର୍ବତ୍ରେଷ୍ଟ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସାଂବଦପତ୍ର ଏବଂ ସମୃଦ୍ଧ ମୃଦୁଗାନ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସତ୍ୟବଳୀ ପ୍ରେସର ଏତିଜ୍ଞାନିକ ବିଜାଣ ପଥରେ ପଞ୍ଚିତ ଗୋପବହୁ, ପଞ୍ଚିତ ନୀଳକଷ୍ମୀ, ପଞ୍ଚିତ ଗୋପବରାଶ, ପଞ୍ଚିତ କୃପାବିନ୍ଦୁ ଓ ପଞ୍ଚିତ ଲିଙ୍ଗବାଚ ମିଶ୍ର ପ୍ରଭୃତି ସାଧକମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥା ନିହିତ ଥିଲେହେଁ ପେଦିନର ସେହି ଶିଶୁ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ କାନ୍ଧେର କେବେଳ ଆଜି ବିଶାଳ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଜାବରେ ଦେଖୁଗାରେ ଗାଧାନାଥଙ୍କ ମନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ୟନ୍ତ ଯୋଗ୍ୟ ।

ଏହି ସଂପର୍କରେ 'ସମାଜ'ର ଏକ ଅଗ୍ରନେତା ଜକାର କରିବା ଅଧିକ ସମ୍ଭାବ ହେବ ।

"ଚର୍ଚମାନ, 'ସମାଜ'ର ସମାଜକୁ ୧୯୧୯ ଅକ୍ଟୋବର ପହିଲା

ତାରିଖରେ ସିଂହରୂମିରୁ ସରକାରୀ ଚାକିରି ଛାତି ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ଆହ୍ଵାନରେ ସତ୍ୟବାଦୀରେ ଯୋଗଦେଇ ଜ୍ଞାପାଶାନାର ପରିଚାଳନା ଦୟିତ ନେଲେ । ୧୯୧୯ ଅକ୍ଟୋବର ତାରିଖରେ ବିଜ୍ୟବଦ୍ଧମୀ ଦିନ କ୍ରାତନ ଆକାରର ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ ‘ସମାଜ’ ସାପ୍ରାହିକ ରୂପେ ସତ୍ୟବାଦୀରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ସେହିଦିନଠାରୁ ବର୍ଷମାନର ସଂପାଦକ ତଥା ଅନେକ କର୍ମୀ ଏ ସଂପ୍ରା ସହିତ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମତ ରହିଆଏଇଛନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ବାରଶହ ଟକାର ଯେଉଁ ଛାପାଶାନାଟି ସତ୍ୟବାଦୀରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା, ବିଶ୍ୱରକ କୃପାରୁ ଏହି ୪୭ ବର୍ଷ ଭିତରେ ସେହି ଜ୍ଞାପାଶାନ ଓ ୧୯୩୦ରେ ଜ୍ଞାପିତାଙ୍କ ଲବଣ୍ୟ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଜ୍ଞାପାଶାନ ଦିନ ଦେଇନିକରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିବା ‘ସମାଜ’ ଓ ସତ୍ୟବାଦୀ ପ୍ରେସର ଘରବାତି ଆଣି, ସମ୍ବିର ମୂଲ୍ୟ ବର୍ଷମାନ ୪୭ ଲକ୍ଷ ଟକା ହୋଇପାରିଛି । ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନର ୫୭ ବର୍ଷର କ୍ରମବିଜାଶର ଗୋଟିଏ ବିବରଣୀ କେତେକ ପୁରୁଣା ହିସାବ ବିଜାବର ପଣେତିବୁ ସହ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ଜନ୍ମ ଜୟତାର ସ୍ମୃତି ପୂଜା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି ।

୧୯୩୦ ପରିଠାରୁ ଜାରେଇ ଓ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରାୟ ସବୁ ସମ୍ବଦପତ୍ର ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟକ ପୁସ୍ତକ, ରିପୋର୍ଟ ଏପରିକି ବନ୍ଦ ଦୁଷ୍ଟାପ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଓ ରିପୋର୍ଟ ଧାରାବାହିକ ଜାବରେ ଗୋଟିଏ ଲାଇବ୍ରେରୀରେ ସଂରକ୍ଷଣ କରି ରଖାଯାଇଛି । ସମ୍ବଦପତ୍ର ଓ ବିଭିନ୍ନ ପତ୍ରପତ୍ରିକା, ଆଲୋଚନାପତ୍ର ଓ ମାଗାଜିନ ଛତା ବର୍ଷକୁ ହାଗାହାରି ପାଞ୍ଚହଜାର ଟକାର ପୁସ୍ତକ ବିଶ୍ୱାସାଏ ।” (ସମାଜ ସଂପାଦକାଳ - ୧୯୩୧, ୧୦/୧୯୩୧)

ଗୋପବନ୍ଧୁ ୧୯୨୮ ସାଲରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ‘ଦେନିକସମାଜ’ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ଓ ଆଶୀର୍ବଦ ଲାଭ କରିଥିଲେ ହେତୁ ତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନରେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାର ପାରିନଥିଲା । ୧୯୩୦ ସାଲରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନର ବୃଯୋବିଜାଶ ସହିତ ଜ୍ଞାନାଥକର ତପସ୍ୟା କେବଳ ଅନୁଭୂତ ହୁଏନାହିଁ, ତାଙ୍କର ପ୍ରୟକ୍ରିୟରେ ‘ସମାଜ’ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ସଂସ୍କୃତ ଯେଉଁ ମୂଲ୍ୟବାନ ଗ୍ରନ୍ଥଗାର ବିଜାଶପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି, ତାହା ଯେ ଏକ ଅମୂଲ୍ୟ ବାଚନ ଅନୁଷ୍ଠାନ, ଏଥରେ ଅଣ୍ମାତ୍ର ସଦେହ ନାହିଁ ।

ବିପରେତୁ ଅଗ୍ରଲେଖାରୁ ଜ୍ଞାପାଶାନରେ ଯେ ୧୯୧୯ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅକ୍ଟୋବର ପହିଜା ତାରିଖରେ ସିଂହରୂମିରୁ ସରକାରୀ ଚାକିରି ଛାତି ରାଧାନାଥବାବୁ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ଆହ୍ଵାନରେ ସତ୍ୟବାଦୀରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସତ୍ୟବାଦୀ ଜ୍ଞାପାଶାନର ପରିଚାଳକ ଜାବରେ ଯୋଗଦେଇ ଏହି ମାତ୍ର ଚିନ୍ତିଦିନ ପରେ ସାପ୍ରାହିକ ‘ସମାଜ’ ଆମ୍ବପ୍ରକାଶ କଲା । ତେଣୁ ‘ସମାଜ’ର ପରିଚାଳକ ହେବା ରାଧାନାଥକ ପକ୍ଷରେ ଆବସ୍ଥାକ ନ ଥିଲା । ବରଂ ତାହାଥିଲା ଦୂରତ୍ବରେ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ସୁପରିବହିତ ବିଜାର । ଗୋପବନ୍ଧୁ ଯଥାର୍ଥ ବିହୁର ଗ୍ରାହକ ଥିଲେ

ଏବଂ ନିଜର ଆଦର୍ଶକୁ ଜାର୍ଯ୍ୟବାଚୀ କରିବାପାଇଁ ଉପରୁ ସହଯୋଗୀ ନିର୍ବଚିତ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେବନ ଏହି ହୃଦୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଉପରେ ଯେଉଁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଚାରାଚିର ବାନ୍ଧିତ ଅର୍ପଣା କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ଯେ ଏକ ମହାତ୍ମାଙ୍କରେ ପରିଣତ ହେବା ଏଥରେ ଆର୍ଥିର୍ୟ ହେବାର କିଛି ନାହିଁ ।

ତେବେ ଏହା କିପରି ସମ୍ଭବ ହେଲା ? ପ୍ରସଙ୍ଗକୁମେ ଏଠାରେ ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କର ନିଜର ବକ୍ତବ୍ୟ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇ । “ଘରଣାକ୍ରମେ ୧୯୧୮ ବେଳେ ମୁଁ ସିଂହରୂମି ଚାରିବସାଠାରେ ସରକାରୀ ଚାକିରିରେ ଥାଏ । ଗୋପବନ୍ଧୁ ସେହି ସମସ୍ତେ ସିଂହରୂମିରେ ସ୍କୁଲ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ ଓଡ଼ିଆ ଶିକ୍ଷା ଆନ୍ଦୋଳନ ଆଇବା କଲେ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଚାରିବସାଠାରେ ସରକାରୀ ଚାକିରିରେ ଆଇ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଏସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯବଳିଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । ତେଣୁ ଅନେକ ବିଷୟ ମୋ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସୁଥିଲା ।” (ଗୋପବନ୍ଧୁ ଗ୍ରୀବ ସଂଖ୍ୟା ସମାଜ - ୧୯୪୧, ପୃଷ୍ଠା)

ସେତେବେଳେ ବିହାର-ଓଡ଼ିଶା ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦେଶ ଥିଲା ଏହା ଗୋପବନ୍ଧୁ ବିହାର-ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭାର କଣେ ସର୍ବମାନ ସଭ୍ୟଥିଲେ । ଗୋପବନ୍ଧୁ ଚର୍ବାଳୀନ ବନ୍ଦ ଉପାଧି କର୍ମୀର ସହଯୋଗରେ ସିଂହରୂମି ଅଞ୍ଚଳରେ ଓଡ଼ିଆ ଜାଷାର ପ୍ରଗରହଣ ଉପରେ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରୟବ୍ରତରେ ସିଂହରୂମିର ବିଭିନ୍ନ ସାନରେ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଗଢି ଉଠିଲା । ସେତେବେଳେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ଶାସକ ଥିଲେ ପ୍ରବଳ ପରାକ୍ରମୀ ଗ୍ରାମୀରେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ଶାସକ ଥିଲେ ପରାକ୍ରମୀର ସାହେବ । ଗୋପବନ୍ଧୁ ଏହି ଜ୍ଞାପାଶାନର ଉପରେ ବାହେବକୁ ସିଂହରୂମିରେ ଓଡ଼ିଆ ଜାଷାର ସ୍ମୃତି ପାଇଁ ନିବେଦନ କରି ୧୯୧୯ ଫେବୃଆରୀ ୨୪ ତାରିଖରେ ଯେଉଁ ପତ୍ର ଲେଖିଥିଲେ, ତାହା ଏକ ଏତିହାସିକ ଦଲିଲ ଥିଲା ଗୋପବନ୍ଧୁ ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କର ମତ । ଉପରୋକ୍ତ ଶ୍ରୀଦେବୀଶ୍ୱର ସମାଜରେ ‘ବର୍ତ୍ତନା ଓ ସାଧନା’ ଶାର୍ଷକ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ରାଧାନାଥବାବୁ ଲେଖିଥିଲେ- “ମୋର ସୌଭାଗ୍ୟ, ମୁଁ ସେବନେବେଳେ ତାଙ୍କ ସାହେବ ରହି ସେ ତାଙ୍କୁଥିବା ପତ୍ରର ଚିଠି କରି ନେଇ ଜାଗପ ଆବି କରି ତ ତାଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ସ୍ଵେଚ୍ଛା ମଧ୍ୟ ପାଇଥିଲା ।” ଏହି ଆଲୋଚନାରୁ ଜଣାଯାଉଥିଲା ଯେ ଗୋପବନ୍ଧୁ ସିଂହରୂମି-ଶିକ୍ଷା-ଆନ୍ଦୋଳନ କାଳରେ ସେ ତରୁଣ ରାଧାନାଥବାବୁ ନିକଟ ସମର୍ପଣରେ ଆସି ତାଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଶବ୍ଦିର ପରିଚିତ କରିଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରି ଏକ ମହାନ ଜାଗପ କରିଥିଲେ । ଅନୁଷ୍ଠାନର ପୁରୋହିତ ରୂପେ ବରଣ କରି ନେଇ ଆସିଲେ । ସେକାଳରେ ଜାରେଇ ଶାସନ ସ୍ଵପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥିଲା ଏହା ଗୋପବନ୍ଧୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଂଗ୍ରେସର ବଳିଷ୍ଠ ନେତୃତ୍ବ ନେଇ ନଥଗାରୁ ଜାଗପ ଆମ୍ବପରିବହିତ ନାହିଁ । ଆମ୍ବପରିବହିତ ବ୍ୟାପକ ହୋଇଥିଲା ଗୋପବନ୍ଧୁ କହିଛେ ନାହିଁ । ଏଥବେ ସବେ ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ରାଧାନାଥ ସ୍ଵଦେଶୀ ଆମ୍ବପରିବହିତ ଆସନ୍ତରେ ଆସ୍ତାପୋଷଣ କରୁଥିବା ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହକରଣ କାବରେ ସହଯୋଗ କରିବା ତାଙ୍କ ଦେଶମଗେଖର

ଯଥେଷ୍ଟ ପରିଚୟ ଦେଇଥାଏ । ସତେ ଯେପରି ଗୋପବହୁକ ପାଇଁ ହିଁ ରାଧାନାଥବାବୁ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ପରମହାସ ରାମକୃଷ୍ଣଙ୍କ ବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରିବାପାଇଁ ପ୍ରିୟ ଶିଷ୍ଟ୍ୟ ବିବେକାନନ୍ଦ ଯେପରି ଆଜୀବନ ବ୍ରତ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଗୋପବହୁକର ଜୀବନାଦର୍ଶକୁ ବୃପାୟିତ, ଚରିତାର୍ଥ ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାପାଇଁ ରାଧାନାଥଙ୍କ ପରି ଆଉ କିଏ ଉଦୟମ କରିଅଛି ? ତେଣୁ ଏ ସଂପର୍କ କେବଳ ମମଜାଗ ବନ୍ଧନ, ପୂଜ୍ୟପୂଜାର ପ୍ରବନ୍ଧଣା ଅଥବା ମାନସିକ ବିଜ୍ଞାପନ ନଥିଲା, ଏହା ଥିଲା ବିଧ୍ୱନବିଷ୍ଟ । ନଚେତ ବାନକ ଅବସ୍ଥାରେ ଗୋପବହୁକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପ୍ରତି ରାଧାନାଥ ଆକୃଷ ହୋଇ ପଡ଼ିଥାନ୍ତେ ଗାହିଛି ?

ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେହି ରାଧାନାଥଙ୍କ କିଷ୍ଟିତ ‘ଆଜାତର ଦୁଇଟି ଚିତ୍ର’ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ସୁଚିତାରଣ ହିଁ ଆସମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରମାଣ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ।

“୧୯୧୩ ମସିହା । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ବଢକ ରେରେନ୍ଦ୍ର କଲିଜିଏଟ ସ୍କୁଲର ଜଣେ ଛାତ୍ର । ସେହି ବର୍ଷ ଜାତର ବଢକାଟ ଲାର୍ଟ ପାର୍ଟିଙ୍ ଓଡ଼ିଶା ଆଗମନ କରୁଥାଆଛି । ତାକ ପୂର୍ବରୁ ଆଉ କୌଣସି ବଢକାଟ ଓଡ଼ିଶା ପରିଦର୍ଶନରେ ଆସି ନଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ କଟକର କିମ୍ବା ପଡ଼ିଆରେ ଏକ ବିଜାଟ ଦରବାରର ଆୟୋଜନ ହେଇଥାଏ । ଏହି ଦରବାରର-ଆଜମର କହନାଟାତ ଥିଲା ଏବଂ ଏଠାରେ ଜନସମାଗମ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ଅଭୁତ ।” ଦରବାର ସଂପର୍କରେ ରାଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କର ବରତ୍ୟ ଏହିପରି -

“ଯେଇମାନେ ଦରବାରରେ ଉତ୍ସବ ପାଇଥାଆଛି, ସେମାନେ ନିଜକୁ ଭାଗ୍ୟବାନ ଦେଇ ମଣ୍ଡଳୀର ମନ୍ଦିର ପାଠପତ୍ରା ଓ ଭାଜାଲାକୁଜାଳ ଉଚିତରେ ଛାନ ଓ ଆସନ ପାଇଁ କି ପ୍ରତିଯୋଗିତା ! ପୋଖାକ ପରିଚ୍ଛବର କି ଆଜମର ।”

ସେହିଦିନ ଏକ ଅପୂର୍ବ ମିଳନର ଜାହାଣୀ ଶିଖିବଦ୍ୱ କରି ଲେଖକ ଲେଖିଛନ୍ତି - ସେବିନ ବିକ୍ରି ଆଦିମରହାନ ଏକପ୍ରଚାର ବିଷ୍ଣୁ ରାବାପନ ସାଧାରଣ ଧୋତି-ଚାଦର-କୁରୁତା-ପିଣ୍ଡ କେତେବେଳେ ଉଚିତିଷ୍ଠିତ ଦେବସ୍ଥୀ ମୁଦ୍ରକ ଜଣେ କ୍ଷୁଦ୍ରକାନ୍ତ ଗୌରବର୍ଣ୍ଣ ସୁନ୍ଦର ଶୁଣ୍ଡିଧାରୀ ନିଯୋଜ୍ୟସଙ୍ଗ ସଙ୍ଗେପାଦରେ ତାଙ୍କ ଜନି ବାରବାଟ ଦୁର୍ଗ ରିତରକୁ ଯାଉଥୁବାର ଦେଖାଗଲା । ସେତିକିବେଳେ ବିଜିନ ସ୍କୁଲର ଛାତ୍ରମାନେ ପଢ଼ୁଆର କରି କିମ୍ବା ଉଚିତକୁ ଜାଗିଥାଏଥାଛି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେ ପଢ଼ୁଆରରେ ଥାଏ । ଆମେ ସେତେବେଳେ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସାଜରେ ପଢ଼ୁଆରରେ ଯାଉଥାଏ । ଉପଚୋତ ଧୋତି-ଚାଦର-କୁରୁତା-ପିଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆମ ପାଖଦେଇ ଯାଉଥାଏଛି । ମୋର ମନେ ପଢ଼ୁଛି, କଲିଜିଏଟ ସ୍କୁଲର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ସ୍ଵର୍ଗ ମୁହଁରୀ ରାଧାନାଥ ଏବଂ ପଢ଼ୁଆର ଆମର ପଢ଼ୁଆର କାହିଁକି ନାହିଁ ।

ଦେଖୁ ନମସ୍କାର କଲେ । ତାକ ସାଜରେ ଥିବା ଅନ୍ୟମାନେ ପଡ଼ିବ ମୁଁହ୍ୟମ୍ଭାବୁ ମଧ୍ୟ ନମସ୍କାର କଲେ । ଆମେ ପରାରିଲୁ, ‘ସାର, ଏ କିଏ ସେ ? ପଣ୍ଡିତେ କହିଲେ, ‘ସେ ପରା ଗୋପବହୁକ କାଷ !’ ତାକ ସାଜରେ ଯାହାକୁ ଦେଖୁଛି, ସେ ସତ୍ୟବାଦୀ ସ୍କୁଲର ମାଷ୍ଟରମାନେ ।’ ଆମେ ପାଖାଶରେ ପେତେ ପିଲା ଥାଣ୍ଟି, ସମ୍ପେ ନମସ୍କାର କଲୁଁ । ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବହୁକ ଦୀପ ପ୍ରତିନମସ୍କାର ସହ ଭାଙ୍ଗାଇ ହାତଟି ରତାର ଆଶାର୍ବଦ କଲେ । ଅନ୍ୟମାନେ ମୁଁହ୍ୟ ନୁଆର୍ ଆମ ନମସ୍କାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏହା କେତେ ମିନିଟର କଥା । ବିରାଟ ଜନତା ଉଚିତରେ ସେମାନେ କୁଆବେ ମିଶ୍ରିତର କଥା । ଆମେ ପିଲାମାନେ ଦରବାର ପଡ଼ିଆର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଛାନରେ ଯାଇ କୁଣ୍ଡ ହେଲୁ । ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଦେଖାଯାଇବାର ତ କୌଣସି ଅବକାଶ ନଥିଲା । ସମ୍ପେ ହୁଏତ ଏ ଘଣା ପାଷାରି ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମୁଁହ୍ୟକର ଏ ସାକ୍ଷାତ ମୋ ବାଲ୍ୟକାବନର ସୁଚିରେ ଥିଲେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଘଣାକୁ ଦେଖାଇଦେଲା । ୧୯୧୭ ମସିହାକଥା । ସେତେବେଳେ ବଲିଜିଏଟ ସ୍କୁଲ ବକ୍ସିବଜାର ବହୁରାଗତ ବୋଠାରେ ହେଇଥାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ବର୍ଷମାନ ସରକାର ଧାପାଖାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ । ମୁଁ ସାହେବଜାଦା ବଜାରର ଗୋଟିଏ ମେସରେ ରହୁଥାଏ । ପ୍ରତିଦିନ ଆଲାମଗନ୍ଧବଜାର ଏ ଗଜାମନିର ବାଟଦେଇ ବକ୍ସିବଜାର ସ୍କୁଲକୁ ଯାଏ । ଦିନେ ମୁଁ ସେହିପରି ଆଲାମଗନ୍ଧବଜାର ରାତ୍ରାରେ ସୁମମଗବୁ (ସୁର୍ଯ୍ୟ ସୁମମରଣ ନାୟକ) କ ଗରବାଟ ଦେଇ ଗଜାମନିର ରାତ୍ରା ଆତକୁ ଯାଇଛି । ଦରବାର ବେଳେ ବାଟରେ ଶୁଣ୍ଡଧାରୀ ଯାହାକୁ ଦେଖିଲା, ତାକୁର ଅରେ ସେଠାରେ ରେତିଥିଲା । ସେତେବେଳେ ମୋ ବାଟରେ ମୁଁ ଜାଗିଯାଉଥିଲା । ମୁଁ ଯଦିବା ଜଳ ନୀ ଆଗରୁ ଶୁଣିଥିଲି, ପ୍ରତ୍ୟେ ଚିହ୍ନିନଥିଲା । ମୁଁ ଜଳପଛେ ଜାଗିଥିଲା । ମୁଁ ଜଳରେ ଜାଗିଯାଉଥିବା ଦେଖୁ ସେ ଅଛି ସ୍ଵେଚ୍ଛରେ ମୋତେ ତାକି ପରାରିଲେ, କୋର ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ୁଛ ? ମୁଁ କହିଲି - ‘କଲିଜିଏଟ ସ୍କୁଲରେ ।’ ମତେ ପରାରିଲେ, ‘ଏତେ ଜଳରେ ଯାଉଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଶାନ୍ତି ଧରୁନ ? ମୁଁ ଜଳିଲି, ମୋର ହଜା ନାହିଁ । ସେ ମୋର କାନ୍ଦରେ ଥାତ ପକାଇ ଗର କେବଳି, ବସା କେବଳରେ ରତ୍ନାଦି ପରାରି ମୋର ପରିଚୟ ମାଗିଲେ । ମୋତାରୁ ଭରଇ ଶୁଣି କହିଲେ, ‘ତୁମେ ସତ୍ୟକାଳ ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ିବ ? ସାହ୍ୟ ମିନିବ ।’ ମୁଁ କହିଲି, ‘ମୁଁ ଏଠାରେ ବୁଝି ପାଇ ପଢ଼ୁଛି ।’ ସେ ନହିଁଲେ, ‘ହଜ ଅସୁବିଧା ହେଲେ ମୋତେ କହିବ ।’ ପରାରିଲେ - ‘ମୋ ନା ଜାଣିଛ ? ମୁଁ କହିଲି, ‘ନା ।’ ସେ କହିଲେ, ତୁମେ ଶୋପବହୁ ଦୀପ, ସତ୍ୟବାଦୀ ଠିକଣାରେ କିମ୍ବି ରେଖିଲେ ମୁଁ ପାଇବି ।’ ବଢି ଯୌମାମୂର୍ତ୍ତି ସମସ୍ତେବଦନ । ଏପରି ସ୍ଵେଚ୍ଛ ଏ ଶ୍ରୀମତ୍ୟୁତ୍ୟାବରେ ଜଥା କହିଲେ ଯେ, ତାକର ତେହେତା ଓ କଥା ମୋ ସୁତ୍ତିପଟରେ ରତ୍ନିଗଲା । ଦରବାର ପଢ଼ୁଆରରେ ଯେତେବେଳେ ପଣ୍ଡିତ ମହାଶୟ ତାକର ପରିଚୟ ଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ମୋର ଏହି ପୂର୍ବସ୍କୁତ୍ ମନରେ ଜାଗରୁକ ହେଉପାଇଗଲା । (ଶ୍ରୀଜୀପାତ୍ରୀ ପମାତ୍-୧୯୫୫-ପ ୨-୩)

୧୯୧୭ ସାଲରେ କଟକର ଗାଜପଥରେ ମୁହଁର୍ବକର ସାଷାଡ଼ରେ
ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ପରିଚୟ ପାଇ ସ୍କୁଲଙ୍କାତ୍ର ରାଧାନାଥଙ୍କର ମନ
ଉଦ୍‌ବେଳିତ ହୋଇଗଲା । ବାଲ୍ୟକାଳର ସେହି ମଧ୍ୟର ସ୍ଥାନି
ଜାଗରୂକ ହୋଇ ଉଠିଲା । ବିଏ ଏହି ମହାମ୍ୟ, ଯାହାଙ୍କର ଅନ୍ତେତୁଙ୍କ
ସ୍ଵେଚ୍ଛ ବ୍ୟବହାର ତାଙ୍କର ହୃଦୟ କହରରେ ଗୁଞ୍ଜରଣ ସୁର୍ଖି କରିଛି ।
ସେହି ବର୍ଷ ପୁରା ସହରରେ ଉକ୍ତନ ସମ୍ମିଳନୀୟ ଅଧିବେଶନ
ବସିଆଏ । କଟକରୁ ଛାତ୍ର ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଗହଣରେ ରାଧାନାଥ ଯାଇଥିଲେ
ପୁରା ସମ୍ମିଳନାକୁ ଦର୍ଶକ ହିସାବରେ । ସେଠାରେ ବନ୍ତୁ ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ
ଜହାନୀ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମି.ଦାସ ଏବଂ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ
ଦର୍ଶନ କରି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆବେଶମଯୀ ଭାଷଣ ଶୁଣି ମୁଗ୍ଧ
ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ସେ
ଅଜାଣତରେ ଯେ ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇ ପଡ଼ୁଥିଲେ, ଏହା ସେତେବେଳର
ତତ୍ତ୍ଵ ରାଧାନାଥଙ୍କର କଷ୍ଟନାଟୀତ ଥିଲା । ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ
କାଳରେ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଓ ରାଧାନାଥଙ୍କର ମିଳନ ଯେ ଡକ୍ଟିଗାର
ଜାତୀୟ ଜାବନ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟତ ଶୁଭଙ୍କର ହୋଇଅଛି, ଏଥରେ ଦ୍ୱିମତ
ହେବାର ଆଦୌ ଅବକାଶ ନାହିଁ ।

ଜାତୀୟ ଯୁଗର ବିଚକ୍ଷଣ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାର :

ଉଜ୍ଜବିଂଶ ଶତାବୀର ଶେଷ ଚିନ୍ତି ଦଶକ ଏବଂ ବିଂଶ ଶତାବୀର
ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ଦଶକର ଘଟଣାବଳୀ ଜାଣିବାପାଇଁ ହେଲେ
ଶୋରାଣଙ୍କରଙ୍କର ‘ଉଜ୍ଜଳତାପିଳା’ ଅଧ୍ୟନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ
ଅନ୍ୟ ପଥ ନାହିଁ । ସେହିପରି ବିଂଶଶତାବୀ ତୃତୀୟ ଦଶକର
ଆଗେମରୁ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟେ ବହୁ ପଢ଼ିପଢ଼ିକା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲେ
ହେଁ ସମାଜ ସଂକାଦପତ୍ରର ନେତୃତ୍ବ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅବିସମ୍ଯାଦିତ ।
ଏହି ପଢ଼ିକାରେ ଜାଣି ଗାଣି ଅଗ୍ରଲେଖା ଏବଂ ସମାଦକାୟ ଚିପଣୀ
ମାଧ୍ୟମରେ ଗାଧାନାଥ ଓଡ଼ିଶାର ଜତିଜୀବ, ଅର୍ଥନାତି, ରାଜନାତି,
ସମାଜଜୀବନ, ଜିମବତୀ, ସାହିତ୍ୟ ଓ ପୁରାଣ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଯେପରି
ଅନୁଶୀଳନ କରି ଆସିଥିବାରେ ବୌଣସି ସାଧାରଣ ଦେଖିନିକ
ପଢ଼ିକାରେ ଏସବୁ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ କହିଲେ ତହେ । ଅବଶ୍ୟ ଏବଂ କଥା ସ୍ଵୀକାର
କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଜକର ଅଗ୍ରଲେଖାଗୁଡ଼ିକରେ ଗଣ ଅନୁରୂପିତ
ସର୍ବ ତୁଳନାରେ ବୌଣସି ଚିତ୍ର, ବହୁ ପାଠିଗ ଏବଂ ପାଞ୍ଚିତ୍ୟର
ପ୍ରଭବ ଅଧିକ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ତେବେ ସୁନ୍ଦର ଏହି ଲେଖାଗୁଡ଼ିକର
ଏତିହସିକ ମୂଲ୍ୟ ଅତ୍ୟତ ଦେଶ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକବର୍ଷେ ଗୋପବହୁ ଶ୍ରାଦ୍ଧବିବସ ଉଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ସ୍ଵଚ୍ଛ
ସଂଖ୍ୟା ‘ସମାଜ’ରେ ଗୋପବହୁଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଜାଧାନାଥଙ୍କ
ଲିଖିତ ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟତ ପ୍ରତିଧାନଯୋଗ୍ୟ । ଏଥରେ ସେ
ବେଳକ ବ୍ୟକ୍ତିହୃଦୟ ଅନୁରୋଧରେ ଗୋପବହୁଙ୍କର ପ୍ରଶାସା
କରିଛନ୍ତି କହିଲେ ସତ୍ୟର ଅପରାପ ହେବ । ବରଂ ତହିଁରେ ସେ
ବାଣ୍ଡବିକ ପ୍ରତିପାଦନ କରି ଆସିଅଛନ୍ତି ଯେ ଗୋପବହୁଙ୍କ
ସାଧନାଜାବ ହେଉଛି ଓଡ଼ିଶାରେ ଜାତୀୟଜାଗରଣର ସମୟ ।
ତେଣୁ ସାଂପ୍ରତିକ ଜାତର ସାଂସ୍କାରିକ ଜାତିହିସ୍ତ ଆଲୋଚନା ଜାରିରେ

ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ବାଦ ଦେଲେ ତାହା ଯଥାର୍ଥ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ହେବ ନାହିଁ ।
ତେଣୁ ୧୯୧୯ ସାଲରେ ‘ସମାଜ’ ଅନୁଷ୍ଠାନର କମାରାବରେ
ଯୋଗଦାନ କଲେହେଁ ସାଧାରଣ ଷେତ୍ରରେ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କର
ଅଭ୍ୟଦୟକାଳରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିରିଜନ
ଘଟଣାକୁ ସେ ଯେପରି ବୈଜ୍ଞାନିକ ବିଶ୍ୱସଣ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା
ପାଠ କଲେ ବା ପ୍ରତିକ ଚମଳୁତ ହେବାକୁ ପଡ଼େ । ଏଠାରେ
ପ୍ରସଙ୍ଗକ୍ରମେ କେତୋଟି ପ୍ରବନ୍ଧର ଉଦ୍ଦାହରଣ ଦିଆଯାଇପାରେ ।
ଗୋଟିଏ ବର୍ଷର ଶ୍ରୀଦିଶ୍ଵରାମ୍ଭ୍ୟା ସମାଜରେ ଗାଧାନାଥ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ
ଜୀବନର କେତୋଟି ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲେ । ଏଥରେ ୧୯୦୪-୧୯୦୭ ସାଲର କଥା
କୁହାଯାଇଛି । ୧୯୦୩ ସାଲରୁ ଓଡ଼ିଶା ଦେଶମିଶ୍ରଣ ଆୟୋଜନ
ଆଗମ ହେଲା । ୧୯୦୭ ସାଲରେ ଗୋପବନ୍ଧୁ କଲିକତାରୁ ଆଗମ
ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ଏହା
ଏଠାରେ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ପାଇଁ ମନପ୍ରାଣ ଭାବିଦେଲେ । ଗାନ୍ଧି
ଉଦ୍ୟମରେ ତହାଳୀନ ଗଢ଼ଜାତ ନୀଳଗିରି ରଲାକାରେ କିପରି
ହାଇସ୍କୁଲ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଲା ଏବଂ ପଲିଟିକାଇ ଏବେଳି କବନ୍ଦେ
ରାମସେ ଏହି ସ୍କୁଲର ସମ୍ବନ୍ଧି ଦେଖି ବିସ୍ମିତ ହେଲେ ହେଁ କିପରି
ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ପାଇଁ ପ୍ରବଳ ବିଗୋଧ କରିବା ପକରେ ସେ ସ୍କୁଲଟି
ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା, ତାହାର ଚିତ୍ର ଦିଆଯାଇଛି । କେବଳ ସେହିବି
ନୁହେଁ, ସତେ ଯେପରି ଜବିଷ୍ୟତ ସତ୍ୟବାଦୀ ଜୀବିୟ ଅନୁଷ୍ଠାନର
ପରିକଳନା ନୀଳଗିରିରେ ହେଁ ରୂପାଯିତ ହେବାର ଉଦ୍ୟମ
ହୋଇଥିଲା । ସେଠାର ଶିକ୍ଷକମାନେ କେବଳ ବ୍ୟବସାୟିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ
କର୍ମ କରୁ ନଥୁଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଜୀବିୟାବଳୀ ଜାହିଁବି ରଚିଥାଏଗେ
ଲିପିବର୍ଷ ହୋଇ ରହିବ, ତାହାର କାରଣ :

“ଏ ଛାତ୍ର ଶିକ୍ଷକ ସମସ୍ତଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇ ସମସ୍ତଙ୍କ ଜଳମୟ
କଥା ବୁଝନ୍ତି । ଶିକ୍ଷାପ୍ରସାର ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି ।
ଗୋପବନ୍ଧୁ, ହରିହର ନିଜ ହାତରେ ଲୋଗୀସେବା ପ୍ରଭୃତି କାମ
କରି ଛାତ୍ର ଓ ଶିକ୍ଷକ ଆଦିକୁ ସେବା ଭାବରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ
କରନ୍ତି । ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଗଠନ, ସ୍ଵଦେଶପ୍ରାତି, ସ୍ଵଭାବୀ
ବ୍ୟବହାର, ବ୍ୟାଯାମ ଶିକ୍ଷା ଓ ସଂଗଠନ, ସ୍ଵାକ୍ଷ୍ରୟ ଚର୍ଚା ଏତେବୁଁ
ବ୍ୟାଗା ସେଠାରେ ସେ ନୂଆ ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ।”

ପ୍ରାଚୀନ ଗୁରୁକୁଳ ଆଦର୍ଶ ଆଜି କେବଳ ପୋଥୁପାଠ ହୋଇ ଉଦ୍‌ଦେଖି ।
ମାତ୍ର ଗୋପବନ୍ଧୁ, ହରିହର ପ୍ରଭୃତି ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକଗଣ ତାଙ୍କ ଏକବିନ୍ଦୁ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଚରିତାର୍ଥ କରିଥିଲେ । ଏ ଦେଶର ବୁଦ୍ଧାଗ୍ୟ ଯେ ସେହି
ଶିକ୍ଷାନୂଷ୍ଠାନ ଅଥବା ଶିକ୍ଷାନୀତି ପରିବର୍କିତ ସମାଜବ୍ୟବରୀତି
ବନ୍ଧୁପାରିଲା ନାହିଁ । ୧୯୪୪ ସାଲର ‘ସମାଜ’ ଶ୍ରାବ ସଂଖ୍ୟାରେ
ସେ ଗୋପବନ୍ଧୁକ ଶିକ୍ଷାନୀତି ବିଶ୍ଵେଷଣ କରି ‘ସାର୍ଵତ୍ରୋମ-ଶିକ୍ଷା-
ସଂଘ’ ଶୀର୍ଷକ ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖିଥିଲେ । ୧୯୧୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ମାର୍ଚ୍ଚ
୨୨ ତାରିଖ ଦିନ ସତ୍ୟବାଦୀ ସ୍କୁଲରେ କେହି ନିଆଁ ଲଗାଇବେଳେ
ସମ୍ବନ୍ଧ ସ୍କୁଲ, ଉପକରଣ ଏବଂ ଲାଇଟ୍ରେରୀ ପୋଡ଼ି ରସାଯନି

ହୋଇଗଲା । ଏମା ଥିଲା ସେକାଳର ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖାର ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଜଣୀର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା । ତେଣୁ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦେଖିଲେ ଯେ କେବଳ ସ୍କୁଲଟିଏ ବସାରଦେଲେ ଚକିତ ନାହିଁ, ଗୋକଳ ରିତରେ ସାମାଜିକ ଓ ସଂସ୍କୃତିକ ସଂସାର ଆଣିବା ଏକାତ ଆବଶ୍ୟକ । ସେହି ହେତୁ ବୁଦ୍ଧିନ ଜାତିର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି ଆଣି ବୋର୍ଡିଙ୍ଗେ ରଖାଇବା, ସବୁ ଶ୍ରେଣୀର ପିଲାଙ୍କୁ ପାଠପଢା ସଙ୍ଗେ କୃଅ ପୋଖରା ଖୋଲେଇବା, ବମିରେ ବଣିତା ଓ ଚାଷକାମ ଶିଖେଇବା, ଶ୍ଵରୁମାନଙ୍କ ଉଦୟମରେ ସମବାୟ ଦୋକାନ କରି ସହଯୋଗ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଜାଣିବ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟରେ ଆଗ୍ରହ ଓ ଅରିଷ୍ଟତା ବନ୍ଦୁଗଲା, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜାତି-ଧର୍ମ-ବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଗୋଟୀଏବା କରାଇବା, ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ମେସ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ରହି ମିଳିମିଳି ରୋଷେଇ କରି ପାଞ୍ଚିରୋଜନ କରିବା, ପରେ ଗୁହସଂସାର ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଚଳାଇବା ଦିଗରେ କର୍ମବୁଶଙ୍କଣ ଓ ମିତର୍ୟୟିତା ଶିଖାଇବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ମୋସ ବା ଏକତ୍ର ବସବାସ ଓ ଗୋଷେଇ ହିସାବ-କିଟାବ ପ୍ରଭୃତିର ପରିଚାଳନା କରିବା, ସମସ୍ତେ ଏକମେଳ ହୋଇ ସକାଳ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଧର୍ମ-ଉପାସନା କରିବା, ଶ୍ରମ୍ୟବନ୍ଧନ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂପର୍କ ରଖିବାପାଇଁ ଏବଂ ଶ୍ରମଲୋକଙ୍କର ଏ ଆଧୁନିକ ଶିକ୍ଷା ଓ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ଓ ସହଯୋଗ କର୍ମବୁଶଙ୍କଣ ପାଇଁ ସ୍କୁଲର ନିକଟବର୍ଗ ଶ୍ରମାନଙ୍କୁ ଯାଇ ଗୋଟୀଏବା ଆଦି ସାମାଜିକ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, ସର୍ବୋପରି ଆମ ପ୍ରାଚାନ ସଭ୍ୟତା ଓ ସଂସ୍କୃତି ଏବଂ ସାହିତ୍ୟ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରଚର୍ଚ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆଧୁନିକ ଶିକ୍ଷା ଓ ଜାଗରଣ ପ୍ରଭୃତି ବିଭିନ୍ନ ରାଷ୍ଟ୍ରା ଓ ସାହିତ୍ୟର ଚର୍ଚା କରାଇ ପ୍ରାଚାନ ଓ ନବାନ ରିତରେ ଗୋଟିଏ ହିତକର ସମହୃଦୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଏବଂ ଜାପା, କିପି, ସାହିତ୍ୟ ଓ ସାମାଜିକ ଜୀବନ ପ୍ରଭୃତିରେ ସଂସାର ଅଣାଇ ସମାଜଙ୍କୁ ଜୀବନ ଓ କ୍ରିୟାଶୀଳ କରାଇବା, ସର୍ବୋପରି ଶିକ୍ଷାଷ୍ଟେତ୍ରରେ ଅଛି ଅନୁଲତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଢ଼ିଥିବା ଏବଂ ଦାରିଦ୍ର୍ୟରେ ସକୁଥିବା ଅନେକ ଦେଶର ଲୋକଙ୍କ ପରି ଧୋତି ଓ ପଞ୍ଜାବୀ ପିନ୍ଧୁଥିଲେ । ସେହିପରି ଆଚରଣ ଓ ରାତିମାତି ବିଷୟରେ ସତେଜ ଥାଇ ଗାନ୍ଧୀ, ଗୋପବନ୍ଧୁ ପ୍ରଦେଶ କରି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପରିଷର ସଂସ୍କୃତି ଏ ଦେଶର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରିପରାକୁ ସନ୍ନାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ହେଲାଇଥିଲେ । ଏହି ବିଷୟରେ ରାଧାନାଥଙ୍କର ମତମତ ପ୍ରଶିଦ୍ଧାନଯୋଗ୍ୟ ।

“ପାଞ୍ଚାତ୍ୟ ସଭ୍ୟତାର ପ୍ରଭାବରୁ ହେଉ ବା ଅନ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ଜାରଣରୁ ହେଉ, ଜାରିବର ସ୍ଵାଧୀନତାଲାଗ ପରେ ସାହେବପୋଷାକ ପରିଷ୍କାର, ଶିଆପିଆ, ଆଚରଣ ଓ ଆହୟନ ପ୍ରବଳ ଜାବରେ ପ୍ରଭାବ ବିପ୍ରାଗ କରୁଛି । ଅର୍ଥନେତିକ ଜାରଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏ ସବୁର ଉପଯୋଗିତା ଅଛି ବୋଲି ଅନେକ କହିପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଜାରଣାୟ ଜାବନ ଓ ସଂସ୍କୃତି ସହିତ ଏହା ଶାପ ପାଇପାରୁନାହିଁ । ବରଂ ଏହା କ୍ରମେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ହେଲା ଅର୍ଥନେତିକ ସମସ୍ୟା ସ୍ବର୍ଗ କରୁଛି । ଏପରିକି ଆଚିକାଲିଗ ଖାରଗ ପିଇଗ ଓ ଜାଲିଚକନ ଅସଂଖ୍ୟ ପ୍ରକାର ସଂତ୍ରାମକ ଗୋପବନ୍ଧୁ ସାମାଜିକ କାରଣ ହେଉଛି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ କଥା ଅଛି -

‘ପ୍ରଧର୍ମେ ନିଧିନୀ ଶ୍ରେସ୍ତ ପରଧର୍ମୀ ରଘାଜନ୍ତ୍ର ।’

ଜାତୀୟ ସଭ୍ୟତା, ସଂସ୍କୃତି ଅନେକ ପରିମାଣରେ ଶାଇବା, ପିଛିଗ, ଜାରିବକନ ପ୍ରଭୃତି ଜାବନର ସାଧାରଣ କ୍ରିୟାକାଳପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଏ । ଏହିରୁରେ କୌଣସି ବିପ୍ରାଗ ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅଭିନ୍ୟରେ ଅନେକସମୟରେ ସକାଳର ସଂସ୍କୃତିର ରିତି-ବିକୃତି-ବିରଜ କରିବାକୁ

ଶ୍ରେଷ୍ଠବାସୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ବା ଶାନ୍ତିଲୋକ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏହା ଗାସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ବା ଶାନ୍ତିଲୋକ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ରାଧାନାଥଙ୍କ ଲିଖିତ ରାଶି ରାଶି ପ୍ରବନ୍ଧ ସକଳ ସଂଜଳିତ ହୋଇ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେହେଁ କେବଳ ରାଧାନାଥଙ୍କ ସାରସ୍ଵତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ସଂପର୍କରେ ଅବଧାରଣ ହେବନାହିଁ, ତଳିତ ଶତାବ୍ଦୀର ସାହିତ୍ୟ, ରାଜନୀତି, ରାଜିତା ଓ ସାମାଜିକ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବାପାଇଁ ସହଜ ହେବ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଶାର ସାଂସ୍କୃତିକ ଇତିହାସର ବହୁ ଚଥ୍ୟ ଉଦ୍ଘାଟିତ ହୋଇପାରିବ । ଜନାହରଣ ଛଳରେ ଏକ ଗ୍ରୂବ୍ସଂଖ୍ୟା ‘ସମାଜ’ରେ ପ୍ରକାଶିତ ‘ରାଷ୍ଟ୍ରା ଓ ସାହିତ୍ୟରେ ଜାତୀୟର’ ପ୍ରବନ୍ଧଟି ଆଲୋଚନା କରାଯାଇପାରେ । ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧରେ ରାଧାନାଥ ସାହିତ୍ୟର ଅଭିଭୂତି ଓ ବିଜାଶ ବିଶ୍ଵରେ ଗୋପବନ୍ଧୁକର ଆଦର୍ଶ ଓ ଆଭିମୁଖ୍ୟ କେବଳ ଆଲୋଚନା କରିନାହାନ୍ତି, ଏଥରେ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ଦଳାୟ ସାହିତ୍ୟକ ଆଦୋଳନର ଭୂମିକା ସଂପର୍କରେ ଅନେକ ଚଥ୍ୟପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ରାଧାନାଥଙ୍କ ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧରେ ବହୁ ମୂଲ୍ୟାୟନ ବ୍ୟକ୍ତିହାସିକ ଚଥ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ ।

ଓଡ଼ିଆ ରାଷ୍ଟ୍ରା ଓ ସାହିତ୍ୟର ବିଜାଶ ଓ ଅଭିଭୂତି ଦିଗରେ ସେବା ଗୋପବନ୍ଧୁକର ଜାବନର ପ୍ରଥମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା । କାରଣ ସେ ବୁଝୁଥିଲେ ଯେ ଜାତୀୟ ବିଜାଶ ଓ ସ୍ବାଧୀନତାର ମୂଳଦୁଆ ହେଉଛି ରାଷ୍ଟ୍ରା ଓ ଜାଗର ଅଭିଭୂତି । ଯେଉଁ ଦେଶ ରା ଜାତିର ରାଷ୍ଟ୍ରା ଓ ସାହିତ୍ୟ ଯେତିକି ଜନତ, ମାଜ୍ଜିତ, ବିଜଶିତ ଓ ବହୁମୁଖୀ ଜ୍ଞାନ ଗବେଷଣା ପୂର୍ବ ଚଥ୍ୟ ଓ ଜାବସମଳିତ, ସେ ଜାତିର ଯୋଗ୍ୟତା ସେହି ପରିମାଣରେ ପରିଷ୍କୃତ, ସେ ଜାତିର ଶକ୍ତି ସେହି ଜାବରେ ଜୀବ୍ରତ, ସେ ଜାତିର କହନା ଓ ଚିତ୍ରା ସେହି ପରିମାଣରେ ଜନତ ଓ ଅଗ୍ରଗାମୀ । ତେଣୁ ଜାତି ରାଜିବାକୁ ହେଲେ ରାଷ୍ଟ୍ରା ଓ ସାହିତ୍ୟକୁ ରାଜିବାକୁ ହେବ । ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ୧୯୧୯ରେ ଗୋପବନ୍ଧୁ ପ୍ରେରଣାରେ ସିଂହରୂପିରୁ ସରକାରୀ ଚାକିରା ଛାତି ସତ୍ୟବାଦୀ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ଓଡ଼ିଶାରେ କଂଗ୍ରେସ ଆଦୋଳନର ସ୍ଵତ୍ରପାତ ହେଲନଥାଏ । ସେତେବେଳେ ଗୋପବନ୍ଧୁ ମହାଜାରଜାୟ କଂଗ୍ରେସରେ ଉଜ୍ଜଳରୁ ସର୍ବ୍ୟାକର ମୁଖ୍ୟତଃ ଉଜ୍ଜଳର ବହୁମୁଖୀ ସେବାରେ ଲାଗିଥାନ୍ତି । ବିଶେଷତଃ ଶିକ୍ଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରସାର ଗକର ମୁଖ୍ୟ ଭାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ସିଂହରୂପିରେ ଓଡ଼ିଆରା ରକ୍ଷା ଆଦୋଳନ ୧୯୧୭ ମାରୁ ଜୋଗସୋରରେ ଚଳାଇଥାନ୍ତି । ମୁଁ ସରକାରୀ ଚାକିରାରେ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା କ୍ରମେ ସେଠାରେ ସେହି ଆଦୋଳନରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ସଂୟୁତ ହେଲି । ସେହି ପ୍ରେରଣା ମୋତେ ଶେଷରେ ସତ୍ୟବାଦୀବାକୁ ରାଜିକା ଏବଂ ମୁଁ ଆସି ସତ୍ୟବାଦୀରେ ଯୋଗଦେଲି । ସେତେବେଳେ ସାପ୍ରାହିକ ସମାଜ ପ୍ରକାଶ ପାରିଲା । ତା’ପୂର୍ବରୁ ଗୋପବନ୍ଧୁ ‘ସତ୍ୟବାଦୀ’ ନାମକ ମାତ୍ରିକ ପତ୍ର ପ୍ରକାଶ ଓ ସମାଜନ କରୁଥିଲେ । ୧୩୨୭(୧୯୧୫)ରୁ ଏ ମାତ୍ରିକ ପତ୍ର ତାଙ୍କ ସମାଦକତ୍ତରେ ଗଜାନ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁତାରୁ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଶଶିରୂପଶର୍ମାରେ ପ୍ରସରୁ ଭାପା ହୋଇ ବାହୁଥିଲା । ଗୋପବନ୍ଧୁ ୧୯୧୯ରେ ସତ୍ୟବାଦୀରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ହାପାଖାନାଟିଏ କରି ତ ନାମ ‘ସତ୍ୟବାଦୀପ୍ରସର’ ଦେଲେ ଏବଂ

ସେହିଠାରୁ ‘ସତ୍ୟବାଦୀ’ ପ୍ରକାଶ ପାରିଲା । ସେ ନିଜେ ସେହି ସମାଦକ । ପଣ୍ଡିତ ନାନାକଷ୍ମୀ, ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବାଦାଶ, ପଣ୍ଡିତ ଶିକ୍ଷକମାନେ ବିରିଜ ବିଷୟରେ ନାନା ଆବୋଚନା ଓ ଗବେଷଣାପୂର୍ବ ପ୍ରବନ୍ଧ ଓ ଲେଖାମାନ ଲେଖୁଆଥାନ୍ତି । ଏହା ୧୯୨୨ ମାସ ଗୋଟିଏ ସାହିତ୍ୟାଲୋଚନା ପତ୍ର ରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥାଏ । ସମାଦକୀୟ ‘ଆବୋଚନା’ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଲେଖନୀର ବିଶେଷତଃ । ମୁଁ ସତ୍ୟବାଦୀକୁ ଆସିଲାମାତ୍ର ମୋତେ ଏହି ମାସିକ ପତ୍ର ସତ୍ୟବାଦୀରେ ଓ କହିବି ‘ସମାଜ’ କରନ୍ତି ପ୍ରକାଶକ ଓ ପରିଚାଳନାକାର ଦିଆଗଲା ।

ସମତଳ ପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରବାହିତ ବିରାଗ ଓ ସୁରିଷ୍ଟୀର୍ଣ୍ଣ ନିଃର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଗାହନକାରୀ କଷମା କରିପାରେ ନାହିଁ, କେଉଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ପରିଷିଦ୍ଧ ଅଥବା ଉପଚ୍ୟକାରୁ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ସମାନ୍ୟ ନିର୍ମିଳା କେତେ ଉପଚ୍ୟକା, ଅଧ୍ୟତ୍ମିକ, ମାନତ୍ତ୍ଵ ଏବଂ କର୍ମଚିକାନ୍ତ ଅଭିକ୍ରମ କରି ଶେଷରେ ବିପରି ଏକ ବିଶାକ ସ୍ରୋତସ୍ଵର୍ଗରେ ପରିଶତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି କ୍ଷମତା ରାଜନୀତି ଯୁଗରେ ବ୍ୟପିର୍ବେ ମୂଲ୍ୟାୟନ ପାଇଁ ଯେଉଁ ମାନଦଣ୍ଡ ନିର୍ବିର୍ମାଣ କରାଯାଏ, ଜନା ଆବୋଚନ କରିଥାଏ ।

ରାଧାନାଥଙ୍କର ସାଧନା ଓ ନିଷା ଅବିସ୍ମରଣୀୟ । କର୍ମମୂଳିକ ଜାବନକୁ ଗୁଣିତ, ସଙ୍କୁଚିତ କରି ଜାତୀୟ ଜାବନର ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେବଥିଲେ ହେଁ ରାଧାନାଥଙ୍କର ବହୁମୁଖୀ ବିଜାଧାରୀ ଏବଂ ନିଷାପର ଜାବନର୍ମ୍ୟାର ମୂଲ୍ୟାୟନ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମା ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଭଗର ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଜଳ୍ୟାନ ଓ ପ୍ରେରଣା ପାଇଁ ରାଧାନାଥଙ୍କର ସର୍ବଜ୍ଞ ଜାବନ ଚରିତ ଏବଂ ରାଜି ଶରୀର ରଚନାବଳୀ ସଂକଳନ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଜନହେଠ କିପରି ଜାବନବ୍ୟାପୀ ଉପସ୍ଥିତ ଓ ସଂଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟରେ ରାଧାନାଥଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ବିକଶିତ ଓ ଉତ୍ତରାଧିକ ହୋଇଥାଏ, ରାଜା ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁତାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇପାରିବ । ତାଙ୍କର ଲିଖିତ ଏକ କବିତାର କିନ୍ତୁ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରି ରାଧାନାଥଙ୍କର ଜାବନଦର୍ଶନର ପରିଚିତ ଲାଭ କରାଯାଇ

ଉଦୟାନ ସୁଖ ଦୁଃଖ

ଆମେ ମୋ କପାଳଲେଖ
ମାତ୍ର ମୁଁ ରହିଛି ନିତେ ଗାହି ଅଟି,

ଜନ୍ମ ମୁହୂୟ ସୁଖ ଦୁଃଖ
ତହିଁରେ ମୋହି ବିମୁଖ

ଜଳପଥ ଧ୍ୟାନ ପ୍ରଭୁ ପଦ କମଳ । (ସବିଜ୍ଞ ପଟ୍ଟିଙ୍ଗ)

ଅବସର୍ପାନ୍ତ ନିର୍ମାଣ
କେହୁରେ କମାଇଛି, କମାଇଯାଇ
ରହିବା

ରାଧାନାଥବାବୁ ଓ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ ଚେତନା

ଶ୍ରୀ ବସନ୍ତ କୁମାର ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ତିରକାଳୀନ ଦେଶର ଅବସ୍ଥାକୁ ଆଖୁ ଆଗରେ ରଖୁ ବିରିନ୍ଦା ଶାସନାଧୀନରେ ରହି ନିଜର ଜାତ୍ରା ଓ ସଂସ୍କୃତି ରକ୍ଷା କରିନପାରି ଅସହାୟ ଜାବରେ ପଡ଼ି ରହିଥିବା ଓଡ଼ିଆରାଷାରାଷ୍ଟ୍ରୀମାନଙ୍କ ମନରେ ଯେଉଁ ଉଦ୍‌ବେଳନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ଚିତ୍ରା ଓ ଜାବନାରେ ନିଜ ମାତୃଗାନ୍ତା ସଂସ୍କୃତିକୁ ରକ୍ଷା କରିବାପାଇଁ ଯେଉଁ ବ୍ୟାକୁଳତା ଜାତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ସବୁ ଚେତନାକୁ ସଂଗଠିତ ଜାବରେ ରୂପାଯିତ କରି ସବୁ ଅସୁରିଧାର ପ୍ରତିକର ପାଇଁ ଉପାୟ ଉଦ୍ବାବନ କରିବା ଲାଗି ମଧୁବାବୁଙ୍କ ନେବୁବୁରେ ଏବଂ ପ୍ରାକୁତିକ ଉତ୍କଳର ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ଯେଉଁ ଏକ ମିଳନ ମଞ୍ଚପ ୧୯୦୩ ମସିହାରେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିଲା ତାହାର ନାମ ରଖାଯାଇଥିଲା ‘ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ’ । ବଳପତ୍ର ରାଜନୀତି ଏବଂ ସାପ୍ରଦାୟିକ ଜାବନାଟାକୁ ଦୂରରେ ରହି ‘ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ’ ନିଜର ଜାତୀୟ ପରିଚୟଗତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକ ରୂପାଯିତ କରିବା ଲାଗି ଏକ ମଞ୍ଚ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ହେତୁ ଓଡ଼ିଆ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ମଞ୍ଚ ସହ ସଂଝ୍ଞୀଷ୍ଟ ହେବାରେ କୌଣସି ରାଧା ନଥିଲା । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ ।

ରାଧାନାଥବାବୁ ସେତେବେଳେ ସାତବର୍ଷୀର ଶିଶୁ । ସମ୍ମିଳନୀ ଚେତନାସହ ସେ ବୋଧକୁ ସଂଝ୍ଞୀଷ୍ଟ ହୋଇ ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯୁବକ ଅବସ୍ଥାରୁ ଜାବର ବିନ୍ଦୁ, କାର୍ଯ୍ୟଧାରୀ ଏବଂ ଗତିବିଧି ଅନୁଶୀଳନ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ସେ ଉତ୍କଳାୟ ଜାତୀୟ ବିନ୍ଦୁରେ ଏତେ ଉଦ୍ବୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ପର ସମୟରେ କାମ, ମନ ବାକ୍ୟରେ ନିଜକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଜାବରେ ସାରା ଜାବନ ଉତ୍କଳାୟ ଚେତନା ସହ କଢିବ କରି ଦେଇଥିଲେ । ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁତ ସିଂହରୁମିର ସେବକ ରାଧାନାଥ, ଜାତୀୟ ପତ୍ରିକା ‘ସମାଚ’ ସହ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଧାନାଥ, ଉତ୍କଳଦ୍ୱାରା ନିର୍ବିଚିତ ବିଧାୟକ ଓ ମନ୍ତ୍ରୀ ରାଧାନାଥଙ୍କ ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ କାହିଁ, ସମ୍ଭ୍ରମ ପ୍ରାକୁତିକ ଉତ୍କଳରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟରାଷ୍ଟ୍ରୀମାନଙ୍କ ହିତ ଲାଗି ଉତ୍ସର୍ଜିତ ବସବାସ କରୁଥିବା ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟର ଉପରେ ବିପରି ଆସିଛି ଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟର ଉପରେ ବିପରି ଆସିଛି ରାଧାନାଥବାବୁ ଯେଉଁ ଆସନରେ ଆଆକୁନା କାହିଁ ସେହି ଆସନ କାପକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଓଡ଼ିଆ କାଟିର ସେବା କରି ଆସିଛି । ଏ ପଦକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଓଡ଼ିଆ କାଟିର ସେବା କରି ଆସିଛି । ୧୯୪୪ ମସିହାରେ କୌଣସି କିଲାର ହୁହୁମା ଉତ୍କଳପାତା,

ବିକୁଳ ଉତ୍କଳର ଏବଂ ବନ୍ଦନ ପ୍ରେସ୍‌ରେ ମାତ୍ରାଜ ଓ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ବିବାଦ ଉପୁରୁଷଙ୍କା, ସେତେବେଳେ ବାଜ୍ୟ ସରକାର ମାତ୍ରାଜ ସରକାରଙ୍କୁ ୨୦ ରାଶ ଓ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କୁ ମାଠାଗ ବିକୁଳ ଶକ୍ତି ବନ୍ଦନ ପ୍ରସାଦର ସମ୍ମିଳନରେ ଉତ୍ସର୍ଜିତ ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ସରାପତିହୁରେ ୧୯୪୪ ମସିହାରେ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନରେ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନର ସମ୍ମାନ ସାମାଜିକ ଉତ୍ସର୍ଜିତ କରିଥିଲା । ୧୯୪୪ ମସିହା ପୁନର୍ଗୀତନ କମିଷନ ଆଗରେ ରାଜ୍ୟର ଦାବୀ ଉପାସନ କରିବାଲାଗି ସେତେବେଳେ ଚିତ୍ରା କରାଗଲା ତାର ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଲାଗୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଅର୍ଥମାତ୍ର ରାଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କ ଉପରେ ନୟତ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ କଂଗ୍ରେସ ଦକ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ତାର ଅର୍ପଣ କରିଥିଲା । ସେତେବେଳେ ସରକାରଙ୍କ ଘରୋଜ ବିଭାଗ ଅଧୀନରେ ଏକ ଉପବିଭାଗ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଚଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ, ବାଚପତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ ସାଷ୍ୟପ୍ରକାନ ଲାଗି ସମସ୍ତ ଆଯୋଜନ କରୁଥିଲା । ପ୍ରାଣନାଥ ମହାନ୍ତି ସେହି ଉପସମିତିର ସଚିବ ଏବଂ ଶ୍ରୀ ପଞ୍ଚାନନ୍ଦ ତିଆତି ଉପସଚିବ ରହିଥିଲେ । ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ଉତ୍କଳବିଧାନରେ ସେହି ସମିତି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । କମିଷନ ଆଗରେ, ଜପରେ କେତ୍ର ସମିତି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । ନିକଟରେ ସାମ୍ୟ ପ୍ରବାନ, କାଳ ଉପାସିତ କରିବା ସବୁଥରେ ରାଧାନାଥବାବୁ ସକ୍ରିୟ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନାର ସରାପତି ସେତେବେଳେ ଥିଲେ ସୁର୍ଜିତ ରାଜ୍ୟରେ ନାଗାୟଣ ସିଂହଦେଇ । ମୁଁ ଥିଲ ସୁର୍ଯ୍ୟପାଦକ । ସମ୍ମିଳନ ପଞ୍ଚର ମଧ୍ୟ ବିକୁଳାନ୍ତକରୁତିରେ ଚଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥିଲା । ଆମେ ବିକିଶ ବିକୁଳାନ୍ତକରୁତିର ପ୍ରତି ଗ୍ରାମ ଗ୍ରାମ ଦୁଲି ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ କନ୍ଦମାଣ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପାଶାଟାରେ କମିଷନର ଅଧ୍ୟୟ ପଞ୍ଚିତ କୁଞ୍ଜରୁ ଏବଂ ସର୍ବ କେବଳ ମାଧ୍ୟ ପାନିବରକ ଆଗରେ ଦୃଢ଼ ସୁତ୍ରି ଗବିଥୁଲ ବିକିଶ ବିକୁଳାନ୍ତକରୁତିର ମିଶ୍ରଣ ପାଇଁ । କମିଷନ ଓଡ଼ିଶାର ସୁତ୍ରିଯୁକ୍ତ ଗାନ୍ଧୀ ବିଜେନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟ ନ ନେଇ ପ୍ରତ୍ୟାମ୍ୟାନ କରାପରେ ସରକାରଙ୍କ ପଞ୍ଚର ଉତ୍କଳବାବୁଙ୍କ ଅନ୍ୟମାନେ ପଞ୍ଚିତ ନେବେରୁ ଓ ପଞ୍ଚିତ ଗୋବିନ୍ଦ ବିକୁଳ ପଦକ ସହ ସାମାତ କରି ଗାନ୍ଧୀ ଉପାସିତ କରେ । ଏ ପରେ ପରେ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନ ପଞ୍ଚର ସୁର୍ଜିତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣପାଦକ ନେବୁବୁରେ । ସୁର୍ଜିତ ନାଥ ମହାନ୍ତି, ଏ ଯଦୁମଣି ମହାରାଜ, ଶ୍ରୀ ନବ କିଶୋର ମାସ ଏବଂ ମୁଁ ଯାଇ

୧୯୪୭ ମସିହାରେ ପଣ୍ଡିତନେହେରୁ ଓ ପଞ୍ଜିକ ସହ ଦିଲ୍ଲୀଠାରେ ସାମାଜିକ କରି ଏକ ନିମ୍ନତମ ଦାମ ମଧ୍ୟ ଉପର୍ଯ୍ୟାପିତ କରିଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆମ ଦାମପ୍ରତି ଦରଦ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ସୁଜା ଫଳ କିଛି ହେଲାନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭାରେ କୁଇଦିନ ଦାର୍ଘ୍ୟ ଆଲୋଚନାରେ ଗାଧାନାଥବାବୁ ସରକାରଙ୍କ ଉପରୁ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଉପର୍ଯ୍ୟାପିତ କରିଥିଲେ ।

ସେତେବେଳେ ଡ୍ରାଇ.କି. ଚରନଙ୍କ ନେହୁରୁରେ ଅର୍ଥ କମିସନ୍ ଓଡ଼ିଶା ଗ୍ରେ କରିଥିଲା । ଗାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ନେହୁରୁରେ ଉତ୍କଳସମ୍ମିଳନୀ ପକ୍ଷରୁ ଆମେ ସରକାରଙ୍କଠାରେ ଓଡ଼ିଶାର ରେଳ ସଂପ୍ରସାରଣର ଆବଶ୍ୟକତା ବିଷୟରେ ସୁରକ୍ଷା ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ । ଗାଧାନାଥବାବୁ ସେତେବେଳେ କୌଣସି ସରକାରୀ ପଦପଦ୍ଧତାରେ ନଥିଲେ, କେବଳ ସମାଜର ସଂପାଦକ ଏବଂ ସମ୍ମିଳନୀର ସରାପତି ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ତଥ୍ୟ ସମଜିତ ବିରଣୀ ଅର୍ଥ କମିସନ୍ ଆଗରେ ଉପର୍ଯ୍ୟାପିତ କରିଥିଲେ ସେଥିରେ କମିସନର ସମ୍ମାନେ ଆଚାର୍ଵିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ।

୧୯୭୭ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶା ଶାଖା ଲୋକସେବକ ମଞ୍ଚକ ପକ୍ଷରୁ ବିହୁନାନ୍ଦକରେ ଥିଲା ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ ରାଷ୍ଟ୍ର, ଶିକ୍ଷା ଓ ସଂସ୍କରିତ ସୁରକ୍ଷା ଲାଗି ଦଶ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ପାର୍ଶ୍ଵ ସୁରକ୍ଷା କରିବା ଲାଗି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶାର ଉତ୍କଳାଳୀନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ବିଶ୍ଵନାଥ ଦାସ ଓ ବିହାରର ଶାସନ ଦ୍ୟାନିହୁରେ ଥିବା ରାଜ୍ୟପାଳ ଦେବକାନ୍ତ ବରୁଆଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆଲୋଚନା ବୈଠକ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ଗାଧାନାଥବାବୁ 'ସମାଜ' ଅନୁଷ୍ଠାନ ପକ୍ଷରୁ ଏଥପାଇଁ ବୁଝିଲାକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରଥମ କିମ୍ବି ସ୍ବରୂପ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ବିହାର ରାଜ୍ୟପାଳ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ମଧ୍ୟ ଏହି ପାର୍ଶ୍ଵର କାଳେକର ବୃଦ୍ଧି କରି ସିଂହରୂପିରେ

ଓଡ଼ିଆ ରାଷ୍ଟ୍ର ସୁରକ୍ଷା କରିବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେହି ପାର୍ଶ୍ଵ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ ସୁରକ୍ଷା କରିବାଲାକ୍ଷ କେହି ଆନ୍ତରିକତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିନଥିଲେ । ସେହି ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ରାଜ୍ୟପାଳ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନିଜଟକୁ ଫେରାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଏହିଭାବି ମିଳିତ ଉଦ୍ୟମରେ ପାର୍ଶ୍ଵ ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧର ହେଉନଥିବାରୁ ବିହୁନାନ୍ଦକ ଲ୍ଲାବ୍ରମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାପାର୍ଶ୍ଵ ଭବନ ସମ୍ମିଳନୀ ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵ ସୁରକ୍ଷା କରିବା ଲାଗି ପ୍ରପାଦ ଗ୍ରହଣ କରି 'ସମାଜ' ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ଅନୁଗୋଧ କରିବାରୁ ଗାଧାନାଥବାବୁ ୧୯୭୪ ମସିହାରେ ଏକ ଲକ୍ଷଟଙ୍କା ଅନୁଦାନ ଦେଇ 'ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ ଉନ୍ନୟନ ପାର୍ଶ୍ଵ' ନାମକ ଏକ ନ୍ୟାସ ପାର୍ଶ୍ଵ ସୁରକ୍ଷା କଲେ, ଯାହାର ସୁଧ ଅର୍ଥ ବିହୁନାନ୍ଦକର ପାଠ ଗାରଗୁଡ଼ିକୁ କିଛି ବହିଯୋଗାଇ ଦେବା, କେତେକ ଶିକ୍ଷକ ନିଯୁତ କରିବା ଏବଂ ସରକାରମିତି କରିବା ଲାଗ୍ୟରେ ବିନିଯୋଗ କରାଯାଉଛି ।

କିନ୍ତୁ ତାହା ସମ୍ମନକୁ ଶାଖେ ପାଣି ସଦୃଶ । ସରକାର ଏଥୁ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଭାବିର ।

ଗାଧାନାଥ ବାବୁ ମାତ୍ର ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ, ମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ରାଜ୍ୟ ଶାସନ କ୍ଷମତାରେ ରହିଥିଲେ । ୧୯୭୧ ପରେ ଆଉ ସେ କୌଣସି ସରକାରୀ ପଦ ପଦବୀରେ ରହିନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଜନତାର ବିଶେଷକରି ପ୍ରବାସୀ ଓ ବିହୁନାନ୍ଦକ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କଠାରେ ଗାଧାନାଥବାବୁ ଜଣେ ଜାତୀୟ ଚେତନାଶୀଳ ଉପକାରୀ ପୁରୁଷ ଲାବରେ ରହି ଆସିଛନ୍ତି । ବହୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ, ବ୍ୟକ୍ତି, ସଂଗଠନକୁ ସେ ମୁକ୍ତ ହଥରେ ଦାନ ଦିଅନ୍ତି । ରାଜ୍ୟର ଜଣେ ନେହୁରାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ଜଣେ ଉପକାରୀ ଦରବୀ ବାଧୁ ଲାବରେ ସେ ସର୍ବତ୍ର ପରିଚିତ ।

ମହାସର୍ବତ୍ତି, ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ
ଜାଗନ୍ମାଳା ଗୋଡ଼, କ୍ରୁଦ୍ଧପୁର, ମୁଣ୍ଡମୁଣ୍ଡିଲ୍

ସରକାରୀ ସମ୍ମାନ କଷତରେ ଆୟୋଜିତ ରାଜ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁ ଓ ବୈଷ୍ଣୋଦିତ ପରିଷଦର
ବ୍ୟାପକ କେଠିବାରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜାନକୀ ବନ୍ଦୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଅଧ୍ୟେତା କରୁଛନ୍ତି

କର୍ମ ଜୀବନର

ଶ୍ରୀ ଗରିଜା ଭୂଷଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଶ୍ରୀ ରାଧାନାଥ ରଥ ଶହେବର୍ଷରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ । ଶହେ ବର୍ଷ ସ୍ତ୍ରୀଯ ରହିବା ଆମ ଦେଶ ପାଇଁ ଖୁବ୍ ବିରଳ । କଥାରେ ଅଛି, ଏହଙ୍କାର ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଦେଖିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଖୁବ୍ କମ୍ ଲୋକଙ୍କର ଜାଗ୍ୟରେ ଘଟିଥାଏ । ରାଧାନାଥବାବୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଣେ । ବର୍ଷମାନ ତାଙ୍କର କୁଆଡ଼କୁ ଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ତଥାପି ସେପରି ଗପ ପଡ଼ିଲେ ସେ ଯାଉଛନ୍ତି । ସୁଆଞ୍ଚେ, ଦେଖାନାକ, ବଢକ, ରେଖବାଇ ଷ୍ଟେସନ । ଏଇ ମଝରେ ମଝରେ ଯିବାଗ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକିବୁଦ୍ଧ ପରି ଜାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ଜାମ, ଜାମ, ଜାମ । ଜାମ ହିଁ ତାଙ୍କ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିଛି । ଲୋକଙ୍କୁ ରେଖିବା, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ହୃଦୟସୁଖ ହେବା, ସେମାନଙ୍କର ହାନିଲାଗ ବୁଝିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶା । ବିରତ ହେବେ, ବାଗିବେ କିନ୍ତୁ ଲୋକଙ୍କୁ ନ ରେଖିଲେ ଅସ୍ତିତ୍ବ ହେବେ, ପୁଣି ଅବଶ ହୋଇ ପଡ଼ିବେ । ସେଇ ଯୋଗୁ ସେ ବୋଧହୃଦୟ ଜାରତର ଏକମାତ୍ର ସଂପାଦକ, ଯେ ପ୍ରବୁର ସତ୍ତା ସମିତିରେ ଯୋଗ ଦିଅଛି ।

ରାଧାନାଥବାବୁ କେବେ କାଂଗ୍ରେସ ଦଳରେ ଥିଲେ । ବହୁବିନ ହେଲା ସେ ସବୁ ଦଳର, ସବୁ ମତର, ସବୁ ଜୀବିଜାର । ତାଙ୍କର ଗୋଟାଏ ଜଳ ଗୁଣ ହେଉଛି ସେ ଶତ୍ରୁ ମିତ୍ର ଭେଦ ରଖନ୍ତି ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଗାନ୍ଧି ଦେଇଥାନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ବା ତାଙ୍କ ପାଖରେ କୋଣସି ଜାମ ପାଇଁ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ସେ ମନୀ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏଇଟା ଗାଙ୍କର ଏକ ମାନବୀୟ ଦୁର୍ବଳତା । ଏହା କମ୍ୟୁନିସି ପାର୍ଟିର ନେତା ହୁଜବିଶୋର ପଟ୍ଟନାୟକ, ସାମାଦିକ ଓ ଲେଖକ ଗୋଟାବରାଶ ମହାପାତ୍ରଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି କାଂଗ୍ରେସ ଦଳର ବସନ୍ତ କୁମାର ବିଶ୍ୱାଳଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରମୁଖ । ରାଧାନାଥବାବୁ ଜୋପୀ, କିନ୍ତୁ ସମାଜକୌଣ୍ଡଳୀ ରାଗ ପରି ମୁହଁର୍ଜୁକୁ ଗଲିଯାଏ । ସେଥିଯୋଗୁ ସମାଜ ଅନୁଷ୍ଠାନର କେହି ସମାଜ ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ କି ସେମାନେ ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ଛାଡ଼ି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଥରେ ଏମିତି ଘଟିଥିଲା । ସମାଜ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ବାଗି ଅଭିମାନ କରି ସମାଜ ପରିସର ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ ଭୁବନେଶ୍ୱର । ଦୁଇବିନ ପରେ ଅବସା ବିଦଳିଗଲା । ସମାଜ ପ୍ରେସର କର୍ମଚାରୀମାନେ ଯାବ ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ଫେରାର ଆଣିଲେ । ସେ ରାଗନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମଙ୍କଠାରୁ ଯେତିକି ସୁବିଧା ପାଆନ୍ତି ତାହା ଅନ୍ୟଠାରୁ ମିଳେନାହିଁ ।

ଲୋକେ ତାହାର ପାଇଦା ଉଠାନ୍ତି । ବବ, ମତ, ଗୋଷ୍ଠୀ ନିର୍ବିଶେଷରେ ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଅସଂଖ୍ୟ ନିମନ୍ତଣ ଆସେ । ଏଥରେ ଗଢ଼ି, ଗୋର ଏବଂ ଜାମନା ସବୁ ମିଶାମିଶି ହୋଇଥାଏ । ବୟସ ଗୋକ, ପୁଣି ଓଡ଼ିଶାର ସବୁଠାରୁ ବଦ ଖବର ଜାଗରଣ ସଂପାଦକ, ପରିଶେଷରେ ଖୋଲାହାତ, ଖୋଲାମନ, ମନ ଚିକିତ୍ସା ଚରନି ଜାଲେ ଜାନଦେବା ପାଇଁ ଆଶ୍ରମ ପ୍ରଚୁର । ଜାରେ ଏହାରି ସୁବିଧା ନେଇ ଲୋକେ ତାଙ୍କଠାରୁ ପରିଷା ନେଇଯିବେ, ସେଇଯୋଗୁ ଏବେ ଆକୁଣା ଖଞ୍ଚା ହୋଇଛି । ରାଧାନାଥବାବୁ, ମନୋମୋ ମନ୍ଦପାତ୍ର, କିଶୋର ତ୍ରୁଟିପାଠ-ଚିନିଜଣ ଦସ୍ତଖତ ନ କଲେ ବାନ ମିଳିବନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ଘଟଣା ପଢ଼ିଛି ଯେ ଚିନିଜଣ ଯାକ ଦସ୍ତଖତ କଲେ ବି ବାନ ମିଳନାହିଁ । ମୁଁ ନିଜେ ତାହାର ଭୁଗ୍ରତୋଗୀ । ସମାଜର ଦାନର ସୁଦୂର ପ୍ରସାର ସଂପର୍କରେ ବୁଝିବା କରିନ୍ତି । ବିଶେଷତଃ ଯେଉଁମାନେ ଓଡ଼ିଶାର ନୁହେଁ, ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ବିନ୍ଦିବୟ ପରି ମନେହୁଏ । ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦସ୍ତଖତ ଦ୍ୟାଗରେ ରଞ୍ଜିତ 'ସମାଜ' ରାଜା, ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ହାତରୁ ପାଇଥିବା ଗାନ୍ଧି ପାଇଁ ବେବଳ ଆର୍ଥିକ ସାହ୍ୟ କୁହେଁ ଏହା ହେଉଛି ଏକ ବିଶ୍ୱାସ ସାତ୍ତ୍ଵନା, ବିରାଟ ଅଗ୍ରଯନ୍ତ ପ୍ରକାନ । ସେ ସେଇମେଣ୍ଟ ବୁଝିବାକୁ ହେଲେ ଓଡ଼ିଶାର ମାତି, ପାଣି, ପବନକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ହାତରୁ ଦାନ ପାଇଲେ ଯେ ଆଇକିନ୍ତି ଅସୁବିଧା ହେବନାହିଁ, ସବୁ ଜାଧା ନିର୍ମିତ, ଏବଂ ବିଦ୍ୱାସ କୋକର ଅଛି । ମୋର ମନେ ପଡ଼ୁଛି ଅନେକ ଶ୍ଲୋଚ ଶ୍ଲୋଚ କଥା । ସତଙ୍ଗ ଗୁର୍ବା ଆସିଛି ଛିଅଟିଏ । ମାଗିଛି ଦୁଇଟି ଚିତ୍ରଟି । ଯିବ ଜେଳକୁ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ । ରାଧାନାଥବାବୁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଦୁଇଟି ପାଷକ୍ରାସ ଚିତ୍ରଟ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ସେଇ ଛିଅଟିର ଯେପରି ଜାବନ୍ୟାସ ହୋଇଛି । ଏଣିକି ସବୁ ସୁଧୁର ଯିବ । କି ବିଶ୍ୱାସ ।

ରାଧାନାଥବାବୁ ବିଚକିତ୍ ହୋଇପାଇଛନ୍ତି ବନ୍ୟାବାତ୍ୟା ପ୍ରଗୃହି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ । ଦିନରାତି ମାନନ୍ତି ନାହିଁ । ସେଥିପରି ଯାହାକୁ ଯାହା ମାରିବାପାଇଁ କୁଣ୍ଡିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସାନ ବଦ ଜିନ୍ଦି ବିଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ରିଲିପ୍ ଗଲାଦେଲେ ବିଜିନିଶ୍ଚ ତମାରଙ୍ଗ କରନ୍ତି । ଦିଆସିଲି, ମହମଦଜା, ପାଷଏହ, ଶାରକ ପାଇଁ ଯାଏ, ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଜନ୍ତ ଶାଦ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଆଖରୁ ଗାତ ପାତେ ନାହିଁ ।

ବୟସ ହେଲାଣି । ଦେହରେ ଜର । ତଥାପି ବୁନ୍ଦି । ବଢ଼ିପାଶି ମାହି ଆସୁଛି । ଆଉ ଆଗକୁ ଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ରାଧାନାଥବାବୁ ବରଣ ମାନିବାକୁ ନାଗାଚ । ଅରେ ବିଥର ସେ ଜାଗର ତ୍ରୀଗର ଗୋଖେର ଯୋଗୁ ବୟସାଗଛନ୍ତି । ରିଲିପ୍ ପାଇଁ ଜାକ ପ୍ରାଣ କାହେ । ଆଉ ସବୁ ଜାମ ପଛକୁ ରହିଯାଏ । ଖାଲି ରିଲିପ୍ ଦେଇ ସେ ସବୁଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ରିଲିପ୍ ଠିକ୍ ଦିଆହେଉଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ତା'ର ତଥାରଖ କରିବେ । ନିଜେ ଯାଇ ନ ପାରିଲେ ବିଶ୍ଵାସ ଲୋକକୁ ପଠାଇବେ । ତକ୍ତକ ସବାଶିବ ମିଶ୍ର, ପଦ୍ମାଳମ୍ବା ଦଶ, ନରେତ୍ର ସ୍ବାର୍ଗ, ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ପଣ୍ଡା, ମନୋରଞ୍ଜନ ପଚନାୟକ ପ୍ରଭୃତିକ ଉପରେ ବାସିଥିବୁ ପବେ । ଏହାହିଦା ଲୋକଷେବକ ମନ୍ଦିରର ମନୋରମା ମହାପାତ୍ର, କିଶୋର ଚତ୍ର ତ୍ରୀପାଠ ବା ସମାଜ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଦେବମିଶ୍ର, ପ୍ରମୋଦ ମହାପାତ୍ର ତ ଅଛନ୍ତି । ରାତି ଅଧରେ ଜାଗରା ଆସିବ । ଚିକିତ୍ସା ଆସନ୍ତେ ନାହିଁ ? ପହଞ୍ଚା ଦେଇକୁ କହିବେ, ଗାନ୍ଧିଲେ ଚିକିତ୍ସା ଜଗରସିଂହପୁରରୁ ବୁଲି ଆସିବା । ସେତିକିରେ କ'ଣ ସରିଲା । ଚିକିତ୍ସା କେତ୍ରାପଦା ବାଟଦେଇ ଜାଲିଗଲେ କେମିତି ହୁଅନ୍ତା ? ନାଜେଦମ୍ ଅବସ୍ଥା । ଗୌଁ ଗୌଁରେ ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ବିହୁଛି । ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରନ୍ତି । କୁହାର ହୁଅନ୍ତି, ଓଳକି ନମ୍ବାର ହୁଅନ୍ତି । ତିରିଲାମାନେ ହୁଳହୁଳି ଦିଅନ୍ତି ।

ସେ ଖୁଆନି, କିନ୍ତୁ ନିଜେ ଖାଆନି ନାହିଁ । ମୁଁ ଜାକର କର୍ମମଧ୍ୟ ଜାବନର ଏଇ ଗୋଟିଏ କୁ ବା ଗବି ପାଇଛି । ଏତେ ବାଟ ବୁଲିବେ, ଏତେ ଗୌଁକୁ ଯିବେ କିନ୍ତୁ ଖାଇବା କଥା କହିବେ ନାହିଁ । ମୁଁ ଜାଣିବାରେ ଅରେ ସବାଶିବପୁର ଗୌଁରେ ଦହି କିଛି ଖାଇଥିଲେ । ଗହା ପିଅନ୍ତି । ବାଟରେ ଆସିବାବେଳେ ହଠାତ୍ ରାତି ରଖିବାକୁ ଲାଗିବେ । ତ୍ରୀଗରକୁ କହିବେ, ଗୋକ କଳାଣି, ଦେଖିଲ ମୁଢିକି ହୁତୁମ ଅଛି କି ? ମିଳିଲେ ତକୁର ଖାଇବେ, ନ ମିଳିଲେ ଥରେ ଦୁଇଥର ଶୁଖୁଳା ବୁଲି (କିନ୍ତୁ ପାଇଁରୁଟି ନୁହେଁ) ଖେବାଇବାର ଦେଖିଛି । ଏହା ଫଳରେ ଗୋଗ ସଂକ୍ରମଣର ଆଶକ୍ତା ଆବୋନାହିଁ ବୋଲି ମୋର ଧାରଣା । ଘରେ କିନ୍ତୁ ଦେଖି ଖାଆନି । ବିନକୁ ପ୍ରିନିସପାଲ ମିଳ ଅରେ । ପିତା ଖାଇବାର ଏକ ସୁତ୍ତ ଆସନ । ଖାଆନି ଚୂପୁର ସହିତ । ଅସୁକେଇ ଖାଇବା ଦେଖି ନାହିଁ । ମାଛ ମହୁର, ଆମିଳ ଜାକର ପ୍ରିୟ । ସେ ଖାଇବାକୁ ଡାକିଲେ ମୁଁ ସତରେ ଆତକ ଗଣେ । କିନ୍ତୁ ଦୁଇବଶତିରୁ ଜର୍ଣ୍ଣ ଜାକ ସାଇରେ ନିବିତ ଜାବରେ ଜାପ୍ୟ କରିବା ରିତରେ ଏଇରକି ଅନେକ ଥର ଏକୁଟିଆ ଜାକ ସହିତ ଖାଇବାର ଘଟିଛି । ମୁଁ ଖାଇବା ପ୍ରିୟ । କିନ୍ତୁ ରାଧାନାଥବାବୁ ବଲେଇ ବଲେଇ ଏମିତି ଖୁଆରବେ ଯେ ମଣିଷ ଅଣନିଶ୍ଵାସୀ ଘୋରିଯିବ । ଜାକର ଆଦର ଆଗରେ ସବୁ ନାହିଁବାଣୀ ହର ମାନେ । ରାଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କର ଆତିଥ୍ୟ ଆତିଥ୍ସିକ । ଦେଖ ବିଦେଶର କେତେ ବିଶ୍ଵି ବିଶ୍ଵି ଗୋପବହୁ ଜବନରେ ଜକର ଆତିଥ୍ୟ ପ୍ରହଣ କରିନାହାନି ? କେତେ ରାତ୍ରିଦୂର, କେତେ ଅଧାପକ, କେତେ ସାମାଦିକ, କେତେ ମଞ୍ଚ, ଘରନାଟିଷ୍ଠ, କେତେ ପ୍ରଧାନମଞ୍ଚ ତା'ର ହିସାବ କାହିଁ ?

‘ସମାଜ’ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆତର୍ଗତିକ ପାଲିଛି । ସମାଜର ନା ବ୍ୟାପିଯାଇଛି ଦେଶ ବିଦେଶକୁ । ବର୍ଷମାନକୁ ସେଇ ପରମତା ରଠାଇଦେଇ ସମାଜର କର୍ତ୍ତ୍ଵପତ୍ର ବ୍ୟୟସଙ୍କୋଚ କରିଛନ୍ତି । ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ଉପରେ ଆକୁଶ ଲଗାଯାଇଛି । ଏବଣ ଯେ ବ୍ୟୟ ସଙ୍କୋଚ ନୁହେଁ ଏକଥା ସେମାନକୁ କିଏ ବୁଝାଇବ ? ଆତିଥ୍ୟ ବ୍ୟୟ ସଙ୍କୋଚ ନୁହେଁ । ଅର୍ଥନୀତିର ଦପାରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପଢ଼ିବ ନାହିଁ । ଏହା ଜାଗରକ ବିଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ଅପରିଷାର୍ଯ୍ୟ ଏକଥା ଯିଏ ନବୁଝିପାରିବ, ତାକୁ ବୁଝାଇବକିଏ ? ସମାଜ ଏକ ଜୀବରଗମନ ନୁହେଁ, ଏହା ଏକ ପ୍ରବାହ, ଏକ ଭଦ୍ରବେଳନ, ଏକ ଜାତୀୟ ସହନ, ଏକ ପୁନରୁଷାନ । ଏକଥା ନିରୁତା ଖବର କାଗଜ ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ବୁଝିପାରିବ ନାହିଁ । ଲଜପତଗାୟ, ବଳବତ୍ ରାଷ୍ଟ୍ର ମେହେତା, ଲାଲବାହାଦୁର ଶାସ୍ତ୍ରୀ ବୁଝିପାରୁଥିଲେ । ସମାଜ କାଗର ସରକୁଲେସନ ଦୁଇଲକ୍ଷ ହୁର୍ଜିବାକୁ ଆର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା । ସମାଜ ଓଡ଼ିଶାର ଗୀ ଗୌଁରେ ଖବର କାଗଜ ପ୍ରତିଶର ପାଇଥିଥିଲା । ସେତୁ ସମାଜର ଗୋଟିଏ କପି ଗଢ଼ି ବା Volition ର ନିୟମାନ୍ୟମାୟୀ ଶହେ କପିରେ ପରିଶର ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେଇପୋତ୍ର ସମାଜ କାଗଜକୁ ସମସ୍ତେ ତରନ୍ତି । ମନ୍ତ୍ରାଂଶୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବିଗୋଧୀ ଦକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତସମତ୍ତେ । ସେଇ ଯୋଗୁ ମଧ୍ୟ ସମାଜ କାଗଜରେ ଆପଣାର ନୀ ବା ଆପଣା ସଂପର୍କରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ବାହାରିବାକୁ ସମତ୍ତେ ଗହାନି । ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ଅର୍ଥ ଓଡ଼ିଶାର ଗୀ ଗହିରେ ଆପଣାର ନୀ ପ୍ରତାର ହୋଇଯିବା । ରାଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କର କାଟବି ସେହିଯୋଗୁ ଦ୍ଵାରା । ରାତି ଯେତିକି ନୁହେଁ, ପର୍ବିଷିତର ଲୋକ ସେତିକି । ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ସହିତ ଦୁଇଦଶଶିରୁ ଜର୍ଣ୍ଣ ସମୟ ଧରି କାମ କରିବା ସହିତ ତାଙ୍କୁ ମୁଁ ଯେମିତି ଜାଣିଛି, ସେହିପରି ଜାଣିଛି ଏହିଏବୁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ, ସେତୁମାନେ ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ଭୂମିଷ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି ଏବୁ ପ୍ରଶାର କାର୍ଯ୍ୟନ କରନ୍ତି ।

ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କର ସାପଳ୍ୟ ହେଉଛି ମେଥର୍କଲିର ସାପଳ୍ୟ । ମନସ୍ବବିଦ୍ୟାନଙ୍କ ମତରେ ସାପଳ୍ୟ ହେଉଛି ଶତକତ ୧୯ ପରିଶ୍ରମ ଏବଂ ଶତକତା ଏକ ପ୍ରତିଭାର ସମନ୍ତର ହେଉଛି ସାପଳ୍ୟ । ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କର ତୀବନ ତାହାର ଏକ ଜୀବିକ ଉଦ୍ବାହଣ । ଶିକ୍ଷାରେ ମାତ୍ର ମାତ୍ରିକ । ବନ୍ୟ ବିଭାଗର ଏକ ଜିଗାଣୀ ସାପଳ୍ୟର ଏହି ଚାତାରେ ପହଞ୍ଚ ପାରିଛନ୍ତି ଧାରାବାହିକ ବ୍ୟସମେଟିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ କଠୋର ପରିଶ୍ରମ ଯୋଗୁ । ପ୍ରତିଭା ତ ମନକୁ ବିକଶିତ ହୋଇଛି ଏହି ପରିଶ୍ରମର ଜଷଟି ପଥରଗେ । ଜଷଟ ସରିହର ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ମୁଁ ଥରେ ଏହି ପ୍ରଶା ପରିଥିବି । ‘ସମାଜ’ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ପ୍ରତିଭାଶାଳୀ ନାହିଁକଣ୍ଠେ,

ଗୋଦାବରାଶୀ, ବିଜ୍ଞ ଲିଙ୍ଗଗାଜ ମିଶ୍ର ପ୍ରଭୃତି ଜତିତ ଥିଲେ । ଏ ସାଧାରଣ ମଣିଷଟି କିପରି ସାପଳ୍ୟର ପାହାଚରେ ଉଠି ଉଠି ଗଲି ଥାସିଲେ, ଅନ୍ୟମାନେ କାହିଁକି ଓହରି ଗଲେ । ଜଣ୍ମିତ ହରିହର ମହାପାତ୍ର କହିଥୁଲେ:- ଧାରାବାହିକ, ଟିକିନିଖୁ କାମ ହେଉଛି ଏହାର ଏକମାତ୍ର କାରଣ ।

ରାଧାନାଥବାବୁ ଏକ ଗାନ୍ଧାରୀ । ଏବକୁ ମୁଁତି ଶବ୍ଦ ଆଜ କାମ କରୁନାହଁ । କିନ୍ତୁ ଗଲା କାଲି ତାଙ୍କର ମୁଁତିଶ୍ଵର ଥିଲା ତାଙ୍କଣ । ୧୯୭୧ ମସିହାରେ କେବେ ପ୍ରତିନିଧି ଦଳରେ କିଏ ସବୁଥିଲେ, ତା'ର ଅଭ୍ରାତ ଖବର ସେ ଦେଇପାରିବେ ମନରୁ । ରାଧାନାଥବାବୁ ବଳିଲାର ଗତାଘର । ଏତେ ମୂଲ୍ୟବାନ ଡକୁମେଣ୍ଟ, ତଥ୍ୟ, କିମି ଗଙ୍ଗର ଲାଇଟ୍‌ରେ ଅଛି, ତାର କଳନା କିଏ କରିବ ? ଗୋଟିଏ ଜଦାହରଣ । ରାଧାନାଥବାବୁ ମୋଡେ ଏକ ଚିଠି ଦେଖାଇଥିଲେ । ଆଠଗତର ତରକାଳୀନ ଗାଜା ୧୯୩୭-୩୮ ମସିହାରେ ବଜଳାଇଲୁ ଏକ ଚିଠି ଲେଖିଛନ୍ତି । ତାହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ହେଉଛି ଏହିପରି । ରତ୍ନିହୀନ ଗାୟକୁ ଆମକୁ ମାନିନେବାକୁ ପଢ଼ିବ । ଦଳ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କ୍ଷମତା ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଦେବା ଉଚିତ । ନଚେର ରତ୍ନିହୀନ ଆମକୁ କ୍ଷମା ଦେବ ନାହିଁ । ଜନ ସମ୍ବ୍ରଦ ଜୁଆରରେ ଆମେ ସବୁ ଜାସିଯିବୁ ଦୂରକୁ । ଅକିଆ ଗଦାରେ ହେବ ଆମର ସ୍ଥାନ । ଏଇପରି ଅନେକ ଚିଠି ଅନେକ ଡକୁମେଣ୍ଟ, ଅନେକ ଚିଠି । ଆପଣ ଏବୁ କାହିଁକି ଗୋପନୀୟ କରି ରଖିଛୁ ? ପ୍ରକାଶ କରୁନାହାନ୍ତି ? କିନ୍ତୁ ଉରଗ ଦେବେ ନାହିଁ ରାଧାନାଥବାବୁ । ଆପଣ ନିଜର ଜୀବନୀ ଲେଖିନାହାନ୍ତି ? ମୁଁ କିବା ଗୋକ ? କାଥାପାର୍କ ଲେଖିବି ? କିଏ ପଢ଼ିବ ? ଏହାହଜା କାହିଁକି କାଥକୁ ଦୁଃଖ ଦେବି ? କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ପରେ ? ସବୁ ଉଗବାନଙ୍କ ହାତରେ । ସେ ଗଦା ଭିତରୁ କେହି ଆଉ କିନ୍ତୁ ସନ୍ଧାନ ପାଇବେ ନାହିଁ । ଦେଖ ଦରିଦ୍ର ହୋଇଯିବ ।

ରାଧାନାଥବାବୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଜତିହୀନ ପାଳଟି ଯାଉଛନ୍ତି । ବହୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ, ବହୁ କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କର ନେହୁବୁ ସର୍ବ ଲାଗ କରିଛି । ବିଦ୍ୟାଶ୍ରମ, କଳା ବିକାଶ କେତ୍ର, କୁଷାଣ୍ୟମ, ନୟନକାନନ, ବି

ଯୁନିଭର୍ସ ଶାଶର ଉବାହରଣ । ଆତର୍ଜିତ ସେମିନାରମାନଙ୍କରେ ତାଙ୍କର ସାପଳିତ୍ତ ସୁରଣାୟ । ଏହିବୁ ଆତର୍ଜିତ ସେମିନାର କଳକ ଓ ଓଡ଼ିଶାକୁ ନେଇଯାଇଛି ଆତର୍ଜିତ ପ୍ରକାଶ । ପିନଲ୍ୟାଏ ଠାରୁ ଅନ୍ତ୍ରେଲିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କାନାଟାରୁ କୁୟାବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଶାର ପରିଚିତ ସଂପ୍ରସାରିତ ହୋଇଛି । ଆଉ ଆୟୋଜନରେ ତାଙ୍କର ନେହୁବୁ ଏହି ଆୟୋଜନକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିଛି । ଦୟାଶ୍ରମ ତଥା ପଦ୍ମନାଭ ଦାସ ବ୍ୟାପ ପରିଜନିତ ଶିଳ୍ପର ସାପଳ୍ୟ ସହିତ ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କର ଅବଦାନ ବିପୂର୍ବ । ବହୁ ନେତା, ବିଶ୍ଵିଦ୍ୟାବ୍ୟକ୍ତିକ ସହିତ ତାଙ୍କର ପରିଚୟ । ବରକ ନଗର ସହସ୍ର ଗାର୍ହିକାର ଉଦ୍ୟାନର ହୃଦୟ ତଙ୍କାନାନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରେକଟ ରମଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ଚନ୍ଦ୍ର ଦିବସରେ । ରାଧାନାଥବାବୁ ପରିଶର ଦୟାପରେ ବାରବାଗ ଦୂର୍ଗ ଜନନ ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶା ଜଗିହାସର ଏକ ଉଚ୍ଚକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଜଗନ୍ମହିତ ହେବ । ଏହିବୁ ଆୟୋଜନ ପାଇଁ ରାଧାନାଥବାବୁ ଏକ ପ୍ରବାଦ ପୂରୁଷରେ ପରିଶର ହୋଇଛନ୍ତି ।

ରାଧାନାଥ ରଥକୁ ଅନେକ ସମ୍ବାନ୍ଧ ମିଳିଛି । ସେବୁ ସମ୍ବାନ୍ଧ ନିଜେ ସମ୍ବାନ୍ଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ରାଧାନାଥ ରଥକୁ ବିଶେଷଶବ୍ଦିତାନ ରାଧାନାଥ ରଥ ନାହିଁ ମାନେ । ବିଶେଷଶବ୍ଦିତାକ ନିରାର୍ଥକ ମନେହୃଦୟ । ଗୋଲାପକୁ ରଙ୍ଗ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନିର୍ଦ୍ଦେଖ । ସେ ଅଛନ୍ତି ଛତା ଜନି, କାନ୍ଦରକି । ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଇ ବଞ୍ଚିବାର କାର୍ଯ୍ୟକାଳ, କର୍ମରତ ରାଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କୁ ଅଚଳ ହୋଇ ରହିବା ଦେଖିବା ଦେବନାଦାୟକ । ସେ ଯେଉଁକିନ ରହିବେ ନାହିଁ, ସେଇହିନ ତାଙ୍କର ଅଗାବ ଦେଖା ଅନୁଭୂତି ହେବ । ତାଙ୍କୁ ହେବିବେ ଯେପରି ପଢ଼ିଗଲା ଦାତକୁ ହେବିଲା ପରି । ହତ୍ଯା ନଥିବ ଉପରେ, କାନ୍ଦ ନଥିବ, ଦାତ ନଥିବ । ସେବକି ମଣିଷଟିଏ ଜାତି ଜାତିକ ପାଇଁ ଏ ଜାତିକୁ ବହୁବହୁ କର୍ଷ ଲାଗିଯିବ । ରବିଷ୍ୟଦରେ ସେ ଏକ ବିଶେଷଶବ୍ଦି ପରିଶର ହୋଇଯିବେ ।

ଦୟାଶ୍ରମ
ମେଟ୍ରୋ ପଲାଟା, ଭେଟା - ୭୫୩୦୦୧

ରାଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲେଖନୀ

ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ କୁମାର ପଣ୍ଡା

ଶ୍ରୀ ଯୁଗ ରାଧାନାଥ ରଥକ ସାଧାରଣ ଜୀବନର ଅଯମାରୟ ରାଜନୀତି କିମ୍ବା ସେହିରକି କୌଣସି ଯେତ୍ରରେ ହୋଇନଥିଲା । ତାଙ୍କର ସମାଜଜୀବନ ଆଚମନେରେ ‘ସମାଜ ସାପ୍ରାହିବ’ ଏବଂ ସତ୍ୟବାଦୀ ପ୍ରେସରୁ । ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ହପ୍ରାକ୍ଷର ଏବଂ ଲେଖନୀର ମେଜାର ଶୈଳୀରେ ଉଚ୍ଛଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ ବିମୁଗ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ । ଗାର୍ଜିବସାରେ ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ସମୟରେ ସେ ସେହି ତରୁଣଙ୍କ ରିତରେ ଏକ ସୁତ୍ତର ପ୍ରତିରାର ସନ୍ଧାନ ପାଇଥିଲେ । କୌଣସି ଏକ ଘଟଣାକୁ ତନ ତନ କରି ଅନୁସଂଧାନ କରିବା, ତା ରିତରୁ ସମସ୍ୟାକୁ ଖୋଲି ବାହାର କରିବା ଏବଂ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନର ପାଇଁ ଖୋଲିବା ତରୁଣ ବୟସର ରାଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଥିଲା । ଫଳରେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ହାତରେ ‘ସମାଜ’ ପରିଚାଳନା କିମ୍ବା ସଂପାଦନାର କଲମ ଆମି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ରିତରେ ଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରତିରା ଉନ୍ନେଷ୍ଟିତ ହେଲା । ଗୋପବନ୍ଧୁ ବଞ୍ଚିଥିବା ବେଳେ ଅନେକ ସମୟରେ ସେ ରାଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କ ସଂପାଦକୀୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଶୁଭଲିଖନ ତାକୁଥିଲେ । ଗୋପବନ୍ଧୁ ଶୁଭଲିଖନ ଦେବା ଅଭ୍ୟାସ ପରିବର୍ତ୍ତ କାରରେ ତାଙ୍କ ଲେଖନାକୁ ଆହୁରି ଶାଖିତ କଲା ।

ରାଧାନାଥ ବାବୁ ଦାର୍ଢି ୩୦ ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଧ୍ଵ କାଳଧରି ‘ସମାଜ’ର ସଂପାଦନା ଦୟିକୁରେ ଅଛାତି । ବନ୍ଦନାଧରୁ କିଛି ବର୍ଷ ସେ ‘ସମାଜ’ର ପରିଚାଳନା ଦୟିତ୍ବ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ରାଜ୍ୟରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଏହା ସବେ ସେ ନିଯମିତ ରାବରେ ସାମାଦିକତାର ଲେଖନା ରାଜନୀତି ଭୁଲି ନଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଦାର୍ଢି ସମସ୍ୟାମୟନକ ସଂପାଦକୀୟ ଏବଂ ସେଥିରେ ଆବଶ୍ୟକ ହିସାବ ନିରାଶ ଅନେକ ସମୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତ ପାଇଁ କରୁ ହେଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜାହା ଯେ କେତେ ଉପଯୋଗୀ, ସରକାରୀ ଓ ବେପରକାରୀ ଲୋକେ ବେଶ୍ୱର ହୃଦୟରେ କରିଛନ୍ତି । ଗତ ବନ୍ଦ ବର୍ଷଧରି ରବିଚାର ‘ସମାଜ’ରେ ନିଯମିତ ରାବରେ ସଂପାଦକୀୟ ପତ୍ର ‘ଛିଟିପିଟି କହେ’ ଶିରୋନାମାରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଆସୁଛି, ତାହା ଡେଇଥା ସାହିତ୍ୟର ନବଦିଗତ କରିଲେ ଅହୁୟି ହେବ ନାହିଁ । ପୁରାଣ, ରତ୍ନାଳୀଷ, କାହାଣୀରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଉଚ୍ଛଳମାଳା ଏବଂ ସଂସ୍କରିତ ସୁଗାଣିତ ମାଧ୍ୟମରେ ରାଧାନାଥ ବାବୁ ‘ଛିଟିପିଟିକହେ’ ପତ୍ରକୁ ଛେବକ ଯେ ରାଜାକ କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁହେଁ, ଏହା ଡେଇଥାର ପାଠକଙ୍କ ରିତରେ ନୃତ୍ୟ ଚେତନା ଓ ଜନ୍ମଦନା ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ରାଧାନାଥ ବାବୁ ତାଙ୍କର ଲେଖନା ରାଜନୀତି ବିଶ୍ୱାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିରତ ରାବରେ ସାରସ୍ଵତ ସାଧନା କରି ଆସିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଲେଖନାରେ ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କର

ରାଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରଭାବ ପରିଷ୍ଫେଟ । ତାଙ୍କ ତାଷାର ଶୈଳୀ ଅନନ୍ୟ ଓ ସୁତ୍ତର ଧରଣର, ଯେପରିକି ସେ କଲେକ୍ଟରର ଏକ ସବୁବେଳେ ‘କିରୁଟର’ ବୋଲି ଲେଖାଯାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସଂପାଦକୀୟ ଓ ‘ଛିଟିପିଟି କହେ’ ଲେଖାମାନଙ୍କରେ ବନ୍ଦ ଗାଁରାଜିଲା ଶରର ସମାହାର ସହିତ ବଗ ଓ ଚମାଳୀ ଦେଖିଗାନ୍ତ ମିଳେ । ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ବାର୍ଷିକ ଏବଂ ସୂଚନା ସମକିତ ଥିବାରୁ ଏହା ଗବେଷକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବେଶ୍ୱ ଖୋଗାକ ଯୋଗାଇଥାଏ ।

ତାଙ୍କର ରଥ ମୂଳତା ଜଣେ ବିଚକ୍ଷଣ ସାମାଦିକ ହେଲେ ହେଁ ସାହିତ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାବ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଦକ୍ଷତା କିଛି କମ ନୁହେଁ । ସାମାଦିକତା, ‘ସମାଜ ସେବା ଏବଂ ରାଜନୀତିର ବ୍ୟପ୍ତିବନ୍ଦି ଜୀବନ ଭିତରେ ରାଧାନାଥ ବାବୁ କାବ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ସେହିରକି ସାହିତ୍ୟର ସରସ ବିଭବ ସୃଷ୍ଟିରେ ଅଧିକ ସମୟ ଦେଇ ପାରିନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଯାହାକି କିଛି ସୃଷ୍ଟି ରହିଛି ତାହାକୁ ଡିଆ ସାହିତ୍ୟର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମାରିଲାଖୁଣ୍ଡ କହିଲେ ଅତ୍ୟୁତ୍ତି ହେବନାହିଁ ।

ପାଠ୍ୟ ପୁଷ୍ଟକରେ ଶାନ୍ତିପାରଥିବା ତାଙ୍କର କବିତା ‘ଗୀମାଟି’ ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ସ୍ଵର୍ଗ, ସାବଲୀଳ କବି ହୃଦୟର ପ୍ରାଣଦର୍ଶି ସନ୍ଧାନ । ଅତି ଗମୀର ସୁତାବର ପ୍ରତାପମାନ ହେଉଥିବା ରାଧାନାଥବାବୁ ଯେ ପ୍ରକୃତିର ଏଭାବ ଅନୁପମ ଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରନ୍ତି, ତାହା ନ ପଦିଲେ ଜାଣି ହେବନାହିଁ ।

୧୯୪୭ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସଠାରୁ ‘ସମାଜ’ ପାଇଲୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକଲେ ରାଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କ ସଶକ୍ତ ଲେଖନାର ବେଶ୍ୱ ପ୍ରମାଣ ଆମର ହୃତ୍ତଗତ ହୁଏ । ସେତେବେଳେ ‘ସମାଜ’ ର ପୁଷ୍ଟ ବାହାରୁଥିଲା ଏବଂ ରାଧାନାଥବାବୁ ଏହାର ସଂପାଦକ ଓ ପରିଚାଳକ ଉଭୟ ଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ‘ସମାଜ’ର ମୂଲ୍ୟ ଥିଲା ଏକ ଅଶୀ । ‘ସମାଜ’ ପରିଚାଳନାର ଗୁରୁଦାୟିତ୍ବ ସହିତ ସଂପାଦନାର ଗୁରୁତର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସେ ସୁତାରୁଗୁଣେ ସଂପାଦନ କରୁଥିଲେ ।

୧୯୪୭ ମସିହାରୁ ‘ସମାଜ’ରେ ତାଙ୍କର ହଜାର ହଜାର ସଂପାଦକୀୟ, ଅଗ୍ରଲେଖ ତଥା ସମାବ ପରିବେଶଣ ଓଡ଼ିଆ ସାମାଦିକତାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜନୀତିର ପରିବର୍ତ୍ତ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏସବୁକୁ ସମାବ ସାହିତ୍ୟର ଅଂଶବିଶେଷ ଗୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇପାରେ । ଛିଟିପିଟି ବହେର ପୌରାଣିକ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ଗରାର ଜୀବନର ପରିପ୍ରକାଶ । ସଂପାଦକୀୟ ହେଉ, ଛିଟିପିଟି ହେଉ, ସମାବ କିମ୍ବା ଯେବୋଣସି ଅଗ୍ରଲେଖ ହେଉ, ରାଧାନାଥବାବୁ ସବୁବେଳେ ସଂକୁଚିତ ନ ହୋଇ ବ୍ୟାପକ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ

ଯତେଣା ସଂପର୍କରେ ଯଦି ପାଠକ ଚିକିନିଖୁ କରି ଜାଣି ନ ପାରିଲେ ଜାହାହେଲେ ପାଠକକ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରାଗଲା ବୋଲି ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ରାଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କ ବୃଷ୍ଟିକୋଣ । ରାଧାନାଥବାବୁ ସଂପାଦକୀୟ କିମ୍ବା ସଂବାଦର ତିରତେସନ୍ ଦେଉଥିଲାବେଳେ ଲେଖୁଥିବା ସହଜମାତ୍ର ରାତ୍ରରୁ ହୋଇପଡ଼େ । ଜାରଣ ଅତି ଶିପ୍ରଗାବରେ ସେ ତାକାନ୍ତି । ତେଣୁ ରାଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କ ତିରତେସନ୍ ନେଇଥିବା ସହଜମାତ୍ରକୁ ସେଥିପାଇଁ ସାଧନ କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ରାଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଯେଉଁ ବାବ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲା ଗକୁ ଯଦି ଏକାଥରକେ ଶୁଣି ଲେଖନ ପାରିବ ଜାହାହେଲେ ଅବସ୍ଥା ହିଲା । କାରଣ ବାବ୍ୟଟିକୁ ଅବିକଳ ପୁଣିଅରେ କହିବା ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ଅଜ୍ୟାୟ ବହିରୁଚି । ତେଣୁ ଏକାଥରେ ଶୁଣିବ, ଏକାଥରେ ଲେଖନ, ତାହାହେଲେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଜାମ କରିବା ସୁବିଧାଜନକ ।

ରାଧାନାଥ ବାବୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଯେତିକି ପାରିବା, ରାଜାରାଜା ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ପାରିବା । ତାଙ୍କର ରାଜାରାଜା ଲେଖନକୁ, କହିବାର ତଙ୍କ ଅନନ୍ୟ । ସେ ଓଡ଼ିଆ କିମ୍ବା ରାଜାରେ ବର୍ତ୍ତତା ଦେଲାବେଳେ ଭରଯ ଭାଷାରେ ନିଜର ବାବୁଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଇଥାଏଇ ।

ସାମାଜିକତା ଓ ସମାଜସେବା ଏବଂ ରାଜନୀତିରେ ବିପୁଳ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମଧ୍ୟରେ ରାଧାନାଥ ବାବୁ ସାରସ୍ଵତ ସାଧନାର ବିଗଚିକୁ ରୁକ୍ଷି ନଥିଲେ । ଯଦିଓ ଏ ବିଗରେ ସେ ବେଶି ସମୟ ଦେଇପାରି ନାହାନ୍ତି ତଥାପି ତାଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗିର ସମ୍ମାନ କିଛି କମ ନୁହେଁ । ୧୯୪୭ ପ୍ରତି ଆଯୋଜନ ବେଳେ ବ୍ରହ୍ମପୁର କେଳରେ ସେ ଯେଉଁ ଦୁରବର୍ଷ ରହିଲେ, ତାହା ତାଙ୍କର ସାରସ୍ଵତ ପ୍ରତିଭା ଉନ୍ନେଷ୍ଟରେ ଖୁବ୍ ସହାୟକ ହୋଇଥିଲା ।

ବିଦ୍ୟାଶାଳାରେ ସେ କେବେକ କାବ୍ୟ, କବିତା, ପ୍ରବନ୍ଧ ରଜ୍ଞିନୀ କରିବା ସହିତ ବ୍ୟାସକୃତ ମହାଭାଗତ ଏବଂ ଦାସ ଲ୍ୟାପିଟାଙ୍କ ର ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ କରିଥିଲେ । ପୁଣ୍ୟାୟା ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କର ପ୍ରତାବ ପୂର୍ବ୍ୟ ରାଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କ ଜାବନରେ ଯେତିକି ପ୍ରତିଫଳିତ, ତାଙ୍କ ରଜନା ଶୈଳୀ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଣପ୍ରତିମ ଗୁରୁଙ୍କର ପ୍ରେରଣାରେ ଅନୁରୂପଭାବେ ପ୍ରତାବିତ । ତାଙ୍କର ‘ବିଦ୍ୟାର ମର୍ମଦାଣୀ’ କବିତା ସଂକଳନରୁ କେତୋଟି ଉଚ୍ଚତି ଏଠରେ ସନ୍ତିରେଣ୍ଟି କରୁଛି ।

ରାଧାନାଥବାବୁ ମୋରନ୍ତରୁ କରିବାରେ ପ୍ରକୃତିର ଅପରୂପ ବସ୍ତିନା ସହିତ ମାନବିକ ଜାବନ ଦର୍ଶନକୁ ସୁନ୍ଦରଭାବେ ଅନ୍ତିତ କରିଛନ୍ତି ।

ତୁହିଗୋ ଜନମରୂପ୍ ଜାବନ-କାନ୍ତିନା
କିପେନି ବିଷାଦ କିମ୍ବା ତୁ ଅଜିମାନିନା ?
ସରଳ ତରଳ ପ୍ରାଣେ ତୋ ଜୋବେ ବିଚରି,
ରୂପେ ତେବେ ନିରଖରେ ମରଦ ମାମୁରା ।

X X X
ତୋହରି ସେବାରେ ଶାନ୍ତି ଆସେ ନିରଜର ,
ତୋ ପଦ ପରଶ୍ରେଷ୍ଠା ମାଗୋ ପୁଲକ ଅନ୍ତର ?

ତୋହରି ବଦଳେ ସିନା ବିହୁ ସଂକାର୍ତ୍ତନ,
ତୋହ ଆଶୀର୍ବାଦେ ହେଉ ଧନ୍ୟ ରୋ ଜାବନ ।

ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ କବିତାରେ ଦେଖିବାରେ ଭାବସହିତ ଗ୍ରାମ୍ୟଜୀବନର ପ୍ରତିଜ୍ଞବ ଦେଖିବାରୁ ମିଳେ । ଅତି ସରଳ ଓ ସାବଲୀଳ ଜାବିଯକ ଭାଷାରେ ସେ ରହିବାର ପରିପାଇଁ ପରିପାଇଁ କବିତା ଜେଣ୍ଟଲ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ୟମ ଆରମ୍ଭ କରି ଅନେକାଂଶରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ ।

ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ଆର ଏକ ଜାବାକୁଟି ହେଲା ଜାଲାଚଳେ ନେତ୍ରମାର । ଏହି ଗାନ୍ଧି କବିତାରେ ଏକ ସରଳ ପଲ୍ଲୁଗାଗା ମଧ୍ୟରେ ପୁରୁଷୋରମ ଷେତ୍ରର ଉତ୍ସବ ବର୍ଷନ ସହିତ ମାନବବାଦର ମହାବାର୍ଗ ପ୍ରତାବର ହୋଇଥିଲା । ୧୯୪୭ ମସିହାରେ ବ୍ରହ୍ମପୁର କେଳରେ ବହା ଥ୍ରିକବଳେ ସେ ଏହି ଗାନ୍ଧିଟିକୁ ରଚନା କରିଥିଲେ । ଦାର୍ଢ ଅର୍ଦ୍ଧଭାବରେ ତରେ ଏହି ଗାନ୍ଧି କାବ୍ୟଟି ରଚିବ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆଜି ବି ସୁଶପାଠୀ । ଏକି ସରଳ ଓ ଗ୍ରାମୀୟ ଭାଷାରେ ଏହା ଯେପରି ଲେଖାଯାଇଛି, ତାହା ରାଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କ କବି ପ୍ରତିଭାର ଏକ ସୁନ୍ଦର ବିତ୍ତ ପ୍ରକାନ କରୁଛି । କାବ୍ୟକବିତା ଷେତ୍ରରେ ରାଧାନାଥବାବୁ ଯେଉଁ କୃତି ଥିଲେ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଶିଦ୍ଧ ଯୋଗ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ତାଙ୍କ ଲେଖନକୁ ଏ ଦିଗରେ ସେ ଅବାରିତ ତାନିତ କରିଥାବେ ତାହାହେଲେ ଓଡ଼ିଆ ସାରସ୍ଵତ ଷେତ୍ରରେ ସେ ଜେଣେ ମନ୍ଦମୁଖର ଘାନ ଅଧିକାର କରିଥାଏ । ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତ ଜାବନ ଏକ ‘ସମାଜ’ ବା ଯିତ୍ର ଜାପରେ ସେ କାବ୍ୟ କବିତା ଷେତ୍ରରେ ବିଶେଷ ମନୋନିବେଶ କରିବାକୁ ସମୟ ପାଇନାହାନ୍ତି ।

ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ଗବ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ

‘ସମାଜ’ର ସଂପାଦକୀୟ, ଛିତ୍ରପତିକହେ, ଦେନିବ ‘ସମାଜ’, ପାଦ୍ମାହିକ ସମାଜ ଏବଂ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଶ୍ରୀ ସଂଶ୍ୟାରେ ରାଧାନାଥ ବାବୁଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ନିବନ୍ଧାବଳୀ ଗବ୍ୟ ସାହିତ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରାଚୀ ଦକ୍ଷତାର ପରିଚୟ ଦେଇଥାଏ । ବ୍ରହ୍ମପୁର କେଳରେ ଥିବାବେଳେ ତାଙ୍କର ଦେନିନିଜ ଅନୁରୂପିକୁ ସେ ଅତି ସାବଲୀଳ ଭାଷାରେ ଲାଗିବନ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ମୋଜେଳ ସ୍ଥାନିକି ଶାର୍ମିଜରେ ଏହାର ବନ୍ଦ ଅନ୍ତର ରହିବାର ସମାଜ ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାର ପାଠକମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଏବଂ ପାଠ୍ୟକୁଟା ପୁଷ୍ଟକାବାରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାର । ଏହି ପୁଷ୍ଟକରେ ରାଧାନାଥ ବାବୁ ତାଙ୍କର ଆଚିନ୍ତ୍ୟ ଉତ୍ସବର ପରିପାଇଁ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ପୁଷ୍ଟକରେ ରାଧାନାଥ ବାବୁ ତାଙ୍କର ଆଚିନ୍ତ୍ୟ ଉତ୍ସବର ପରିପାଇଁ କରିଛନ୍ତି ।

ରାଧାନାଥବାବୁଙ୍କ ଗବ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ
ଗୋପବନ୍ଧୁ ଜାବନ, ପତ୍ର - ୧

ସାମାଜିକ ଜୀବନ ଉପରେ ଚଳିଛିତ୍ର ପ୍ରଭାବ

ଶ୍ରୀ ରଣଧୀର ଦାସ

ଉଚ୍ଚ ବର୍ଗ, ମଧ୍ୟବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗ ଏବଂ ନିମ୍ନ ବର୍ଗର ମଣିଷଙ୍କୁ ନେଇ ସମାଜର ସୃଷ୍ଟି । ସମାଜରେ ବସିଥାଏ କରୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ମଣିଷଙ୍କୁ ରୁହି ମଧ୍ୟ ରିନ । ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନଯାପନ ପ୍ରଣାଳୀ, ମନୋରଂଜନ ରୁହିରେ ମଧ୍ୟ ତାରତମ୍ୟ ରହିଛି । ଅର୍ଥନୀତି ସମାଜକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ ।

ବିଭିନ୍ନ ଗଣମାଧ୍ୟମ ମଧ୍ୟରେ ଚଳିଛି ଆଧୁନିକ ସମାଜର ଅନ୍ୟତମ ବଳିଷ୍ଠ ଗଣମାଧ୍ୟମ । ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ପାଳା, ଯାତ୍ରା, ଅପେଗା ନାଟକ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ମନୋରଂଜନ କରୁଥିଲା । ମାତ୍ର ସର୍ବତାର ବିଜାଗ ସଂଗେ ସଂଗେ ଚଳିଛି, ବେତାର, ଦୂରବର୍ଷନ ଲକ୍ଷ୍ୟକ ଜନତାର ମନୋରଂଜନ କରିପାରିଲା । ଚଳିଛି ନିମ୍ନୀଣ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ପୌରାଣିକ, ଏତିହାସିକ, ଯୁଦ୍ଧ ପତ୍ରଭୂମି ଉପରେ ଆଧାରିତ କାହାଣୀ ଅଥବା ସଂଗ୍ରାମ ଓ ସଂଘର୍ଷର କାହାଣୀକୁ ନେଇ ଚଳିଛି ନିର୍ମିତ ହେଉଥିଲା । ସବୁ ଶ୍ରେଣୀର ଚଳିଛି ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ଗଣ ମନୋରଂଜନ । କ୍ରମଶଃ ଚଳିଛି ନିମ୍ନୀଣ ଧାରାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଲା ।

ବିଶ୍ୱ ଚଳିଛି ଇତିହାସ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାଯାଏ ରକ୍ଷର ବଳସେଇକିବ୍ୟବ, ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱ ମହାସମର, ହିତରଙ୍କ ପତନ, ଭିଏତନାମ ଯୁଦ୍ଧ ସମକିତ ଚିତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା । ଏହି ଚଳିଛିତ୍ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିଲା ଏକାତ ସତ୍ୟ ଏବଂ ଜାହାର ସାର୍ଵଜନାନ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଥିଲା । ଫଳରେ ଏହି ଚଳିଛି ଗୁଡ଼ିକ ଆଜି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱ ଚଳିଛି ଇତିହାସରେ ମାରି ଖୁବି ଜାବରେ ଦର୍ଶକ ମାନସରେ ଅମକିନ ହୋଇରହିଛି ।

ସ୍ବାଧୀନଙ୍କ ପୂର୍ବର ଜାଗତର ଚଳିଛିତ୍ର କାହାଣୀ ମୁଖ୍ୟତଃ ଥିଲା ଏତିହାସିକ, ପୌରାଣିକ ଅଥବା ଦେଶାମୁଖୋଧକ । ସ୍ବାଧୀନଙ୍କ ପରେ ଭାରତୀୟ ସାମାଜିକ ଓ ଅର୍ଥନୀତିକ ରୂପରେଖା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ଫଳରେ ଚଳିଛି କାହାଣୀ ନିମ୍ନୀଣ ଧାରାରେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଦେଲା । ସ୍ବାଧୀନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ କେତୋଟି ଦେଶାମୁଖୋଧ ଚଳିଛି ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ଜାତ୍ରାରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା, ତଥା ବଜାବାନ ସମାଜକୁ ବିଶେଷ ଜାବରେ ଉଦ୍ବୁଦ୍ଧ

କରିଥିଲା । ଫଳରେ ବହୁ ଯୁଦ୍ଧକ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ଭାରତର ସ୍ବାଧୀନଙ୍କା ପାଇଁ ନିଜର ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ଉପର୍ଗ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠା, ସାଧନା ଓ ବଳିଦାନ ପାଇଁ ଆଜି ଭାରତ ପରାଧୀନଙ୍କା ଶୁଣ୍ଟଙ୍କରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇ ସ୍ବାଧୀନଙ୍କାର ସ୍ଥାବ ଅନୁଭବ କରୁଛି ।

ସେତେବେଳେ ଏହି ଧରଣର ଚଳିଛି ପ୍ରଦର୍ଶନ ଉପରେ ବିଦେଶୀ ସରକାର ଅନେକ କଟକଣା ଭାରି କରିଥିଲେ । ଶରତଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ମଠ ପରି ଚଳିଛି ତହାଲାନ ଭାରତୀୟ ଯୁଦ୍ଧକମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ପରାଧୀନଙ୍କରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲା ।

ଧୀରେ ଧୀରେ ଭାରତରେ ଜନସଂଖ୍ୟାର ହୃଦ ବିଷ୍ଣୋରଣ ସହିତ ବେଳାଗା, ନିତ୍ୟବ୍ୟବହାର୍ୟ ପରାର୍ଥର ଆକାଶହୁଆଁ ଦର ବୃଦ୍ଧି ସମାଜର ଅର୍ଥନୀତିକ ଭାରସାମ୍ୟକୁ ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ କରିଦେଲା । ଅନ୍ତିମ ପ୍ରେମୀ ଭାରତୀୟ ସମାଜରେ ହତ୍ୟା, ଅପାଧ, କୁଟଚାର, ଧର୍ମଶିଖି, ହିଂସାମୂଳକ କାଣ୍ଡ ଏକ ନିତ୍ୟ ନିୟମିତ ଘଟଣାରେ ପରିଣତ ହେଲା । ସମାଜରେ ରାମଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅପେକ୍ଷା ରାବଣଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ । ଚଳିଛି ଯୁଦ୍ଧକମାନଙ୍କ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବ ସମାଜର କୋମଳମତି ଯୁଦ୍ଧକମାନଙ୍କ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଗଲା ।

ଷାଠିଏ ଦଶକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଭାରତରେ ହିନ୍ଦୁଜାତି ବ୍ୟଚିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଞ୍ଜଳିକ ଜାତ୍ରାରେ ଚିତ୍ର ନିମ୍ନୀଣର ସଂଖ୍ୟା ହୃଦଗଢିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଲା । ବିଶ୍ୱ ଚଳିଛି ନିମ୍ନୀଣ ଇତିହାସରେ ଭାରତ ଶୀର୍ଷ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କଲା । ଧାର୍ମିକ ଚଳିଛି ସଂଖ୍ୟା ଆନୁପାଦିକ ହାରରେ ହ୍ରାସ ପାଇଲା । ମାତ୍ର କେବେଳ ଧାର୍ମିକ ଚଳିଛି ସମାଜ ଉପରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଛି । ‘ଜୟସତ୍ତ୍ୱାମା’ ଚଳିଛି ମୁକ୍ତିଜାଗପରେ ସମଗ୍ର ଭାରତରେ ପ୍ରତି ସପ୍ରାହର ଶୁଦ୍ଧବାର ଦିନ ଲକ୍ଷଲକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଓଷା କରୁଛନ୍ତି । ଏହି କ୍ରତ ପାକନରେ ସେମାନଙ୍କର ଏକା ଗ୍ରୂପ ଓ ନିଷ୍ଠା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାୟ । ଗାମାଯଣ ଓ ମହାରାଜତ ପତ୍ରଭୂମିରେ ଭାରତରେ ବହୁ ଚଳିଛି ନିର୍ମିତ ହୋଇ ଲକ୍ଷଲକ୍ଷ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରିଛି

ଏଥରେ ସନ୍ଦେହର ଅବକାଶ ନାହିଁ ।

କେତେକ ଅର୍ଥପିପାସୁ ବିଦ୍ରୋହିମୀତା ଚତୁରତାର ସହିତ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ମନୋରଂଜନ କରିବାପାଇଁ ବିଦେଶୀ ଚଳକିତ୍ରୁର କେତେକ ହିଂସାମୂଳକ କୌଣସି, ନଗ୍ନ ନୃତ୍ୟ, ଧର୍ଷଣ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅପରାଧ ସ୍ଵଯେଜନା କଲେ । ଏହି ଧରଣର ଲେଜିତ୍ରୁ ଯୁବସମାଜକୁ ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣ କଲା । ଅଗେ ନୁହେଁ, ବାଗମ୍ବାର ଏହି ଲେଜିତ୍ରୁକୁ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ । ନିମୀତାଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣ ହେଲା । ସେନସର ସର୍ବ୍ୟମାନେ ଏବଳି ଲେଜିତ୍ରୁକୁ ସେନସର କରିବା ସମୟରେ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଲେ ନାହିଁ । ଫଳରେ ଯୁବସମାଜ ବିଭିନ୍ନ ଅପରାଧ, ହିଂସାକାଣ୍ଡ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ଏବଂ ସପଳ ମଧ୍ୟ ହେଲେ । ଭାରତର ପ୍ରମୁଖ ସହରରେ ଏହି ହିଂସାକାଣ୍ଡ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଅଧିକ ବ୍ୟାପକ ହେବାରେ ଲାଗିଲା । ତାର ପରିଣତି ରୋଗ କଲେ ସମ୍ଭବ ସମାଜ ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ର ।

କେତେକ ଲେଜିତ୍ରୁ ନିମୀତାଙ୍କର ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ଅଭାବ, ସେନସର ବୋର୍ଡର ସର୍ବ୍ୟମାନଙ୍କର କୋହଳ ମନୋରାବ ପାଇଁ ଗତ ୧୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ମିତ କେତେକ ହିମୀଚନିତ୍ରୁ ମୁକ୍ତିକାର ପରେ ପରେ ସମ୍ଭବ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ସାଂପ୍ରଦାୟିକ ଅନ୍ତିରତା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ରାଜନୀତିର କୁଣ୍ଡିତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଲେଜିତ୍ରୁରେ ରୂପାନ୍ତିତ କରାଯାଇଛି । ମାତ୍ର ତାର ଗଠନମୂଳକ ପ୍ରଭାବ ସମାଜକୁ ଆବୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରୁନାହିଁ । ସମସ୍ୟା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଲେଜିତ୍ରୁର ପ୍ରଭାବ ସମାଜ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଛି, ମାତ୍ର ଜାତୀୟ ପୂରଣ୍ୱୁଚ ହୁଏ, ସାଧାରଣ ଦର୍ଶକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ବିଜାରାଧୀନ ଅନେକ ବାଳ ଅପରାଧୀ ମୁକ୍ତିକାରରେ ସ୍ଥାନାର କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ସମାଜରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିବା କେତେକ ହିଂସାମୂଳକ କୌଣସି, ନିମୀତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ନେଲେ ତାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିବାକାରୀ କରିବାପାଇଁ ସେମାନେ ଲେଜିତ୍ରୁକୁ ବାଗମ୍ବାର ଦେଖିଛନ୍ତି ।

ଭାରତରେ ଗୋଟିଏ ବିବଦ୍ଧମାନ ଅଥବା ନଗ୍ନ ଦୃଶ୍ୟଥିଙ୍କ ଲେଜିତ୍ରୁର ପ୍ରଦର୍ଶନ କହ କରିବା ପାଇଁ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କୋର୍ଟର ଆଶ୍ରୟ ନେଲେ ତାର ପ୍ରଦର୍ଶନ ସାମନ୍ୟିକ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ରଖାଯାଉଛି ମାତ୍ର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗାଙ୍କ ଓ ପ୍ରଭାବଶାକୀ ନିମୀତା, ପରିବେଶକ ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାକ୍ୟର ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ତାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ସମ୍ଭବର ହୋଇପାରୁଛି । ଆଇନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ଉପରେ

ନିର୍ଭର କରୁଛି । ବିଶେଷ ହିଂସାମୂଳକ କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିବା ଏକ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଚିଦେଶୀ ଲେଜିତ୍ରୁ ସାନଙ୍କେ ବୁନ୍ଦିକଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ "The clock work orange" ସେନସର ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦର୍ଶନ କହିଦିଆଯାଇଥିଲା । ଲାଭରେ ଏପ୍ରକାଶ ସାହସିର ପଦକ୍ଷେପ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମବ ପୋରାଇନାହିଁ ।

ଆମ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ସାମାନ୍ୟ ଘଟଣା ପାଇଁ ଧର୍ମପତ୍ର, ଆଭ୍ୟାସନ, ରାଷ୍ଟ୍ରାଥବରୋଧ, ବଦ ପାବନ କରାଯାଏ । ରାଜନୀତିର ପ୍ରମୁଖ ନେତା ମହାନେତାମାନେ ନେବୃତ୍ତ ନିଅଛି । ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱପର ଜାତୀୟ ଘଟଣା ପାଇଁ ନିଜର ପରିବାର, ସମାଜ ଭବୁଣ୍ଡିତ ହେବ ସେଥିରୀ କାହାରି ଚିହ୍ନମାତ୍ର ରାଜତରେ ନାହିଁ । ବିଦ୍ରୋହିମୀତା-ମାନଙ୍କୁ ଧନ ଅଞ୍ଜନ କରିବାର ପ୍ରକାରର ଅନ୍ତରେ କରିଦେଇଛି । ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ଆଦର୍ଶ ଉପରେ ଆଧାରିତ ମହାପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଜୟରେ ଆଧାରିତ ସତ୍ୟଘଟଣାକୁ ନେଇ ନିମୀତି ଲେଜିତ୍ରୁ ଲକ୍ଷ ଦର୍ଶକଙ୍କ ମୁଖ କରିଛି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତେଜ କମାଣ୍ଡମେଂ, ଗାନ୍ଧୀ ଦଳିତ୍ରୁ ଉଲ୍ଲେଖନମାୟ । ବ୍ୟବସାୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏବଂ ଏକ ଜନପ୍ରିୟ ସଫନ ଲେଜିତ୍ରୁର ଭାବରେ ଏହିପରି ବିଦ୍ରୋହିମାତ୍ର ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି । ସେମାନଙ୍କର ଭୁବିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିପାରିଛି ।

ଆମ ସମାଜରେ ସୁଖୀ, ଶିକ୍ଷିତ ଏବଂ ଶୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ମଣିଷଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଶତକତା ୧୦ ଜାଗ ହେଲେ ନିଷେଷିତ, ଅଶ୍ରୁତ, ଦର୍ଶକ ହେଲେ ନିଷେଷିତ ଏବଂ ଶତକତା ୧୦ ଜାଗ । ଦଳିତ୍ରୁର ପ୍ରକାର ପ୍ରକାର ପୃଷ୍ଠପୋଷକ ଏଇ ନିମ୍ନ ଦର୍ଶନ ମେହନତ ମଣିଷ । ସମସ୍ୟା କବନ୍ତି ଏଇ ମେହନତ ମଣିଷଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ବିଳାଶ, ଅର୍ଥନୈତିକ ସ୍ଥଳିକା ନ ହେଲେ ତାର ନେଇବି ମୂଲ୍ୟବେଶ ଅଥବା ରୂପିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ସମକପର ହୋଇ ନପାରେ । ସମାଜରେ ଗମ ରଚିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବାପାଇଁ ତେଜନାଶୀଳ ନିମୀତାଙ୍କ ନିର୍ଭର ଅବଦାନ ରହିଛି । ନାହିଁର ଆଦର୍ଶ ସହିତ ତଳିତ୍ରୁରେ ମନୋରଂଜନର ଭାବରେ ନିର୍ଭର ରୂପେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ । ସେ ସଂପର୍କରେ ଗଣମାଧ୍ୟମର ଏକ ବିଶେଷ ଭୂମିକା ରହିଛି । ସାମାଜିକ ଭାବର ଉପରେ ତଳିତ୍ରୁର ଭାବରେ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଗଣ ହେଲନ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଭାବନପ୍ରତି ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଝୋନ୍ଡୋର, କଟକ - ୭୫୩୦୦୨

ମାଲକାନଗିରି ଜିଲ୍ଲାର ଆଦିବାସୀ ଭାଷା, ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମରା

ଶ୍ରୀ ଅର୍ଜୁନ ନାଳ୍ବା

ଭାଷା ହେଉଛି ଭାବର ପ୍ରବାହ । ଯେଉଁ ଜାତିର ଭାଷା ଯେତିକି ଭାନ୍ତ, ସେ ଜାତି ସେତିକି ବଳିଷ୍ଠ । ଭାଷା ନଥୁଲେ ଜାତି କିମ୍ବା ଜାତି ନଥୁଲେ ଭାଷାର ସ୍ଥିତି ଅସମବ । ଏହି ଭାଷା କେବଳ ମନୁଷ୍ୟର ନୁହେଁ, ପଣ୍ଡପକ୍ଷୀ, ଲାଟପଙ୍ଗ ଜ୍ୟୋତିକର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । କାହାର ହୃଦୟର ଶବ୍ଦ ଧରି ହୋଇପାରେ ଆଉ କାହାର ଅଭିଭାବ କାହାର ଅଭିଭାବରେ ହୋଇପାରେ । ଏହାର ମାଧ୍ୟମରେ ହିଁ ଭାବକୁ ଅନ୍ୟତାରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ । ଏହାକୁ ହିଁ ଭାଷା କୁହାଯାଏ । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀରୁ ମନୁଷ୍ୟର ଭାଷା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓ ଉନ୍ନତି । ଏହାକୁ ନୃତ୍ୟ, ଚିତ୍ର, କଳା, ଅର୍ଥନ୍ୟ, ଭାଷ୍ୟମ୍ୟ ଉଚ୍ୟାଦି ମାଧ୍ୟମରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇପାରେ ।

ସ୍ନାନବିଶେଷରେ ଚିରିନ୍ଦ ଦେଖ, ଗାନ୍ୟ ଓ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ଏହି ଭାଷା ଜିନି ଜିନ ସ୍ଵର ଓ ଶବ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ ପରିବେଶିତ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ କାବ ପ୍ରବାହ ଏବଂ । ବ୍ୟକ୍ତି, ଜାତି ଓ ସମାଜ ଏହାରି ସ୍ବୋତରେ ଆଜିଯାଏ ଚାଲି ଆସିଛି ।

ଆମ ଓଡ଼ିଶା ଜାତ୍ୟରେ ସମୁଦ୍ରାଯ ଓ ପ୍ରକାର ଆଦିବାସୀ ଜାତିର ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ୧୯୯୯ ଜନଶତନା ଅନୁଯାୟୀ ଓଡ଼ିଶାର ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟାରୁ ୨୩% ଭାଗ ହେଉଛନ୍ତି ଏହି ଆଦିବାସୀ । ସେଥିରୁ ମାଲକାନଗିରି ଜିଲ୍ଲାରେ ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶରୁ ଅଧିକ ରହିଛନ୍ତି । ଏମାନେ ବଣ, ଜଗଳ, ପାହାଡ଼, ପର୍ବତ ଓ ରେଣ୍ଟାକୁରେ ବସବାସ କରନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟତଃ କୋଯା, ବଣା, ଡିଗାର, ପରଜା, ଭୁମିଆ ଓ ସାତାଳ ଏ ଜିଲ୍ଲାର ଆଦିବାସୀ । ଏମାନଙ୍କର ଭାଷା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିର ଅଳଗା, ଅଳଗା । ପୁରୁଷାନ୍ତରମେ କଥାବାରୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଶୁଣି ଶୁଣି କବି ଆସୁଛି । ଭାଷା ସମ୍ଭାଷ କୌଣସି ଲିପି ଏମାନଙ୍କର ନାହିଁ ।

ଅବଶ୍ୟ ଭାଷା ସ୍ଥିତି କେଉଁଠାରୁ ଓ କେବେ ହେଲା ଭାଷାର ସଠିକ ପ୍ରମାଣ ଆଜିଯାଏ ସହେଲୁକ । ତେବେ ଏତିକି ନିର୍ଭୟ ଭାବେ

ବହିହେବ, ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ପରେ ପରେ ଭାଷାର ସୃଷ୍ଟି । ସମାଜ ଓ ଭାଷା ପରବର୍ତ୍ତନିର୍ଭରଶୀଳ । ସମାଜ ନଥୁଲେ ଭାଷାର ସ୍ଥିତି ନାହିଁ ଏବଂ ଭାଷା ନଥୁଲେ ସମାଜର ସ୍ଥିତି ରହିବ ନାହିଁ ।

ମାଲକାନଗିରି ଜିଲ୍ଲାର ଆଦିବାସୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଜାତିଗତ ବିଲକ୍ଷଣ ଭାଷା ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଛି । କୋଯାମାନେ କୋଯାଭାଷା, ବଣାମାନେ ବଣାଭାଷା ଉଜାରଣ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସବୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଆଦିବାସୀଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ ସମୟମେ ଦେଶୀଆ ଭାଷା ଏଠାରେ ପ୍ରତିବିତ । ଏହାର ମାଧ୍ୟମରେ ହାଟ ବଜାର କିଣାବିକା, ପର୍ବତର୍ଭଣୀ ଓ ଆଲୋଚନା ସମୟରେ କଥାବାର୍ଗ କରନ୍ତି । ଏହାକୁ କୋରାପୁଣିଆ କିମ୍ବା ଦେଶୀଆ ଭାଷା କୁହାଯାଏ ।

ପୂର୍ବେ ଏହି ଭାଷାର ଏକ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ୟ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଭାନ୍ତ ଭରତପତ୍ର ଆର୍ଯ୍ୟ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପଟକୁ ଦ୍ରାବିଢ଼ମାନଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ଯୋଗୁ ଭାଷା ମିଶ୍ରିତ ହେଲା । ଆସେ ଆସେ ହିନ୍ଦି ଓ ତେଲୁଗୁ ଶବ୍ଦର ବେଳେକ ପଦ ପ୍ରଯୋଗ ହେଲା । ବର୍ଜମାନ କୋଯାଭାଷା ଉଜାରଣ ସମୟରେ ଅନେକ ତେଲୁଗୁ ଶବ୍ଦ ଥିବା ଜଣାପଡ଼େ ।

ପୂର୍ବି ଏହି ଜିଲ୍ଲାରେ ବର୍ଜମାନ ବଜାୟ ଶରଣାର୍ଥୀ ଓ ଭାମି ଶରଣାର୍ଥୀଙ୍କ ବସିଛିଲା ପନ୍ଥ ଯୋଗୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ବହୁ ପରିମାଣରେ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ଭାବରେ ପ୍ରଜାବ ପକାଇଛି । ଆଦିବାସୀଙ୍କ ଭାବନ ଯାତ୍ରା, ପର୍ବତର୍ଭଣୀ, ବିବାହ ଉଚ୍ୟାଦିରେ ନୃତନତା ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଦିନ ଆସିବ ଏମାନଙ୍କ ମୌରିକ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତିର ବିଲୋପ ଘଟିପାରେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିର ଏକ ସଂସ୍କୃତି ରହିଛି । ଜାତିକୁ ଆମେ ଶରାର ବୋଲି ଭାବିନେଲେ ସଂସ୍କୃତି ହେଉଛି ତାର ପ୍ରାଣ । ସଂସ୍କୃତିର ଭାନ୍ତିରେ ସମାଜର ଜନତି ।

ଆଦିବାସୀ ସଂସ୍କୃତି ହେଉଛି ଏକ ପୁରାତନ ସଂସ୍କୃତି । ଆଦିମ ଜନତି

ବାଶ ପରମର କୁମେ ଏହା ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀରେ ଚକି ଆସିଛି । ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନଯାତ୍ରା, ଧର୍ମ, ଲୋକାଚାର, ସାମାଜିକ ଚନ୍ଦ୍ର, ପର୍ଵପର୍ବଣୀ ଉତ୍ସାହିତି ଏଥାକୁ ରଂଘାଜାରେ ଜଳଚର ଛହନ୍ତି । ଦେଖୁବାକୁ ଗଲେ, ସଂସ୍କୃତି ହେଉଛି ଜୀବନର ଏକ ରଷ । ଜୁଲାଟାରୁ ମୃଦୁୟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ସର୍ବଦା ପ୍ରବାହିତ । ତାକୁ କେହିତ ଗାହାରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି ଆଉ କେହିତ ପ୍ରତ୍ଯନ୍ତ ରଖିଥାନ୍ତି । ଏହା ପ୍ରଥମେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନରେ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉପରକୁ ଆସେ । ପରେ ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ସମାଜକୁ ଏବଂ ସମାଜକୁ ଦେଖାକୁ ପ୍ରସାରିତ ହୁଏ । ଯାହାର ସଂସ୍କୃତି ଯେତିକି ସମ୍ବନ୍ଧ, ସେ ଦେଶ ବା ଜାତି ସେତିକି ଜଳନ୍ତ । ବିଶ୍ୱଦରବାଗରେ ମଧ୍ୟ ସେ ସମ୍ବାନ୍ଧ କାର କରିଥାଏ ।

ଆଦିବାସୀ ସଂସ୍କୃତି ଏକ ପୁରାତନ ଓ ଦେଶୀୟ । ନୃତ୍ୟ, ଗୀତ, ଜ୍ଞାନ୍ୟପ୍ରେସ, ବେଶଭୂଷା, ସାମାଜିକ ପ୍ରଥା, ବିବାହ, ପର୍ଵପର୍ବଣୀ ଉତ୍ସାହିତରେ ତାହା ପ୍ରତିଫଳିତ ।

ଏ ଜିଲ୍ଲାର ଜୋଯାନ୍ୟକୁ ଅନେକ ଦେଖୁଥିବେ । ଏହା ଦେଖୁବାକୁ ଯେପରି ଆବର୍ଶଣୀୟ, ସେପରି ନୀତିଗତ ମଧ୍ୟ । ଯୁବକମାନେ ତୋଳ ତୁରୁମୁ ଦେହରେ ଧୂମ ଥାମ ଧୂମ ଥାମ ଥାମ ବାଜା ବରାଇବା କ୍ଷଣି ଯୁବତାମାନେ ଯିଏ ଯେବେଳୀ ଥାଥାନ୍ତି ନା ଜାହିନ୍ତି ନାଚିବା ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ଦୌଡ଼ି ଥାଏନ୍ତି । ରଙ୍ଗ ଦେରଙ୍ଗର ଶାତ ପିନ୍ଧି ହାତରେ ମୟୁରପୁଲ୍ଲ ଓ ଝୁମୁକା ଧରିଥାନ୍ତି । ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ହାତକୁ ହାତ ଛୁଟି ବାଜାର ତାଳେ ତାଳେ ପାଦପବାଇ ନାଚନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ଏକ । ଯୁବକମାନେ ଶଯଳ ଶିଶୁକୁ ତୋପି ଦେହରେ ଧାରଣ କରି ମୁଣ୍ଡରେ ପିନ୍ଧି ନାଚନ୍ତି । କରାତିମାଳ ଓ ରଙ୍ଗ ଦେରଙ୍ଗର ମାଳି ତୋପିରେ ଲାଗିଥାଏ । ମୁଣ୍ଡକୁ ହଳାଇ ହଳାଇ ନାଚନ୍ତି । ଏହି ନାଚକେ ସୁତନ୍ତତା ରହିଥାଏ । ବିଭିନ୍ନ ଉପବ ଓ ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣନା ସମୟରେ ଏହି ବୋଯାନ୍ୟକୁ ପରିବେଶଣ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହା ଦେଖୁବାକୁ ଖୁବ ମନ ମୁହଁବର ।

ତେମୟା ଅନ୍ୟ ଏକ ନାଚ । ଅଥରେ ମଧ୍ୟ ଯୁବକ ଯୁବତାମାନେ ମିଳିବି ହୋଇ ବିଶ୍ଵ, ତମାଳୀ ଗାର ନାଚିଥାନ୍ତି । ଟେଟ ପର୍ବ ଓ ପୁଷ୍ପପର୍ବ ସମୟରେ ଏହି ନାଚ ଗାଁ ଗାଁରେ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳେ ।

ଏହି ପର୍ବ ସମୟରେ ଏଠାର ଆଦିବାସୀମାନେ ଶିକାର କରିବାକୁ ଜଗାଲକୁ ଯାଆନ୍ତି । କେଉଁଦିନ ଓ କେଉଁଦିନକୁ ଗଲେ ‘ଜନ୍ମ’ ମିଳିବି, ତାହା ଗାଁ ତିଥାଗା କିମ୍ବା ପୁଜାଗା ଜଣାଇ ଦେଇଥାଏ । ଶିକାର ମିଳିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପର୍ବ ସପଳ ହେଲା ବୋଲି ଘାବନ୍ତି ।

ଗୋଯା ଭାବିରେ ଏହି ଶିକାରକୁ ଯିବା ସମୟରେ ଏକ ଗୀତ ଗୀତ ସୁବତାମାନେ ଗାରଥାନ୍ତି ।

ପେଦମା କରୁ କରୁଲି କରୁତୁର ମାମାଯା
ପେଦମା କରୁ କରୁ

ରେ ରେ ଲାଘ ରେରେଲା ରେଲୁତୁର ରେରେଲ
ରେ ରେ ଲା ରେଲା
କୁତୁଜରୁ କରୁଲି କରୁତୁର ମାମାଯା
କରୁ ଅଲତ ତୁର
ମାର କରୁ କରୁଲି କରୁତୁର ମାମାଯା
କରୁ ଅଲତ ତୁର
ରେ ରେ ଲାଯାରେ ରେଲା ରେଲା ତୁରରେ ରେଲା
ରେ ରେଲା ରେଲା ।

ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା - ପୂଜାରା ମାମ୍ବୁ, ତୁମେ ଗ୍ରାମ ଦେବାକୁ ଓ ମାଟିମାଳୁ ରଲରାବରେ ପୂଜା ଦିଅ । ଯେପରି ଜଳ ଆଶାରୀଦରେ ଶିକାର ଶାରମାନେ ଜଳ ଶିକାରଟିଏ ମାରି ଆଶିବେ । ଶୟଳ ଶିକାର ପାଗଲେ ଶିକାରରେ ସୁନାରା ଓ କୁତେଇପୁଲ ପାର ପିନ୍ଧାର ନନ୍ଦାରୁ । ଶିକାରରେ ଉତ୍ତପାତ ହେଲେ ଆମ୍ବର ଜଳ ପାସଳ ହେବ ।

ଏହି ଉଚି ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଗୀତ, ବିଶ୍ଵ ବିମାକ ଏମାନେ ଗାଇଥାନ୍ତି । କେବଳ ବିବାହପରେ ବର ଘରକୁ ଯିବା ସମୟରେ ଯୁବତୀମାନେ ମିଳିବି ହୋଇ ଗାଇଥାନ୍ତି-

ନିଷିଦ୍ଧା ନିରାଜେ ନିରାଜା ନିରିଲେ
ନାନରେ ତୁର୍ଯ୍ୟାଲେ
କେଲା କନି ନାନରେ କେନା କଳନି ନାନରେ
ନାନରେ ତୁର୍ଯ୍ୟାଲେ
ମା ନାଯାପନ ଲନକାନମାନ ମାନାଯାପନନଳନ
ନାନରେ ତୁର୍ଯ୍ୟାଲେ
ଗାଳ ତୁର୍ଯ୍ୟକେ ଆଟନାନପାଳ ତୁର୍ଯ୍ୟକେ ଆଟ
ନାନରେ ତୁର୍ଯ୍ୟାଲେ

ଏହାର ଭାବାର୍ଥ ହେଲା - ହେ କୁନା ଉଭେଣୀ, ଆମ କପାରତ ମନ । ତେ ପୁରୁଣା ସାର ସାଥକୁ ହଗାଇ କାଲିଯିବୁ । ବର୍ଷମାନ ଜେ ପୁରୁଣା ସାରସାଥ୍, କପମା ଓ ଗାଁ ମାଟିକୁ ଛାତି ନୁଆ ସଂସାର ଭରିବାକୁ ଯାଉଛୁ । ନୁଆ ନୁଆ ସାଥୀକୁ ପାଗଲେ ମଧ୍ୟ ତେବେ ଜନ୍ମ ପିତା ମାତା ଓ ପୁରୁଣା ସାରକୁ ଭୁଲିବୁ ନାହିଁ । ଏହିଭିନ୍ନ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଗୀତ ଗାଇଥାନ୍ତି । ଏମାନେ ନୃତ୍ୟ ଓ ଗୀତପ୍ରେସ ।

ଏଜିଲ୍ଲାର ସବୁଟାରୁ ଅନୁରତ ଜାତି ହେଲେ ବନ୍ଧୁ । ଏମାନେ ମୁହଁଜିପାଟି ଅଞ୍ଚଳରେ ବସନ୍ତ ଭବନ୍ତି । ଏମାନକ ସାମାଜିକ ଜୀବନ ଓ ସଂସ୍କୃତି ଅଛି ନିମ୍ନତର । ପୁରାତନ ବୁଝାଯାର ଓ ଅନ୍ତିଶ୍ୱାସ ଏହାକୁ ଘେରି ରଖନ୍ତି ।

ଅନେକେ ଦେଖୁଥିବେ, ଏହି ଗାତିର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ମୁଣ୍ଡରେ କେବେ ରଖନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ବସୁ ପରିଧାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କେବେକ ଜୁତେଇ ଶିଆରରେ ତିଆରି ପ୍ରାୟ ଅଧା ମିଟରର ରଙ୍ଗାକୁ ପିନ୍ଧିଥାନ୍ତି ।

ବେକରେ ବିରିନ ରଙ୍ଗର ମାଳି ଗୋହୁଗୋହୁ ଓହଳାରଥାତି । ହାତବଜାରକୁ ଏମାନେ ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି ହୋଇ ଆସିବା ସମୟର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିଲେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାଲାଗେ ସର୍ବତା ଯାଇ କେଉଁଠାରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ତଥାପି ଏମାନେ ସେହି ପୂର୍ବ ପରମରା ଓ ଅନ୍ତବିଶ୍ୱାସକୁ ଜାବୁଡ଼ି ଧରିଛନ୍ତି । ଗୁଣି ଗାରେଡ଼ି ଓ ଦେବତାଙ୍କୁ ଏମାନେ ମାନନ୍ତି । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବେମାର ହେଲେ ପୂଜା ଗୋଗାଗ ଦେଇ ମୁଢ଼ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ।

ବଜା ରମଣୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ଲୁଗା ନ ପିଛିବା ସମୟରେ ଏକ ବିମବଜୀ ଉହିଛି । ଶ୍ରୀ ଗାମଚତ୍ରକ ଚରଦବର୍ଷ ବନବାସ ସମୟରେ ଏହି ଅଞ୍ଚକରେ କିଛିଦିନ ଅତିବାହିତ କରିଥିଲେ । ଦିନେ ସୀତାଦେବୀ ନିକଟରେ ଥିବା ଏକ ଜଳ କୁଣ୍ଡରେ ଗରୁଦ୍ଵାନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ବଜା ରମଣୀମାନେ ତାଙ୍କ ମୁକୁତି ବେଶ ଓ ଶରୀରକୁ ଦେଖୁ ପରିହାସ କଲେ । ଏଥରେ ସୀତାଦେବୀ କ୍ରୋଧାହୁତ ହୋଇ ବହିଲେ, ତୁମେ ନାରୀ ହୋଇ ନାରୀର ମହତକୁ ଦେଖୁ ପରିହାସ କରୁଛୁ, ତେଣୁମୁଁ ଅଭିଶାପ ଦେବାହି ଆରିତାରୁ କୁମା ମୁଖରେ କେଣ ନ ରହୁ ଏବଂ ଶରୀରରେ ବସ୍ତ ନରହୁ ।

ସେହି ବିଶ୍ୱାସକୁ ଆଜିଯାଏ ଏ ଜାତିର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ରକ୍ଷାରକି ଆସିଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ସୀତାକୁଣ୍ଡ ପୂର୍ବ କିମଦଙ୍ଗାକୁ ମୂଳସାମ୍ବ ଦେବାପାର୍ଗ ଆଜିସୁଦ୍ଧା ବିଦ୍ୟମାନ । ପାଟଖଣ୍ଡା, ତାଳଖାର, ଖାଟିପର୍ବ ଇତ୍ୟାଦିରେ ଦେବାଙ୍କୁ ସୁଗଣ କରି ପୂଜା ଗୋଗ ଦିଅନ୍ତି ।

ଆଦିବାସୀ କୁଳରେ ସ୍ତ୍ରୀ ହେଲେ ଘରର ମୂରବୀ । ତାଙ୍କ ବିନା ଅଭାଗରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ । ବିବାହ ଷେତ୍ରରେ ପୁରୁଷ ଅପେକ୍ଷା ସ୍ତ୍ରୀର ବୟସ ଅଧିକା ଥାଏ । ଜାରଣ ସ୍ତ୍ରୀ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରର ସମ୍ପଦ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ।

ଆଦିବାସୀ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ଅନେକ ସଂସ୍କରିତ ଓ ପରମରା ଏପରି ଜରି ରହିଛି । ଏମାନେ ହେଲେ ଆମ ସମାଜର କଷ୍ଟଟି ପଥର । ଏମାନଙ୍କ ଭନ୍ଦତି ହିଁ ଆମ ସମାଜର ଭନ୍ଦତି ।

ଉଦ୍‌ବଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ
ମାନବନର୍ତ୍ତି

ବରଣଚ କିଲ୍ପାପାନଙ୍କ ସମକଳା କଷ୍ଟରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମରୁତି ଜନିତ କୃତି ସମ୍ପର୍କୀୟ ସମୀକ୍ଷା
ବୈଠକରେ କୃତି ବିଭାଗ ଶାସନ ପାଇଁ ଶ୍ରୀ ବିଜୟକୁମାର ପଣନାୟକ ଓ
କିଲ୍ପାପାନ ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୁଜର୍

ସାମାଜିକ ଅଣ୍ଟୀକାର ଓ କବି ବୈଷ୍ଣବପାଣି

ଉଦ୍‌ବଳ ଲକ୍ଷିତ ରଜନ ଦାସ

ଶୁଭଜିଜ୍ଞ ଶ୍ରୀବଣୀ ଆକାଶ ନିଶାତ୍ମି ଦେଇନି ତା'ର ଧାର
ଧାରଳୁଛି । ମେଘ-ମେଦୁର ଆକାଶ ଦେଖୁ ମୟୁର ନାଚି ନାହିଁ
ନଦୀପଠାରେ ତରଙ୍ଗାୟିତ କାଶତଣ୍ଡିର ସେ ମନପୂଳାଣିଆ ଶୁଭହସ
ଆର ନାହିଁ । କଳା ଉଠେଇ ପରି ଉଠେଇ କାଟି ବେହି ଯାଇଥିବା
ପାଣି ଗୋପାଏ ହୋଇଯାଇଛି ସ୍ଵପ୍ନ । ଭରା ଶ୍ରୀବଣୀର ତନୁପାତଳୀ
ସ୍ତ୍ରୋତ୍ତର୍ମନୀ ଆଜି କୃଶାଙ୍କୀ । ମାରଳ ମାରଳ ବ୍ୟାପା ଶ୍ୟାମ
ବେଳାର ସବୁକିମା ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇବି ଏବ ଧୂସର ପ୍ରାତି ।
ଆମ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶରେ ଉଷାର ପାଶୁରତା ; ଆର ଶୁଶ୍ରାନର ନୀତବଣା ।
ସୁଜଳା-ସୁଫଳା ଶ୍ୟାମ୍ୟାମଳା ଓଡ଼ିଶା ମାରିରେ ଆଜି ଶାଶ୍ଵତା
ବସିଛି ତା'ର ଡେଣା ମେଲାଇ । ସବୁଆତେ ଖାରି ଖାରି ଖାରି ; ମୁଠାଏ
ଶୁନ୍ୟତା । ଓଡ଼ିଶାର ହସ-ଶୁସି, ଆନୟ-ଉଦ୍‌ବଳପନା, ସ୍ଵପ୍ନ-
ସମାବନା ସବୁ ଯେମିତି ଉଚ୍ଛବି ଯାଇଛି । ମରୁତି ଜନିତ ଏମିତି
ଉଚ୍ଛବି ସଂସାରକୁ ଦେଖୁ ଗଣକବି ବୈଷ୍ଣବପାଣିଙ୍କ ଦୃଢ଼ ଦିନେ ଶାର
ରଠିଥୁଳା :

“କ୍ଷତି କି ଜୀବି ହେଲା ପ୍ରବଳ
ପରସ୍ପରେ ପାନ ପାତଳ ହ'ଣ
ତେଣେ ହ'ସତେ ଅଧେ ରଜନ ! ”

ଏଇ ସଂଗୀତ ରଚିତ ହୋଇଥିଲାବେଳେ ଚରକାଳୀନ ଦୁରବସ୍ଥା
ଏବଂ ଦରବାର ଆକାଶ ହୁଆଁ ଅଭିଭୂତ ଓଡ଼ିଶାର ଜନଜାବନକୁ
ହୁଏତ ଦୋହଳାର ଦେଇଥିଲା । ବୈଷ୍ଣବପାଣି ନିଜର ବିଶେଷ
ମାଧ୍ୟମରେ ଦୃଢ଼ ମୁହଁରେ ସେଇ ବିନା ପଧ୍ନିର ଶୁଖରଣ
ଗୋଲିଛନ୍ତି । ସାଂପ୍ରତିକ ମରୁତିଜନିତ ବୟନାୟ ପରିଲ୍ଲିଦ୍ଧିରେ
ଜବିକର ଏଇ ଜ୍ଞାନିତଧର୍ମୀ ସଂଗୀତଟି ପାଠକ/ଶ୍ରୋତ୍ର ପ୍ରାଣରେ
ଅଜନ କରେ ଏକ ତୁଳନାମୂଳକ ସାମାଜିକ ଆନ୍ଦୋଳନ । ‘ପ୍ରହ୍ଲଦ
ଚରିତ’ ଗୀତାରିନୟର କୁତୁକୁଶରେ ଏ ଆବେଦନ ତେଣୁ
ସାର୍ଵଜନୀନ ଓ ସର୍ବକାଳୀନ ।

୧୯୭୯ ମସିହାରେ ରାତସ୍ଵ ଆଗାମର ପଞ୍ଚାକୁ ସୁଗମ କରିଗପାଇଁ
ଓଡ଼ିଶାରୀସୀଙ୍କ ଉପରେ ତୁ-ବ୍ୟୋବସ୍ଥକୁ ଜୋରଜୋରଦୟ କରି
ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଚରକାଳୀନ ତୋଷାମଦକାରୀ ଗୋଟୀ
ଜମିଦାରମାନଙ୍କୁ କରାଯାଇ କରିଥିଲେ । ନିଃସହାୟ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ

ଉପରେ ସେମାନେ ଚଳାଇଥାଏ ଅକଥନାୟ ଅତ୍ୟାଚାର ।
ବାରମ୍ବର ଶୁଭର ବ୍ୟୋବସ୍ଥରେ ଅତିଷ୍ଠ ହୋଇପଡ଼ିଆଏ
ଓଡ଼ିଶାର ନିରାହ ଜନସାଧାରଣ । ଅମାର ଓ ଅମିନମାନଙ୍କର ସାତ
ଲମ୍ବ ଆସୁଥିଲା ଭିତରିଆ ପବେରପୂରୀ ନେବାପାଇଁ । ଦିନ ଦୁଇ
ପ୍ରହରରେ କାର୍ଯ୍ୟାକୟ ଭିତରେ ବି ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଗ୍ରହଣ କାହା ଥିଲା
ଶୁଭ ଖୋଲା । ଗରିବ ଖଟିଖୁଆ ଓ ବିଧବାମାନେ ହାତଖୁଆ
ଦେଇନପାରି ହଇରାଣ ହରକତ ହେଉଥିଲେ । ଏଇ ଘଟଣାର ଏବଂ
ସୁନ୍ଦରିତ୍ର ପ୍ରବାନ କରିଛି ପାଣିକବିଜ୍ଞ ଦୁଆରା । ଗୀତରିର
ପରିବେଶର ଯୋଗୁ ଗୁଷ୍ଠ ହୋଇ ଚରକାଳୀନ ପୋଲିୟ ବୈଷ୍ଣବକୁ
ଗିରପ କରି ଥାବର୍ଦ୍ଦରେ ରକ୍ଷିତ କରିଦେଉଥିଲେ ।

୧୯୩୦ ମସିହାର ଆବେଷେଷନ ପାଇଁ ଦୁର୍ଲଭି, ଲାଞ୍ଛ, ମିଛ
ଆଦିକୁ ବି ଜାଇ ଗାନ୍ଧିନୀଟିରେ ସଂଯୋଜିତ ‘ଦୃଢ଼’ କଣ୍ଠରେ ସେ
ପରଶି ପାରିଛନ୍ତି ଶୁଭ ମର୍ମିଷର୍ଣ୍ଣ ଜାବରେ । ସମାଦପତ୍ର ସମାଜର
ମୁଖ୍ୟପତ୍ର । ସମାଜର ନିତ୍ୟ-ନୈମିତ୍ତିକ ସୁଖ-ଦୁଆରା, ଆଗୋହ-
ଅବରୋହ, ନିଷ୍ଠେଷଣ-ନିର୍ଯ୍ୟାଚନା, ଶୋଷଣ-ବିଷଣ, ବହି-
ମରୁତି ‘ଆଦି ସମାଦ ପରିବେଶର କରିବା ସମାଦପତ୍ରର ଧର୍ମ ।
ପାଣିକ ଯାତ୍ରାର ଦୃଢ଼/ଦୁଆରା/ଦଗର ସମାଦପତ୍ର କରି ସମାଜକୁ
ଦେଉଛି ନୃତ୍ୟ ଦିର୍ବଦର୍ଶନ । ସମାଦପତ୍ର ପରି ସମାଜ ଜାବନର
ସେ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ଜାଗ୍ରତ ପ୍ରହରା ।

ମଧ୍ୟପାନ ତଥା ବେଶ୍ୟାସଙ୍ଗ - ଏ ଦୁଇଟି ସାମାଜିକ ଜନଙ୍କ ।
ପାଣ୍ଡାଟ୍ ଶିକ୍ଷାର ଅନ୍ତାନୁକରଣ ହେତୁ ନବଜାବରେ ଭନ୍ଦୁଦିତ
ଶିଶ୍ରିତ ଶ୍ରେଣୀ ଏହାକୁ ଯାଦୁତି ଧରିଥିଲା । ସମାଜ ଜାବନର ଏବଂ
ଜନକର ମୂଳୋୟାଚନ ନିମିତ୍ତ ବିଶ୍ଵାସ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ ବରକରେ
କାହିଁ ଓ ଜଳମ ମାଧ୍ୟମରେ ମୁଣ୍ଡ ଚେକିଥିଲା ଏବଂ ନାରେ ଅଥବା
ଶତିଶାଳା ଆଦୋବନ । ମଧ୍ୟପାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାଂଗ୍ରାମରତ
ପାଣିକବି ଜ୍ଞାନ୍ୟର ଓ ବ୍ୟାପାରିତ୍ତ ବାହିଜନ୍ତି ନିକର ଅମୋଦ
ଆୟୁଧ ଜାବରେ ।

କେତେ ବର୍ଷରେ ମଦଗୋ ମଜାତ
ଜୋର ସାଇକୁ ମଟର ରଜାତରେ

ବେଳରେ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ମାଳି ଗୋଛାଗୋଛା ଓ ହଳାଗଥାରି । ଜାଟବଜାରକୁ ଏମାନେ ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି ହୋଇ ଆସିବା ସମୟର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁଳେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗେ ସରାତା ଯାଇ କେଉଁଠାରେ ପହଞ୍ଚି । ତଥାପି ଏମାନେ ସେହି ପୂର୍ବ ପରମରା ଓ ଅନ୍ତବିଶ୍ୱାସକୁ ଜାବୁଡ଼ି ଧରିଛନ୍ତି । ଗୁଣି ଗାରେଡ଼ି ଓ ଦେବତାଙ୍କୁ ଏମାନେ ମାନନ୍ତି । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବେମାର ହେଲେ ପୂଜା ଗୋଗାଗା ଦେଇ ମୁଢ ହେବାକୁ ଦେଖା କରନ୍ତି ।

ବଜା ରମଣୀ ଲଙ୍ଘା ଓ ଲୁଗା ନ ପିଛିବା ସମୟରେ ଏକ କିମ୍ବଦ୍ବା ରହିଛି । ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଚନ୍ଦବବର୍ଷ ବନବାସ ସମୟରେ ଏହି ଅଷ୍ଟବରେ କିଛିଦିନ ଅତିକାହିତ କରିଥିଲେ । ଦିନେ ସୀତାଦେବୀ ନିବଟରେ ଥିବା ଏକ ଜଳ କୁଣ୍ଡରେ ରତ୍ନମାଳ ବରୁଆବା ସମୟରେ ବଜା ରମଣୀମାନେ ତାଙ୍କ ମୁକୁବିତ କେଶ ଓ ଶରୀରକୁ ଦେଖୁ ପରିହାସ କଲେ । ଏଥରେ ସୀତାଦେବୀ କ୍ରୋଧାବ୍ଧିତ ହୋଇ କହିଲେ, ତୁମେ ନାରୀ ହୋଇ ନାରାର ମହତ୍ତ୍ଵ ଦେଖୁ ପରିହାସ କରୁଛ, ତେଣୁ ମୁଁ ଅଜ୍ଞାପ ଦେଖନ୍ତି ଆଜିତାରୁ ତୁମ ମୁଖରେ କେଶ ନ ରହୁ ଏକ ଶରୀରରେ ବସ୍ତ୍ର ନରହୁ ।

ସେହି ବିଶ୍ୱାସକୁ ଆଜିଯାଏ ଏ ଜାତିର ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଚକ୍ଷାକରି ଆସିଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ସୀତାକୁ ପୂର୍ବ କିମ୍ବଦ୍ବାକୁ ମୂଳସାମ୍ବା ଦେବାପାଇଁ ଆଜିସୁଦ୍ଧା ବିଦ୍ୟମାନ । ପାରଖାର, ଝାଟିପର୍ବ ଉତ୍ସବରେ ଦେବାଙ୍କୁ ସୁରଣ କରି ପୂଜା ଗୋଗ ଦିଅନ୍ତି ।

ଆଦିବାସୀ କୁଳରେ ସ୍ତ୍ରୀ ହେଲେ ଘରର ମୂରବୀ । ତାଙ୍କ ବିନା ଅଜାଣତରେ ଲୋଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ । ବିବାହ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୁରୁଷ ଅପେକ୍ଷା ସ୍ତ୍ରୀର ବୟସ ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ଆଏ । କାରଣ ସ୍ତ୍ରୀ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ।

ଆଦିବାସୀ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ଅନେକ ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମରା ଏପରି ଭରି ରହିଛି । ଏମାନେ ହେଲେ ଆମ ସମାଜର କଷତି ପଥର । ଏମାନଙ୍କ ଜନନ୍ତି ହିଁ ଆମ ସମାଜର ଜନନ୍ତି ।

ଉପଶିଷ୍ଟ ପରିଚର୍ଯ୍ୟ
ମାଲାନଗିରି

ବରଗତ ବିଲ୍ଲାପାକକ ପଳକନା କଷରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ମହୁଡ଼ି ଜନିତ କୃଷି ସମକ୍ଷେପ ସମାପ୍ନୀ
ବୈଠକରେ ତୃତୀୟ ବିଲ୍ଲାପାକ ଆସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ବିଜୟକୁମାର ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ
ବିଲ୍ଲାପାକ ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୁଗର୍ଜନା

ସାମାଜିକ ଅଣ୍ଟୀକାର ଓ କବି ବୈଷ୍ଣବପାଣି

ଉଦ୍‌ବଳ ଲକିତ ରଞ୍ଜନ ଦାସ

ଶୁଭିଜା ଶ୍ରୀବଣୀ ଆକାଶ ନିଗାଢ଼ି ଦେଇନି ତା'ର ଧାର ଧାରିଛି । ମେଘ-ମେଦୁର ଆକାଶ ଦେଖୁ ମୟୂର ନାହିଁ ନିବାପଠାରେ ଚରଙ୍ଗାୟିତ ଲାଶତଣ୍ଡିର ସେ ମନ୍ୟଲାଣିଆ ଶୁଭହସ ଆର ନାହିଁ । କଲା ରଥୀର ପରି ରଥୀର କାଟି ବୋହି ଯାଇଥିବା ପାଣି ଗୋପାଏ ହୋଇଯାଇଛି ସ୍ଵପ୍ନ । ଭରା ଶ୍ରୀବଣୀର ଚନ୍ଦ୍ରପାତନା ପ୍ରୋତସ୍ଥିନୀ ଆଜି କୃଶାଙ୍କା । ମାରନ ମାରନ ବ୍ୟାପୀ ଶ୍ୟାମ କେବାରର ସବୁଜିମା ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇବି ଏକ ଧୂସର ପ୍ରାତି । ଆମ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶରେ ଉଷାର ପାଖୁରତା; ଆଉ ଶୁଶାନର ନାରବତା । ସୁରଳା-ସୁଫଳା ଶସ୍ୟଶ୍ୟାମଳା ଓଡ଼ିଶା ମାଟିରେ ଆଜି ଶାଶୁଣା ବସିଛି ତା'ର ଡେଣା ମେଲାଇ । ସବୁଆଡ଼େ ଖାଲି ଖୁଁ ଖୁଁ; ମୁଠେ ଶୁନ୍ୟତା । ଓଡ଼ିଶାର ହସ-ଖୁସି, ଆନନ୍ଦ-ଜାପନା, ସ୍ଵପ୍ନ-ସମାବନା ସବୁ ଯେମିତି ରଜୁତି ଯାଇଛି । ମରୁଭୁବି ଜନିତ ଏମିତି ରଜୁତା ସଂସାରକୁ ଦେଖୁ ଗଣକବି ବୈଷ୍ଣବପାଣିଙ୍କ ଦୂର ଦିନେ ଗାର ଗଠିଥିଲା :

“କ୍ଷତି କି ଜୀବି ହେଲା ପ୍ରକଳ
ପରିଷାରେ ପାନ ପାତଳ ଛ’ଟା
ଜେଇ ଛ’ସେଇ ଅଧେ ଜାଗନ !”

ଏଇ ସଂଗୀତ ରଚିତ ହୋଇଥିଲାବେଳେ ଚତୁରକାଳ ଦୁରବସା ଏକ ଦରଦାମର ଆକାଶ ଶୁଅଁ ଅଭିଭୂତ ଓଡ଼ିଶାର ଜନଜୀବନକୁ ହୁଏତ ଦେହଲାଇ ଦେଇଥିଲା । ବୈଷ୍ଣବପାଣି ନିଜର ବିଶ୍ଵୋର ମାଧ୍ୟମରେ ଦୂର ମୁହଁରେ ସେଇ ବିଜାପନ୍ଧୁନିର ଶୁଭରଣୀ ତୋଳିଛନ୍ତି । ସାଂପ୍ରତିକ ମରୁଭୁବିଜନିତ ଦୟନୀୟ ପରିଷିତିରେ ଜବିବର ଏଇ ରଜୀତଧରୀ ସଂଗୀତବି ପାଠକ/ଶ୍ରୋତ୍ର ପ୍ରାଣରେ ଅଛନ୍ତି କରେ ଏକ ଦୁଲନାମୂଳକ ସାମାଜିକ ଆଲେଖ୍ୟ । ‘ପ୍ରହ୍ଲଦ ଚରିତ’ ଜୀବା ଭିନ୍ନଯର ଦୂରକଳଣରେ ଏ ଆବେଦନ ତେଣୁ ସାର୍ବଜନୀନ ଓ ସର୍ବକାଳୀନ ।

୧୯୭୯ ମସିହାରେ ରାତରୁ ଆଗ୍ରାର ପକ୍ଷକୁ ସୁଗମ କରିବାପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାରାସୀଙ୍କ ଉପରେ ଭୁ-ବନୋବନ୍ତକୁ ଜୋରଜୋରଦୟ ଲାଦି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଚତୁରକାଳ ତୋଷାମଦକାରୀ ଗୋଷୀ ଭମିବାରମାନକୁ କରାଯାଇ କରିଥିଲେ । ନିଃସହ୍ୟ ପ୍ରକାମାନଙ୍କ

ରପରେ ସେମାନେ ଚନାଇଥାଏ ଅକଥନୀୟ ଅତ୍ୟାଚାର । ବରମାର ଭୁ-ରାଜସ୍ବ ବନୋବନ୍ତରେ ଅତିଷ୍ଠ ହୋଇପଡ଼ିଥାଏ ଓଡ଼ିଶାର ନିଗାହ ଜନସାଧାରଣ । ଅମଳା ଓ ଅମିନମାନକର ପ୍ରତି ନମି ଆସୁଥିଲା ଗିରିରିଆ ପକେରପୂରା ନେବାପାଇଁ । ଦିନ ଦ୍ୱି-ପ୍ରହରରେ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୟ ଚିତରେ ବି ଘର୍ଜୋତ ଶ୍ରୀବଣୀ ଗାଢ଼ା ଥିଲା ଶୁଭ ଖୋଲା । ଜରିବ ଖଚିଖା ଓ ବିଧବାମାନେ ଥାତଗୁଡ଼ା ଦେଇନପାରି ହବାଣ ହବକତ ହେଉଥିଲେ । ଏଇ ଘଣତାର ଏକ ସୁନ୍ଦରିତ୍ର ପ୍ରଗାନ କରିଛି ପାଣିକବିଜ ଦୁଆଗା । ଗୀତଚିର ପରିବେଶର ଯୋଗୁ ରୂପ ହୋଇ ଚତୁରକାଳ ପୋଲିସ୍ ବୈଷ୍ଣବକୁ ରିତପ କରି ହାତରେ ରଖି କରିଦେଇଥିଲେ ।

୧୯୯୦ ମସିହାର ଆଚେଷେନ ପାଇଁ ଦୁନ୍ତି, ଲାଞ୍ଛ, ମିଛ ଆଦିକୁ କି ତାଙ୍କ ଗାତ୍ରିନାଟ୍ୟରେ ସଂଯୋଜିତ ‘ଦୂର’ କଣ୍ଠରେ ସେ ପରଶି ପାରିଛନ୍ତି ଶୁଭ ମର୍ମରଶରୀ ରାବରେ । ସମାଦପତ୍ର ସମାବର ମୁଖପତ୍ର । ସମାଜର ନିତ୍ୟ-ନୈମିତ୍ତିକ ସୁଖ-ଦୁଃଖ, ଆଗୋହ-ଅବରୋହ, ନିଷେଷଣ-ନିର୍ଯ୍ୟାତନା, ଶୋଷଣ-କଷଣ, ବହି-ମରୁଭୁବି ଆବଶ୍ୟକ ସମ୍ବନ୍ଧ ପରିବେଶର କରିବା ସମାଦପତ୍ର ଧର୍ମ । ପାଣିକ ଯାତ୍ରାର ଦୂର/ଦୁଆଗା/ତରଗ ସମାଦପତ୍ର ରହି ସମାଜକୁ ଦେଇଛି ନୃତ୍ୟ ଦିରବର୍ଣ୍ଣନ । ସମାଦପତ୍ର ପରି ସମାଜ ଜାବନର ସେ ହୋଇଯାଇଛି ଏଇ ଜାଗ୍ରତ ପ୍ରହରା ।

ମହ୍ୟପାନ ତଥା ବେଶ୍ୟାସଙ୍ଗ - ଏ ଦୂରଟି ସାମାଜିକ ଜକବ । ପାଶ୍ୟାତ୍ୟ ଶ୍ରୀମାର ଅନ୍ତାନୁକରଣ ହେତୁ ନବଜାବରେ ଉନ୍ନାଦିତ ଶିକ୍ଷିତ ଶ୍ରେଣୀ ଏହାକୁ ଯାଦୁଭି ଧରିଥିଲା । ସମାଜ ଜାବନର ଏଇ ଜଳକର ମୁଗେପ୍ରାଣ ନିମିତ ବିପତ୍ତ ଶତରାର ଶେଷ ବଶକରେ ଜାବି ଓ କଳମ ମାଧ୍ୟମରେ ମୁଣ୍ଡ କେବିଥିଲା ଏକ ନାରବ ଅନ୍ତର ଶରୀରାଗ ଆମୋଦନ । ମହ୍ୟପାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମରତ ପାଣିକବି ହାସ୍ୟରସ ଓ ବ୍ୟାଙ୍ଗାନ୍ତିକୁ ମହିତୁର୍ମାତ୍ର ନିବର ଅମୋଦ ଆୟୁଧ ରାବରେ ।

କେତେ ବର୍ଷକୁ ମଦଗେ ମଜାତ
ଶୋଇ ସାଇବୁ ମଟର ରଜାତରେ

ତୋର ମହିମା ନ ଜାଣନ୍ତି ପ୍ରତ୍ଯେ
ଜାଣେ ଏକା ଶୁଣି ଅଜାତ ।
ରାଷ୍ଟ୍ରକ ପିଣ୍ଡାରେ କସାଇ ବାହୁକୁ
ଚାଲୁ ଦୁ ନିଧା ବାଜାତ ।

ରଜ ସଜାଗ ରତ୍ନକ କଥରେ ଛଦ୍ମୟିତ ସଂଗୀତ ଭିତରେ ବି ରୂପ
ପାଇଛି ମଦ୍ୟପାନ ବିରୁଦ୍ଧ ଜନିତ ବ୍ୟଙ୍ଗୋତ୍ତି । “ଛି ମଦ ପିଇବି
ନାହିଁଲୋ ଜଳାପାଣି ପରିଦିଶେ / ସେହି ଜଳାପାଣି ଫେରେ
ପଡ଼ିଲେ ରତ୍ନରୁବନ ଦିଶେ” ସଂଗୀତ ମାଧ୍ୟମରେ ବୈଷ୍ଣବପାଣି
ଅତି ସୁଖାନୁଭୂତିର ବଥା କହିଛନ୍ତି । ରଜକ ଚରିତ୍ର ମୁଖରେ
ସଂଭାବର ନୃଥାସ୍ଵର ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହୋଇଛି ।

ତେବେଳାନ ଅଭିଜାତ ଶ୍ରେଣୀ ବେଶ୍ୟାକୟ ଗମନକୁ ଏକ ଆଧୁନିକ
ଫେସନ୍ ବଥା ବିଳାସ ସାମଗ୍ରୀ ବୋଲି ଧରି ନେଇଥିଲା ।
ପକାଇମୋହନଙ୍କ ‘ଫେରେଣ୍ଟ ମେଟି ସିନ୍’ ଗଜ ସମାଜ
ସଂଭାବପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଶୁଣଶଙ୍ଖ ଫୁଲେ । ପାଣିବଦି ମଧ୍ୟ ‘ହର-
ପାର୍ବତୀ ବିରା’ ସୁଆଜରେ ବ୍ୟକ୍ତିଚାରୀ ଓ ଲମ୍ବମାନଙ୍କୁ
ଛୁରବେଳବନା ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ଏକ ମୁହଁକାଶ ରଜମଞ୍ଚ ଉପରୁ ।

ଜାତିପ୍ରଥା ସମାଜର ଏକ ଭାବୁଚ ବ୍ୟାଧି । ଜାତିପ୍ରଥା ଯୋଗୁଁ ସମାଜ
ହୃଦୟ ଦୃଷ୍ଟିତ । ସମାଜରେ କେହି କେହି ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ବୋଲି
ଗର୍ବ କରେ । କିମ୍ ପୂଣି ନିଜର ପରିଚୟ ଦିଏ ମୁସଲମାନ ରୂପରେ
ଅକା କିମ୍ ନିଜକୁ ହିତୁ ବୋଲି କହି ଅନ୍ୟକୁ ଶୁଣାଇରେ । ଏଥରୁ
ସୁଖି ହୃଦୟ ପୁଣ୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟିକତା ଓ ଧର୍ମ ବିଦ୍ୱେଷ । ମଣିଷ ମନରେ
ହୁଅଁ-ଅହୁଅଁର କିଷ ବୋଲି ହୋଇଯାଏ । ସମାଜରେ ସବର୍ଣ୍ଣ-
ଅସବର୍ଣ୍ଣ ବେଦଗାତ ମୂଳରେ କୁଠାରାଯାତ କରିବାପାଇଁ
ଚୈଷବପାଣି କରପରା ଚିତ୍ତାର ଜରିଛନ୍ତି । ହିତୁ ମୁସଲମାନ ଯେ
ବାଜ-ଭାବ ଏବଂ ଏକ ଭାବରେ ମାରାର ସନ୍ଧାନ; ଏଇ ଭବାରଚିତା
ପରିପ୍ରକାରିତ ହୋଇଛି ପାଣିକ ଗୀତିକା ମାଧ୍ୟମରେ ।
‘ଶ୍ରୀମଦିଗରେ ହତିଜନ ପ୍ରବେଶ’ ଓ ‘ଯୈର୍ଯ୍ୟାଧର’ କ୍ଷର୍ଦ୍ଧପୁଣିକାରେ
ଜାତିଭେଦର ପ୍ରାଚାର ଭାଙ୍ଗିବେବାକୁ କବି କଷରୁ ଶୁଣିତ ହୋଇଛି
ସାମ୍ରାଜ୍ୟକାଣ୍ଡ ଧର୍ମ-ପ୍ରତିଧର୍ମ । ତାଙ୍କ କଥା ସାହିତ୍ୟ ‘ରି.ପି.ବର’
ପୌତୁକ ପ୍ରଥା, ‘ହୃଦୟନ ଗୋବର ଗୋଟେର’ ଜାତି-ପୌତୁକ-
ଜାତକାନ ବିବାହ ‘ଭର୍ତ୍ତା ଭୁଲନଷ୍ଟୁ’ ଓ ‘ସଚିତ୍ର ସ୍ଵାମୀ - ସ୍ତ୍ରୀ’
- ଭାବୀ ବିବାହ, ବକିପ୍ରଥା, ବିଧବୀ ବିବାହ, କୁଷାରାଗ, ଅସତା,
ନିରକ୍ଷରତ ପ୍ରମୁଖ ସମୟା ଉପରେ ଟାଙ୍କା-ଚିପଣୀ ଓ ସମାଧାନ
ସ୍ଵତର ଏହି ମଣିମୟ ରଜାଯାର ।

ଅନ୍ତର୍ମା ଉତ୍ତର ଭାବରେ କେବାର, ଗୋଗା ଏବଂ ଡିଶାର ଗବପତି
ରାଜାକ ସମାବେଶରେ ଉଚ୍ଚବାହୀ ହୋଇଛି ପାଣିକ
‘ବେବରଗୋଗା’ ଗୀତିନାଟ୍ୟର ଜଳ-ବିବାହ । ଅନ୍ତର୍ମା ସେଥିରେ
ସାମ୍ରାଜ୍ୟକ ନିର୍ବିଜନ ପରିଚିତ କହୁ ସମାଗୋଚନ ସମାଜ ସଂଭାବ
ପ୍ରଥାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଥାନବଦ୍ୟ । ଶାଶ୍ଵିତ ଲେଖନାର ଅପରିସାମ ଶାନ୍ତି

ସାହାଯ୍ୟରେ ସମାଜରେ ଦେଖାଦେଇଥିବା ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅନ୍ତର୍ମା
ପକ୍ଷରେବନ କରିବାକୁ ପାଣିକବିଜ ଲେଖନା ହୋଇଯାଇଛି ଅଗ୍ର-
ସାରଥୀ ।

ସମକାଳୀନ ଯାତ୍ରାକାରଙ୍କ ଜିତରେ ବୈଷ୍ଣବପାଣି ଅଧିକ
ବାଷ୍ପବବାଦୀ ଶିକ୍ଷା । ସମାଜରେ ଗୋଗ-ବ୍ୟାଧିର ପ୍ରାଦୁର୍ଗାବ,
ଅନାହାର, ମହାମାରୀ, ବନପୀଡ଼ନର କାରଣ ଓ ନିରାକରଣ
ସମୟରେ କବିପ୍ରାଣ ଶତତ ବ୍ୟାକୁଳ । ତନ ଜୀବନର କଷରୁତ
ଶରୀରଯ୍ୟ କବି ହୃଦୟରେ ବୋଲି ଦେଇଛି ଦୃଷ୍ଟିର କାରିହିତ । କବିଙ୍କ ମୁଖୀ-
ପାତ୍ର ଦୂରକଣ୍ଠରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି ମେଲେରିଆର ପ୍ରାଦୁର୍ଗାବ ।
ଅତିଷ ହୋଇପଡ଼ିଥିବା ଡଢିଶାଗସୀଳ ଜାବନ-ଜଞ୍ଜାଳର କରୁଣ
ପ୍ରତିଲିପି । ଗୋଗ ନିବାନ ପାଇଁ ଆବିଷ୍ଟ ଆଧୁନିକ ଚିକିତ୍ସା ପଦ୍ଧତି
ତଥା ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦୃଷ୍ଟିରଙ୍କୁ ଉପରେ କବି ଲେଖନା ବି କରିଛି
କଣକପାତ । ଗଢ଼ିଆ-ପୋଖରାମାନଙ୍କରେ ଥିବା ମଇନା ପ୍ରକାଶିତ
ପ୍ରଦୂଷଣର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ । ଦଶକ ସମାଜ ପ୍ରତି ‘ମୋହନ-ସୁନ୍ଦର’
ଗୀତାବିନ୍ୟରେ ନିଃସ୍ଵତ ହୋଇଛି, ଏମିତି ଏକ ସତେଜନଶୀଳ
କବି ହୃଦୟର ମାର୍ମିକ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି । ‘ଓଡ଼ିଆନା ଶିକ୍ଷା’
ଶୁଦ୍ଧପୁଣିକାଟି ନାତିଶିକ୍ଷା ଓ ସ୍ଵାଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷାର ତାର ଚିତ୍ରଶାଳା ।
ସଂଭାବପ୍ରେସ କବି ନାଗୀସମାଜର ମନଙ୍କୁଆଁ ଭାଷା ଓ ପାରାପରିଜ
‘ଜାରଣା’ ତଥା ‘ରାମକେରା’ ବୁରରେ ଉଚି ଦେଇଛନ୍ତି ପରିଚନତା
ଓ ନିର୍ମଳ ପରିବେଶର ଏକ ସୁନ୍ଦର ବିଭାପନ ।

କବି ଏକକ । ଅନ୍ତର୍ମା ସେଇ ଏକଜ ବିଦୁରେ ସମାଜ ହୃଦୟ ପ୍ରତିପନ୍ଥି ।
ତେଣୁ କବି ହୋଇଯାଏ ସମାଜ ଓ ସଂଭୂତିର ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତିନିଧି ।
କବି ସମୟ, ସମାଜ ଓ ଭାବୀସତର ପରିପ୍ରକାଶ । ତା’ସୁଷି
ରିତରେ ଥାଏ ବ୍ୟକ୍ତିବୁଦ୍ଧ ମୋହନ । ଆତ ସାରରେ ଅଥବା ଅଞ୍ଚାତ
ଭାବରେ ସାହିତ୍ୟକର ଚିତ୍ରା-ଚେତନା ବଳୟକୁ ପରିପୁଷ୍ଟ କରେ
ଦେଖ-କାଳ-ବାଜାବରଣ । ସମାଜର ନିର୍ଯ୍ୟଚଳନୀ, ଆଶା-
ଆକାଶକ୍ଷା, ଭରଥାନ-ପଚନ ତଥା ଆଗୋହ-ଅବଗୋହ ସବୁଜିତ୍
ହୋଇଯାଏ କବି/ଲେଖକର ନେପଥ୍ୟ-ନାୟକ । ସମାଜର
ବସୁରୂପ ସ୍ରବ୍ଧର ଅନ୍ତରରେ ପ୍ରତିପନ୍ଥିତ ହୋଇ କ୍ରମେ କ୍ରମାଗ୍ରହ
ହୋଇଯାଏ । ତାହା ପୁନର୍ବର ଭାଷାର ଆବରଣ ମଧ୍ୟଦେବ
ଆସପ୍ରକାଶ କରେ । ଏଇ ଅବସ୍ଥାରେ ବସୁରୂପ ଓ ତାବ ରୂପର
ହୋଇଯାଏ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ମିଳନ । କବି/ଲେଖକ ସମାଜ ବନ୍ଦ ଓ ଶୃଙ୍ଖଳ
ମଧ୍ୟରେ ଆଜ ସୁଦ୍ଧା ଆମାରେ ସେ ଚିରମୁହଁ । ବାହ୍ୟ ଶୃଙ୍ଖଳ ଯେଉଁ
ହୃଦୟ ସୁତାକ୍ରୂ, ସେଇଠି ସେ ହୃଦୟ ବିଦ୍ୱୋହା । ତା’ ଅନ୍ତର ବାଜାରେ
ବାଜି ଉଠେ ବିପୁଲର ସଂଗୀତ । ବନ୍ଦକୁ ଛିନ କରି ତା’ର ମୁକ୍ତ
ଆସାର ଭାଣୀ ହୃଦୟ ଭାଙ୍ଗାରିତ । ‘ସିବନାର’ ‘କୁଳିଅସିଜର’,
‘ଅଶୋକ’, ‘ନେପୋରିଯନ୍’ ଓ ‘ହିଚଲର’ ଆଦି ଯୋଦ୍ବୁଦ୍ଧ ଅସା
ସାହାଯ୍ୟରେ ବନ୍ଦପୂର୍ବକ ଭାଜ୍ୟ ଉପରେ କରିପାରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ‘ଦାତେ’,
‘ସେକସପିଯର’, କାରିବାସ, ‘ବକ୍ସିମରଟ୍’, ‘ରଗାପ୍ରାନ୍ତା’,

‘ସାରଳା’, ‘ଜଗନ୍ନାଥ’, ‘ରାଧାନାଥ’, ‘ଗୋପବହୁ’ ପ୍ରମୁଖ ଜୀବିତର ବଳବତୀ ଲେଖନୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପକରିପାରିଛନ୍ତି ମଣିଷର ମନଗାଜ୍ୟକୁ । ଶୌଗୋକିକ ସୀମା ଭିତରେ ଆବଦ୍ଧ ଏକ ନିର୍ଜୀବ ଧୂଳିଧୂସରିତ ଷେତ୍ର ଆଉ ମଣିଷର ମନଗାଜ୍ୟ ଭିତରେ ଦେଇ ଯେ ତଥାତ ତାହା ଅବ୍ୟାପ । ଅତେବନ, ଅସା ଅପେକ୍ଷା ମସାର କ୍ଷମତା ଅସୀମ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକର ନିଜ ପ୍ରତି, ପରିବାର, ସମାଜ ଓ ଲାକ୍ଷ ସର୍ବୋପରି ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କ ପ୍ରତି ରହିଛି କିଛିଟା କର୍ତ୍ତବ୍ୟବୋଧ । ନିଜର ସର୍ବବିଧ ଜୀଜ୍ଞାତି ସଂଗେ ସଂଗେ ନାଗରିକ ତା'ର ପରିବାର ତଥା ସମ୍ପ୍ର ମଣିଷ ସମାଜର ଜୀଜ୍ଞାତି ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଏକ ସୁମହତ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରୂପେ ବେଦବାଣୀରେ ଚାହୁଡ଼ିରିଛି । ଜଣେ ଆବର୍ଦ୍ଦିନ ନାଗରିକ ରୂପେ କବି/ଲେଖକ ଏମିତି ମହନୀୟ ଆବର୍ଦ୍ଦିନେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ସମ୍ପ୍ର ବିଶ୍ୱର ମଙ୍ଗଳ ଚିତ୍ର କରିଥାଏ । ଏଇ ନୈତିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କବିର ବିବେକ ଓ ଜ୍ଞାନ ଘପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଏକ ସ୍ଵଜୀନତାକୁ ରଚନା କରିବାପରେ କବି ଲେଖନୀ ନିଶ୍ଚଳ ଓ ନିଷ୍ଠାଦ୍ଵୀପ ରହିଯାଏନା । ଯେଉଁ ସମାଜ ନିମିତ୍ତ ସେ କବିଯା-କବିତାଦି ସ୍ମୃତି କରେ, ସେଇ ସମାଜ ପ୍ରତି ସେବାତ୍ମକର ଯଥାର୍ଥ ଭବନୋଗିତା ପାଇଁକି ସେ ଦିଏ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି । ତେଣୁ କବି ହୋଇଯାଏ ଏକାଧାରରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ଦ୍ରୁଷ୍ଟା । ଏକ ନିଷନ୍ତକ, ନିରାମୟ, ସୁଖ ଏବଂ ସୁସଂସ୍କରଣ ସମାଜ ଗଠନରେ କ୍ରତ୍ତା କବିମଧ୍ୟ ନିଜର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍‌ଦ୍ୟମ ଜାଗି

ରଖୁଥାଏ । ସେ ସମାଜକୁ ଦିଏ ନୃତ୍ୟ ଦିଗ୍ଭର୍ଣ୍ଣନ । କବି ହେଉଥାଇବା ବାପ୍ରଦତ୍ତ ଏକ ଅସ୍ତ୍ରାବୃତ ବୈଧାନିକ ।

କବିର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର । ଜନଶରୀ ଅନୁଶାସନର ସେ କଷବର୍ଗ ହୁହେ । କ୍ରିଟିଶ୍ ଶାସନର ଅନାଦର୍ଶ-ପିଣ୍ଡିତ ସମାଜୋଚନାର କାହାଣୀରେ ବୈଷବପାଣିକ ଲେଖନୀ ମର୍ମରିତ ।

ପୋଡ଼ି ଯାଉରେ ରାଜାଣ ଅମଳ
ହଜିନେଇଗଲା ଦେଖୁ କଳା ସୁନା
ଦେହରୁ ହଜିଲା ଆମର ବଳ

ବାଜବନ୍ତ ସହିତ ସାନ୍ତ୍ଵନା କରିପାରି ନଥ୍ରୀ ପାଣିକବୀଙ୍କ ଅଭିଭିତ୍ତି ଦିନ୍ଦ୍ରୋହ ଘୋଷଣା କରିଛିଥିଲା ବାରମ୍ବାର । କ୍ରିଟିଶ୍ ଶାସନାଧୀନ ରଲାକାର ଜ୍ଞାନ ବଶମଦପ୍ରଜା ହୋଇଥିଲେ ବି, ପାଣିକ ବାଣାର ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ ଭିତରେ ଦୁର୍ବର୍ଷ କ୍ରିଟିଶ୍ ଶାସନକୁ ଅପ୍ରାନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥିବା ଏଇ ସ୍ଵପନ୍ତିର ସର୍ବ କିଛି କମ ନୁହେ । କବି ବୈଷବପାଣି ଲଙ୍କ କଲମ ମୁନରେ ସମ୍ପ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ଚରିଯିବାର ଏକ ସର୍ବ ଯୋଗ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଆ କବିକୁକର ଏଇ ଆବର୍ଦ୍ଦିନୋଧିରେ ବାପ୍ରଦିତ କବିର ଆବର୍ଦ୍ଦିନ ।

ସୁତନ୍ତା, ଚି/ଏଲ - ୩୩,
ରାଜ୍ୟରେତ୍ତେଷ୍ଟ ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ସୁତନ୍ତା ଭବନରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜନନୀ ଚକ୍ରାନ୍ତ ପଟ୍ଟନାୟକ
ରାଜ୍ୟ ଚିତ୍ରପତ୍ର ସଂହାର ୪୮ମ ଜାର୍ମିନ ପର୍ମିଜନ ଉଦ୍‌ଘାଟନ ଉତ୍ସବରେ

ପ୍ରଜାବସ୍ତୁ ମହାରାଜା ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଉଠଦେବେ

ଶ୍ରୀମତୀ ରାଜା ଶ୍ରୀଚନ୍ଦ୍ର

ଓଡ଼ିଶାର ଯେଉଁ କେତେଜଣ ରାଜା ମହାରାଜା ଉତ୍କଳଜନନୀର କୋଳ ମଧ୍ୟନ କରି ଜନନେବା ଓ ଦେଶର କଳ୍ପନାରେ ନିଜର ଜୀବନ ଉପର୍ଗ କରିଯାଇଲାଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରଙ୍ଗର ମହାରାଜା ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଉଠଦେବ ଅନ୍ୟତମ । ଏହି ବରପୁତ୍ରଙ୍କ ଜନ୍ମ ୧୮୭୦ ମସିମା ଡିସେମ୍ବର ୧୭ ତାରିଖରେ । ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଉଠଦେବଙ୍କର ସେ ଜ୍ୟୋତି ପୁତ୍ର । ୧୮୮୭ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୯ ତାରିଖରେ ବସନ୍ତ ରୋଗରେ ମାତ୍ର ନାହିଁ ବର୍ଷ ବସନ୍ତରେ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ଅକାଳ ବିଯୋଗ ଘଟିଥିଲା । ସେତେବେଳକୁ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ବୟସ ଏଗାର ବର୍ଷ । ମହାରାଜାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମଧ୍ୟରଙ୍ଗର ରାଜ୍ୟ କୋର୍ଟ୍ ଅପାର୍ଟ୍‌ମ୆ଂସି ଶାସନଧାନରେ ରହିଲା । ମିଃ ପି. ଉତ୍ତରି ଏହାର ମ୍ୟାନେଜର ଭାବରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହେଲେ । ୧୯୧୦ ମସିହାରେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଉଠଦେବ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେ ଶାସନଭାଗ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିଲା । ଶୋଟନାଗପୁର ମହାରାଜାଙ୍କ ବନ୍ୟା ଲକ୍ଷ୍ମୀକୁମାରୀଙ୍କୁ ୧୯୧୭ ମସିହାରେ ସେ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ଗୋଟିଏ କନ୍ୟା ଓ ଦୁର୍ଗାତ୍ମକ କନନୀ ହେବାର ପୌଳାଗ୍ୟ ସେ ଲାଭ କରିଥିଲେ । ୧୯୦୭ ମସିହାରେ ବସନ୍ତ ରୋଗର ତାକର ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ୧୯୦୮ ମସିହାରେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ନବବିଧାନ ସମାଜର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଜଳିକତାର କେଶବଚନ୍ଦ୍ର ସେନଙ୍କ କନ୍ୟା ସୁତାରୁ ଦେବୀଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ବିବାହ କଲେ । ତାକର ଗୋଟିଏ ପୁଅ ଓ ଗୋଟିଏ ଝିଆ । ପୁଅ ରଖିଲା ଏଯାରଫୋର୍ମରେ ପାଇଲାଟ ଭାବରେ ରାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଦୁଃଖ ମହାୟୁଦ୍ଧ କାଳରେ ଏକ ବିମାନ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ତାକର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ମହାରାଜା ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଉଠଦେବଙ୍କ ଦୁଃଖ ବିବାହକୁ ମଧ୍ୟରଙ୍ଗର ଚିଲାବସା ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ । ତେଣୁ ମହାରାଜା ସୁତାରୁ ଦେବୀ କେବେ ମଧ୍ୟରଙ୍ଗର ଆସିନଥିଲେ ।

ମହାରାଜା ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଉଠଦେବ ଥିଲେ ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଜାବସ୍ତୁ ସୁଶାସନ । କଟକ ରେତେବ୍ଳା କଲେବେରେ ମୋହଳା ଥିଲେ ତାକର ଶିକ୍ଷକ । ରାଜ୍ୟ ଶାସନରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ମହାରାଜା ତାଙ୍କୁ ଆଶି ନିଜର ପରାମର୍ଶଦାତା ସେଟ କଲ, ଦେଉଁନ ଓ ସେଟ କାଜନସିଲର ଉପସରାପତି ନିଯୁତ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଶାସନ କାଳରେ ମଧ୍ୟରଙ୍ଗର ରାଜ୍ୟର ବହୁମାନୀ ବିକାଶ ହୋଇଥିଲା । ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ଶାସନ ପ୍ରଶାସନ ସମର୍କରେ ଅରିଷ୍ଟା ଅଞ୍ଜନ ଲାଗି ସେ ବିଶ୍ଵର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶ ପରିଭ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ୧୯୧୦ ମସିହାରେ ସେ ତାନ, ଜାପାନ, ଇଂଲଣ୍ଡ, ଆମେରିକା ଆଦି ଦେଶ ଯାଇଥିଲେ । ବିଲାତରେ ସେ ମନ୍ତ୍ରୀ, ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସର୍ବ୍ୟ ଓ ସମ୍ବାଦକ ସହ ସାକ୍ଷାତ କରି ସେ ଦେଶର ଶାସନ ସମର୍କରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ବିଦେଶରୁ ଫେରି ସେ ନିଜ ରାଜ୍ୟରେ ଗଣଚନ୍ଦ୍ର ଶାସନ ପରିଷି ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କଲେ । ଆଜନର ଶାସନ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟରେ ଏକ କାଜନସିଲ ଗଠନ କରିଥିଲେ । ବିଷ ଓ ନିରପେକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସେଥିରେ ସେ ସାନ ଦେଇଥିଲେ । ସେଟ କାଜନସିଲଙ୍କୁ ପ୍ରଜାକ ଆପରି, ଏପରିଜି ମହାରାଜାଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ବିଚାର ପାଇଁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ବାଜନସିଲର ସଭାପତି ତାବରେ ମହାରାଜା ନିଜର ରୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଶାସନ ବିଭାଗକୁ ସେ ବିଚାର ବିଭାଗରୁ ଅଳଗା କରି ଦେଇଥିଲା । ସୁତି ଭାବରେ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପୋଲିସ ବିଭାଗ ଗଠନ କରିଥିଲେ । ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ପ୍ରଚକନ କରିଥିଲେ । ଗାଁ ସର୍ବର ପ୍ରଥା ଉଚ୍ଛେଦ କରି ଦେଇଥିଲେ । ଦେଉଁନି, ପୌଜବାରୀ, ରାଜସ୍ବ ଆଜନ, ରୂପଦେବାଚନ୍ଦ୍ର, ଚନ୍ଦ୍ରାଲ, ଅବକାରା ଆଦି ଆଜନ ପ୍ରଶାସନ କରିଥିଲେ । ସର୍ଜ ଓ ଜମି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରାଇ ପ୍ରକାଶିତ

ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ପ୍ରଜାମାନେ ନିକଟର ସ୍ଵର୍ଗାଧିକାର ପାଇଲେ । ଆଦିବାସୀମାନକୁ ସୁତ୍ତନ ଅଧିକାର ଦିଆଗଲା । ବିରିନ୍ ଆରନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାପାଇଁ ଶାସନକଳକୁ ସେ ପୂନର୍ଗଠିତ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟକୁ ବିରିନ୍ ସବ୍ରତିଜନରେ ବିଭବ କରାଗଲା । କୋର୍ଟମାନ ଖୋଲାଗଲା । ରାଜ୍ୟର ଅଭ୍ୟକ୍ଷର ଅଞ୍ଚଳର ଶାସନର ସୁବିଧାପାଇଁ ଥାନା, ଆପଣପୋଷ ଓ ଚୌକିକାରୀ ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରଚଳନ କରାଗଲା । ଜଙ୍ଗଳ ସମଦର ସୁରକ୍ଷା ଓ ବିକାଶ ପାଇଁ ଜଙ୍ଗଳ ଓ ଅବଳାରୀ ବିଭାଗ ଗଠିତ ହେଲା । ଟାକିରୀରେ ପଦୋନ୍ତି ଓ ଫେନସନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଗଲା ।

କୃଷିର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ମହାରାଜା ବହୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଜଳସେଚନ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଇଥିଲେ । ଜଙ୍ଗଳ ଜମି ଲିଙ୍କ ଦେଇଥିଲେ । ଆବର୍ଣ୍ଣ ବୃକ୍ଷ ପାର୍ଶ୍ଵ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ ।

ରାଜ୍ୟ ଶାସନ କାଳରେ ରାଜ୍ୟର ରାଜସ୍ଵ ତିନିରୁଣ ବୁଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା । ରଜଳ ରାଜସ୍ଵ କାର୍ଯ୍ୟକ ମାଠ ହଜାର ଟଙ୍କାରୁ ୧ ଲକ୍ଷ ୫୦ ହଜାର ଟଙ୍କାକୁ ବଢ଼ିଥିଲା ।

ମୟୁରରଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟର ବିପୁଳ ପ୍ରାକୃତିକ ସମଦର ସଦୁପଯୋଗ ପାଇଁ ମହାରାଜା ବହୁ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥିଲେ । ଖଣ୍ଡିକ ସମଦର ସର୍ବପାଇଁ ସେ ବିଶିଷ୍ଟ ଭୁତ୍ସବିର ପ୍ରମଥ ନାଥ ଗୋପକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରି କରିଥିଲେ । ଗୋପ ମହିଷାଶୀରୁ ଲୁହାପଥର ରଘୁନାଥ ପାଇଁ ଗାଗ କମାନୀ ସହିତ ବୁଦ୍ଧି କରିଥିଲେ । ଏହି ବୁଦ୍ଧି ଫଳରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଗାଗ ଲୁହା ଓ ଲୟାତ କମାନୀର ଜିରି ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାରେ ଶିଖ ଯୁଗର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ମହାରାଜା ବେଙ୍ଗାଳ ନାଗପୁର ରେନବାରକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବାରେ ରାଜ୍ୟର ବାଣିଜ୍ୟ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିଭାଗ ସମବ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ଉଦ୍ୟମରେ କଲିକତା, କଟକ ଏବଂ ବ୍ରିଟିଶ ରାଜତର ମୁଖ୍ୟ ଯୋଜନାନ ସହିତ ଚେଲିଗ୍ରାମ ସଂଯୋଗ ପ୍ଲାଟିଟ ହୋଇପାରିଥିଲା । ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଗମନାଗମନର ସୁବିଧା ପାଇଁ ସେ ବହୁ ରାଜ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ଲାଖ, ହବଡ଼ିହ ଓ ହଜନିଆ ବୁଦ୍ଧର ଜଳଜଣାର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ଲାଖ, ମାଠ, ପଥର, ଚଷର ଶିଖ ଜଗନ୍ନାଥ ବସାଇ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତି ବିଧାନ କରିଥିଲେ ।

ମହାରାଜା ମୟୁରରଙ୍ଗ ଜିଲ୍ଲାରେ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ଉପରେ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ । ସାରା ରାଜ୍ୟରେ ସାହୁଯ୍ୟପ୍ରାସ୍ତ ପ୍ରଥମିକ ବିଦ୍ୟାକୟ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା । ସବ୍ରତିଜନାଳ ହେଉଥାବର ସାହୁଯ୍ୟ ମାନଙ୍କରେ ମିଟିଲ ଝୁଲ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିଲା । ସାହୁଯ୍ୟ ସେବାପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କରେ ହୋଇଥିଲା, ହସିଗଳ, କରିଥିଲେ । ବାରିପବା ସଦର ମହିମାନେ ହୋଇଥିଲା, ହସିଗଳ, ସାଧାରଣ ପାଠାଗାର ପ୍ଲାଟିଟ ହୋଇଥିଲା । କୁଷଗୋପୀଙ୍କ ପାଇଁ

ସହର ତବି ଅଞ୍ଚଳରେ କୁଷଗୋପ ଚିକିତ୍ସା କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲା ଯାଇଥିଲା । ଜଳସେଚନ, ରାଜ୍ୟ ଓ ପ୍ରଶାସନ ଗୁହ ନିର୍ମାଣ ପରିକଳନ ଓ ବିକାଶ ପାଇଁ ଏକ ପୂର୍ବ ବିଭାଗ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା ।

ମହାରାଜା ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ବିଭାବ ବିଭାଗରେ ବ୍ୟାପକ ସାଧାର ଆଣିଥିଲେ । ସେ ଶାସନ ବାଯିତ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରିବା ବେଳେ ରାଜ୍ୟକୁ କେବଳ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଶ୍ରେଣୀ ମାର୍କିଟ୍ରେଟର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗର ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଥିଲା ପରେ ସମସ୍ତ ଦେଖୁନ୍ତି, ଫୌଜଗରୀ ମନ୍ଦିରମା ବିଭାଗର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ରାଜ୍ୟ କାରନ୍ତିକର କୁଟିଯିଆଳ କମିଟି ଉପରେ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଫରସି ନ୍ୟୁନ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ରଙ୍ଗବେଳେ ସୁଶାସନର ସ୍ଵାକ୍ଷର ସ୍ଵରୂପ ୧୯୧୧ ମସିହାରେ ଜିଲ୍ଲା ଉପଭାଗରେ ସମ୍ବାଦ ତାକୁ ବନ୍ଦାନ୍ତରିକା ‘ମହାରାଜା’ ଉପାଧି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଜହାନାନ୍ତି ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବହୁ ଦାସକୁ ମହାରାଜା ରାଜ୍ୟର ଓଜିଲ ନିୟନ୍ତ୍ର କରିଥିଲେ । ବିଲୁକ ଜହାନାନ୍ତି ଏକାବରଣ ଦିଗରେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ରଙ୍ଗବେଳେ ଭୂମିକା ଥିଲା ଜନ୍ମେଖନୀୟ । ଜହାନାନ୍ତିର ମଧୁସୁଦନ ଦାସକ ନେବୁରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ‘ଜହାନାନ୍ତିନାନ୍ତି’ର ୧୯୩୦ ଡିସେମ୍ବର ୩୦ ତାରିଖରେ କଟକରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନରେ ମହାରାଜା ସଭାପତିତ କରିଥିଲେ ।

ମହାରାଜା ଦରାହିପାଣି ଜଳପ୍ରପାତକୁ ଜଳବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଜନାରେ ବିନିଯୋଗ କରିବାକୁ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥିଲେ । ରାଜିନିଅବି ବିଭାବ ଅନୁସଂଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବେଗରେ । ବିଲୁ ଉକର ଅକାଳ ବିଯୋଜ ଯୋଗୁ ଏହି ଯୋଜନା ସାକ୍ଷାତ ହୋଇ ପାରିଥିଲା ।

୧୯୧୭ ଜାନୁଆରୀ ମହାରାଜା ରାଜ୍ୟର ଜଙ୍ଗଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ରେନପଥର ସାପ୍ରସାରଣ ପାଇଁ ବେଙ୍ଗାଳ ନାଗପୁର ରେନବାରକୁ ଚେତେକ ଅପିଷରକୁ ଭାବିଥିଲେ । ୩୦ ତାରିଖରେ କୁଷଚନ୍ଦ୍ରପୁର ରେନଷେସନାରେ ଏବଂ ଶିକ୍ଷାର ଆୟୋଜନ ହୋଇଥିଲା । କୁଯୋର୍ କ୍ରମେ ଗୁରୁମାତରର ସେଠାରେ ସେ ଆହାତ ହୋଇପାରିଥିଲେ । ସୁମ୍ବ ହେବାପରେ ମେଘାସନ ପର୍ବତକୁ ନୃତ୍ୟ ଯୋଗ୍ରାହ ବିହାର-ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶର ଶ୍ରୀମୁଖ ଜଳାନ ରାଜଧାନୀ କରିବାପାଇଁ କ୍ରିଟିଶ ବର୍ଗପରକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିବାକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ବିଲୁ-ସେଠାରେ ସେ ପୂଣି ଅସୁଗ୍ରେ ମେଳ ପଡ଼ିବାକୁ ତାକୁ ଅପରେଷନ ହୋଇଥିଲା । ପେବୁଆଗା ୨୭ ତାରିଖରେ ୪୭ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଜଙ୍ଗଳ ଘଟଣାବହୁତ, ଜମ୍ମିମୟ ଜାବନର ଅବସାନ ଘଟିଥିଲା । ଏହି ପ୍ରଜାନୁଭାବରେ, ପରମ ବେଶହିତୀଶ୍ଵାର, ଗୁଣଗ୍ରାହ ମହାରାଜା ଜାବ କାବ ଧରି ଉତ୍ତର ଉତ୍ତରାବ୍ୟାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ରହିଥିବେ ।

‘ମାପର୍ଚ’ : ଅଛିତ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର,
ମହାନବୀ ବିହାର, ବିହାର-୪

ପୋଟାଗଡ଼ର ଲିଟିହାସ

ଡଃ ଦେଖପାଣି ବେହେରା

ପୋଟାଗଡ଼ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରଥମ ଜିଲ୍ଲା ମହିନା । ଅଧୁନା ଗଞ୍ଜାମ ସହରର ସନ୍ଧିକଟ ରଷ୍ଟିକୁଳ୍ୟା ଓ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ମୁହାଶ ମୁଁରେ ଏଯାବର ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟର ନୀରବ ସ୍ଥାନଙ୍କ ସାବି ଜଗାଜାର୍ଦ୍ଦ ଅବସବରେ ଦଖାଯମାନ । ଅସୁମାରି ସୁତି, ଅସଂଖ୍ୟ ଘଟଣା ଓ ଅମାପ ଅଭିଷେକର ଅସରତି ଗଞ୍ଜାମର ଜାବେ ମୁର୍ଗିମତ । ଆଜିଠାରୁ ଗରିଶହ ପରିଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ୧୯୭୧ ସାଲରେ ଏହି ଗଡ଼ ଅବା ଦୂର୍ଗର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୁଏ । ଗୋଲକୁଣ୍ଡା ରାଜ୍ୟର ମୁସଲମାନ କୁତବଶାହୀ ବାଶର ଚର୍ଚୀ ସୁଲଗାନ ରତ୍ନାହିମ୍ କୁତବଶାହ ଏହାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଥିଲେ । ତରକାନାନ ଓଡ଼ିଶାରେ ଜାନିଥିବା ଅରାଜକତାର ସୁଯୋଗ ନେଇ ସେ ଓଡ଼ିଶା ଆକ୍ରମଣ କରି ଚିନ୍ହିକା ହୃଦୀରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସମ୍ବ୍ର ଦକ୍ଷିଣ ଓଡ଼ିଶା (ଅବିଭାତ ଗଞ୍ଜାମ, ପୁଲବାଣୀ ଓ ଗୋରାପୁର ଜିଲ୍ଲା ଦ୍ୱୟ) କୁତବର ଦଖଳ କରିନେଇଲେ । ଏହି ସମ୍ବ୍ର ଅଞ୍ଚଳକୁ ଶ୍ରୀ କାକୁରମ - ଭରର ସରକାର (ଗୋଲକୁଣ୍ଡା ରାଜ୍ୟର ଶୈଶ ଭରର ଜିଲ୍ଲା ଅବା ଖଣ୍ଡ) ଅତରୁତ କରାଗଲା । ଶ୍ରୀ କୁଲମାତାରେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରଶାସନ ପରିଚାଳନା ନିମତ୍ତେ ଜଣେ ନବାବକୁ ନିୟୁତ କରାଗଲା । ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମତ୍ତେ ବାହାପୁରତାରେ ଜଣେ ନାୟକ ନିୟୁତ ହେଲେ । ୧୯୮୭ ସାଲରେ ଗୋଲକୁଣ୍ଡା ମୋଗର ସମ୍ବାଦ ଔରଙ୍ଗଜେବକ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରାତ ଓ ଅଧିକୃତ ହେବାଯାଏ ଏଇକି ଶାସନ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବ୍ୟାହତ ଥିଲା । ୧୯୮୭ରେ କୁତବଶାହୀ ଶାସନର ଅବସାନ ଘଟିଲା ଏବଂ ସମ୍ବ୍ର ଗୋଲକୁଣ୍ଡା ରାଜ୍ୟକୁ ମୋଗର ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଏକ ପ୍ରଦେଶ ଭାବେ ପରିବର୍ତ୍ତି କରି ଦିଆଗଲା । ପ୍ରଦେଶ କର୍ତ୍ତା ଭାବେ ଜଣେ ସୁବାବାର ଆବା ନିଜାମକୁ ନିୟୁତ କରାଗଲା । ଗୋଲକୁଣ୍ଡା ବଦଳରେ ହାଇକ୍ରୂବାବାଦ, ନଗରକୁ ପ୍ରାଦେଶିକ ରାଜଧାନୀ ବରାଗଲା । ଭରଯ ଗୋଲକୁଣ୍ଡାର କୁତବଶାହୀ ଓ ନିଜାମକର ଶାସନ ସମୟରେ ପୋଟାଗଡ଼ ଭରଗାଞ୍ଜକ ଶାସନର ମୁଖ୍ୟ କେତ୍ର ହେଲା । ଚର୍ଚୀ କୁତବଶାହୀ ସୁଲଗାନ ରତ୍ନାହିମ୍ କୁତବଶାହ ରଷ୍ଟିକୁଳ୍ୟା ନଦୀ ଓ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ମୁହାଶ ଯାନକୁ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଗଞ୍ଜ-ର-ଆମ (ଗଞ୍ଜାମ) ଆଖ୍ୟା ଦେଲେ । ଗଞ୍ଜ-ର-ଆମର ଶାବିକ ଅର୍ଥ ହେଲା ସାଧାରଣ ବଜାରପ୍ଲଟ । ଜାଗରେ ଜାଗାରେ ଚର୍ଚମା ହେଲା - "Grannary of The world" (ବିଶ୍ୱର ଶବ୍ଦ ଜାଗାର) । ଜାଗର ସେହି ସମୟରେ ଭାବ ମୁହାଶ

ଅତର୍ଗତ ଅଞ୍ଚଳ ଶବ୍ଦ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପଣ୍ଡ ସାମଗ୍ରୀର ଏକ ବିପୁଳ ବିପଣୀ କେନ୍ଦ୍ରିତ ଥିଲା । ସେହି ବିପଣୀ-ବଜାରକୁ ତଥା ଦକ୍ଷିଣ ଓଡ଼ିଶାର ଜଗାଞ୍ଜକ ପ୍ରଶାସନକୁ ସୁନିୟନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ମୁହାଶ ପ୍ଲଟରେ ଏକ ଦୃଢ଼ ଦୂର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କରାଗଲା । ପ୍ରଶାସନ ରତ୍ନ, ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ନିମତ୍ତେ ଏକ ମସଜିଦ, ଜଗଦୀମାନଙ୍କ ନିମତ୍ତେ ଜେଲଶାନା ଏବଂ ମୁତ୍ତମାନଙ୍କର ବବର ନିମତ୍ତେ ଜବରଖାନାମାନ ସେଠାରେ ନିର୍ମିତ ତଥା ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଥିଲା ।

୧୯୪୭ ସାଲରେ ଗୋଲକୁଣ୍ଡା ସୁଲଗାନ ଅବଦୁଲା କୁତବଶାହ ଗଞ୍ଜାମ ଯିତର ଦୂର୍ଗଠାରେ ଶ୍ରୀକାକୁମ୍ ସରକାରର ଶାସନ ପରିଚାଳନା ନିମତ୍ତେ ଶେର ମହିନବ ଖାନ ନାମକ ଜଣେ ଫରଜଦାରକୁ ଅବସ୍ଥାପାଇତ କଲେ । ଏହି ଫରଜଦାର ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଶାର ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଜକ ରାଜସ୍ବ ଆଦ୍ୟକରି ତାହାକୁ ଗୋଲକୁଣ୍ଡା ସୁଲଗାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଥିଲେ । ଗଞ୍ଜାମ ରତ ଅବା ଦୂର୍ଗ ଏକ ନିର୍ମିତ ସୁତଙ୍ଗ ଯୋଗେ ସମ୍ବ୍ର ସହ ସଂୟୁତ ଥିଲା । ଏହି ସୁତଙ୍ଗର ଶୈଶ ଭାଗ ସମ୍ବ୍ର ସହ ସଂଲଗ୍ନ ଥିଲା ଏବଂ ନୌଜା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଗୋଲକୁଣ୍ଡା ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଜପକ୍ଷନ ଜଳାକ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ ତଥା ଯାତାଯାତର ସଂପର୍କ ଜାଲିଥିଲା । ୧୯୪୯ ସାଲରୁ ୧୯୪୩ ସାଲ ଯାଏଁ ସମ୍ବ୍ର ମୁସଲମାନ ଶାସନ କାଳରେ ଗଞ୍ଜାମଗତ ସବୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାସନ କେନ୍ଦ୍ର ଥିଲା ।

୧୯୪୩ ସାଲରେ ହାଇକ୍ରୂବାବାଦ ନିଜାମ ସୁଲାବର ଜଙ୍ଗ ନିଜ ରାଜ୍ୟର ଶ୍ରୀ କାକୁମ୍ ସରକାର ସମେତ ପାଞ୍ଚଟି ଭରର ସରକାର ଅବା ବିଲ୍ଲାରୁତିକୁ ଯଥା - ଗୁଣୁର, କୋଣାପଲ୍ଲୀ, ଲକ୍ଷ୍ମୀପାଲ୍ଲୀ, ଗାନମହେତ୍ରା କୁ ଫରାସୀମାନଙ୍କ ସାମରିକ ସାହାଯ୍ୟରେ ପ୍ରୀତ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳାମ ସ୍ତରରେ ଗାଜସ୍ବ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ନିମତ୍ତେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ୧୯୪୭ ସାଲରେ ଫରାସୀ ସେନାପତି ମୋନସୁର ଦିଇ ହୁଏ ଏହି ପାଞ୍ଚଟି ଭରର ସରକାରରେ ଗାଜସ୍ବ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଅଭିପ୍ରାୟେ ହାଇକ୍ରୂବାବାଦରୁ ଗଞ୍ଜାମ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରାରୟ ବିଲ୍ଲାରୁ ଦେଲେ । ଶୈଶରେ ଗଞ୍ଜାମ ଦୂର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରି ସନ୍ତିବେଶିତ ପରିବେଶରେ ସବୁ ହୋଇ ପ୍ରଶାସନ ପରିକଟେ ସେଠାରେ ଆଉ ଏକ ସୁଦୃଢ଼ ଦୂର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଯାହାକି ଫରାସୀ

ତୁମେ ଜାବେ ନାମିତ ଓ ପରିଚିତ ହେଲା । ଏହି ଦୁର୍ଗରୁ ମୋର୍ଦ୍ଦୟର
ଦିଗ୍ଭୁବ୍ରତ ବାଗଳାର ନବାବ ସିରାଜଦିଲାକ ନିକଟ୍ଟୁ ସାମରିକ
ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରିବା ନିମତ୍ତେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିମୂଳକ ପତ୍ର
ଲେଖଥିଲେ । ଗଞ୍ଜାମ ଦୁର୍ଗରୁ ବଂଗ ଅଭିମୁଖେ ରଙ୍ଗେଜମାନଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ସିରାଜଦିଲାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେଷ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମତ୍ତେ
ସେ ପରିକଳନା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ୧୯୫୯ ସାଲରେ ଆଜୁମୁକ
ଭାବେ ପଣ୍ଡିତେରୀର ପରାସୀ ଗର୍ଭର କାନ୍ଦିଶ ମୋର୍ଦ୍ଦୟର
ଲାଲୀବଂଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇ ବୁଦ୍ଧି ଗଞ୍ଜାମ ଦୁର୍ଗ ପରିଚ୍ୟାଗ କରି
ମାତ୍ରାକ ଦଖଳ କରିବା ନିମତ୍ତେ ପଣ୍ଡିତେରୀ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା
କଲେ । ବୁଦ୍ଧିକର ପ୍ରତ୍ୟାନ ପରେ ମଧ୍ୟ ୧୯୫୭ ସାଲରେ
ରଙ୍ଗେଜମାନେ ଆସିବାଯାଏଁ ଗଞ୍ଜାମଠାରେ ଥିବା ପରାସୀ ଦୁର୍ଗ
ଏକ ବିଶିଷ୍ଟ କାଣ୍ଡିଜ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଭାବେ ଏହା ଅଞ୍ଚଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା ।

ନୃତ୍ୟ ନିଜାମ, ନିଜାମ ଅନ୍ଧାବର ଭଜାମ ବାନ ଓ ମୋଗଳ
ସମ୍ବାଦକର ସନଦ କ୍ରମେ ତଥା ଆହୁବାଦ ସହି ସ୍ଵାକ୍ଷର ସ୍ଵର୍ଗରେ
ପାଞ୍ଚଟି ଭରର ସରକାର ପ୍ରାସ୍ତ୍ର ହୋଇ ୧୯୫୭ ସାଲ ନରେଯର
ମାସରେ ରଙ୍ଗେଜ ଭାଷାକ୍ଷରିଆ ଜ୍ଞାପାନୀ ସେବୁତିକୁ ପ୍ରକରଣେ
ଅଧିକାର କଲେ । ସେହି ବର୍ଷ ଡିସେମ୍ବର ମାସରେ ଜ୍ଞାପାନ
କୋଣାର୍କେ ଗଞ୍ଜାମ ଠାରେ କାନ୍ଦିଶାର ରେପିଚେଷ୍ଟ ଓ
ରେଲିନିୟମ ଭାବେ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ । ସେଠାରେ ଏକ ବାଣିଜ୍ୟ
କେନ୍ଦ୍ର ତଥା ସମ୍ବର୍ଗ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଚଳରେ ଶାସନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଥିଲା
ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ସେ ଗଞ୍ଜାମ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଗଞ୍ଜାମ ନାମରେ
ନାମିତ କଲେ । ସେହି ସମୟରୁ ଭାବ ଅଞ୍ଚଳ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ
ନାମିତ ହେଲା ଏବଂ ଗଞ୍ଜାମ ସହର ହେଲା । ସେହି ଜିଲ୍ଲାର
ମହିମା । ସେଠାରେ ଥିବା ଗଞ୍ଜାମ ଦୁର୍ଗରେ ସେ ପୁଣି ଆଉ ଏକ
(ବୃତ୍ତାନ୍ତ) ଦୁର୍ଗ ନିମୀଳ କଲେ । ସେହି ଦୁର୍ଗକୁ ଗଞ୍ଜାମ ପୋର୍
(ଗଞ୍ଜାମ ଦୁର୍ଗ) କୁହାଗଳା । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶାସନର ବିଜ୍ଞାନ ବସ୍ତୁ,
ଅର୍ଥିଷର ଓ ବର୍ମଗରାମାନଙ୍କ ରହିବା ନିମତ୍ତେ ବାସଗୁଡ଼, ପ୍ରାର୍ଥନ
କରିବା ନିମତ୍ତେ ଏକ ଗୀର୍ଜାଘର, ବହାମାନଙ୍କୁ ରଖିବା ନିମତ୍ତେ
ଏକ କାରାଗାର ତଥା ଗୋଗାମାନଙ୍କର ମୃତ ଶରୀରର ଲବର
ନିମତ୍ତେ ଲବରଖାନା ଆଦି ସେଠାରେ ନିର୍ମିତ ହେଲା । ସମ୍ବୁ ସହ
ସଂଯୁକ୍ତ ଥିବା ଗୁପ୍ତ ସୁତ୍ତପକ୍ଷ ସଂପ୍ରସାରିତ କରାଗଲା । ଏହିପୁରୁ
ସ୍ଥାପନି ଅବଶେଷମାନ କର୍ମମାନ ସୁନ୍ଦର ସେଠାରେ ବିଦ୍ୟମାନ ।
ସେ ପୁରୁଷଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ ଭାବୀ ଭୂତକେ ଲୁଗାଯିତ ଭାବେ ଏ
ସେ ପୁରୁଷଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ ଭାବୀ ଭୂତକେ ଲୁଗାଯିତ ଭାବେ ଏହା ମାତ୍ର
ଯାଏ ରହିଥିବା ହେତୁ ସେବୁତିକୁ ସଂପ୍ରତି ପୋଗତ ଅଗ ମାତ୍ର
ତଳେ ପୋତି ହୋଇ ରହିଥିବା ଗତ ବୋଲି ସାଧାରଣତଃ
କୁହାଯାଏ । ତନ୍ତ୍ରଧରେ କୁତ୍ତବଶାହୀ ଗୋକୁଳା ଦୁର୍ଗ, ପରାସୀ
ଦୁର୍ଗ ଓ ରଙ୍ଗେଜ ଦୁର୍ଗ ଦ୍ରୁଷ୍ଟ ସମବେତ ଭାବେ ଅଭିନ୍ଦୁତ ଅଚନ୍ତି ।
ପୋତାଗଢ଼ ସନ୍ତିକଟରେ ଏକ ସମ୍ବୁ ବାଣିଜ୍ୟକ ବନ୍ଦର,
ପୋତାଗଢ଼ ସନ୍ତିକଟର ଜୀବୀବଶେଷମାନ ଏହାବତ
ପୋତାଗଢ଼ ଓ ବଢ଼ୀଘର ଜୀବୀବଶେଷମାନ ଏହାବତ

ବିଦ୍ୟମାନ । ଏଥରୁ ଅନୁମେୟ ପେ ପୁରାତନ ସମୟରେ ସେଠାରେ
ଏକ ଭାନୁତ ବାଣିଜ୍ୟକ ବନ୍ଦର ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା । ସେଠାରୁ ଜାତାୟ
ଓ ଆର୍ଟିଜାରିକ ସମ୍ବୁଦ୍ଧିକ ନୌବାଣିଜ୍ୟ ପରିଗଠିତ ଓ ନିଯନ୍ତ୍ରିତ
ହେବାଲା । ପ୍ରାଗାନ ଜାନରେ ଏହା ଏକ ସମ୍ବୁଦ୍ଧିଜାତା ପୋତାଗଢ଼
ଓ ବନ୍ଦର ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରୁ କି ସୁଦୂର ପ୍ରାଚୀ ଦକ୍ଷିଣପୂର୍ବ ଏହିଆ
ଓ ଆସ୍ତିକାର ବେଶପୁଞ୍ଜ ସହ କବିଜ୍ୟ - କାନ୍ଦିଶାର ଦରିଆପାରି
ନୌବାଣିଜ୍ୟ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ସଂପର୍କ ପ୍ରବାହ ଅବ୍ୟାହତ ଥିଲା ।
କାନ୍ଦିଶାର ଗାନ୍ଧାରା ଏକ ପାତାର ବେଶପୁଞ୍ଜ ଦେଖିବାକୁ ବି ମିଳେ ।
ପୋତାଗଢ଼ର ମୁଖଶାଳା ଓ ସାଧାରଣ ପ୍ରଶାସନିକ ଜୋତାକାଢ଼ିର
ଜୀବୀବଶେଷମାନ ବିଷ୍ଣୁ ଭାବେ ସେଠାରେ ପଢ଼ି ରହିଥିବା
ବୃଦ୍ଧ୍ୟମାନ ହୁଏ । ଅଟାଟର ପଦଚିହ୍ନ ଓ ରତ୍ନିଷ୍ଠାପନ ବାଜାର ବାନ୍ଦାର
ମଧ୍ୟରୁ ବିଶିଷ୍ଟହଜାର ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । କେବଳ ହଜାର ବାନ୍ଦାର
ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରୁ ରଖା ପାଇଲେ । ବହୁ ମୋରା ଅପିଷର ଓ
କର୍ମଗରାମାନେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁର କର୍ମର ରକ୍ତରୁ ବର୍ତ୍ତ ପାରିଛଥିଲେ ।
ଏହୁ କିମ୍ବା ପ୍ରଶାସନ କିମ୍ବା ମହବୁମା ଅବ ରାଜଧାନୀକୁ ଗଞ୍ଜାମରୁ
ପ୍ରକରଣ ସୁତ୍ତପକ୍ଷ କରିବା ପାଇଁ ସିଦ୍ଧାତ କଲେ । କିନ୍ତୁ
ମହୁଗା ଗାଗ ପ୍ରକରଣ କରିବାକୁ ନିର୍ମିତ କିମ୍ବା ରାଜଧାନୀ ପ୍ରାନ୍ତର କରିବାକୁ
ବାରଣ କଲେ । ପାଇଁ, ଗଞ୍ଜାମଠାରୁ ଆଠ ନିଲାମିଟିର ଦୂରରେ
ଥିବା - ସୀତାରାମ ପଳ୍ଲୀ ନାମକ ପ୍ରାମକୁ ରାଜଧାନୀକୁ
ପୁଞ୍ଜାରେଦେଲେ । ପରେ ପରେ ୧୯୫୭ ସାଲରେ ସେଠାରେ
ପ୍ରକରଣ କୁର୍ବିଷ ପଢ଼ିଲା । କୁର୍ବିଷ ପ୍ରପାତିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହୃଦ୍ୟ
(ସାମାଯା) ବିଦରଣ ନିମତ୍ତେ ବହୁସଂଖ୍ୟାରେ ଛତ୍ରପର ଅବ
ପ୍ରକରଣ କରିବାକୁ ନାମକ କରିବାକୁ ରାଜଧାନୀକୁ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆସିଛି ।

ଗଞ୍ଜାମ ସହରରୁ ୧୯୫୪ ସାଲରେ ସେବୁଗରେ ଲୟରେ
ମହବୁମାକୁ ପ୍ରାନ୍ତର କରାଯିବା ପାଇଁ ସହରଟି ଉଥା ପ୍ରଶାସନ
ମୁଖ୍ୟ ଦୁର୍ଗ ପରିଷର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଚାଳନ କରାଯାଇଲା ଭାବେ
ରହିଲା । ଜାବୁମେ ଗଞ୍ଜାମ ଦୁର୍ଗର ଅବସାନ ଓ ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରକରଣ

ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଦୁର୍ଗ ପରିସରରେ ଥୁବା ଚିନୋଟି ଯାକ ଦୁର୍ଗର
କୋଠାଟି, ମସତିଦ୍ଵାରା, ଗାଈ, ମହିର, ମାନାର, ସୁତଙ୍ଗ ଓ ବେଳା
ପରିଷ୍ୱାଗ ଅବସ୍ଥାରେ ସୁତଃ ରଜୁଶାଳ ମେଘ ଶେଷରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ଧୂଳିସାତ ଫେଲ ପୋତାଗଢ଼ ତାବେ ନାମିତ ହେଲେ । ସେଠାରେ
ସଂରକ୍ଷିତ ଥୁବା ଅସଂଖ୍ୟ ସରଜାଳୀ ଦଳିଲ ଓ ନାଥପଦ୍ମକୁ ମାତ୍ରାକୟ
ମାତ୍ରାସ ରେଖର୍ତ୍ତୟ ଅପିସ ଥିବା ତାମିଲନାଡୁ ଆର୍ଟରିସକୁ
ପଠେଇ ଦିଆଗଲା । ସେବୁକିକସଂପ୍ରତି ଗଞ୍ଜାମ ଦିନିକ୍ଷୟ ରେଖର୍ତ୍ତୟ
ତାବେ ସେଠାରେ ସଂରକ୍ଷିତ ଓ ସୁରକ୍ଷିତ ଏବଂ ଗଞ୍ଜାମ ତଥା ଦକ୍ଷିଣ
ଓଡ଼ିଶାର ଉଠିହାସ ଜାହ୍ନ୍ଵେଳିନର ଏକାତ୍ମ ଆଧାର ତାବେ ସେବୁକିକୁ
ରାବେଶକମାନେ ବ୍ୟବହାର କରାଇଛି ।

ପୋତାଗଡ଼ ହେଉଛି ଏକ ଆଧୁନିକ ଯୁଗୀୟ ଦୂର୍ଘ । ପ୍ରଭୃତିର ବିଭାଗ
ଏହାର ଜନନ ଓ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବାର ଦୟାତ୍ମକ ବହନ କରିବା ଉଚିତ ।
ଗାର୍ଯ୍ୟ ସାଂସ୍କୃତିକ ବିଭାଗ ଏହି ଆଚିହ୍ନାସିକ ଧୂଷ୍ପବିଧୂଷ୍ପଗଡ଼ର
ସୁରକ୍ଷାର ଦୟାତ୍ମକ ବହନ କଲେ, ବିଳମ୍ବ ପ୍ରାୟ କାର୍ଗିଲାଶିକୁ ଜାହାନିତି
କରାଯାଇ ପାରନ୍ତା ଏବଂ ପ୍ରଭୃତାବିକ ପରାୟା, ନିରାୟା, ଅଧ୍ୟୟନ
ଓ ସମାୟା ମାଧ୍ୟମରେ ବହୁ ଲୁଦାୟିତ ତଥ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟକୁ ଆଚିହ୍ନାସିକ
ଆଗୋକ ମଧ୍ୟକୁ ଅଣ୍ଟାଯାଇ ପାରନ୍ତା ।

ଶିଳ ପାତ୍ରା,
ପ୍ରକଳ୍ପନ - ୨୦୦୦୪, ରାଜୀମ

ଗୋପାଳପୁର ବନ୍ଦର ଏସିଆର ସର୍କୋକ୍ତୁଷ୍ଟ ବନ୍ଦର ହେବ

ଗୋପାଳପୁର କନ୍ଦରକୁ ଏହିଆର ଏକ ଶର୍ମେଷ୍ଟ ବନ୍ଦର ରୂପେ ରଚି ତୋଳିଗ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଲାଲକାନ୍ତୁର
ପଣ୍ଡାପକ ଏମ. ଏମ. ଟି. ଶିର୍ଜ ଉଠି କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି।

ଗତ ମାର୍ଚ୍ଚିଆର୍ଥୀ ଏଇଶବିନ୍ ସତିଜିତର ସମ୍ମାନା କଷତି ଗୋପାଳପୁର ବନ୍ଦର ନିର୍ମାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏମ୍. ଏସ୍. ଟି. ସି ପଥର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା କିମ୍ବୁ ପ୍ରବଳ ଲିପୋର୍ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ଵାର୍ଗ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଯାଇଥିଲା । ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବସନ୍ତ କୁମାର ବିଶ୍ୱାଳ, ଶିଖମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନିରଜନ ପଣ୍ଡନାୟକ, ଗାନ୍ଧିଜ୍ୟ ଲାକ୍ଷ୍ମମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନାରାତ୍ରିନ୍ ପ୍ରଧାନ, ରାଜ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ମାସନ ଉଚ୍ଚବ ଶ୍ରୀ ଲାଜବିଶେଖ ଭୁବନେଶ୍ୱର, ପ୍ରକଳ୍ପ ମୁଖ୍ୟ ଉପଦେଶ୍ୱର ଶ୍ରୀ ରବି ନାଲାୟଣ ଦାସ, ପରିବିତ୍ର ମୁଖ୍ୟମାସନ ସତିବ ଶ୍ରୀ ମୁହାମ୍ମଦ୍ ରୂପଶି ମିଶ୍ର, ଏମ୍. ଏମ୍. ଟି. ସିର ଅଧ୍ୟୟତ୍ର ଶ୍ରୀ ମଲିକ, ବିଦେଶ ଉପସ୍ଥାପନି ଶ୍ରୀ ମୁହିସମଳ, କନ୍ତିଆନ ଶିଖଳ ଲପୋରେସନର ଶ୍ରୀ ଶୁଭ୍ରା ଏଥୁରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ଗୋପାବ୍ୟୁଜ କହଇଲ ବିଜୀଣ ପାଇଁ ଏମ. ଏମ. ଟି. ସି. ଓ ଡାକ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ କୁତ୍ତି ସ୍ଥାଷ୍ଟିତ ଘୋଷଥିଲା । ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଗୋଟି ୨୫,୦୦୦ କଲାଟି ଟଙ୍କାର ଦୂରି ବିନିଯୋଗ ହେବ । ଆସନ୍ତା ୧୯୯୭ ଅକ୍ଟୋବରରେ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଯୋଗଦାନକୁ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଗପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କାର୍ଯ୍ୟ ମାତ୍ର ୧୯୯୭ ମଧ୍ୟରେ ସାରିବାପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପଣ୍ଡାୟକ ଅଛି ସମୟ ମଧ୍ୟର ପ୍ରୋକେକ୍ସ ରିପୋର୍ଟ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବାରୁ ସତ୍ୟାପନାପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ସେ ଜହିଥିଲେ ସେ ଗୋପାଳପୁର ବସନ୍ତରୁ ଏକ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ବଦର ରୂପେ ନିମ୍ନମାଣୀଙ୍କ କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯିବା ଉଚିତ । ବଦର ନିମ୍ନମାଣୀଙ୍କ ଷ୍ଟେଟ୍‌ରେ ଦକ୍ଷତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିଥିବା ଏକ ବୈଦେଶିକ କମ୍ପାନୀଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରଶାସନ ଅନୁସରଣ କରି ଏହି ଜାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଉତ୍ସିଷ୍ଟ ନିଷ୍ଠାପି ନେବାକୁ ସେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏବଂ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଆଗେର ନେବାପାଇଁ ଏମ. ଏମ. ଟି. ସି ପକ୍ଷରୁ ସ୍ଵତତ୍ତ୍ଵ ଲାଭରେ ଜଣେ ଅଫିସରଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ଅବସ୍ଥାପିତ କରିବାପାଇଁ ବୃଦ୍ଧି ଆବେଦ କରିଥିଲେ ।

ଗଣକବି ବୈଷ୍ଣବ ପାଣି ଜୟନ୍ତୀ ସମାରୋହ

ଶ୍ରୀ ଶୁଭେନ୍ଦୁ ବର୍ମା

ଗଣ କବି ଦୈତ୍ୟବ ପାଣିଙ୍କ
୧୯୪୭ମ ଜୟତୀ ସମାଗୋହ
ରାଜ୍ୟର ବିରିନ୍ଦ ଘାନରେ ଗତ
ଅଳ୍ପ ବର ୨୩ ତାରିଖରୁ ନଗେନ୍ଦ୍ର
ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାନିତ ହୋଇ
ଯାଇଛି । ଗଣ ହୃଦୟର ମୁକୁଟ-
ବିହାନ ସମ୍ରାଟ ଦୈତ୍ୟବ ପାଣିଙ୍କର
ଅମ୍ବାନ ପ୍ରତିଭାର ବିରିନ୍ଦ
ସଂପର୍କରେ ଗାଜ୍ୟର ଶତାଧିକ ବିଶିଷ୍ଟ
ଜନନେତା, ନାଟ୍ୟକାର, କଲାକାର,
ସଂଗୀତୀୟ, ଶିକ୍ଷାବିଦ, ସାମାଜିକ
ସଂଗ୍ରହକ, କବି ଓ ଗାବେଷକ
ଆଲୋକପାତ କରିଥିଲେ । ଏ
ଅବସରରେ ପାଣିଙ୍କ ବିରିତି
ଗୀତିନାଟ୍ୟ, ସଂଗୀତ ଓ ବହୁତ
ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରାଯାଇ ଦୃଢ଼
ପ୍ରତିଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ
କରାଯାଇଥାଏ ଉପରେ ରାବେଦ
ବର୍ଷ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଦୈତ୍ୟବ ପାଣି ସ୍କୁଲ୍ ସଂସକ ରଖାଯାଏ
ଜିଲ୍ଲା ମାହାତ୍ମା ଅଞ୍ଚଳରେ ୧୯୭୪ରୁ
ହୋଇ ଆଜି ୩୭ ବର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା

ଗତ ୨୬ ଡାରିଖ କୁମାର ପୂର୍ଣ୍ଣମାଦିନ ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠାତ ଗଣକବି ଜୟତ୍ରା ଉପରକୁ ରାଜ୍ୟସର୍ବ ସବସା
ଶ୍ରୀମତୀ କୁମାର ପଞ୍ଚନାୟକ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରି କରିଥିଲେ ଯେ, କବି
ଦୈତ୍ୟବ ପାଣି ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିର ମୌଳିକତା ପାଇଁ ଆଜି ଯଶସ୍ଵୀ ।
ବାସ୍ତବିକ ଗଣକବିଙ୍କ କୃତି ପ୍ରମାଣିତ କରିଛି ତାଙ୍କୁ ଜୀବନର
କବି ବୋଲି । ସେ ‘ଗଣକବି ସମ୍ମାନ’ ଶ୍ରୀ ଶାରଦା ମାୟକଳ୍ପ ପ୍ରଦାନ
କରିବା ସହିତ ନାଟ୍ୟଶିଳ୍ପୀ ଶାରଦା ମହାନ୍ତି ଓ ପ୍ରମାଣାତ କଷ୍ଟ ଶିଳ୍ପ
ତିକାଳୀ ବନକୁ ସମ୍ମାନିତ କରିଥିଲେ ।

ମନ୍ଦ୍ୟବରୀ ପ୍ରସେଷର ହୃଦାନୟ ଗାୟ କହିଲେ ଯେ, ଗଣ ଚେତନା ହେବାକୁ ପାଣିକୁ ରଚନାରେ ପ୍ରତିପଦିତ ।

ଉଦ୍‌ବଗ୍ରେ ସାପଚିତ୍ତ କରି ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀ ମତଲୁବ
ଅନ୍ନୀ କହିଲେ ଯେ, ମଣଜବି ଦୈତ୍ୟବ ପାଶି ପ୍ରମତ୍ତିଶୀଳ ସାହିତ୍ୟର
ବାର୍ଗୀବହ ଥିଲେ । କବିଙ୍କ ପ୍ରତିମନ୍ତ୍ର କୁବନେଶ୍ୱର ଓ କଟକଠାରେ
ସାପନ ପାଇଁ ମୂର୍ଖ ନିର୍ମାଣ କାମ ଚାଲିଛି ବୋଲି ସେ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲେ ।

ମୁଣ୍ଡ ସଂତ୍ରଦ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଶ୍ରୀ ଅମୃଲ୍ୟ କୁମାର ମହାପାତ୍ର ସ୍ଵାଗତ
ଗାନ୍ଧି ଓ ଜଗ୍ମନୀଥ ଗାଉଡ ବିବରଣୀ ପାଠ କରିଥିଲେ । ବିରିଜ
ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ କୃତ ପ୍ରତିଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମତୀ ପଞ୍ଚନାୟକ
ପୂର୍ବ୍ୟାର ବସନ୍ତ ପରେ ମାହାତ୍ମା ନୃତ୍ୟାଗର ମହାକାର ସାଂସ୍କାରିକ
ଅନୁଷ୍ଠାନର କଳାକାରମାନେ ବହିକ ବିରତିତ 'ମହାକାବ୍ୟବଧ'
ଗ୍ରାହିନାଟ୍ୟ ପରିଦେଶର କରିଥିଲେ ।

ବାରେଶ୍ୱର ଗାନ୍ଧୀ ସ୍କୁଟି ପାଠୀରେ ଗଣକବି ଜୟତୀ ଉପବରେ ଉଚ୍ଛବ ଗଣକବି ବୈଷ୍ଣବ ପାଣି ସ୍କୁଟିଏସଦର ଉପଦେଶ୍ମା ବଥା ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମତଲୁବ ଅନ୍ନା, ବିଶିଷ୍ଟ କବି ବ୍ରଜନାଥ ରଥ, ଉଚ୍ଛବ ସଂଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ ସଂପାଦିକା ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଧା ମିଶ୍ର ଓ ବାରେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାପାଇ ବରେଣ୍ୟ ଅତିଥି ରାବେ ଯୋଗଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ, ସ୍ବାଧୀନଙ୍କ ସଂଗ୍ରାମ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ନିଜ ସୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରଚାର କରି ଏ ଜାତିର ସ୍ବାର୍ଥିମାନଙ୍କୁ ସେ ରୁଦ୍ଧିମତ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ‘ଗାୟବାହନବୁର’ ଉପାଧି ପାଇଁ ସୁପାରିଶ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ରଙ୍ଗେଇ ସରକାର ବୃଦ୍ଧ ହୋଇ ଏହି ଉପାଧି ଦେଇନଥିଲେ ।

କବିକ ଜନ୍ମ ଓ ସାଧନାର ପାଠୀ କଟକ ଜିଲ୍ଲା ମାହାଜାର ସାତୋତି ମୁଖ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି ଜୟତୀ ଉପବ କଣ୍ଠବିନ ବ୍ୟାପୀ ପାଲିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦାର୍ଘ୍ୟ ନାହିଁ ବର୍ଣ୍ଣଧର ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଆସୁଥିବା ଜୟତୀ ଉପବରେ ମାତ୍ର ଶର୍ଵର ରର୍ଷ ଅତିଥି ଆସି ପାଣି ସାହିତ୍ୟ ଆଲୋଚନା କରି ଜୟତୀ ଲାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଭଳ ପ୍ରଶଂସା କରିଯାଇଛନ୍ତି । ରଜ, ଦଶହରା, ଦୀପାବଳୀ ଉପବ ପରି ମାହାଜା ଅଞ୍ଚଳରେ ଗଣକବି ଜୟତୀ ଏକ ଉପବରେ ପରିଶତ ହୋଇଯାଇଛି ।

ଗତ ଅକ୍ଟୋବର ୨୫ ତାରିଖ ଦିନ କବିକ ଜନ୍ମପାଠୀ କୋଠିବା ଗୟାନାଥଜୀଯ ମଠ ପରିସରରେ ଗ୍ରାମୀ ଭଲଯନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମତଲୁବ ଅନ୍ନା ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ରାବେ ଉପବ ଉଦୟାଚନ କରିଥିଲେ । ଉପବରେ ସରାପତିଦ୍ୱାରା କରିଥିଲେ ସ୍କୁଟି ସଂସଦ ସରାପତି ସାମଦିକ ଶ୍ରୀ ଶୁଭେନ୍ଦୁ ବମ୍ବୀ । ଗଣକବି ବୈଷ୍ଣବ ପାଣି କୁବର କଲାକାରୁମାନେ ଆବାହନୀ ସଂଗୀତ ଗାନ୍ଧାରା ସଂସଦର ସ୍ଵର୍ଗ ସଂପାଦକ ତଥା ବିଜୟାନିତ ସିଂହ ସ୍ବାରତ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଦେଇଥିଲେ ଓ ସଂପାଦକ ଆତଗୋକେଟ ପ୍ରବାଣ କୁମାର ଲାକୁନରୋ ସଂପାଦକ ବିବରଣୀ ପାଠ କରିଥିଲେ । ବରେଣ୍ୟ ଅତିଥି ରାବେ ଲୋକସରା ସଦସ୍ୟ ଶ୍ରୀ ଅନାଦିସାହୁ, ତଥା ବିଚିତ୍ରା ନନ୍ଦ ମହାତ୍ମି, ସାମଦିକ ପ୍ରମୋଦ ମହାପାତ୍ର, ଅଧାପକ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦାଶ, ଶିକ୍ଷାବିତ ବିବରଣୀ ସାହୁ, ରବାନ୍ତ୍ର କୁମାର ସାହୁ, ପଣ୍ଡିତ ରଘୁକର କର, ଫଳାର ରବଣ ମହାତ୍ମି ଓ ରିକାରୀ ରବଣ ଦାସ ପ୍ରମୁଖ ଗଣକବି ସାହିତ୍ୟର ଆଲୋଚନା କରି କହିଥିଲେ ଯେ କବି ବୈଷ୍ଣବ ପାଣି ଏକାଧାରରେ ଗୀତିନାଟ୍ୟକାର, ଔପନ୍ୟାସିକ, ଶାନ୍ତିକ, କବି, କଲାକାର ଓ ସଂଗୀତୀ ଥିଲେ । କଣେ ମାନବବାଦୀ କବି ରାବରେ ସେ ବନଜାବନର ନିଷ୍ଠାଣ ଚିତ୍ରକୁ ଜାଇ ସାହିତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିପଳନ କରିଯାଇଛନ୍ତି । ଏହି ଅବସରେ ବିଶିଷ୍ଟ ଗୀତିନାଟ୍ୟକାର ଶ୍ରୀ ଗରୁଚନ୍ଦ୍ର ମୁଲିଆକୁ ଗଣକବି ସମାନ ଶ୍ରୀ ଅନ୍ନା ପ୍ରବାନ କରିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ପୂଣ୍ୟଗୋପା ବିରୁପା ଉଚରେ କବି ମାନସୀ ହରକ ସହିତ ପ୍ରେମ ମଧ୍ୟର ସ୍କୁଟି ସ୍ଵରୂପ ସ୍ଵାରକା ପାଠୀର ଭୂମିପୂରା ବରାପାଇଥିଲୁବା ।

ଦୃଢ଼ାଯ ଦିବସ ଉପବରେ ଅଧିକା ବରିଥିଲେ ରସଗାଜ ତଥା କୁଳମଣି ମହାପାତ୍ର । ବରେଣ୍ୟ ଅତିଥିରାବେ ରାଜ୍ୟନାନିତ ମିଶ୍ର, ନାଟ୍ୟକାର ଧନେଶ୍ୱର ରାଜତ, ନାଲଶୈଳର ରାଜକିଶୋର ରାଜ, ତଥା କାର୍ତ୍ତିକେଶ୍ୱର ସାହୁ, ତଥା ଯୁଧ୍ସିତିର ଶରୁଆସ, ଶିକ୍ଷାବିତ ରତ୍ନକର ମହାତ୍ମି ପ୍ରମୁଖ ଭାଷଣ ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ଘର୍ବିଷତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ବୈଷ୍ଣବପାଣି ଲେଖନୀ ଗାଳନା କରି ଆମ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟର ସୁରକ୍ଷା ଦିଗରେ ସହାୟକ ହୋଇଛନ୍ତି । ଭାଷାର ଶେଷରେ ବିଭିନ୍ନ ଗୀତିନାଟ୍ୟକାର ଗୀତିନାଟ୍ୟ ପରିବେଶର କରିଥିଲେ ।

୨୭ ତାରିଖରେ ଅବୁଦ୍ୱାର ହିତ ଜାନକାବଲୁର ହାଇସ୍କୁଲଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଦୃଢ଼ାଯ ଦିବସ ଉପବରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମତଲୁବ ଅନ୍ନା ସରାପତିତ କରିଥିଲେ । ଏଥରେ ବରେଣ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଅତିଥିରାବେ ଅଧାପକ ତା ରାର୍ଥନାନିତ ମିଶ୍ର, ସାମଦିକ କିଶୋର ଶତପଥୀ, ତଥା ଅର୍ଜୁନ କେନା, ଗାତ୍ୟ ସମାଜମଙ୍ଗଳ ବୋର୍ଡ ରେଯାରମେନ୍ ସାବିତ୍ରୀ ଚୌଧୁରୀ ପ୍ରମୁଖ ଭାଷଣ ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ କୁଳକୁଳିଆ ପୋକ ସହାୟତାରେ ବୈଷ୍ଣବପାଣି କ୍ରାଲ୍ୟଶିକ୍ଷା ପରେ ଦରିଦ୍ରତା ଯୋଗୁ ଅଧୁକ ପରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲେ । ଏହା ସର୍ବ ନିଜ ସାଧନ ବନରେ କଣେ ମାଧ୍ୟମରେ ଗୀତିନାଟ୍ୟକାର ଭାବେ ସେ ସୁଖ୍ୟାଦି ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । ଜାନକା ବଲୁର ହାଇସ୍କୁଲର ଛାତ୍ରଶାଖା ଆବାହନ ସଂଗୀତ ଗାନ କରିଥିଲେ ଓ ସଂସଦର ଉପସରାପତି ରବାନ୍ତ୍ର କୁମାର ସାହୁ ସ୍ବାଗତ ଭାଷଣ ଦେଇଥିଲେ ।

୨୮ ତାରିଖରେ ପଶୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରାଣାମୋହନ ବିଦ୍ୟାନିକେତନଠାରେ ଚତୁର୍ଥ ଦିବସ ଉପବରେ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରେ ବିଶିଷ୍ଟ ଅତିଥିରାବେ ପ୍ରଫେସର ହୃଦାନନ୍ଦ ରାୟ, ବିଧ୍ୟାମନ ଗଣେଶ୍ୱର ବେହେରା, କବି ନୃସିଂହ ପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ର, ଆତଗୋକେଟ ଦେବସ୍ବାନ ଦାସ, ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଭାକର ସ୍ଵାର୍ଗ ପ୍ରମୁଖ ଭାଷଣ ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ ଓଡ଼ିଆ ଗୀତିନାଟ୍ୟର ଜନକ ବୈଷ୍ଣବପାଣି ଭାକ ରବନା ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ବାଧୀନଙ୍କ ସଂଗ୍ରାମ ଓ ସମାଜ ସଂସାରର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଶ୍ରୀମମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଦୁର୍ଗାଶକ୍ର ପଞ୍ଜାଯକ କହିଥିଲେ ଯେ ବୈଷ୍ଣବପାଣି ଦୃଷ୍ଟି ଦେନ୍ତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ରହି ମଧ୍ୟ ଭନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଭାକ ରବନା ମାଧ୍ୟମରେ ହସାଇ, ମଜାର ପାଇଛନ୍ତି ।

୨୯ ତାରିଖରେ ପଶିଷ୍ପାରୁରଠାରେ ଆୟୋଜିତ ଉପବରେ ପଞ୍ଚମ ଦିବସ ଉପବରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ମତଲୁବ ଅନ୍ନା ଅଧିକା କରିଥିଲେ । ସରାନିତ ବିଭାଗ ଓ ଅତିଥି ଭାବେ ସାହିତ୍ୟକ ଶଳକ୍ଷଣ ମଜାର, ଅଧାପକ ସତ୍ୟାନନ୍ଦ ସ୍ଵାର୍ଗ, ନବିଯା ବିହାରୀ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ ପାଣି ସାହିତ୍ୟର ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । କବି ସଗୋଜକାନ୍ତ ପରିଜୀ ସୁରତ୍ତ କବିତା ପାଠ କରିବା ପରେ ଗୀତିନାଟ୍ୟ ପରିବେଶର ହୋଇଥିଲା । ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥିରାବେ ଯୋଗଦେଇ ଭାଜ୍ୟସରକାରଙ୍କ

ମୁଖ୍ୟ ସତେତକ କବି ତାତ୍ରର ଦେବେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ମାନସିଂହ ଜହିଲେ
ଯେ ଦୈଷବପାଣି ଗୋଟିପୁଅ ରୂପିକାରୁ ଓଡ଼ିଆ ନାଟ୍ୟଜଗତର
ସ୍ଵର୍ଗଟ ଭାବେ ଯେଉଁ ସମାନ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଅନନ୍ୟ ।

୩୦ ଓ ୩୧ ତାରିଖ ଦୁଇଦିନ ବ୍ୟାପୀ ମଣିଯୋଗି ପଞ୍ଚାୟତ
ହୁଏଥୁଲ ପରିସରରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଜୟତୀ ଉତ୍ସବରେ ଅତିଥି ଓ
ଆଲୋଚକ ଭାବରେ ଯୋଗଦେଇ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀର
ସ୍ଵରାପତି କିଶୋର ଚରଣ କାମ୍, ନାଟ୍ୟକାର ସୋମନାଥ ପାଳ,
ସାମ୍ବାଦିକ ଡଃ ସତ୍ୟରାୟ ଓ ପିପନ୍ୟାସିକ ନାରାୟଣ ମହାପାତ୍ର,
କୃଷ୍ଣୀ ମୁୟଗଲ କିଶୋର ମହାତ୍ମି, କ୍ରୀଡ଼ା ଓ ଜଳ୍ୟାଶ ମନ୍ତ୍ରୀ ଗଜାଧର
ମାଣ୍ୟ, ପଞ୍ଚାୟତ-ରାଜ ମନ୍ତ୍ରୀ ନବାନ ଚନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ଦାସ,
ପ୍ରଫେସର ଡଃ ଅସିତ କବି, ସମୟର ସଂପାଦକ ସାତକଢ଼ି ହେଉ,
କୃଷ୍ଣମନ୍ତ୍ରୀ ରମାକାନ୍ତ ମିଶ୍ର, ପୂର୍ବତନ ଡଃ.ରି. ରାଜେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ
କାମ୍, ଡଃ ଲକ୍ଷ୍ମି ରଞ୍ଜନ ଦାସ, ପ୍ରମାନମର ମିଶ୍ର ପ୍ରମୁଖ ପାଣି
ସାହିତ୍ୟର ଆଲୋଚନା କରି କହିଥୁଲେ ଯେ ଜାତିଜାତି ବହୁ ପୂର୍ବରୁ
ବୈଷ୍ଣବପାଣି ଜାତିରେ, ନିଶାସେବନ ଓ ବିଦେଶୀ ବିନିଷ୍ଠ
ବ୍ୟବହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ଵରତ୍ନୋନନ
ବରିଯାଇଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟଅତିଥି ରାଜ୍ୟସଭା ସଦ୍ସ୍ୟା ଶ୍ରୀମତୀ କୟତୀ
ପଛନାୟକ କହିଲେ, କଣେ ଜାଗ୍ରତ ପ୍ରହଗୀ ଭାବେ ବୈଷ୍ଣବପାଣି
ଓଡ଼ିଶାର ନବଜାଗରଣ ସମୟରେ ମନୋରଞ୍ଜନ ମାଧ୍ୟମରେ
ସାହିତ୍ୟ ସ୍ଵର୍ତ୍ତି କରି ଗଜୀର ଦେଶମୂଳବୋଧର ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି ।
ଉତ୍ସବ ଶେଷରେ ଗୀତିନାଟ୍ୟ ପରିବେଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଝୁମର
ସାହିତ୍ୟ ଜବେଷକ ଭାଗରେ ପ୍ରମାନିତ ଅଧ୍ୟାପକ ଲକ୍ଷ୍ମି ବୁମାର
ମହାନ୍ତି କହିଥୁଲେ ଯେ ବୈଷ୍ଣବପାଣି ଆଦିବାସୀ ଅଞ୍ଚଳର
ଲୋକସଂଗୀତର ସ୍ଵରକୁ ତାଙ୍କ ଗୀତିନାଟ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା
ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ଅତିପ୍ରିୟ ହୋଇ ପାରିଛନ୍ତି । କେବାନାକ ମହିଳା
କଂସ୍ରେସ ନେତ୍ରୀ ଶାତ୍ରାବାନା କି ଜୟତୀ ଜାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଉତ୍ସବରେ
ଜରିଥିଲେ ।

ନରେମର ମାସ ୧ ଜାରିଖାରେ ବାଲିପତ୍ର ଶ୍ରୀଧର କୁଞ୍ଚିତ ପାଗଦୂଳ
ପରିସରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅଷ୍ଟମ ଦିବସ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅଧ୍ୟାପକ
ଦାଶରଥ୍ ସ୍ଵାର୍ଗୀ ଓ ଶ୍ରୀ ପ୍ରପୂର୍ବ କୁମାର ସିଂ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବା ଆବୁଦ୍ଧି
କରିଥିଲେ । କରେଣ୍ୟ ଅଚିଥୁ ଜାବେ ଅଧ୍ୟାପକ ବିଶ୍ୱରଜନ,
ଅଧ୍ୟାପକ ହୃଦୟକେଶ ମନ୍ଦିର, ବିଶ୍ୱବିଜ୍ଞାନ କମାନ୍ଡାର ପ୍ରପୂର୍ବ ଶାସ୍ତ୍ରୀ, ଉପରେ
ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମିଶ୍ର, ଅଧ୍ୟାପକ ଦାଶରଥ୍ ସ୍ଵାର୍ଗୀ, ଅଧ୍ୟାପକ ଲକ୍ଷ୍ମି
ମହାନ୍ତି ପ୍ରମୁଖ କହିଥିଲେ ଯେ ବୟସ, ଶ୍ରେଣୀ ନିର୍ବିଶେଷରେ
ବୈଷ୍ଣବ ପାଣି ଜଣେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କବିର ସନ୍ନାନ ପାଇଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟ ଅଚିଥୁ
ଆଗନମନ୍ତ୍ରୀ ରହୁନାଥ ପଞ୍ଜାନୀଯକ କହିଲେ ଯେ ଜବି ଜାତିପ୍ରଥା
ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୀର୍ତ୍ତ ସ୍ଵରଗଜାଗାନ କରିବା ସଂଗେ ସଂଗେ
ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ବାକିରା ପଛରେ ନ ଗୋଟାଗ ସ୍ଵାବଲମ୍ବନ ହେବାକୁ
ଆହାନ ଦେଇଥିଲେ ।

ନରେମର ୨ ଟାରିଖ ସଞ୍ଚୟାରେ କବିବର ସାଧନା ପାଠ
ନୃତ୍ୟଗତାରେ ଆଯୋଜିତ ନବମ ଦିବସ ସାହିତ୍ୟ ଆସରରେ
ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ହେମାନନ୍ଦ ବିଶ୍ୱାକ ମୁଖ୍ୟ ଅଚିଥୁ ଗାବେ ଯୋଗ
ଦେଇ ବୈଷ୍ଣବ ପାଣିକୁ ଜଣେ କାଳଜୟା ସାହିତ୍ୟ ସାଧକ ଏବଂ
ଏକାଧାରରେ ଜଣେ କବି, ଗାଁତିକାର, ନାଟ୍ୟକାର, ସମାଜ
ସଂସାରକ, ସମାଜୋଚକ ଓ ସ୍ଵାଧୀନତ ସଂଗ୍ରାମୀ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା
କରିଥିଲେ । ତତ୍ତ୍ଵାନନ୍ଦ ସମାଜରେ ପ୍ରତିକିତ ଜାତିପ୍ରାଣୀ, ଅସୁଖ୍ୟତା,
ଅଂଧ ବିଶ୍ୱାସ ସଂପର୍କରେ ଲେଖନା ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ଵର ଉଗୋବନ
ବରି ସେ ଜନଜୀବନରୀ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଥିଲେ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାକ
କହିଥିଲେ ।

ସାଂସଦ ଶ୍ରୀ ଘୋମାରଜନ ପଚନାୟକ ସମ୍ମାନିତ ଅଚିଥୁ ରୂପେ
ଯୋଗ ଦେଇ ବୈଷ୍ଣବ ପାଣିକ ନାମରେ ତାକ ଚିକଚ ପ୍ରବଳନ ଓ
ସର୍ବଭାଗତାୟ ପ୍ରତିରେ ବୈଷ୍ଣବ ପାଣିକ ସାହିତ୍ୟ, କାବ୍ୟ କବିତା,
ଗୀତିନାଟ୍ୟ ଉତ୍ସାଦିର ପ୍ରତାର ତଥା ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ଏକ
ଚି.ର.ସରିଏକ ପ୍ରପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସମ କରିବେ ଗୋଲି ବହିଥୁଲେ ।

ସୁତି ସଂସଦର ସାମାଜିକ ଚଥା ଗ୍ରାମୀୟ ଉନ୍ନତିନ ମଧ୍ୟେ ସେଇ
ମତକୁବ ଅଳ୍ପା ପୌଗୋହିତ୍ୟ କରି ଜଣକବିଜ୍ଞର ସାହିତ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିର
ବ୍ୟାପକ ପ୍ରଗତି ଓ ପ୍ରସାର କରି ଲୋକପ୍ରିୟ କରିବା ଉପରେ ଶୁଭ୍ୟ
ଆଗୋପ କରିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ସୁତି ସମିତିର ବିତ୍ତିନ ଜାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
ମଂପକ୍ଷରେ ସବନା ଦେଇଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧ୍ୟାପକ ଶ୍ରୀ ଡଃ କାରିକେଶ୍ୱର ସାହୁ,
ସାମାଜିକ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ କୁମାର ପତ୍ରୀ ସାହିତ୍ୟକ ଶ୍ରୀ ରଘୁକର କର,
ଶ୍ରୀ ଖଣ୍ଡମତ୍ତ୍ର ମଲିକ, ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମିଶ୍ର, ଡଃ ସୁଧର୍ମିଳ ଖଚୁଆ,
ଶ୍ରୀ ଆଲୋକ ଜାନୁନ୍ଦେଶ୍ୱର, ଶ୍ରୀ କୁକମଣି ମହାପାତ୍ର, ଶ୍ରୀ ହୃଦୀବର
ଦିଂହ, ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାସ ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରୀ ବିଜ୍ଞାନନ୍ଦ କ୍ରିପାତୀ
ପ୍ରମୁଖ ବୈଷ୍ଣବ ପାଣିଙ୍କ ଜୀବନା ବାଥୀ ବାକର ସାହିତ୍ୟକୃତି
ଏହିନ୍ତାରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ ।

ପୂର୍ବରୁ ଜପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାକ ସୋଇ ଗଣକବି
ଲୈଲମୟାଶି ସତି ଜବନର ବିକି ପ୍ରାୟର ଯାପନ କରିଥିଲେ ।

ମା ଜାରିଖ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ କୃତାଂଶ ହାତଦୁଳିତାରେ ଅନୁସିଦ୍ଧ ଉଦୟାପନ
ଉଷବରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥିଗରେ ଯୋଗ ଦେଇ ସୂଚନା ଓ ଲୋକ
ସମ୍ମକ୍ଷ ରାତ୍ରିମଣ୍ଡା ଶ୍ରୀ ନେତ୍ରାନନ୍ଦ ମନ୍ଦିର ଗଣକବି ସାମାଜିକ
ମୂଲ୍ୟବୋଧର ପ୍ରତାକ ଥିଲେ ଗୋଲି ମତବ୍ୟକ୍ତ ବରିଥିଲେ ।
ଗଣକବି କୁସଂଖାର, ଜାତିପ୍ରଥା ଓ ସ୍ଵାଧୀନତା ଆଯୋଦନର
ବାର୍ଗକୁ ନିଜ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଚାର କରି ଚଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଲୋକପ୍ରିୟ ଗୀତିନାଟ୍ୟକାର ଓ କବି ଗାତରେ ଆସି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ମାଗ
କରିପାରିଛନ୍ତି ଗୋଲି ଜହିଥିଲେ ।

ଏହି ଉପବରେ ଘୋରୋହିତ୍ୟ କରି ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ମନ୍ତ୍ରୀ ସେଇ ମତଲୁବ ଅଲ୍ଲା ଗଣକବି ଓଡ଼ିଆ ଯାତ୍ରା ସାହିତ୍ୟର ମୁକୁଟ ବିହାନ ସମ୍ମାନ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରି ତାଙ୍କ କୃତିର ବିରିନ୍ଦ ଦିଗର ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ ।

ସମ୍ବାଦିତ ଅତିଥି ବିଧାୟକ ଶ୍ରୀ ପ୍ରସାଦ ହରିଚନ୍ଦ୍ର, ସଂଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତଥା ଅଭିନେତା ଶ୍ରୀ ସ୍ଵରୂପ ନାୟକ, ପ୍ରଫେସର ଓ ଗଣେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର, ବିଶ୍ଵିଷ କଥାକାର ଶ୍ରୀ ଗୌରହରି ଦାସ, ଉତ୍ତର ପ୍ରସର ସଂପାଦକ ଶ୍ରୀ ମହେଶ୍ୱର ମୁକୁଟା, ଅଧ୍ୟାପକ ବିଜୟନନ୍ଦ ସିଂହ, ଗବେଷକ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶ ପ୍ରସାଦ ପରିଚା, ଅଧ୍ୟାପକ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମିତ କୁମାର ମାହୁତ, ଆକାଶବାଣୀର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନିଷାଦକ ଶ୍ରୀ ପ୍ରାରାମୋହନ ମହାନ୍ତି, ଶ୍ରୀ ସତୋଷ କୁମାର ବଳ, ସାମାଦିକ ଶ୍ରୀ ଶୁଭେନ୍ଦୁ ବନୀ ପ୍ରମୁଖ ଗଣକବିକ ପ୍ରତି ଗରାର ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ଅଧ୍ୟାପକ ଶ୍ରୀ ପଶୁଗାମ ସ୍ଵାର୍ଗ ସ୍ଵରତ୍ନ କବିତା ପାଠ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଉଦ୍‌ସ୍ୟାପନ ଉପବରେ କୃତୀ ପ୍ରତିଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଓ ଶ୍ରୀ ଅଲା ସିନ୍ହ, କପ୍ତନ, ସାର୍ଟିପିକେର୍ ବନ୍ଦନ କରିଥିଲେ ।

କଜେକପରାୟ ବହୁତ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ପ୍ରଥମ ସତୋଷ ବଳ, ସାରେପୁର କଲେଜ, ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଣୋକ ଗାଉଡ଼, ଗଣାବିନ୍ଦାର, ନାୟକ, ଦୁର୍ଗାଦିତ ନାୟକ, ମହାଜ୍ଞା ପୁଷ୍ପଗିରି କଲେଜ, ରାନୀ ବିଶ୍ୱାଳ, ପଥଗାତପୁର ମହିଳା କଲେଜ, ସ୍କୁଲ ବିଭାଗ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ପ୍ରଭାବିନୀ ଜେନା ପ୍ରଥମ ଜୟତୀ ଦେବା ହାଲ୍ସୁଲ, ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରଭାବିନୀ, ରାମଚନ୍ଦ୍ରପୁର ସ୍କୁଲ, ଦୃଢ଼ୀୟ ଦେବସ୍ତନ ପ୍ରଧାନ, ଏକଜଣା ସତ୍ୟସାର ସ୍କୁଲ । ସଂଗୀତରେ ପ୍ରଥମ ବନ୍ଦନା ପୁରାଣ, ନୃତ୍ୟ ସ୍କୁଲ, ଦ୍ଵିତୀୟ ରକ୍ଷିତ ନାୟକ, ନୃତ୍ୟ ଏମ.ଇ, ସ୍କୁଲ, ଦୃଢ଼ୀୟ ଆଶ୍ୱରୋଷ ସିଂ ଜାହାପୋତ ସ୍କୁଲ; ସ୍କୁଲ ପରାୟ ଗାତ୍ରିନାଟ୍ୟ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ପ୍ରଥମ ପୁରଷାର ଗଣକବି ସ୍କୁଟି ପଳକ ଏକଜଣା ଜାର୍ଦ୍ଦୁଲ, ଦ୍ଵିତୀୟ କ୍ଷେତ୍ରଗା ମାହାରା ହାଲ୍ସୁଲ,

ଗୋକନ, ନାୟକ ହାଲ୍ସୁଲ ପାଇଥିଲେ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଭିନ୍ୟାନ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ରକ୍ଷିତ ପ୍ରଧାନ, ଦ୍ଵିତୀୟ ମମତା ଗୋହାୟତ ଓ ନାୟକ ଚିନ୍ତ୍ୟା ବରାକ, ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପ୍ରଥମ ପୁରଷାର ସ୍ଵରୂପ ବାଲିଗୋତ୍ର, ଶ୍ରୀଧର କୁଅଁର ହାଲ୍ସୁଲ ଆଗର୍ୟୀ ପ୍ରାରାମୋହନ ପଳକ ଲାଭ କରିଥିଲେ । କୁବପରାୟ ଗାତ୍ରିନାଟ୍ୟ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ୧ମ ହୋଇ ଆବି ନାଟ୍ୟକାର ଜଗନ୍ମହାନ୍ତର ଲାଲାସୁତି ପଳକ ନୃତ୍ୟ ମହାବାର ସାଂସ୍କୃତିକ ସଂସଦ, ୨ୟ ଯୁଗଜ୍ୟୋତି ସଂସଦ, ଦୁହୁଣ୍ଠା, ନାୟକ ଜୀବନ ଜ୍ୟୋତି କୁବ, ମଣିଯୋଗୀ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଭିନ୍ୟାନରେ ୧ମ ରକ୍ଷିତେଣା ଦାସ, ଏରକଣା ଶିଳ୍ପାଗୁରୁ ବିମାଧର ବର୍ମା ସୁତି ପଳକ, ୨ୟ କିଶୋର ଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ, କୋଠପଦା, ନାୟକ ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକ, ଗୋଠପଦା, ପାର୍ଶ୍ଵରେ ୧ମ ହୋଇ ବାଗ୍ରୀ ବିଶ୍ୱନାଥ ପଳକ ଭବକୁମାର ଜେନା ଓ ନେତ୍ରାନନ୍ଦ ଜେନା ପାଇଥିଲେ ।

୪ ତାରିଖରେ ଓଡ଼ିଶାର ସାଂସ୍କୃତିକ ପ୍ରାଣକେନ୍ଦ୍ର କଟକ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଜବନଠାରେ ଗଣକବି ଜୟତୀ ଉପବ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମତଲୁବ ଅଲ୍ଲାକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ବରେଣ୍ୟ ଅତିଥି ତାବେ ଜଣ୍ମିସ ଦେବସ୍ତନ ମୋହନ ପଳନାୟକ, ପ୍ରଫେସର ପାଠଶାଳା ପଳନାୟକ, ତଥା ରହୁକର ଚଇନି, ତଥା ବିଚିତ୍ରାନନ୍ଦ ମହାନ୍ତି ଓ ତଥା ସୁଲୋଚନା ଦାସ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ୧୪ ଦିନ ବ୍ୟାପା ଜୟତୀ ସମାରେହକୁ ସ୍କୁଟି ସଂସଦର କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଶ୍ରୀ ଶୁଭେନ୍ଦୁ ବନୀ କୁକମଣି ବରାକ, ରବାନ୍ତ୍ର ସାହୁ, ତଥା ବିଜୟ ସିଂ ଓ ପ୍ରବାଶ କାନୁନ୍ଦଗୋ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ ।

ଜୟତୀ ସମାରେହରେ ପାଣି ସାହିତ୍ୟ ଆଲୋଚନା ଶୈଖରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିନ୍ମୋଟି ଗାତ୍ରିନାଟ୍ୟଦକ ରାତିଶାରା ଗାତ୍ରିନାଟ୍ୟ ପରିବେଶଣ କରିଥିଲେ । ସର୍ବମୋହନ ନାମ୍ବି ଗାତ୍ରିନାଟ୍ୟଦକ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ତାଙ୍କ ନେଇଥିଲେ ।

ରାଜାବଚିତ୍ତ ଲେଖକ ଲଜ୍ଜାନ୍ତି
ଜଟକ - ୧

ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଜବଚିତ୍ତ ଦାସଙ୍କ
 ରାଜ୍ୟପାଇଁ ଶ୍ରୀ ରୋପାରାଜମାନ୍ତ୍ରିକା ବାରବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶକାରୀ ଉତ୍ସବରେ ଉପରେ
 ସୁଖ୍ୟମନ୍ତା ଶ୍ରୀ ଜାନନୀ ବନ୍ଦନା ପଳନାୟକ, ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତା ଶ୍ରୀ ବସନ୍ତ କୁମାର ବିଶ୍ୱାଳ
 ଓ ଶ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନିରଜନ ପଳନାୟକ ଉପରେ ଉପରେ

ଜାତିସ୍ମୂର ରାଧାନାଥ

ଶ୍ରୀ ଦୁର୍ଗାଚରଣ ଷଡ଼ଙ୍ଗ

ହସ କାନ୍ଦର ମଣିଷ ଛାତିରେ,
ହଠାର ଯେତେବେଳେ ସବାର ହୋଇଯାଏ ଦୁଃଖ ।
ନିରନ୍ତ କଂଜାଳ ପେଟରେ ଯେତେବେଳେ
ଚରିଯାଏ ସର୍ବଗ୍ରାସୀ ତୋକ,
ମଞ୍ଚମାରୀ, ବାତ୍ୟା ଓ ବନ୍ୟାର କଗାଳ ପ୍ରକୋପରେ
ଯେତେବେଳେ ଉଚୁକୁକୁ ହୋଇଯାଏ ମୋ'ପ୍ରିୟ ରୂପଶତ ।
ସେତେବେଳେ ତୁମକଥା ମନେ ପଡ଼େ,
ବେଶୀ ମନେ ପଡ଼େ ତୁମ ଆପଣା ପଣର କଥା ।
ତୁମ କରୁଣା ହୃଦର ତାତ୍ର ନିବିଦିତା ।

ଛାତିରେ ଅସୁମାରା ଦୁଃଖ ନେଇ ତୁମେ
ବୁଝୁଆଅ ସାଗାଦିନ ।
ଆର୍ଗ ମଣିଷର କୁଣ୍ଡିତ ପଞ୍ଜାତଳେ
ଆଖୁରୁ ମାଟି ବୁମୁଥାଏ ତୁମର ବୁଦ୍ଧା ବୁଦ୍ଧା ଲୁହ ।
'ଆହା' ଗୋଲି ତୁମ ଆକୁଳ ଦାର୍ଢଶ୍ଵାସରେ
ଥରି ଭବୁଥାଏ ଶର୍ଷଗର ବକ୍ର ଛାତି ।
ଜେବଳ ଅନୁଜବି ହଁ ଜଣେ,
କେତେ ଦୁଃଖଦ
କେତେ ବ୍ୟାକୁଳ
ସେଇ ହତଜାଗ୍ୟ ମଣିଷଙ୍କୁ ଭଲପାଇବାର ପୁତ୍ର ।
ଏବେ ଆମ ଗାଁ ଯେତେବେଳେ ମିଶେଇ ଦିଏ
ତା' ଦେହ ନଶର ଛାତିରେ,
ନିରିମାଖୁମା ଯେତେବେଳେ ରୁଗଣ ପୁଅର ମୁହଁକୁ ନିରେଖ
କୁହ ପୋଛୁଥାଏ ଜାନିବେ,
ଗାଜନୀତିର ପଶା ପାଇରେ ଅସହାୟ ମଣିଷ
ସେତେବେଳେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଧାର୍ଗ ଆସୁଥାଏ
ଆଉ କାହା ପାଖକୁ,
ଚିକିଏ ବିଗର ପାଇଁ
ଚିକିଏ ଦରଦ ପାଇଁ
ସେତେବେଳେ ତୁମେ ମନେପଡ଼, ଖୁବ ମନେ ପଡ଼ ।
ବର୍ଷ ବର୍ଷର ଭନ୍ଦୁ ତପସ୍ୟାରେ
ମହାମାନବକର ଅମୃତ ପ୍ରାଣପାତରେ
ତୁମେ ଧରେଇ ଦେଇଗଲ ଯେଉଁ ଅଖଣ୍ଡ
ସ୍ଵାଧୀନତ ଆମକୁ,
ଏଇ ରତ୍ନ ପିପାସ୍ତ ବଶଧରକୁ,

ଠିକ୍ ମାକଢ଼ ହାତରେ ଶାକଗ୍ରାମ ଧରେଇ ଦେବାପରି ।
ଏବେ ଦେଖ ଗାରାଗରେ ବିଗାଜିତ
ତୁମର ପ୍ରିୟ ଅଖଣ୍ଡ ଦେଶ ।
ଗାଷାରେ ଜାଷାର ବାଢ଼,
ବେଢ଼ ଉପରେ କୋରତାର ମାଢ଼ ।
ନହୁ ନୁହାଣ ପଦିତ୍ର ମାଢ଼
ସର୍ବଗ୍ରାସୀ ମଣିଷର ଥୀ ଚଳେ
ବିପଳ ସ୍ଵାଧୀନତା, ଚରିଯାଏ ବ୍ୟାକୁଳ ବିପରି ।
ସାଗା ଆବାଶ ଯେତେବେଳେ
ଶୋଇଯାଏ ଅତିଜାଗେ, ଜାଗାର ମେଳରେ
ନିଷ୍ଠତ ହୃଦ କୋଳାହଳ
ତୁପ୍ ହୋଇଯାଏ ସହରର ପାଦଚା ରାସ,
ତୁମେ ସେତିହି ବେଳେ, ଜାଗି ଜଠ ନିବରୁ
ଛାତି ଆସିଥିବ ସ୍ଵପ୍ନ ସବୁକୁ ସାର୍ଜିଟ ସାର୍ଜି
କୁହ ତାଳ
ଠିକ୍ ଗୋଟେ ଶୋଚ ପିଲାପରି ।
ଦୁଃଖ ମଣିଷର ଅସହାୟତାରେ
ଥରି ଯାଇଛି ମାଟିର ଆୟ
ଚିକିଏ ଆଶ୍ରାସନାର ସ୍ଵାଦରେ
ମଣିଷ ଜାହୁଛି ପଦିଏ ଦରବା କଥା ।
ସେଇଥି ପାଇଁ ତୁମକୁ,
ପୁଣି ଫେରି ଆସିବକୁ ହେବ ମଞ୍ଚକୁ
ସ୍ଵପ୍ନରେ ନିଦ ଯାଇଥିବା ଏ ଜାତିକୁ
ଉଠାଇବାକୁ ହେବ ଆଉ ଥରେ,
ବକ୍ର ପୋଷରେ ।
ଆମେ ସ୍ଵାଗତ କରୁ ସେଇ ସ୍ଵର୍ଗ ସକାଳର
ଆଉ ଏକ ଶତବାର ଆୟୁଷ ନେଇ
ତୁମେ ନେବୁହ ନିଅ ଏ ଜାତିର ।
ଏହ ତେଜେବାପ୍ର ଜାତିସ୍ମୂର ପରି ରଙ୍ଗେଇ ଦିଅ,
ପଞ୍ଚହରା ମଣିଷର ଚେତନା ଆକାଶ ।

ଜ୍ଞାନପଦ ନଂ ୭/୨ ଆପ୍ନେ ଏମ.ଆର.ବି କମାରି
ପ୍ରକାଶନକୁ -୧୯, କୁବନେଶ୍ୱର

ଗଙ୍ଗାପୁତ୍ର ବାବୁଜୀ

ଶ୍ରୀମତୀ ନିରୂପମା ବନ୍ଦୀ

ଯୁଗ ଚେତନାର ରଥ ବାହି
ଏକ ଶତ ବର୍ଷ ଟପି
ନିବିକାର, ନିରନ୍ତର କର୍ମଧାରେ
ଆଗେର ଚାଲିଛି ସତେ
ନାଟିନିଷ୍ଠ ସରକ ମଣିଷଟିଏ ।

ଗୋପବନ୍ଧୁ ଭବନର ଦିବ୍ୟ,
ତନୁୟ ପୁରୁଷ ତୁମେ
ସାଧନାର ସିଦ୍ଧ ଉପବନେ
'ସମାଜ' ଓ ସାମାଜିକ ଜୀବନକୁ
କରିଅଛୁ ସରସ ସୁନ୍ଦର ।

ଯୋଗକଳ୍ପନା ପଦ୍ମରୂପଶା ହେ !
ନିଯା ଓ ସୁତିର ଭର୍ଣ୍ଣ ରହି
କାଳମୁଖୀ ହୋଇଅଛ
ବୁନ୍ଦି, ଭ୍ରମାଗର,
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅତ୍ୟାଗର, ଭୟୀଭୁନର
ବୀଜ ଉତ୍ପାତନେ ।

ଏକାତି, ଏ ଦେଶର ଭବ୍ଲ ରହିଷ୍ୟ
ତୁମେ ସତେ ଗଙ୍ଗାପୁତ୍ର
ଘେନ ମୋର ବିନୟ ପ୍ରଣତି
ଜୀବନ ପ୍ରଦାପ ତବ ଉଦ୍ଘାସିତ
କରୁଥାଇ ସକଳ ଜଗତ ।

ରାଜା ବଜିଜ ଲେବର ଚଲୋନୀ,
୩/୧୭, କଟକ - ୯

ଓଡ଼ିଶାରେ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅଗ୍ରଗତି

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜାନଳା ବଲୁଭ ପଣନାୟକ ନିଜଗରେ ଦକ୍ଷିଣ-
ପୂର୍ବ ଏସିଆର ବେଚେବ ଦେଶ ଗୁରୁ କଳାବେଳେ ଜାପାନ, ଦକ୍ଷିଣ
ଜୋରିଆ, ଆଇନାଣ୍ଡ, ହଙ୍କ ଓ ସିଙ୍ଗାପୁର ପ୍ରଭୃତି ଦେଶର
ବେଚେବ ପ୍ରମୁଖ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ସହିତ ଓଡ଼ିଶାରେ ପୁଞ୍ଜି ଲଗାଇବାପାଇଁ
ବୁଝାମଣାପକ୍ରମ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି କମ୍ପାନୀର
ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ବୁଝାମଣାପକ୍ରମାବଳୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା
ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ପରିଦର୍ଶନରେ ଆସୁଥିବା ବେଶ ଉପାଦନକ ।

ଏହାକି ଲାଭରନେସନାଲ କର୍ପୋରେସନର ନୃତ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ
ଶାଖାର ଜେନେରାଲ ମ୍ୟାନେବର ମିଃ ସୁଂଗ ଗନ୍ଧି ଗତ ନିଜେମର
ଟ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଗାନ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ
ଭକ୍ଷପଦସ୍ଥ ଅଫିସରମାନଙ୍କ ସହିତ ଦକ୍ଷିଣକୋରିଆରେ ଗତ ୨୩
ଓ ୨୪ ଅକ୍ଟୋବରରେ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିବା ବୁଝିପକ୍ରମ ଗୁରୁ
ବୃପ୍ରରେଖା ଦେବା ସମର୍ପଣେ ଆମୋଦନା କରିଥିବଲେ । ଓଡ଼ିଶା
ସରକାରଙ୍କ ମିକିତ ଭବେୟାଗରେ ଥିବା ନୀଳାଚଳ ଭାଷାତ
ନିଗମରେ ପୁଞ୍ଜି ଲଗାଇବାପାଇଁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଗୁରୁ ସମୟରେ
ପ୍ରତିନିଧି ଦଳ ଏହାକି ଭବେୟାଗରେ ସହ କଥାବାରୀ କରିଥିଲେ ।
ମିଃ ଲିଂକ କମ୍ପାନୀ ନୀଳାଚଳ ଭାଷାତ ନିଗମରେ ୧୦ ଜୋଟି ଟଙ୍କା
ଅଂଶକାନ୍ତ ଲଗାଇବା ନିମତ୍ତେ ଆଶ୍ରମ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

କଳାହାଣ୍ଡି କିମ୍ବା ରାଯଗଙ୍ଗା ଜିଲ୍ଲାରେ ଆଲୁମିନା ବିଶେଷଜ୍ଞ ପ୍ରକଳ୍ପର
ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ନିର୍ମାଣରେ ଓଡ଼ିଶା ଖଣ୍ଡ ନିଗମ ସହ ଏହାକି
ଲାଭରନେସନାଲ ମିକିତ ଭବେୟାଗରେ ଭାଗ ନେବ ବୋଲି ମିଃ
ଲି ରାତି ହୋଇଛନ୍ତି । ପରେ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ସହ ଏକ ଆଲୁମିନିୟମ
ସ୍ଥୋଳର ସଂସ୍ଥା କରାଯାଇପାରିବ ।

ପୃଥିବୀର ଦୂରୀୟ ବୃଦ୍ଧିକାମ କମ୍ପାନୀ ବାପାନର ରଣ୍ଗରୁ
କର୍ପୋରେସନ ସହିତ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଦଳ ଏକ ବୁଝାମଣା
ପକ୍ରମ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ କରିଥିଲେ । ଏହି କର୍ପୋରେସନର ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ ଏକ
ଭଜନ୍ତରୀୟ ଦଳ ଓଡ଼ିଶାକୁ ପଠାଇ ଭିରିଗୁମିର ବିଜାର, ବୃକ୍ଷ
ଭଜନ୍ତରୀୟ ଦଳ ଓଡ଼ିଶାକୁ ପଠାଇ ମାନ୍ୟକାଳ, ମାନ୍ୟଗର୍ଭ, ପରିବହନ ଓ
ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ, ପେଟ୍ରୋକେମିକାଲ, ମାନ୍ୟଗର୍ଭ, ପରିବହନ ଓ

ବସନ୍ତ ବ୍ୟବସାର ଭନ୍ଦି ଆଦି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିଲା
ବୁଝାମଣାପକ୍ରମ ଗୁରୁ ବୃପ୍ରରେଖା ଦେବା ସମର୍ପଣରେ କଥାବାରୀ
ଚନ୍ଦରବେ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପଣନାୟକଙ୍କୁ ନରେମର ଟ
ଗରିଖ ଦିନ ଏକ ପାଇସ ବାର୍ଗୀ ଯୋଗେ ଉପାର ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଖାରସୁରୁଗ ବିଲାର ହିମୀଠାରେ ଏକ ବଢ଼ିଧରଣର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରକଳ୍ପ
ବସାଗବା ସମର୍ପଣେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପଣନାୟକ ହଙ୍କରେ
'ସେପା' (କନ୍ସପେଲିଟେରେ ରଲେକ୍ ଟକ୍ ପାଇସ ଏସିଆ
ଲିମିଟେଡ୍) କମ୍ପାନୀର ଏକଜିବୁଟିର ତେଯାରମାନକ ସହ ବିଦ୍ୟୁତ୍
ଆମୋଦନା କରିଥିଲେ । ପାଣିଜୋରି ଓ ରାଜମୁଖ ମଧ୍ୟରେ
ଏକ ଏକସପ୍ରେସ ହାଇପ୍ରେସ ନିର୍ମାଣ କରିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ଧାମଗା
ବନ୍ଦରର ବିଜାର ପାଇଁ ସମାବ୍ୟ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ
'ସେପା' ଗାନ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ।

ଭିରିଗୁମି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ ପାଇଁ ହଙ୍କର
ପେରିଗୀନ କମ୍ପାନୀ ସହିତ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଜାକ ପ୍ରତିନିଧି ଦଳ
ଆମୋଦନା କରିଥିଲେ । ପେରିଗୀନର ଶ୍ରୀ ରାଜେଶ୍ ମିଶ୍ର
ଆମ୍ବୁଲିଆର ବି.ଟି. ପାଇସ ମ୍ୟାନେବମେଡ ଲିମିଟେଡ଼ର
ଏକଜିବୁଟିର ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ ମିଃ ମାକସ ପୋଡ଼ିଚଳ ସହ
ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆସି ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ସହ ଭିରିଗୁମି କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଅର୍ଥ ଲଗାଇ ସମର୍ପଣ କଥାବାରୀ କରିଛନ୍ତି । ଭଲୋଖ୍ୟୋଗ୍ୟ ଯେ
ଅମ୍ବୁଲିଆର ଏହି କମ୍ପାନୀ ପୁଞ୍ଜି ପରିଚାଳନା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ
ବୁଝାମଣା ଏହା ଏହା ଜାରିତାମ୍ବୁନ୍ଦରେ ୧୦୦ ଜୋଟି
ଭାରାର (୧ ବିଲିଅନ୍ ଟଙ୍କାର) ପୁଞ୍ଜି ଲଗାଇବାରିଛି । ମିଃ ମାକସ
ପୋଡ଼ିଚଳ ନିଜେମର ୧୧ ତାରିଖ ଦିନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଜେତି
ପ୍ରୀତକୋର ଅତୁଳ ମନ୍ତ୍ର ସମନ୍ତ ପରିବହନ କାରନ ପାଇଁ ଅର୍ଥ
ଯୋଗାଇବାକୁ ଗାନ୍ଧି ହୋଇଛନ୍ତି ।

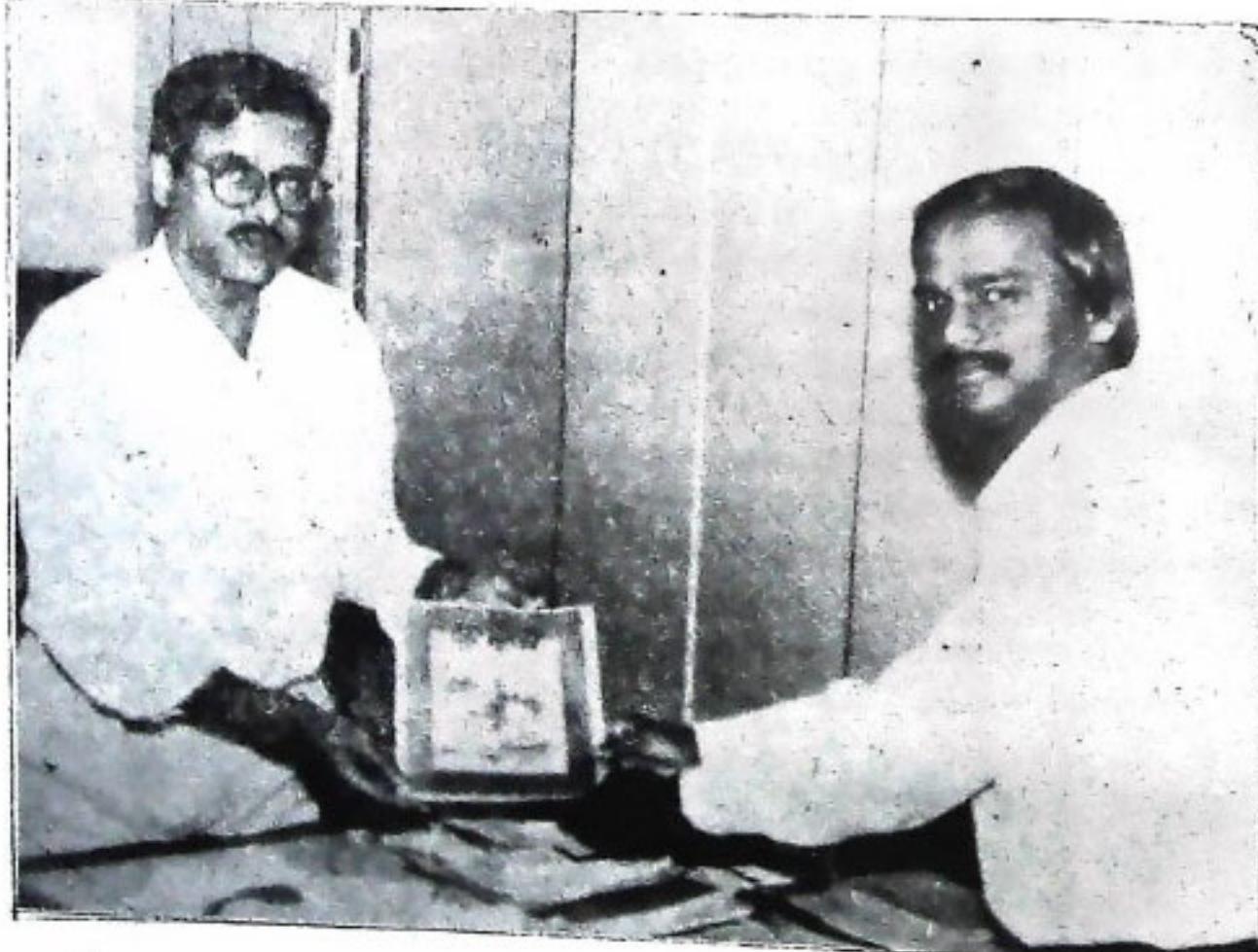
ଅକ୍ଟୋବର ୩୦ ମାର୍ଚ୍ଚ ତାରିଖ ଦିନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପଣନାୟକ
ସିଙ୍ଗାପୁର ଗୁରୁ ପରିପ୍ରେସରେ ସିଙ୍ଗାପୁରର ହାଇକମିଶନର
ମାନ୍ୟବର ଅଙ୍ଗ କେଇସାଏ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏଠାରେ ଗେତିଥିଲେ ।

ସିଙ୍ଗାପୁର ସରକାର ଓ ସେଠାକାର ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ କମାନ୍ ଓ ଡିଶାରେ ଯୁଂଜିନିବେଶ କରିଗଲୁ ପ୍ରବଳ ଆଗ୍ରହ ବୋଲି ସେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରାକୁ ଉଣାଇଥିଲେ । ବିଶେଷକରି ଏଠାରେ ଉପାଦିତ ଫଳ, ଯୁଲ ଓ ପନିପରିବା ସିଙ୍ଗାପୁରକୁ ପଠାଇବାପାଇଁ ଡିଶାରେ ଛେତ୍ରପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଗଲୁ ସିଙ୍ଗାପୁର ଆଗ୍ରହ ବୋଲି ସେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରାକୁ କହିଥିଲେ । ଯୁଗୋପ ଓ ଆମେରିକାରୁ ଏହିଏବୁ ସାମଗ୍ରୀର ଆଣି ଓଡ଼ିଶାରୁ ଆମଦାନୀ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ ସୁବିଧାଜନକ ଓ ଶଫ୍ତା ହେବ ବୋଲି ସେ ବଣ୍ଣୀରଥିଲେ ।

ଗୋପାଳପୁର ବନ୍ଦରକୁ ଏକ ବୃଦ୍ଧର ଆନ୍ଦର୍ଜିତିକ ବନ୍ଦରରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ ସିଙ୍ଗାପୁରର ରକ୍ତକୋ ଓ ସେବାଭ୍ୟାସ କମାନ୍ ରାଜି ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରାକୁ ଉଣାଇଥିଲେ ।

କୁବନେଶ୍ୱର ବିମାନବଦ୍ୱାରା ଆନ୍ଦର୍ଜିତିକ ବିମାନ ବନ୍ଦର ରୂପେ

ଘୋଷିତ ହେଲେ ସିଙ୍ଗାପୁରକୁ ଏଠାକୁ ସିଧାସଳଖ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ପ୍ରାପ୍ତ (Chartered Flight) ବିମାନ ଯାତ୍ରାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଦିଗରେ ସିଙ୍ଗାପୁର ସରକାର ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ସିଙ୍ଗାପୁର କୁବନେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ ଘରୋଇ ବିମାନ ଚଲାଇଲ ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିକାଶ ଦିଗରେ ସହାୟକ ହେବ । ଏବେ ଅଧିକାଂଶ ସିଙ୍ଗାପୁରବାସୀ ମରିସ୍ୱ, ଆପ୍ରିକା ଓ ଯୁଗୋପ ପ୍ରଭୃତି ସ୍ଵଦୂର ଘାନମାନଙ୍କରେ ସେମାନଙ୍କ ଛୁଟି ବଜାଇଛନ୍ତି । ଗାଗା କମାନୀର ସହଯୋଗିତାରେ ଗାରଚର ବିରିନ ସହରାତ୍ମିକୁ ବିମାନ ସଂଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ସିଙ୍ଗାପୁର ସରକାର ଭାଗତ ସରକାରଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତାବ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରାପ୍ତାବକୁ ଶୀଘ୍ର ଅନୁମୋଦନ କରି ସିଙ୍ଗାପୁର ସହ ଡିଶାରୁ ବିମାନ ପଥରେ ସଂଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କେତ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରିବେ ବୋଲି ସିଙ୍ଗାପୁର ହାଇକମିଶନରଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଜତାୟ ପୁରବାର ପ୍ରାପ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶିଳ୍ପ ସାହିତ୍ୟ ‘ମହାବିହାଳନ’ ପୁସ୍ତକକୁ
ରେଖାତ ଶ୍ରୀ ମାନସ ରଞ୍ଜନ ସାମର ସୁଚନା ଓ ଲୋକ ସମାଜ ବିଭାଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
ଶ୍ରୀ ସରୋଜ କୁମାର ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ କରୁଛନ୍ତି

ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରମାଣିକ ବିହନ-
ବିହାତି ଦରରେ ଯୋଗାଇ କିଆଯାଉଛି

- କୃଷି ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ରମାକାଳ ମିଶ୍ର

ଗାନ୍ଧିର ସ୍ମୃତି ସୁଷ୍ଠି ହୋଇଥିବା ଅଭୂତପୂର୍ବ ମରୁତି ପରିଷିର ମୂଳବିଦ୍ୟା
ନିମନ୍ତେ ଆଗାମୀ ରବିପତ୍ରଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ଭାବନା ପର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପରିମାଣର
ପ୍ରାମାଣିକ ବିହନ ସ୍ଵର୍ଗ ରିହାଟି ଦରରେ ଯୋଗାଜ ବିଆୟାଜନ୍ତି ବୋଲି
ଜଣି ରାତ୍ରମହୀୟ ଶ୍ରୀ ରମାକାନ୍ତ ମିଶ୍ର ପ୍ରକାଶ ଜରିଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ନ ଜହିଜକି ଯେ ମରୁ ଟି ଯୋଗୁଁ ଗାନ୍ୟର ପ୍ରାୟ ୨୮ ଟି ଲିଙ୍ଗରେ
ଧାନପ୍ରସଳ ଉଣା ଅଧିକେ କ୍ଷତିହୋଇଛି । ଗାନ୍ୟର ପ୍ରାୟ ୪୭ ଲକ୍ଷ
ହେବୁର ଧାନଚାଷ ଜମି ମଧ୍ୟରୁ ୧୮ ଲକ୍ଷହେବୁର ଜମିରେ କମ ଦର୍ଶା
ଯୋଗୁଁ ଶକଦ୍ଵା ୨୫ ରୁ ୧୦୦ ଲାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିମା କ୍ଷତିଗ୍ରୂପ ହୋଇଛି
ଏବଂ ୨ ଲକ୍ଷ ହେବୁର ଜମିରେ ଧାନ ଚାଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଇନାହିଁ ।

ପରିସିଦ୍ଧିର ମୁକାବିଲା ନିମତେ ରାଜ୍ୟ କୃଷ୍ଣ ବିହାର ପକ୍ଷରୁ ଗ୍ରହଣ
କରାଯାଇଥିବା ପଦମେଷେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚନା ଦେଇ ମହା ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର
କହିଲେ ଯେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ କ୍ଷତି ହୋଇଥିବା ଧାନ୍ତକିରେ ଶାସ୍ତ୍ର ନିପାଣିଆ
ରବି ଫାସଳ, ଯଥା ମୁଗ୍ନ, ବିରି, କୁଟ୍ଟ ଏ ସେବିଷ ବୁଣିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାୟ
ପରିମାଣ ପ୍ରାମାଣିକ ବିହନ ଦୃଢ଼ତ ରିହାତି ଦରରେ ପ୍ରତି ଦୁଇକୁ ଯୋଗାଇ
ଦିଆଯାଇଛି । ଉପକୁଳବର୍ଷୀ ଅତ୍ୟକରେ ଅଧୁକ ଜମିରେ ଚିନାବାଦାମ
ଚାଷ କରିବା ନିମତେ କିଲୋଗ୍ରାମ ପ୍ରତି ୧୩ ଟଙ୍କା ଦରରେ ବିହନ କୁଦ
ପ୍ରରରେ ଚାଷିମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟ ପୌର୍ବଦୀର
ନିଃମକୁ ଏହି ସ୍ଵଚନ ରିହାତି ଦରରେ ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବୀ,
ଅଣସର୍ବମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିହନ ଯୋଗାଇ ଦେବା ପାଇଁ ଅନୁମତି
ଦିଆଯାଇଛି । କୃଷ୍ଣ ମହା ଆହୁତି କହିଲେ ଯେ ମରୁଭିକିରିତ ଧାନ ଫାରର
କ୍ଷତିର ଜରଣା କରିବା ନିମତେ ରବିରତ୍ତରେ ୪୦ ହଜାରରୁ ରକ୍ଷଣ
କୁରାଖାଲ ଅଧୁକ ଅମନକ୍ଷମ ପ୍ରାମାଣିକ ଧାନ ବିହନ ରିହାତି ଦରରେ
ଯୋଗାଇ ଦେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । କ୍ଷତିର କିସମ
ଧାନ ଫାରର ଅମଳ ପରେ ବିଳ ମରଜ ଓ କୁରୁମା ଚାଷ ପାଇଁ ପ୍ରାମାଣିକ
ବିହନ ରିହାତି ଦରରେ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବା ସହିତ ଉତ୍ସେଚିତ
ଅତ୍ୟକରେ ହାରୁଟିର ଧାନଚାଷ ପାଇଁ ସଙ୍କରତାତୀୟ ଧାନ ବିହନ
କିଲୋଗ୍ରାମ ଦିଲ୍ଲୀ ୪୦ ଟଙ୍କା ରିହାତି ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ପନ୍ଥିପରିବା ଚାଷକୁ ବ୍ୟାପକ କରିବା ସହି ଏ ଟଙ୍କେ ଟଙ୍କେ
ଆୟକିରଣଶୀଳ ହେବା ଆମ ଦୃଷ୍ଟିନାଟିର ଅନ୍ୟତମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦୋଷ
ସବନା ଦେଇ ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର କହିଲେ ଯେ ପନ୍ଥିପରିବା ଚାଷ ବରୁଥିବା ଗାଢ଼ୀର

୫୦ ହଜାର ଟାଙ୍କାକୁ ଶକେବା । ୫୦ ଗାଗ ରିହାତି ଦରରେ ସବୁର
ବିହନ ଉଦ୍‌ୟାନ ବିଲାଗ ପକ୍ଷରୁ ଦିଆଯାଇଛି । ରାତ୍ରରେ ୫ ହଜାର
ଟାଙ୍କାକୁ ନଦୀ ବାଲିରେ ଆକୁଚାଷ ଓ ୧୫୦୦ ବାଧାରେ ଆକୁଚାଷକୁ
ଆକୁଚାଷ ପାଇଁ ଶକେବା । ୫୦ ଗାଗ ରିହାତି ଦରରେ ଦୂର କୁଳାବୀ
ପର୍ଯ୍ୟୋତ ଆକୁ ବିହନ ଓ ପଣ୍ଡିତାଜାର ଓ ହଜାର ପିଆଜ ଟାଙ୍କାକୁ ।
କେ.ଚି. ପର୍ଯ୍ୟୋତ ପିଆଜ ମଞ୍ଜି କ୍ରୟ ଉପରେ ୫୦ ଗାଗ ରିହାତି ଉଦ୍‌ୟାନ
ବିଲାଗ ପକ୍ଷରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଷୟ ମତ । ମିଶ୍ର ପ୍ରକାଶ ଜରିଥିଲେ ।
ସେ ଆହୁରି କହିଥିଲେ ଯେ ବଦିବାତି ନଥବା ୧୫ ହଜାର ଶ୍ରୀମିଳ,
ୟୁବଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଘରେ ଛାତ୍ରଚାଷ କରିବାପାଇଁ ୫୦୦ ଟଙ୍କା
ପର୍ଯ୍ୟୋତ ବିଶ୍ଵିନ ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ରିହାତି ଦେବା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ୟାନ ବିଲାଗ
ମାଧ୍ୟମରେ ଖ୍ୟାତି କରାଯାଇଛି ।

ବାଷଙ୍ଗମିକୁ ଜଳପେଟନ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ରତରେ ସୁଚଳା ଦେଇ ଦୃଷ୍ଟିମଧ୍ୟ
ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର କହିଲେ, ଯେକୌଣସି କଳ ଜୟକୁ ଉଚ୍ଛେଳ ପତ୍ର ଉଚିଆରେ
ପାଣି ଲଠାଇବା ନିମିତ୍ତ ଶତକଢ଼ା ୫୦ ଲାଖ ରିହାତି ଦରରେ ଉଚ୍ଛେଳ
ପମ୍ପଗୁଡ଼ିକ ଯୋଗାଗ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଲାଗ ପକ୍ଷରୁ ବ୍ୟବସା ବରାପାଇଛି
ଏହା ଏ ବାବଦରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଲାକୁ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ଯୋଗାଇ
ଦେବାଗ ଅବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଏହା କ୍ୟାତାତ ତାତ ଉପରେ ନଳକୂପ
ଶାନନ କରି ସେଥିରେ ବିହୁୟେ ରା ଉଚ୍ଛେଳ ପତ୍ର ସଂଯୋଗ କରି
ଜଳପେଟନ ଅବସ୍ଥା କଲେ ଏ ଏବାବଦରେ ହେଉଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଖର୍ବର
ଅର୍ଥକ ଜା ସର୍ବୋତ୍ତମ ୫୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରିହାତି ଦୃଷ୍ଟି ଦିଲାଗ
ଉଚିଆରେ ଦିଆଯିଗାଇ ବ୍ୟବସା କରାଯାଇଛି । ଏ ପମ୍ପରେ ଦିଲିନ
ଜିଲ୍ଲା ଦୃଷ୍ଟି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଛିତ ଦୃଷ୍ଟି ସହାୟତ କେନ୍ଦ୍ର ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ
କରିବାକ ଏ ମିଶ୍ର ତାତାମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ମହା ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର କହିଲେ ଯେ ରାଜ୍ୟର ସମ୍ପଦ ଜଠାଇଲେବେଳେ ପଥଖରୁ
ଆଗାମୀ ରବିରତ୍ନ ପାଇଁ ଜଳସେଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର
୪୦ ଲାଖ ରିହାଟି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଜଠା ଜଳସେଚନର ମରାମତି
ଓ ମୂଳନ ରଠା ଜଳସେଚନ ପାଇଁ ସରକାର ୨୨୩.୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମହିର
କରିଥିବା କେବେ ପଢ଼ିଗ୍ରେ ଅନ୍ତରେ ଆତିବହି ଜଣ୍ଯାଛି ନିର୍ମାଣ
ବାବଦରେ ୨୦୦ ଲକ୍ଷଟଙ୍କା ବ୍ୟପ ବରାଦ କରାଯାଇଛି କୋଣି ସେ
ପକାଣ କରିଥିଲେ ।

ସମ୍ବାଦ ପରିକ୍ରମା

ସାକ୍ଷରତା ହାର ବୃଦ୍ଧି ଦିଗରେ ସଚେତନାତା ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ

-ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ

ରାଜ୍ୟରେ ଆଦିବାସୀ ଓ ବାରିତ୍ର୍ୟ ସୀମାରେଣ୍ଟ ଡଲେ ରହୁଥିବା ଯୋବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶେଷ କରି ମହିଳାମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଛନ୍ତି ଏହି କରିବା ଉପରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜାନକୀ ବନ୍ଦୁତ ପଢନାଯକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆଗୋପ କରିଛନ୍ତି ।

ଗତ ନିଜେମର ୧୭ ତାରିଖରେ ଯୋଗାଯେ ହୋଇଲେ ସୃଷ୍ଟିଠାରେ ଯୁନେଷ୍ଡୋର ଏସିଆ /ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗରାୟ ସାଂସ୍କୃତିକ କେନ୍ଦ୍ର, ରାଜ୍ୟ ଜନଶିକ୍ଷା ସାଧନ କେନ୍ଦ୍ର ଓ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ମାନବ ସମଳ ବିଭାଗ ବିଭାଗର ମିଳିତ ଆନୁକୂଳ୍ୟରେ ଏସିଆ ଓ ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗରାୟ ଅଞ୍ଚଳର ଗାଁ ଗଣ୍ଡାରେ ବୟସ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାକ୍ଷରତା ପରିବର୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟକୁମରେ ଉପକରଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସମର୍ଗୀୟ ଚନ୍ଦ୍ରଶ ଆନ୍ତରିକ ବର୍ମୀଶାଳାରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜାନକୀ ବନ୍ଦୁତ ପଢନାଯକ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥ୍ୟ ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇ କରିଲେ ଯେ, ଓଡ଼ିଶାର ଲୋକସଂଖ୍ୟାର ଶତକତ୍ତା ୩୮ ରାଗ ଆଦିବାସୀ ଓ ପଞ୍ଚାଶ କାର୍ତ୍ତିର ଲୋକ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷର କରିବାପାଇଁ ସଜ୍ଜିତ ଉଦ୍ୟମ ହେବା ଦରକାର । ସ୍ଵାଧୀନତା ପରିବର୍ତ୍ତନ ନିରକ୍ଷରତାର ସମ୍ମର୍ଶ ବିଶେଷ ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ନିଷାପର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବ୍ୟାହତ ରହିଛି । ସାଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷରତାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ମାସନ ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନବଜଗ ସମର୍ଥରେ ରହୁଥିଲା କରି ଶ୍ରୀ ପଢନାଯକ କରିଥିଲେ ଯେ, ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ ସହ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସବ୍ଦୀ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନେ ଏ ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ଆପରାଧ ହେବା ଉଚିତ । ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ମହିଳା ସ୍ଵେଚ୍ଛାସବ୍ଦୀମାନେ ଆଗେର ଆସିଲେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷରତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ।

ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ଧରି ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ଏସିଆର ଗାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ସହ ଆମ ରାଜ୍ୟର ସାଂସ୍କୃତିକ, ଧ୍ୟାନିକ ଓ ବାଣିଜ୍ୟକ ସଂପର୍କ ରହି ଆସିଥିଲା ପେରି ଶ୍ରୀ ପଢନାଯକ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ମର୍ଶ ସାକ୍ଷରତା ମାସନ କରିପାରିଥିବା ଏହି ଗାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ସହଯୋଗରେ ଆମ ଦେଶର ନିରକ୍ଷରତାର ବିଶେଷ ସାଧନ ହୋଇପାରିବ ବୋଲି ସେ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଏହି ଆଶ୍ରମିକ ଜମ୍ବୁଶାଳାର ନିର୍ଯ୍ୟାସ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦେଶର ସାକ୍ଷରତା ଦିଗରେ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ ହେବ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଆଶାପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ରାଜ୍ୟ ସ୍କୁଲ ଓ ଗଣଶିକ୍ଷା ବିଭାଗମାନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କମିଶନ୍ ହେବିଲେ ସରପତିଦ୍ୱାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହି ସରାରେ ଯୁନେଷ୍ଡୋର ଏସିଆ ଓ ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗରାୟ ଅଞ୍ଚଳର ସାଂସ୍କୃତିକ ହେତୁର କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମିଶର ସର୍ବୋତ୍ତମାନେ ସ୍ଵାରତ ରାଜ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ

ମଧ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ମାନବ ସମଳ ବିଭାଗର ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ଆର. ହୁରା. ଆର. କ୍ରିଷ୍ଣାରାଓ ଓ ନୃଆଦିଲ୍ଲାଲ୍ଲିତ ଯୁନେଷ୍ଡୋ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଜନ୍ୟକାଳିତା ଶ୍ରୀ ବିଜେନ୍ଦ୍ର ଦାସ ସାକ୍ଷରତା ସମର୍କରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସ୍କୁଲ ଓ ଗଣଶିକ୍ଷା ସବିବ ଶ୍ରୀ ମଦନ ମୋହନ ମହାନ୍ତି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲେ ।

ଶାହୀଦ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାୟକଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ୟବ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ସ୍ଥାପନ କରାଯିବ

-ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ

ଶାହୀଦ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାୟକଙ୍କ ୧୮ ତମ ରାଜ୍ୟରେ ଜୟତୀ ସମାଗେହ ଅବସରରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜାନକୀ ବନ୍ଦୁତ ପଢନାଯକ ଶାକ ସ୍କୁଲ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ରାଜ୍ୟକାଙ୍କର ଅର୍ପଣା ପାଇଁ ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ୟବ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରାଯିବ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ।

ନିଜେମର ୨୭ ତାରିଖରେ ଯୋଗାଯେ ସ୍ଵଚ୍ନାରବନତାରେ ଗାୟ ସ୍ଵଚ୍ନା ଓ ଲୋକ ସମର୍କ ବିଭାଗ ଏବଂ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଶବଦୀ ସାଂସ୍କୃତିକ ସଂସଦର ମିଳିତ ଆନୁକୂଳ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଶହୀଦ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାୟକଙ୍କ ଜୟତୀ ଉପବିଷ୍ଟ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥ୍ୟ ରୂପେ ଯୋଗଦେଇ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଲେ ଯେ, ସ୍ଵାଧୀନତା ସାଂଗ୍ରାମରେ ଆମ ରାଜ୍ୟର ଆଦିବାସୀମାନେ ବନିଷ୍ଠ ଭୂମିକା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କକରା ବିଶେଷ, ଧରଣୀଧର ଭୂମୀ, ବିର୍କାମୁଖୀ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାୟକ ବିଶେଷ ରାବରେ ସ୍ଵରଗୀୟ । ଶହୀଦ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାୟକଙ୍କ ନିର୍ମିତ ବିଶେଷ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ଆଶ୍ରମିକ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ଭୂମିକା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ଭୂମିକା କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କକରା ହେତୁର ଏକ ଆଶ୍ରମିକ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ଭୂମିକା କରିଥିଲେ ଯେ, ଏହି ବାର ବିଶ୍ଵାସାମାନଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ୟବ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ରାଜଧାନୀରେ ସ୍ଥାପନ କରାଯିବ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାୟକଙ୍କ ନିର୍ମିତ ଗାଁ ତେବେଳିଶ୍ଵରମାତ୍ର ଭଲ ରାଜ୍ୟରେ କରାଯାଇପାରିଛି ଓ ତାକ ସ୍କୁଲ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ଆଶ୍ରମିକ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ଭୂମିକା କରିବାର ।

ଶ୍ରୀ ପଢନାଯକ ପୂଣି କହିଲେ ଯେ, ରାଜ୍ୟରେ ଲୋକସଂଖ୍ୟାର ଏକ ଚତୁର୍ଥିଂଶ ଆଦିବାସୀ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ସାମାଜିକ ଓ ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଭ୍ୟାସାଧାରଣ ବିନା ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଗତି ଅସମ୍ଭବ । ରାଜ୍ୟରେ ଆଦିବାସୀ ଦେବତା । ଓଡ଼ିଶାର ସାଂସ୍କୃତିକ ପରମରାତ୍ମା ଆଦିବାସୀ ସାଂସ୍କୃତିକ ଅବଦାନ ମଧ୍ୟ କମ ନହିଁ । ଗରିବ ଜନ୍ୟକାରୀର ଅର୍ଥନୈତିକ ମୁକ୍ତି ହେଁ ସ୍ଵାଧୀନତା । ନିଷାପର ଉଦ୍ୟମ ବଳରେ ଦଳିତ ବୁର୍ଜିଲ ଜାତି ଭଲାତ୍ତି ପଥରେ ଅଗ୍ରପର ହୋଇପାରିବେ । ଆଦିବାସୀ ଅଧ୍ୟକ୍ଷିତ କିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକୁ ରାଜ୍ୟର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ କିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିପେ ଗଢି ତୋଳିବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଆହ୍ଵାନ କରିଥିଲେ ।

ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବସନ୍ତ କିଶ୍ନାକ ସମ୍ବାନିତ ଅତିଥ୍ୟ ରୂପେ ଯୋଗଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାୟକ କେବଳ ଜୋଗାପୁଟରେ ସମିତ ନଥରେ, ସେ ସାରା ଓଡ଼ିଶାକୁ ସ୍ଵାଧୀନତା ସାଂଗ୍ରାମର ଭବକ ବର୍ଣ୍ଣନା ଦେଖାଇ ଯାଇଥିଲା । ତାକ ଶେଷ ଜାତି ଥିଲା ଫାଶୀ ପାଇଁ, ଦୁଃଖ ନାହିଁ । ସ୍ଵାଧୀନତା ନିଷ୍ଠିତ ଆସି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାହା

ଦେଖିପାଇବିନାହିଁ । ଏପରି ଏକ ମହାନ୍ ଲେଖକ ସ୍ବର୍ଗିକା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯାଏଁ ଉଦ୍‌ୟମ କରାଯିବ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାନ ବହିଥିଲେ । ବୃଦ୍ଧାଶ୍ଚମ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଜଳାକା ଅନ୍ୟତମ ସମାନିତ ଅତିଥିରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇ ଯାମାଯ ଆଦିବାସୀ ପଢ଼ିଆ ଶହୀଦ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାୟକ ପଡ଼ିଆ ନାମରେ ଓ ମାଲକାନଗିରି ଜିଲ୍ଲାକୁ ଜାର ନାମରେ ନାମିତ କରାଗରେ ଶହୀଦ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାୟକଙ୍କ ପ୍ରତି ଯଥାର୍ଥ ଶ୍ରୀଭାଜନି ହେବ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ସଂସ୍କୃତ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବୁଦ୍ଧିଦର ସିଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାୟକଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ଯୁଦ୍ଧପାତି ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହେଇ ଦେଶର ଏକତା ଓ ସଂହଚିକୁ ରଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଆବଦି ହେବାକୁ ଆହ୍ଵାନ ଦେଇଥିଲେ ।

ବିଶିଷ୍ଟ ଏତିହାସିକ ତଥା ଜଳକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଲୟର ପୂର୍ବତନ କୁଳପତି ଜା ମନୁଥ ନାଥ ଦାସ ମୁଖ୍ୟବନ୍ଦୀ ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାୟକଙ୍କ ମାଲକାନଗିରି ଜାନ୍ମି ରୂପେ ଅଭିହିତ କରିଥିଲେ । ତ୍ରୈତିଶ ସରକାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଦିବାସୀ ସଂଗ୍ରାମର ଶେଷ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଦ୍ୱିତୀଶ୍ଵର ସ୍ଵର୍ଗତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାୟକଙ୍କ ଆମ୍ବଦନିର ଗାଥା ଲେଖନୀୟ ଅପାର ଗଣ୍ଡିଆନ ହିତର ସଂକଳନରେ ଯାନିତ ହେବ ବୋଲି କରିଥିଲେ ।

ଆଗର ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରଘୁନାଥ ପଞ୍ଜାନୀଯକଙ୍କ ସରାପତିହୁରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିତ ଏହି ଜୟତା ଉତ୍ସବରେ ବିଧାୟକ ଶ୍ରୀ ସବନ ନାୟକ ସ୍ବାଗତ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଦେଇଥିଲେ ଓ ସୁଦମା ଓ ଗୋକ ସଂପର୍କ ବିଭାଗର ଉପପତ୍ରିବ ଶ୍ରୀ ଜମିନ ଅହମଦ ଖାନ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲେ ।

ଶହୀଦ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାୟକଙ୍କ ଜୀବନ ଜପରେ ଆଧାରିତ ବହୁତ ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ବୃତ୍ତା ପ୍ରତିଯୋଗୀମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମାନପତ୍ର ଓ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଯାମାଯ ଶବଦା ସଂସ୍କୃତିର ସଂସକ ତରଫରୁ ପୁମୁଗାନାଚ, ଛତିଶଗତୀ ନୃତ୍ୟ, କଣ୍ଠନାଚ ପରିବେଶିତ ହେଇଥିଲା ।

ଶୁଭୁଦୂର୍ବଳ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ବୈଜ୍ଞାନିକ ସମାଧାନ ଉପରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଶୁଭୁଦୂର୍ବଳ

ଗାଜିର ପ୍ରାକୃତିକ ସମକକୁ ଉପଯୁକ୍ତତାରେ ବିନିଯୋଗ କରି ଯମଦି ଆଣିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ବିଭିନ୍ନ ଶୁଭୁଦୂର୍ବଳ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ବୈଜ୍ଞାନିକ ସମାଧାନ ଉପରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜଳକା ବଲୁଗ ପଚନାୟକ ଶୁଭୁଦୂର୍ବଳ ଆଗୋପ କରିଥିଲି ।

ଗତ ନାରେଯର ୧୮ ଡାରିଶରେ ସତିବାନୟ ସମ୍ମିନନ୍ଦ କଷରେ ଏତିଶା ଗାଜି ବିଜ୍ଞାନ ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପରିଷଦର ଦ୍ୱାରା ସିଦ୍ଧିବେଳେ ଅଧ୍ୟୟତ୍ତମ ବିଭାଗ କରି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କରିଲେ ଯେ ଏ ବର୍ଷ ଗାଜିରେ ଯେଉଁ ଅଭୁତପୂର୍ବ ମରୁତି ପରିଷିତି ଦେଖାବେଳି, ତା'ର ଯାମା ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଗାଜି ସରକାର କୁଳେଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଶୁଭୁଦୂର୍ବଳ ଦେବକାରି । ବୁଦ୍ଧର ଓ ମଧ୍ୟମ ଜଳସେବନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଶୁଭୁଦୂର୍ବଳ ଦେବକାରି କରିବା ବାର୍ଷିକ ଧରଣର ଜଳସେବନ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ବାର୍ଷିକ ସମୟପାରେ ହୋଇଥାଏଇ ଓ ଏଥରେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ବାସରୁକୁ ସମୟପାରେ କୋକମାନଙ୍କୁ ଥରାନାକ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ବଢ଼ିବା ଅବାରୁଦ୍ଧ କରିଥିଲା । ନୃତ୍ୟ ପ୍ରଣାଳୀ ସଂପର୍କରେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଚିନ୍ତା କରିବା ଉଚିତ ।

ଓଡ଼ିଶା ଦେଶର ସ୍ଵଦରାଗରେ ଏକବିରା ଏ ଗାଗ ହେଉଥାବେଳେ ଜାରିର ଶତବିତ୍ତ ୧୦-୧୧ ଗାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳ ସମଳ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ରହିଥିଲା । ଏହି ସମକକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ବିନିଯୋଗ କରି ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରକ୍ତ ଜମିକୁ ପାଣି ଯୋଗାଗବପାର୍ଟ୍ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ବୈଷ୍ଣୋତ୍ସବ ରବେଶଣା ହେବା ଉଚିତ ।

ବୃକ୍ଷ ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍ସବରେ ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ଶୁଭୁଦୂର୍ବଳ ଆଗୋପ କରି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କରିଲେ ଯେ ରାଷ୍ଟ୍ରାୟର ପ୍ରତିକୁ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଦିଗରେ ବୈପ୍ରଦୀକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସାଧାରଣ ହେଉଥାବେଳେ ଆମ ଦେଶରେ ଏ ବିଜରେ ପ୍ରତିକୁ ଅତ୍ୟତ ମନ୍ତ୍ରି । ଶୁଷ୍ଠାଚକ ଜାତ ସଂପର୍କରେ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଆନ କୌଣସିର ପ୍ରଯୋଗ ଜାତୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବା ଏକାତ ଆବଶ୍ୟକ । ସେହିପରି ଗାଜିରେ ବନ୍ୟା ଓ ବାଚ୍ୟା ଆଦି ପ୍ରାବୁଦ୍ଧିକ ବିପର୍ଯ୍ୟେକ ନାଗି ରହିଥାବେଳେ ଏ ସଂପର୍କରେ ସଠିକ୍ ଆଶ୍ୱାସ ସୁବନ୍ଦର ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ଉପକାରୀ ରହିଥାବେଳେ ବାଚ୍ୟାର ରାଜ୍ୟର ବିଜାନିକମାନେ ରବେଶଣା ଉଚିତ ବେଳେ ସେ ମତବ୍ୟରେ କରିଥିଲେ ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କରିଲେ ଯେ, ଦେଶ ସ୍ଵାଧୀନ ହେଲା ପରେ ପଣ୍ଡିତ ନେହେରୁଙ୍କ ନେହୁଦୁରେ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଜାଗିରି କୌଣସିର ବିକାଶ ଉପରେ ଜୋର ଦିଆଯାଇଥାଲା ଏବଂ ଦେଶରେ ଜାତୀଯ ରବେଶଣାଗମନ ଗରି ଉଠିଥିଲା । ଆମ ଜାର୍ୟରେ ବିଜମରେ ହେଲେ ବି ବିଜ୍ଞାନ, ବୈଷ୍ଣୋତ୍ସବ ଷେତ୍ରରେ ଜାନ୍ମେଖନାୟ ପ୍ରମତ୍ତି ସାଧାରଣ ହେଉଥାବେଳେ ବିଜାନିକମାନଙ୍କ ନାଗି ମରିଗା ଓ ଜଳର ପରାକରଣ ଏବଂ ରବେଶଣା ଲାଭ ଆନନ୍ଦମାନଙ୍କ ନାଗି ମରିଗା ଓ ଜଳର ପରାକରଣ ଏବଂ ରବେଶଣା ଲାଭ ଆନନ୍ଦମାନଙ୍କ ନାଗି ମରିଗା ଓ ଆଗୋପ କରି ନବମ ଯୋଜନା କାହାରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଶୁଭୁଦୂର୍ବଳ ବିଅୟିବ ହୋଲି କରିଥିଲେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ଓ ବୈଷ୍ଣୋତ୍ସବ ବିଭାଗର ପ୍ରମତ୍ତି ଶତିକ ଶ୍ରୀ ଅଭ୍ୟାନନ୍ଦ ରଥ ଗାଜି ପ୍ରାଚିମିକ ସୁତନରେ ଗାଜ୍ୟ ସରବାରକ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଜାଗିଗଲ ବିଭାଗ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଉତ୍ୟକ ବିଭାଗ କରିବାକୁ ଉତ୍ୟକ ପ୍ରଯୋଗ କେନ୍ଦ୍ରି, ଉତ୍ୟକ ଆଣପାରମରିକ ଉତ୍ୟକ ବିଭାଗ ସାଥୀ ସାମାଜିକ ପ୍ରାଚିମିକ ଉତ୍ୟକ ବିଭାଗ ଏବଂ ଗାଜି ବିଭାଗ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉପରେ ଆଗୋକପାତ କରିଥିଲେ । ସେ ଆଦି ଅନୁଷ୍ଠାନର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉପରେ ଆଗୋକପାତ କରିଥିଲେ । ସେ କରିଥିଲେ ଯେ, ରାଜ୍ୟର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ଆଗନ୍ତୁପାନ ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ସ୍ବର୍ଗିକରିବା ଉପରେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ କାଗ୍ରେସର ଆଯୋଦ୍ଧନ କରାଯିବ ।

ପରିଷଦର ଉପ-ସକାପତି ତଥା ରାଜ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ, ବୈଷ୍ଣୋତ୍ସବ ଓ ପରିବେଶ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ଜାତ ରାଜ୍ୟର ସମ୍ବନ୍ଧି ବିଭାଗରେ ବୈଷ୍ଣୋତ୍ସବ ରବେଶଣାର ଉପାଦେସନ ସଂପର୍କରେ ଆଗୋକପାତ କରିଥିଲେ ।

ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନା ବେଳେ ଅଧ୍ୟୟାତ୍ମା ଶ୍ରୀମତୀ ନନ୍ଦିନୀ ଶତପଥୀ ବାସ୍ୟ, କଳ ପ୍ରଦୃଷ୍ଟି ଦୂର କରିବା ସଂଗେ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟେକ ମୁକାବିଲ ପରିବର୍ତ୍ତନ ରହିଥାବେଳେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ରୂପିକା ଉପରେ ଶୁଭୁଦୂର୍ବଳ କରିଥିଲେ ।

ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଅଣପାରମରିକ ଶତି ବିଜାଶର ପ୍ରତିନିଧି ଓଡ଼ିଶା ବାଯୋର୍ଯ୍ୟାସ ଓ ଉନ୍ନତ ଧରଣର ଦୂରା ଯୋଗାଣ ଷେତ୍ରରେ ଭାତୀୟ ସାହାରିଙ୍କ ସମକ୍ଷ ଥିବାରୁ ସତ୍ତ୍ଵାତ୍ମ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସୌରଣ୍ଠ୍ରି ଦୂରା ଭାନ୍ତି ଫଳେ ଭୋଲଗାରକ ଜଳସେଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଗଲେ ସେଥିପାଇଁ ସବ୍ୟତି ଓ ରଣ ଯୋଗାର ବିଆୟିବ ବୋଲି କରିଥିଲେ । ଭାତୀୟ ସୂଚନା ବିଜାନ କେତ୍ର ପକ୍ଷର ପ୍ରାବୃତ୍ତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସଂପର୍କରେ ଦେଖ୍ୟ ତୁଳନା କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂପର୍କରେ ବୈଠକରେ ଜଣାଇଥାଯାଇଥିଲା । ମହିଳା ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ସୁବୃତ୍ତି ବିଆୟିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ବିଜାନକୁ ଅଧିକ ଗୋବର୍ତ୍ତି କରିବା ଦିଗରେ ଭାବେ କ୍ଷେତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରନାମର ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ ବିଜାନ ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବିଜାଶର ଉପଦେଶୀ ଭାବେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ପ୍ରସାଦ, ଅଣପାରମରିକ ଶତି ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ଏଚ.କେ.କାର୍, ମହାସାମର ଉନ୍ନତି ବିଭାଗର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଭାବେ ସଂପର୍କ ପ୍ରମନ୍ତ ଆଗୋଚନାରେ ଭାଗନେଇ ଅନେକ ଉପାଦେୟ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଭାଜ୍ୟପ୍ରକାଶ ଭାତୀୟ ସଂକଷ୍ଟ ବିବସ ପାଇତ୍ତ

ଭାବ୍ୟ ସୂଚନା ଓ ଲୋକ ସମର୍କ ବିଜାଶ ଏବଂ ଭାବିତା ଗାନ୍ଧୀ ସୁତ୍ତି ସମିତିର ମନ୍ତ୍ରିତ ଆନୁକୂଳ୍ୟରେ ଭାଜ୍ୟପ୍ରକାଶ ଭାତୀୟ ସଂକଷ୍ଟ ବିବସ ବା ବ୍ୟବସାୟ ଭାବିତା ଗାନ୍ଧୀ ସାମାଜିକ ସୂଚନା ଉପରେ ପରିଷର ମଧ୍ୟରେ ମହା ସମାଜୋତ୍ସରେ ପାଇତ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି ।

ଏହି ଉପଲବ୍ଧ ସେଠାରେ ଆଯୋଜିତ ଏକ ସାଧାରଣ ସରାରେ ମୁଖ୍ୟ ଅଧିକ ଉପ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରା ହେମାନନ୍ଦ ବିଶ୍ୱାକ କରିଲେ ଯେ ଭାବିତା ଗାନ୍ଧୀ କର୍ତ୍ତି, ନିଷେଷିତ, ଆଦିବାସୀ, ହରିଜନ ତଥା ପକୁଆ ବର୍ଷାକର ଦୂଦିଯକୁ ଜୟ କରିପାରିଥିଲେ । ବିଭିନ୍ନ ଉପଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ କରିତ ବର୍ଷାକର ଉନ୍ନତି ବିଧାନ କରିଥିଲେ ।

ସମାନିତ ଅତିଥି ଭୂଷାପ ଭାଜ୍ୟପ୍ରକାଶ ସବସ୍ୟା ଶ୍ରୀମତୀ କନ୍ଦା ପଢ଼ନାୟକ ଯୋଗ ଦେଇ କରିଲେ ଯେ ଭାବିତା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ସୁତ୍ତି ଅମନିନ ଏବଂ ଭେଦିଶାବାସୀ ବିଭିନ୍ନ ଜାକର ଉତ୍ସାହ ଭାବାକୁ ମନେ ପଥିଥିଲେ । ନିଜର ଶେଷ ରତ୍ନବୁଦ୍ଧ ଓଡ଼ିଶାର ଜୟାଧାର ତଥା ଭାବରତ୍ନ ବିଶ୍ୱର ଏକ ବର୍ଷିଷ ତଥା ସମ୍ବନ୍ଧ ଭାସ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ଭାବିତା ଦିଗରେ ସେ ବିଜିଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଗୋଷ୍ଠୀ ନିରପେକ୍ଷ ଭାସ୍ତ୍ରର ସବସ୍ୟ ଭାବରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଲା ପାଇଁ ସେ ଉତ୍ସମ ଜାରି ରଖିଥିଲେ । ଭାବର ସୁତ୍ତିରେ ଆଭିର ହିତସବୁ ବହିଦାନକ ଦିବସ, ସଂକଷ୍ଟ ଦିବସ, କ୍ଷାମି ଏବତାର ଦିବସ ଭାବରେ ପାନ୍ଧନ କରି ଭାବିତା ଲୋକମାତ୍ରଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ପୂର୍ବତର ସାଧାରଣ ତଥା ଖଣ୍ଡ ବେର୍ତ୍ତର ଅଧ୍ୟୟକ୍ଷ ଶ୍ରୀ କାର୍ତ୍ତିକେଶ୍ୱର ପାତ୍ର ଭାବିତା ଗାନ୍ଧୀ ତ୍ୟାଗରେ ଦଧାତି ଏବଂ ସେବାରେ ଶ୍ରୁତିବିଜାନ ଥିଲେ ଗୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ।

କଲ୍ୟାଣ, ଦ୍ରାବ୍ଦ ଓ ପୁରୁଷଜ୍ୟାଏ ଭାଷ୍ମମନ୍ତ୍ରା ଶ୍ରୀ ଗଜଧର ମାଝୀ ଉପରେ ତଥା ହରିଜନମାନଙ୍କ ଦୂଦିଯରେ ଭାବ ପାଇଁ ଏବଂ ସୁତ୍ତନ ଯାନ ଥିଲା କେବଳ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ସମାପତ୍ତିରୁ କରି ଭାଜ୍ୟ ଅବକାଶ ଭାଷ୍ମମନ୍ତ୍ରା ଶ୍ରୀ ସୁରେଣ୍ଣ କୁମାର

ଭାବିତା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଭାବରେ ସବୁଠାରୁ ଲୋକପ୍ରିୟ ନେତ୍ରା ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରି ସେ ସମପତ୍ରକ ହୃଦୟରେ ଟିର ସୁରଣ୍ଠାୟ ହେବ ଗରିଥିଲେ ।

ସୁତ୍ତି ସଂସଦର ସଂପାଦକ ଶ୍ରୀ ଅମାୟ ପଟ୍ଟନାୟକ ଅତିଥିମାନଙ୍କର ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ସୂଚନା ଓ ଲୋକସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ଅତିରିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ପ୍ରାଣବଜ୍ର ବେହେରା ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଅବସରରେ ଭାବିତା ଗାନ୍ଧୀ ସୁତ୍ତି ସମିତି ଆନୁକୂଳ୍ୟରେ ଆପନ୍ୟାଭିତ୍ତି ଦୂପେନ ଗୋପ୍ତାମା ଏବଂ ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ଵାଧୀନତା ସାଂଗ୍ରାମୀ ଶ୍ରୀ ବନରାମ ମହାତ୍ମାଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଅଧିକ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାକ ଭବତାୟ, ପ୍ରଶଂସା ପତ୍ର ସହ ପାଞ୍ଚଶତ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରି ସମାନିତ କରିଥିଲେ ।

ପୂର୍ବତରେ ଅତିଥିମାନେ ଭାବିତା ଗାନ୍ଧୀ ପାର୍କଟାରେ ଆଯୋଜିତ ଏକ ସର୍ବଧର୍ମ ସରାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ପରେ ବନ୍ଦଶେଷରପୁରାରେ ବୁକ୍ ଗୋପନୀ ଏବଂ କ୍ୟାପିଟାଲ ହସ୍ପିଟାଲର ଅନ୍ଦେବାସୀ ଗୋପାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାନ ବନ୍ଧନ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପରାହ୍ନ ଶାରୀରକ ସୂଚନା ଭବନ ପରିସରରେ ଉତ୍ସମାର୍ଗ ହେବାର ବୋର୍ଡର ଅଧ୍ୟୟକ୍ଷା ଶ୍ରୀମତୀ ନଦିନା ଶାତପଥୀ ଭଦ୍ରାଚନ କରିଥିଲେ ।

ମରୁଭୁବିର ସାମ୍ବୀପ୍ରତିକାର କରାଯିବ

- ମୁଖ୍ୟମତୀ

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରା ଶ୍ରୀ ଜାନକା ବଲୁଜ ପଟନାୟକ ଖୋର୍ଦ୍ଧ ଜିଲ୍ଲାର ବେଗୁନିଆ ଦୂକ ମରୁଭୁବିର ପ୍ରପାତିତ ଅଞ୍ଚକ ପରିବଶର୍ନ କରି ଏହି ପରିଷିତିର ସପଳ ମୁକାବିଲା କରିବାପାଇଁ ସରକାର ସମପତ୍ର ପ୍ରକାଶ ପଦଷେପ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଲୋକମାନେ ଏ ନେଇ ଆଭିନ୍ଦିତ ହେବାର ଜୋଣସି କାରଣ ନାହିଁ ବୋଲି ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ବିରିନ ଲୋକରେ ଆଶ୍ରୟନା ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ ପଟନାୟକ ଗତ ନିର୍ମଳର ଓ ଭାବିତାରେ, ସାରୁଅ, ବାଯମାରି, ସିମର, ପୋତାତିହ, ତୁଳସୀପୁର, ପାଗରେଣ୍ଜ, କଥାବାତ, ବଦବେରଣା, ବେଗୁନିଆ, ରାଧାକାନ୍ଦପୁର, ତିପର, ରାତପତ୍ତ, ଗଲିପାଟଣା, ଦୁର୍ଗପୁର, ଗୋବିଦପୁର, ଦେଉଳା, ଗତମାଣିତିରା, ବେତନମା, ସିକୋ, ଚାକୋଳ, ହଜ, ସରପାରି ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଲୋକରେ ପଥ୍ରପ୍ରାତ ସମର୍ଷନାରେ ଯୋଗଦେଇ ମରୁଭୁବିର ପରିପ୍ରେଷ୍ଟରେ ଗୋକମାନଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ କାମଧୟା ଯୋଗାର ବିଆୟିବା ସଂଗେ ପିରବା ପାଇଁ ଓ ଭାବନର ସୁବିଧା କରାଯିବ ବୋଲି ପ୍ରତିଷ୍ଠାତ୍ମକ ଦେଇଥିଲେ । ସେ କରିଥିଲେ ସେ ଅତୀତରେ ସରକାର ମରୁଭୁବିର ପରିଷିତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିପାରିଛନ୍ତି । ଲୋକଙ୍କୁ ଭାବର ଓ କାମଧୟା ଯୋଗାର ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରଶାସନକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଇଯାଇଛି । ରବି ପଥନ ଯଥେଷ୍ଟ ଆମଦାନ କରିବାପାଇଁ ସରକାର ଆବଶ୍ୟକ ମୁଗ୍ଧବକ ବିଭାଗ ଓ ସାର ଯୋଗାର ଦେବେ । ପୋଖରା ଜାମ ଓ ଗାତ୍ର ବର୍ଷାରେ କୋବଳ୍କୁ କାମଧୟା ଯୋଗାର ଦେବାପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଅର୍ଥ ଯୋଗାର ବିଆୟିବ ।

ଶ୍ରୀ ପଟନାୟକ କରିଥିଲେ ସେ ମରୁଭୁବିର ସାମ୍ବୀପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ସରକାର

ପ୍ରଭାଗ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ଭଠା ଜଳସେଚନ ପଥକ ବସାଇବା ଦିଗରେ
ମୁହଁକ ଜଳର ଅଭାବ ବେଳେବେଳେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସ୍ଥାପି କରୁଛି । ତଥାପି
ଯଥେଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟକ ଭଠା ଜଳସେଚନ ପଥକ ବସାଯିବ । ତାହ୍ୟ
ସରବରକ ନୃତ୍ୟକ କୃଷିନାଟି ଅନୁଯାୟୀ ଗାସୀମାନେ ମିଳିମିଳି ଘରୋଡ଼
ଛଦ୍ମୟମରେ ଭଠା ଜଳସେଚନ ଯୋଜନାମାନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କଲେ
ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ୫୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବସିଦ୍ଧ ଯୋଗାଗା
ବିଆୟିବି । ଏହି ଯୋଜନାରୁ ସୁବିଧା ଭଠାରବାପାଣ୍ଠେ ଗାସୀମାନଙ୍କୁ
ପ୍ରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ମୁଖ୍ୟମଣ୍ଡଳ ବହିଲେ ଯେ, ବୃଦ୍ଧ ଜଳସେଚନ ଯୋଜନା ଦ୍ୱାରା ଜାତୀୟ ଉପରେ କାମିକୁ ଜନ ଯୋଗାଇ ଦେବା ଦାର୍ଘ ସମସ୍ୟାପେକ୍ଷ । ତେଣୁ ବାଲୀ ନିକଟରେ ମହାନବାରି ଅତ୍ୟକ୍ରମମତ୍ତାସଂପର୍କ ପଞ୍ଚ ସାହାଯ୍ୟରେ ପାଇଁ ଭାବର ଦେବଶୂନ୍ତିଆ ଅଞ୍ଚଳର ୧୦,୦୦୦ ଏକର ଜମିକୁ ପାଣି ଯୋଗାଇ ଦେବପାଇଁ ସରକାରଙ୍କର ଏକ ପରିକଳନ ରହିଛି । ଏଥପାଇଁ ନା ମାସ ଭିତରେ ସର୍ବ କାମ ଶେଷ ହେବ ଏବଂ ସର୍ବ ସଫଳ ହେଲେ ଏ ମାସ ଭିତରେ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାଳୀ କରାଯାଇ ବହୁଦିନର ସମସ୍ୟାକୁ ସମାଧାନ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହାହତ ମଳାଗୁଣୀ ନବାର ଉପର ମୁଖ୍ୟରେ ବ୍ୟାରେଇ ନିମ୍ନମାଣୀ କରାଯାଇ ଜଳସେଚନର ସମସ୍ୟା ଦୂର କରାଯାଇପାରିବ ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପଣ୍ଡନାୟକ ବେଗୁନିଆଠାରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ସହକାର ପରିବହନ ନିଗମ ଓ ଜିଲ୍ଲା ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ସଂସାଧାରା ୨୫,୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ଯାତ୍ରୀ ବିଶ୍ଵାମାଗାର ଏବଂ ୯ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ପୂର୍ବବଜାଳ ଉଦ୍ୟାନର କରିଥିଲେ । ଏହାଛିତା ବାଲିପାଟଣାରେ କଳାପରା ଅଭିଯାନ ଯୋଜନାରେ ୧ ଲକ୍ଷ ୨୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ନିର୍ମିତ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଗୃହ ଉଦ୍ୟାନର କରିଥିଲେ । ସେ ଡିଗର -ଗଭମାଣିପ୍ରା ଗାୟାରେ ଗଭମାଣିପ୍ରା ସେତୁର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଭିରିପ୍ରତ୍ରର ପାପନ କରିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ସରପାରି-ଛଣଗିରି ସେତୁ, ମନ୍ଦିରିକା ସେତୁର ଉଦ୍ୟାନର କରିଥିଲେ ।

ଦିଲ୍ଲିନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରା ଶ୍ରୀ ହରିହର ସ୍ଥାର୍, ଅବକାଳା ଗାସ୍ତମାତ୍ରା
ଶ୍ରୀ ସୁରେଣ୍ଠ କୁମାର ଘାଁତରାୟ, କାଳୁ ଉନ୍ନତନ ନିଗମର ଅଧ୍ୟେ ଶ୍ରୀ
ହୃଦିହର ସାହୁ ଏ ଚିଲ୍ଲାପାକ ଶ୍ରୀ ସର୍ବେଶ୍ୱର ମହାନ୍ତି ପ୍ରମୁଖ ଯୋଜ
ଦେବାଳ୍ୟରେ ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ରାମେଶ୍ୱରଠାରେ ଅଭିରିଷ୍ଟ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଗୃହର
ଜଦଗାଚନ କରିଥିଲେ ।
ସୂଚନା ଓ ଲୋକସମର୍ତ୍ତମାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରିକଙ୍କ ଚତୁରାଳ୍ୟଗର୍ଭ
ଓଡ଼ିଶାର ସୂଚନା ଓ ଲୋକସମର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀ ନେତ୍ରାନନ୍ଦ ମନ୍ତ୍ରିକ
ନରେଶ୍ୱର ଠାକୁର ଗାସ୍ତୁମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନାଥଦିତ୍ୟା ଗ୍ରେଗେ ତମିରନାଡୁ,
ପାଞ୍ଜାବ, କଣ୍ଟକ ଓ ଦିଲ୍ଲୀ ପ୍ରଭୃତି ରାଜ୍ୟ ଗର୍ଭ କରି
ଯେଉଁଥାମିହନ୍ତି ।

ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରୀକ ତାଙ୍କର ଏହି ପ୍ରତି କାଳରେ ଏହି ଗାନ୍ଧୋଟି ଶାଖ୍ୟର
ସୁତନା ଓ ଲୋକ ସଂପର୍କରୁ ବାର୍ଯ୍ୟଧାରା ସମର୍ଜନରେ ବିବାଗୀୟ
ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ସହ ଆବୋଦନା କରି ସେଠାରେ ବାଜିଥୁବା କୋଣ

ସମ୍ବର୍ତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବିଷୟରେ ଅବରତ ହୋଇଥିଲେ । ଉପରୋକ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଦୁଇନାରେ ଓଡ଼ିଶା ସୂଚନା ଓ ଗୋବିଷମର୍ତ୍ତ ବିରାଗର ବ୍ୟସ ବରାତ ନେଇଗାଣ୍ୟ ଜନବ ଥିବା ଅନୁରଥ କରିଥିଲେ । ଏହି ବିରାଗର ଜାଣିବ ବିଭିନ୍ନ ଅଭିଭାବ ପଞ୍ଚ ୧୦ ଲୋଟି ଚକ୍ରକୁ ବୃଦ୍ଧି କରା ନଗରେ, ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନାର ସଫଳ ବୁଝାଯନ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ନିକଟରେ ପହାଦର କଷ୍ଟକର ହୋଇପଡ଼ିବ ବୋଲି ମନ୍ତ୍ରା ଶ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରୀର ଉପରକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଏହି ବିରାଗକୁ ଆଧୁନିକାରରଣ କରି ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ସହ ସମବିକ୍ଷେ କରିବା ପାଇଁ ବାଣିଜ ବିଭାଗ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ନିମତ୍ତେ ସେ ରାଜ୍ୟ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ ଆଗୋରନା କରିଥିବା ପ୍ରବାଶ କରିଥିଲେ ।

ବିନ୍ଦୁଆରେ ୨୨ ତମ ସୂଚନା ଓ ଲୋକ ସମର୍ତ୍ତ ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବରାରତୀଯ ସମ୍ମିଳନାରେ ମନ୍ତ୍ରା ଶ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅଂଶ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉପରକ୍ଷ୍ୟ କରି ସମ୍ମିଳନର ଉପରକ୍ଷ୍ୟ କରିବାକାମାତ୍ରାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ଦୂରଦର୍ଶନ ସ୍ଥାପି ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ଦୂରଦର୍ଶନରେ ବିଧାନ ସର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପ୍ରସାରଣ ସମେତ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଦୂରଦର୍ଶନ ତଥା ଆକାଶବାଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ୟା ସଂପର୍କରେ ସରକାରଙ୍କ ବୃଦ୍ଧି ଆବର୍ଦ୍ଧନ କରିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ଦେଖଇ ଶ୍ରୁତି ଓ ନିଧ୍ୟମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆଗୋପ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ପରିଚାରକ କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାର୍ଥ ସ୍କୁଲ ଓ ଲଈଁଚର୍ଚର
ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବ

-ମତ୍ତୀ ଶ୍ରୀ ଲୟଦେବ ଜେନ୍

ଗାଜ୍ୟରେ ଆଶାମା ଦୂରହଜାର ମସିଥ ସୁଦୀ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷାବୁ
ସାର୍ବଜନୀନ କରିବା ଓ ଜୀବଦ୍ୱାର ଶିକ୍ଷାର ଅଧିକ ପ୍ରସାର କରାଯାଇ
ପ୍ରତ୍ୟାଭର ସଂଖ୍ୟା ହୃଦୀ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାମଳେ
ଗୋଟିଏ ଲେଖାର୍ଥ ସୁଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବା ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁନରେ
ଏକ ଲର୍ଣ୍ଣକର୍ମର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବା ପାଇଁ ସରକାର ବିଜାର ନର୍ଜି
ଦେବାରି ବିଦ୍ୟାକର୍ଷ ଓ ଶର୍ମିକା ମଞ୍ଚ ଶ୍ରୀ ଜୟଦେବ ଜେମ୍ ପ୍ରକାଶ
କରିଛନ୍ତି ।

ଶିକ୍ଷାକୁ ଅଧିକ ବ୍ୟାପକ କରିବାରେ ସହାୟକ ହେବା ସହିତ ଜାଗମୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷାକୁ ଅଧିକ ଉନ୍ନତ କରିପାରିବ ବେଳି ଶ୍ରୀ କେନା ଆଶା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରକଳ୍ପର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଓ ଡି.କେ. ରାୟ ଏହି ସାହ୍ୟ ସ୍କୁଲକୁ ଉଦ୍ୟାନର କରି କରିଥିଲେ ଯେ ରାଜ୍ୟରେ ତ୍ରୁପ୍ତ ଆଭରଣ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରତିବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବାରୁ ପ୍ରାଥମିକ ଓ ହାର୍ଷମୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷାର ଅଧିକ ପ୍ରସାର ହେବାରିଲାହଁ । ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଯଥାର୍ଥ ରାଜେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବାଜାବରଣ ରହିଛି ବୋଲି ସଂପ୍ରତି ଉଚିତ ଗପରେ ଆସିଥିଲା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସାପଦି ମିଶନଫେନସନ ବୃଦ୍ଧି-ମତ୍ତ୍ୟକ ବରିଯାପଥିବା ଓ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍କୁଲରେ ଖୋଲିଗାକୁ ଥିଲା ଲଞ୍ଚିର' ସଂପର୍କରେ ସୁଚିନ୍ତା ଦେଇ ଓ ରାଜ୍ୟରେ ଯେ ଏଥିରେ ଏକ ଲାଭବ୍ରେଗା ରହିବ ଏବଂ ଏହି ଲାଭବ୍ରେଗାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୁଷ୍ଟକ ସହ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମ, ପଞ୍ଚାୟତ, ଦ୍ୱାରା, ସର୍ତ୍ତରିକରାନ୍ ଓ କିମ୍ବା ସଂପର୍କରେ ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଓ ମାନଚିତ୍ର ଆଦି ରଖାଯିବ । ପକରେ ଜାତ୍ରୁଭାବୀମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ ଆଜି ଆହରଣ ପୂର୍ବକ ପଠନ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଗୁଣାମ୍ବଦ୍ଧ ମାନ ବୃଦ୍ଧି ଘଟାଯାରେ ଏହି 'ଲଞ୍ଚିର' ରଖିବାର ହେବ ବୋଲି ଯେ ଆଶା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ପଡ଼ିଗା କର୍ମଚାରୀ ସାମାଜିକ ଯୁଦ୍ଧନର ସାପଦି ଶ୍ରୀ ରାମହରି ମିଶ୍ରଙ୍କ ଅଧ୍ୟେତରେ ଅନୁଷ୍ଠାତ ଏହି ଉପବର୍ଷରେ କେନିକି 'ସୁଗାଜ୍ୟ' ର ସମାବକ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ମୋହନ ଗାୟ ସମାଜିତ ଅତିଥି ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ମରୁତି ମୁକାବିଲା ଅଭିଯାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଞ୍ଚାୟତରେ ଜଳ-ପ୍ରକଳ୍ପମାନ ଚିଆରି କରାଯିବ

-ଜଳସୁମତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କେଳା

ଶାଶ୍ଵା-ଶୌଭାଗ୍ୟ ରୁକ୍ତର ମରୁତିଗୁଡ଼ ଅଷକ ଗପ କରି ରାଜ୍ୟ ଓ ପରିବହନ ମହା ଶ୍ରୀ କାନ୍ତୁ ରାଜର ଲେଜ୍‌କାରୀ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ମରୁତିର ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ପ୍ରତି ପଞ୍ଚାୟତରେ ଜଳରୁକାନାନ ଜିରିରେ ଅନ୍ୟାନ ଗୋଟିଏ ଲେଖାର୍ଥ ଜଳପ୍ରକଳ୍ପ ସ୍ଥାପି କରାଯିବ ।

ଗାୟ-ଶୌଭାଗ୍ୟ ରୁକ୍ତର ନିଷାରା ଏବଂ ଶାକ୍ଷୀ-ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତରେ ବିରିନ୍ଦ ମରୁତିଗୁଡ଼ ଗ୍ରାମ ପରିଦର୍ଶନ କରି ନେଇଆପରେ ଆଯୋଜିତ ଏକ ଗପୀ ସମାବେଶରେ ଯୋଗ ଦେଇ ରାଜ୍ୟ ମହା ଶ୍ରୀ କେଳା କରିଥିଲେ ଯେ, ଅଣ ଜଳସେଚିତ ଅଷକରେ ଲୋଟ ଲୋଟ ଜଳପ୍ରକଳ୍ପମାନ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ସେଇଥିରୁ ଜଳ ଯୋଗାର ପାରିବେ ରାଜ୍ୟମାନେ ବିରିନ୍ଦ ରହୁରେ ବିରିନ୍ଦ ପସକ ଉପାଦନ କରି ରାଜାବାନ ହୋଇପାରିବେ ।

ଚିତ୍ତ ବର୍ଷର ଅଭୂତପୂର୍ବ ମରୁତି ମୁକାବିଲା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପୋଖରା ଖଳନ, ପୁରୁଣା ପୋର୍ଷରା ପୁନରୁଥାର ଓ ଗ୍ରାମୀୟ ଗାୟ ନିର୍ମାଣ ରତ୍ୟାକି ଉପରେ ରୁହୁର ଆଗୋପ କରାଯାଇ ଲୋକକୁ ଜୀମଧନ ଯୋଗାର ଦେବା ସଂଗେ ସଂଗେ ଯାଏ ଜଳସେଚନର ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ରାଜାଯିବ ବୋଲି ଶ୍ରୀ କେଳା କରିଥିଲେ ।

ଜମୋଦରପୁର ଜଳ ଅମଳ ପ୍ରକଳ୍ପ ଶୁରୁରି ଦାନ କରି ଶ୍ରୀ କେଳା କରିଥିଲେ ଯେ, ଜଳ ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହେଲେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ହଜାରରୁ

ଉର୍ଧ୍ଵ ଏକର ଜମୋଦରପୁର ସୁବିଧା ଲାଭ ହେବ, ଯତ୍ନାକ କି ରାଜ୍ୟ ରବି ରହୁରେ ବିରିନ୍ଦ ପନିପରିବା ଚାଷ କରି ଲାଭବାନ ହୋଇପାରିବ । ରାଜସୁମତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କେଳା ନିଷାରା-କମାଂଗ ରାଜ୍ୟାବାସିକ ଉଦ୍ୟାନର କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ସାଧୁ ସୁନ୍ଦରତାର ବିଦ୍ୟାପାଠୀ ତାର ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ବିଜ୍ଞାନମଳାର ଉଦ୍ୟାପନା ଦିବସରେ ଉଦ୍ବୋଧନ ଦେଇ ପରିବେଶ ସହ ମଣିଷର ସମ୍ବନ୍ଧ ତଥା ଜଣେ ଅନ୍ୟର ପରିପୂରଣ ବୋଲି କରିଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀ କେଳା ସୁନାଦେଇ ଯୁବ ପରିଷଦର ନୃତନ ଗୃହ, ବିଜ୍ଞାନକାରୀ କୋଠାରୁ, ବିଜ୍ଞାନକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକର ଗୋପବନ୍ଧୁ ପାଠୀଗାର, ବେଲଦା ର.ପ୍ରା. ବିଦ୍ୟାକମ୍ପ୍ୟୁଟର ନୃତନ ଗୃହ ରତ୍ୟାଦିର ଶୁଭରିତ ପ୍ରସର ସାପନ କରିବା ସହିତ ଆବିଦାସୀ ସାହିରେ ନୃତନ ନିର୍ମିତ କୋଠାର, ବିଜ୍ଞାନକାରୀ ଉଦ୍ୟାନର ନୃତନ ଗୃହ ଉଦ୍ୟାନର କରିଥିଲେ ।

ସାଇଲୋଠାରେ ପାନୀୟ ଜଳ ଯୋଗାଣ ପ୍ରକଳ୍ପ ଉଦ୍ୟାନିତ ଉପରେହିପୁର କିମ୍ବା ସମ୍ପଦ ଧୋରାଯା ଅଞ୍ଚଳୀ ୧୯୯୮ ମହିନୀ ସୁଦ୍ଧା ଜଳସେଚନ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ବୋଲି ଉପମୁଖ୍ୟମତ୍ତ୍ଵ ଶ୍ରୀ ବସନ୍ତ କୁମାର ବିଶ୍ୱାଳ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ଗଢି ନଗେନ୍ଦ୍ର ୧୭ ତାରିଖରେ ଡିରୋଲ ନିର୍ବାଚନ ମଣିଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ସାଇଲୋଠାରେ ମାତ୍ର ଲକ୍ଷ ୪୩ ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟଯରେ ନିର୍ମିତ ଏକ ପାନୀୟ ଜଳ ଯୋଗାଣ ପ୍ରକଳ୍ପକୁ ଉପମୁଖ୍ୟମତ୍ତ୍ଵ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାଳ ଉଦ୍ୟାନର କରିଛନ୍ତି । ରହ୍ମାବତୀ ବହୁମୁଖୀ ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପକୁ ବହୁ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରୁ ଆବୋ ଜଳସେଚନ ହୋଇ ପାରୁଥିଲା । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କର ଆପରିକ ଉଦ୍ୟମ ପଳକରେ ଚକିତ ବର୍ଷଠାରୁ ୩୦ ପ୍ରତିଶତରୁ ୪୦ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଅଗ୍ରାଧକାର ରିକିରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆଗ୍ରାଧ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ରହ୍ମାବତୀ ବହୁମୁଖୀ ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପକୁ ବହୁ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରୁ ଆବୋ ଜଳସେଚନ ହୋଇ ପାରୁଥିଲା । ରାଜ୍ୟରେ ଦେଖା ହେଉଥିବା ଅକୁଚପୂର୍ବ ମରୁତିର ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବୃଦ୍ଧ ପଦକ୍ଷେପ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି । ସୁଲକ୍ଷଣ ମୁନ୍ୟରେ ଜଳକାରୀ ପରିମାଣକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବା ସାଥୀ ଏଥରୁ କଳାପନ୍ଥ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଥରୁ କଳାପନ୍ଥ କରିଛନ୍ତି ଏଥରୁ କଳାପନ୍ଥ କରିଛନ୍ତି ଏଥରୁ କଳାପନ୍ଥ କରିଛନ୍ତି । କିମ୍ବା ପାଇଁ ଶ୍ରୀ ପି.କେ.ନିଷାପାତ୍ର ଏହି ଉତ୍ସବରେ ଅଧ୍ୟେତର କରି ବହିଲେ ଯେ, କିମ୍ବାରେ କଳାପନ୍ଥ ଅଭିଯାନ ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ମିତ ହେଉଥିବା

ଶ୍ରୀମତ୍ ବିଦ୍ୟାନୟ ଏବଂ ନୃତ୍ୟ ଗାବେ ଗଠିତ ପଞ୍ଚାୟତ ଗୃହକୁଡ଼ିକର
ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ୧୯୯୭ ମସିଥା ମାର୍ଗ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା
ପାଇଁ ସିରି ହୋଇଛି । ଏହା ଉ୍ୟତାତ ଗାହାମାଠରେ ଏହା ସୁଲଭ
ଶୌଭାଗ୍ୟର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଗମ ଦେବାକୁ ଯାଉଛି ବୋଲି ଶ୍ରୀ
ମହାପାତ୍ର ସୁତନା ଦେବଥୁଲେ ।

ଶ୍ରୀ ବିପ୍ଳାବନ୍ଧାକ ରାଜ୍ୟପ୍ରକାଶ ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବ

ରୁତ ନରେମର ୧୪ ଗାରିଖ ସଂଧ୍ୟାରେ ଘାଲାୟ ସୁଚନାଗବନଠାରେ
ଗାଜ୍ୟ ସୁଚନା ଓ ଲୋକ ସଂପର୍କ ବିଭାଗ ଆନ୍ଦୁକୁଳ୍ୟରେ ଶହାଦ
ବିର୍ଦ୍ଦୀମୁଣ୍ଡା ରାଜ୍ୟପ୍ରକାଶ କମିଟୀ ଉପକ ପାନିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି
କୁଟୀ ଜସବରେ ଅତିଥିଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ ରାଜ୍ୟ ଜଗଳ ଓ
ସାଧାରଣ ଜାବେଦ୍ୟାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କିଶୋର ଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟେଳ ବିର୍ଦ୍ଦୀମୁଣ୍ଡାଙ୍କର
ଡ୍ୟାଗମିଯ ଜାବନର ସୁତ୍ରିତାରଣ କରି, ସେ କିମି ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମାତ୍ମକରଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଦେଶପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କରେ ସରେଚନା
ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରିଥିଲେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ସରକାର
ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ଉନ୍ନୟନ ପାଇଁ ପ୍ରଶାୟନ କରୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନା
ସମ୍ପର୍କରେ ସୁଚନା ଦେଇ କହିଲେ ଯେ ଆଦିବାସୀମାନେ ସରଳ, କର୍ମିତ
ଓ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ । ସେମାନଙ୍କ ଜାତିପ୍ରେମ ତଥା ଦେଶପ୍ରେମ ସେମାନଙ୍କୁ
ଭାବରେ ଉଚିତ୍ୟରେ ବିରୁଦ୍ଧରାୟ କରି ଉଣ୍ଟଥିବ ।

ଏଥୁରେ ସରାପତିକୁ କରି ଗାଜ୍ୟ ସୂଚନା ଓ ଶୋକ ସଂପର୍କ ଲାଗୁଣାଟା
ଶ୍ରୀ ନେହୁାନାଥ ମନ୍ଦ୍ରିକ ବିଷୟମୁଣ୍ଡା ଯୋଗାର ମୁର୍ଗିମତ ପ୍ରତାଳ ଅନ୍ତରେ ବୋଲି
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଆଜିର ସମାଜ ବିଷୟମୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଭୁଲି ଯୋଗ
ବଦଳରେ ଭୋଗରେ ମାତି ରହିଥିଲାଗୁ ସେ ଷୋଇ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।
ବିଷୟମୁଣ୍ଡା ପଚିଶ ବର୍ଷ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖରୁ କ୍ରିତିଶ ଶାସନକୁ
ହତାଗବା ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ କରି ଗୋଗାମାନଙ୍କର ବୋପ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରହି
ସାରା ଜୀବନ ବଣ ଜଗଳ ମଧ୍ୟରେ ବିତାଇ, ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର
ସେବା କରିଗାନିଥିଲେ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେ
ରଜାନାନ ଭାବରେ ପୁଜା ପାଇଛନ୍ତି ବୋଗି ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦ୍ରିକ କହିଥିଲେ । ଶେଷ
ଜୀବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଗ୍ରାମ ଜାଗି ରଖୁ କାହାକରଣ କରିଥୁଣା ତଥାଦ୍
ବିଷୟମୁଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଅତି ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ ଭାବରେ ଖାଦ୍ୟରେ ବିଷ ମିଶାଇ
ଗୋଗାମାନେ ହତ୍ୟାକରିଥିଲେ । ଧର୍ମଭବରଣର ବିଭୋଧ କରି ସରକ
ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜାତିପ୍ରୀତି ଲାଗୁ କରି ଦେଶ ମାଦୁରୀଙ୍କ
ସେବା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇ ଦେଶ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦ୍ରିକ
ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ଦେଶ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦ୍ରିକ
ଆହାନ ଦେଇଥିଲେ ।

ସନ୍ଧାନିତ ଅତିଥି ରାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିଆରୁ ସ୍ଵାଧୀନଗ ସଂଗ୍ରାମୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୟ ପାଣି ଯୋଗ ଦେଇ ବିଷ୍ଣୁମୁଣ୍ଡଳ ଆଦର୍ଶରୁ କାଣିବାଏ ଆମେମାନେ ପ୍ରହଣ କରି ପାରିଲେ, ଦେଶର ଅନ୍ତର୍ଭିତତା ସୁଦୃଢ଼ ହେଉ ପାରିବ ବେଳି କହିଥୁଲେ । ଅନ୍ୟତମ ଅତିଥି ପୂର୍ବତନ ମହା ଚଥା ବିଶ୍ଵି ସ୍ଵାଧୀନଗ କହିଥୁଲେ । ଅମ୍ବା ନିର୍ମିତ ମହାପାତ୍ର କହିଲେ ଯେ ଆମେ କ୍ରିଷ୍ଣ ଶାହନକୁ ସଂଗ୍ରାମୀ ଶ୍ରୀ ନିର୍ମିତ ମହାପାତ୍ର କହିଲେ ଯେ ଆମେ କ୍ରିଷ୍ଣ ଶାହନକୁ ହଜାର ଦେଇଛୁ ସତ କିନ୍ତୁ କ୍ରିଷ୍ଣ ସର୍ବତ୍ର ବୁଝେଇ ଦେଇ ପାରିନାହଁ । ଦିନକୁ ଦିନ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ସ୍ବାଭିମାନ କ୍ଷେତ୍ର ହେବାକୁ ଯାତରି ଯେବା ଯେ କ୍ଷେତ୍ର ପକାଶ କରି ସ୍ଵଦେଶ ପ୍ରାଚିରେ ନିଜକୁ ଉଦ୍ଦୂଷ କରିବ

ପାଇଁ ସମସ୍ତକୁ ଆହୁନ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଅବସରରେ ବିଷ୍ଣୁମୁଖାଙ୍କ ତ୍ୟାଗପୂତ ଜୀବନୀ ରପରେ ଆୟୋଜିତ
ଏକ ଗାନ୍ଧୀତାଯ ତର୍କ ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ବରିଷ୍ଠ କନିଷ୍ଠ ଦୁଇଶାତି
ବିଭାଗର କୃତ୍ତିମାନଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥ୍ୟ ଶ୍ରୀ ପତ୍ରେ ପୁରବାର
ଓ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରକାନ୍ତ କରିଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ ଧରାନ୍ତିକର ରୂପାଙ୍କ ଦୂରି
ଉପଲକ୍ଷେ ଆୟୋଜିତ ପ୍ରତିଯୋଗିତାର କୃତ୍ତିମାନଙ୍କୁ
ସବାପତି ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦ୍ରିକ ପୁରବାର ଓ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରକାନ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ସୁଚନା ଓ ଗୋଚରମର୍କ ବିଗାଶ ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ପ୍ରାଣବ୍ସ
ବେହେରା ସ୍ଥାଗିତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଦେବାଥୁଲେ ଏବଂ ସୁଚନା ଜନନ ସୁଚନା
ଅଧ୍ୟକ୍ଷଣା ଶ୍ରୀ ମାୟାଧର ମହାରାଜା ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।
‘ତେଜ’ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଜଳାଗରମାନଙ୍କ ସ୍ଵାଗା ସଂଗୀତ ପରିବେଳେ
ଭାଯାଣଥିଲା ।

ଓଡ଼ିଆ ସୂଚନା ଓ ଲୋକ ସାହିତ୍ୟ ଅତିଥି - ରିଜୁଆଲ କର୍ମଚାରୀ
ସାହିତ୍ୟର ବାଣୀକ ଅଧିବେଶନ

ଓଡ଼ିଆ ସୁଚନା ଓ ଗୋକ ସମ୍ରକ୍ଷ ଅତିଥି-ଭିଜୁଆଲ୍ ଭର୍ମିଗାମୀ ସଂଘର
ବାଣୀଙ୍କ ଅଧ୍ୟବେଶନ ଉପେମତ ୨୮ ଜାରିଖରେ ପ୍ରାନ୍ତୀୟ କଷ୍ଟୁରବ
ଶିଳ୍ପାଳାମାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହୋଇଯାଇଛି ।

ଓଡ଼ିଶାର ବିରିନ୍ଦ ପ୍ରାଚୀରୁ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ସଂପର୍କ ସକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନେବା
ଅନୁଷ୍ଠାତ ଏହି ଅଧିବେଶନରେ ସୁଚନା ଓ ଲୋକ ସମର୍ପଣ ବିଭାଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
ଶ୍ରୀ ସତୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର ମୁଖ୍ୟ ଅଧିକୃତାବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।
ସଂପାଦକ ଶ୍ରୀ ରଜବନ୍ଦ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵଗ୍ରାହିତ ବିରିନ୍ଦ ଦାତା
ସମର୍ପଣରେ ମତ ପ୍ରଦାନ କରି ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର କହିଲେ ଯେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜାର୍ଯ୍ୟରତ
କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର ଦମ୍ପତ୍ତି ବୁଝି ପାଇବା ଏକାତ୍ମ ଅପରିହାୟ୍ୟ ।
ପତୋଶୀ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ସୁଚନା ଓ ଲୋକ ସମର୍ପଣ ବିଭାଗର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ବଳେରୁ ହୁଲନାରେ ଓଡ଼ିଶାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବଳେରୁ କମ୍ ଫେରିଥିଲା ହେଉ
ଅନେକ ମହିନେରେ ଅସୁଚିଧାର ସମ୍ମାନ ହେବାକୁ ପଢ଼ୁଥିଲେ ହେତୁ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜାର୍ଯ୍ୟରତ କର୍ମଚାରୀମାନେ ନିଜ ନିଜର ଜାର୍ଯ୍ୟ ଦମ୍ପତ୍ତି ବୁଝି
କଲାର ପାରିଲେ, ଏହ ଅସୁଚିଧାକୁ ଏକାଯାଇ ପାରିବ ।

ପ୍ରକାଶିତ ଅଚିଥୁ ଲାବେ ସୁଚନା ଓ ଗୋକ ସମର୍ଜ ଅଟିଗିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
ଶ୍ରୀ ପ୍ରାଣବୃଷ୍ଟ କେହେବା ଅଚିଅ ଜିଜୁଆଳ କର୍ମଗରା ଏବଂ ସୁଚନା ଓ
ଗୋକସମର୍ଜ ଅଧିକାରାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିପତି ସମର୍ଜ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା
କରି କହିଲେଯେ ଏହି କର୍ମଗରାମାନେ କରୁଗା କାଳାନ ପରିଷ୍ଠିତିରେ
ହୁଟିଛିନମାନଙ୍କରେ କାର୍ଯ୍ୟଗତ ରହୁଥିଲେ ହେଁ, ସେମାନଙ୍କ
ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରୋତ୍ସହନ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ବିଗାଗ ପକ୍ଷରୁ ଏ
ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆଚଶ୍ୟକୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ରମେ ନିଆଯିବ ବେଳି
ଯେ କହିଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟତମ ସମାଜିତ ଅତିଥି ଗାବେ ଗାଜ୍ୟ ପ୍ରାମ୍ୟ ବିକାଶ ସମ୍ବାନ୍ଧ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ହରିହର ଆଗ୍ରୟେ କହିଲେ ଯେ କରିବ୍ୟ ସାମାଜିକ୍
ତଳେ ବହୁଥିବା ଗୋକଳାମଙ୍କ ନିଜଚରେ ବିର୍କିନ ଭାନୁନ ମୁକୁଳ
ସରଗାତା ଯୋଜନା ସମର୍ପଣେ ସମ୍ବାଦ ପହଞ୍ଚାଇବାରେ ଅତିଥି-ବିକୁଆଳ

ଶିକ୍ଷାକୁ ଅଧିକ ବ୍ୟାପକ କରିବାରେ ସମାଯକ ହେବା ସହିତ ହାଗସୁର ଶିକ୍ଷାକୁ ଅଧିକ ଉନ୍ନତ କରିପାରିବ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଲେଖା ଆଶା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ଗାଜ୍ୟ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରକଳ୍ପର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଓ ତା.କେ. ରାୟ ଏହି ସାମ୍ୟ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରି ବହିଲେ ଯେ ଗାଜ୍ୟରେ କ୍ରୂସ ଆଭର ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରତିବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧି ପାରଥିବାରୁ ପ୍ରାଥମିକ ଓ ହାଗସୁର ଶିକ୍ଷାର ଅଧିକ ପ୍ରସାର ହୋଇପାରିଲାହି । ଡିଶାରେ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଯଥାର୍ଥ ରାବେ କାର୍ଯ୍ୟକାଗା ବରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବାଚାବରଣ ରହିଛି ବୋଲି ସଂପ୍ରତି ଡେଶା ଗନ୍ଧରେ ଆସିଥିବା ବିଶ୍ୱାସକ ସରାପତି ମିଶନଫେନ୍ସନ ବୃଦ୍ଧ-ମତବ୍ୟର କରିଯାଉଥିବା ଓ ଗାୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ଖୋଲିବାକୁ ଥିବା ଲକ୍ଷ୍ମୀ କର୍ମର' ସଂପର୍କରେ ସୁଚଳା ଦେଇ ଓ ଗାୟ କହିଲେ ଯେ ଏଥିରେ ଏକ ଲାଭକ୍ରେତା ରହିବ ଏବଂ ଏହି ଲାଭକ୍ରେତାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୁଷ୍ଟକ ସହ ଗାଜ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମ, ପଞ୍ଚାୟତ, ବୁଦ୍ଧ, ସର୍ବତ୍ରିଜନ ଓ ଜିଲ୍ଲା ସଂପର୍କରେ ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଓ ମାନଚିତ୍ର ଆଦି ରଖାଯିବ । ପରରେ ଛାତ୍ରଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ ଆଜି ଆହରଣ ପୂର୍ବକ ପଠନ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଜୁଣାମୁକ୍ତ ମାନ ବୁଦ୍ଧି ଘରଗବାରେ ଏହି 'ଲକ୍ଷ୍ମୀ କର୍ମର' ସମାଯକ ହେବ ବୋଲି ସେ ଆଶା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ଡେଶା କର୍ମଚାରୀ ସାମଦିନ ସୁନିୟନର ସରାପତି ଶ୍ରୀ ରାମହରି ମିଶ୍ରଙ୍କ ଅଧ୍ୟେତରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏହି ଉପରେ ଦେଇନିକ 'ସୁରାଜ୍ୟ'ର ସମାଚକ ଶ୍ରୀ ବୁଦ୍ଧ ମୋହନ ରାଣୁ ସନ୍ଧାନିତ ଅତିଥି ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ମରୁତି ମୁକାବିଲା ଅଭିଯାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଞ୍ଚାୟତରେ ଜଳ-ପ୍ରକଳ୍ପମାନ ତିଆରି କରାଯିବ

-ଗାଜ୍ୟମଣ୍ଡଳ ଶ୍ରୀ ଲେଖା

ଗାଜ୍ୟ-ଚୌକ୍ରାନ୍ତ ବୁଦ୍ଧ ମରୁତିଗୁଡ଼ ଅଞ୍ଚଳ ପଞ୍ଚ କରି ଗାଜ୍ୟ ଓ ପରିବହନ ମହା ଶ୍ରୀ କାନ୍ତୁରାଜର ବୋଲା ରହିଛନ୍ତି ଯ, ମରୁତିର ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ପୁତ୍ର ପଞ୍ଚାୟତରେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟାନାମ ରିଜିସ୍ଟ୍ରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ବେଶାର୍ଥ ଜଳପ୍ରକଳ୍ପ ସ୍ଵର୍ତ୍ତି କରାଯିବ ।

ଗାଜ୍ୟ-ଚୌକ୍ରାନ୍ତ ବୁଦ୍ଧ ନିଷ୍ଠା ଏବଂ ଶାକାର୍ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତର ବିରିନ ମରୁତିଗୁଡ଼ ଗ୍ରାମ ପରିବଶିନ୍ଦରିକରି ନେଇଆଠାରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି ଗାଜ୍ୟ ସମାବେଶରେ ଯୋଗ ଦେଇ ଗାଜ୍ୟ ମହା ଶ୍ରୀ ଲେଖା କହିଲେ ଯେ, ଅଣ ଜଳସେଚିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଜଳପ୍ରକଳ୍ପମାନ ସ୍ଵର୍ତ୍ତି କରାଯାଇ ସେଇଥିରୁ କନ ଯୋଗାର ପାରିଲେ ଗାଜ୍ୟମାନେ ବିରିନ ରହୁରେ ବିରିନ ପରିବର ଜୟାହନ କରି ଲାଭବାନ ହୋଇପାରିବେ ।

ଚକିତ ବର୍ଷର ଅରୁଦ୍ଧପୂର୍ବ ମରୁତି ମୁକାବିଲା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପୋଖରା ଶଳଳ, ପୁରୁଷା ପୋଖରା ପୁନରୁଷର ଓ ଗ୍ରାମ୍ୟ ରାତା ନିର୍ମାଣ ରତ୍ୟାଦି ଉପରେ ବୁଦ୍ଧି ଆଗୋପ କରାଯାଇ ବୋକୁ କାମଧବୀ ଯୋଗାର ଦେବା ସଂଗେ ସଂଗେ ଲାଭୀ ଜଳସେଚନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ କରାଯିବ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଲେଖା କହିଥିଲେ ।

ବାମୋଦରପୁର ଜଳ ଅମବ ପ୍ରବହର ଶୁରରିଗି ଦାନ କରି ଶ୍ରୀ ଲେଖା କହିଲେ ଯେ, ଭବ ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହେଲେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ହଜାରରୁ

ଉର୍ଧ୍ଵ ଏକର ଜମିରେ ଜଳସେଚନ ସୁବିଧା ଲାଭ ହେବ, ଯତ୍ନା ବି ରାଷ୍ଟ୍ର ରବି ରହୁରେ ବିରିନ ପନିପରିବା ଚାଷ କରି ଲାଭବାନ ହୋଇପାରିବ । ଉପରୁ ଓ ଖଣ୍ଡିଆବନ୍ଦ ଜଳପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟକାଗା ହେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଲେ ସରକାର ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଲେଖା କହିଥିଲେ ।

ଗାଜ୍ୟମଣ୍ଡଳ ଶ୍ରୀ ଲେଖା ନିଷ୍ଠା-କମାନ୍ଦ ରାଷ୍ଟ୍ର ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ସାଧୁ ସୁନ୍ଦରତାଏ ବିଦ୍ୟାପାଠୀରେ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ବିଜ୍ଞାନମେଲାର ଉଦ୍‌ସାପନା ବିଦସରେ ଉଦ୍ବୋଧନ ଦେଇ ପରିବେଶ ସହ ମଣିଷର ସମ୍ବନ୍ଧ ତଥା ଜଣେ ଅନ୍ୟର ପରିପୂରନ ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀ ଲେଖା ସୁନାଦେଇ ସୁବ ପରିଷଦର ନୃତ୍ୟ ଗୁହ, ବଜପଦା ଗାଁର କୋଠରୁ, ବଜ୍ରସାମନ୍ତରାପୁର ଗୋପବନ୍ଧୁ ପାଠୀଗାର, ବେଳତା ର.ପ୍ରା.ବିଦ୍ୟାକଲ୍ୟାନ ନୃତ୍ୟ ଗୁହ ରତ୍ୟାଦିର ଶୁଭଭିତ୍ତି ପ୍ରଷ୍ଟର ସାପନ ବରିବା ସହିତ ଆଦିବାସୀ ସାହିତେ ନୃତ୍ୟ ନିର୍ମିତ କୋଠାଗର, ବଜପଦାଗାଁ ଗ.ପ୍ରା. ବିଦ୍ୟାକଲ୍ୟାନ ନୃତ୍ୟ ଗୁହ, ବଜ୍ରସାମନ୍ତରାପୁର ଭବବିଦ୍ୟାକଲ୍ୟାନ ନୃତ୍ୟ ଗୁହ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିଥିଲେ ।

ସାଇଲୋଠାରେ ପାନୀୟ ଜଳ ଯୋଗାଣ ପ୍ରକଳ୍ପ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ କଷତ୍ୟିହୁର ଜିଲ୍ଲାର ସମ୍ପତ୍ତ ଧୋଇଥା ଅଞ୍ଚଳକୁ ୧୯୯୮ ମହିନା ସୁବା ଜଳସେଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବ ବୋଲି ଉପମୁଖ୍ୟମଣ୍ଡଳ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାଳ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିଛନ୍ତି ।

ଗତ ନଭେମ୍ବର ୧୭ ଜାରିଲେ ବିରୋଲ ନିର୍ବାଚନ ମଣିଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ସାଇଲୋଠାରେ ୩୭ ଲକ୍ଷ ୪୩ ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ନିର୍ମିତ ଏକ ପାନୀୟ ଜଳ ଯୋଗାଣ ପ୍ରକଳ୍ପକୁ ଉପମୁଖ୍ୟମଣ୍ଡଳ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାଳ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରି ଗାଜ୍ୟରେ ଜଳସେଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ୩୦ ପ୍ରତିଶତରୁ ୪୦ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ଗାଜ୍ୟ ସରକାର ଅଗ୍ରାଧକାର ଜିଲ୍ଲାରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରାବତୀ ବହୁମନ୍ଦା ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପ ବହୁ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରୁ ଆବ୍ଦୀ ଜଳସେଚନ ହୋଇ ପାରୁଥିଲା । ଗାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଆଦିରି ଉଦ୍ୟମ ପଳକରେ ଚକିତ ବର୍ଷଠାରୁ ୩୪ ହଜାର କର୍ମଚାରୀ ଜଳସେଚିତିହୋଇ ପାରୁଛି ଏବଂ ସେଥିରୁ କଳାହାସି ଜିଲ୍ଲାର ଜୁନାଗଢ ଓ ଧର୍ମରାଜ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକମାନେ ଉପବୁଦ୍ଧ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟୟତ ଚକିତବର୍ଷ ରତା ଜଳସେଚନ ମାଧ୍ୟମରେ ୮୭ ହଜାର ହେବୁର ଜମିରେ ଜଳସେଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ପାରିଛି ବୋଲି ରପ ମୁଖ୍ୟମଣ୍ଡଳ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାଳ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଗାଜ୍ୟରେ ଦେଖା ଦେଇଥିବା ଅରୁଦ୍ଧପୂର୍ବ ମରୁତିର ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ଗାଜ୍ୟ ସରକାର ଦୂର ପଦକ୍ଷେପ ପ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି । ସୁଲବ ମୂଳ୍ୟରେ ଗରିଲ ଯୋଗାଣ ପରିମାଣକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥାରରେ ଏହା ବିକ୍ରୟକୁ ଭୁଗାଦ୍ଵିତୀ ଜଳାଯାଇଥିବା ବୋଲି ସେ ସୁଚଳା ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଜିଲ୍ଲାରେ ଗାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ଚିନିକଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତ ପ୍ରକାଶ ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସେ ସୁଚଳା ଦେଇଥିଲେ ।

ବିଶ୍ୱାଳ ଶ୍ରୀ ପି.କେ.ମହାପାତ୍ର ଏହି ଉଦ୍ୟମରେ ଅଧ୍ୟେତା କରି ବହିଲେ ସେ, ବିଶ୍ୱାଳ କରାଯାଇ ଅଭିଯାନ ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ମିତ ହେଉଥିବା

କୁମ୍ଭ ବିଦ୍ୟାକଳୟ ଏବଂ ନୃତ୍ୟ ରାବେ ଗଠିତ ପଞ୍ଚାୟତ ଗୃହଗୁଡ଼ିବର
ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ୧୯୯୭ ମସିଥା ମାର୍ଟ୍ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା
ପାଇଁ ସିଗ ହୋଇଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ରାହାମାତାରେ ଏକ ଦୁଲଗ
ଶୌଭାଗ୍ୟର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଗମ ହେବାକୁ ପାଉଛି ବୋଲି କ୍ରୀ
ମତପାଇ ସତନା ଦେଇଥିଲେ ।

ଶହୀଦ ବିସ୍ମୀମତୀଙ୍କ ରାଜ୍ୟସ୍ଵର୍ଗାୟ ଜୟନ୍ତୀ ଉପରେ

ଗୁଡ଼ ନରେମର ୧୪ ତାରିଖ ସଂଧ୍ୟାରେ ଯ୍ୟାନୀୟ ସୁଚନାରବନଠାରେ
ଗାନ୍ୟ ସୁଚନା ଓ ଲୋକ ସଂପର୍କ ବିଭାଗ ଆନୁକୂଳ୍ୟରେ ଶହାଦ
ବିସ୍ମୟମୁଣ୍ଡା ରାଜ୍ୟପ୍ରଭାୟ କନ୍ତ୍ର ଉତ୍ସବ ପାନିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି
କନ୍ତ୍ର ଉତ୍ସବରେ ଅଚିଥୁଳାବେ ଯୋଗ ଦେଇ ଗାନ୍ୟ ଉତ୍ସବ ଓ
ସାଧାରଣ ରଦ୍ୟୋଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କିଶୋର ଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟେଳ ବିସ୍ମୟମୁଣ୍ଡାଙ୍କର
ତ୍ୟାଗମୟ ଜୀବନର ସୁତ୍ରିତାରଣ କରି, ସେ କିମଳି ଆବିବାସୀମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମାନ୍ତକରଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଦେଶପ୍ରେମ ସମ୍ରକ୍ଷଣେ ସତ୍ୱତନା
ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରିଥୁଲେ ପ୍ରଭାଶ ବର୍ଣ୍ଣିଥୁଲେ । ଗାନ୍ୟ ସରକାର
ଆବିବାସୀମାନଙ୍କ ଉତ୍ସବରେ ପାଇଁ ପ୍ରଶର୍ଯ୍ୟନ କରୁଥିବା କିମଳି ଯୋଜନା
ସମ୍ରକ୍ଷଣେ ସୁଚନା ଦେଉ କହିଲେ ଯେ ଆବିବାସୀମାନେ ସରଳ, କର୍ମିତ
ଓ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ । ସେମାନଙ୍କ ଜୀବିତପ୍ରେମ ରଥ୍ୟ ଦେଶପ୍ରେମ ସେମାନଙ୍କୁ
ଯାଇବ ମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ କିମଳାରଣୀୟ କରି ରଖୁଥିବ ।

ଏଥୁରେ ସଜାପତିତ୍ତ କରି ଗାନ୍ୟ ସୂଚନା ଓ ଲୋକ ସଂପର୍କ ଗାସ୍ତୁମଙ୍ଗା
ଶ୍ରୀ ନେତ୍ରାନନ୍ଦ ମଳ୍ଲିକ ବିଷ୍ଣୁମୁଖ୍ଯା ତ୍ୟାଗର ମୂର୍ଖମତ ପ୍ରଗାକ ଥିଲେ ବୋଲି
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଆହିର ସମାଜ ବିଷ୍ଣୁମୁଖ୍ଯାଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଭୁଲି ତ୍ୟାଗ
ବଦଳରେ ଘୋଗରେ ମାତି ରହିଥିବାରୁ ସେ ଶୋଭ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।
ବିଷ୍ଣୁମୁଖ୍ଯା ପରିଷ ବର୍ଷ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଦେଶରୁ କ୍ରିତିଶ୍ଵରାସନକୁ
ହଜାରବା ପାଇଁ ଆଦୋଜନ କରି ଗୋଗାମାନକର କୋପ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରହି
ସାଗା ଜୀବନ ବଣ ଛଞ୍ଚିଲ ମଧ୍ୟରେ ବିଭାଗ, ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର
ସେବା କରିଗଲିଥିଲେ । ଯେଉଁପାଇଁ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେ
ରଜବାନ ଭାବରେ ପୂଜା ପାଇଛାର ବୋଲି ଶ୍ରୀ ମଳ୍ଲିକ କହିଥିଲେ । ଶେଷ
ଜୀବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଗ୍ରାମ କାରି ଗଣ୍ଠ ଜୀବାବଦିଶ କରିଥିବା ଶତାବ୍ଦୀ
ବିଷ୍ଣୁମୁଖ୍ଯାଙ୍କୁ ଅତି ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ ଭାବରେ ଜୀବଧ୍ୟରେ ବିଶ ମିଶାଇ
ଗୋଗାମାନେ ହତ୍ୟାକରିଥିଲେ । ଧର୍ମାନ୍ତକରଣର ବିଗୋଧ କରି ସରଳ
ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜାହିପ୍ରୀତି ଜାଗ୍ରତ କରି ଦେଶ ମାତୃକାର
ସେବା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିରଥିଲେ । ଆହିର ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀ ତାଙ୍କର
ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ଦେଶ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଶ୍ରୀ ମଳ୍ଲିକ
ଆହାନ ଦେଉଥିଲେ ।

ବନ୍ଦାନିତ ଅତିଥି ଗାବରେ ବର୍ଷାଆର ସ୍ଵାଧୀନତ ସଂଗ୍ରାମୀ ଶ୍ରୀ ବିଜୟ ପାଣି ଯୋଗ ଦେଇ ବିର୍ଦ୍ଦମୁଖାଙ୍କ ଆଦର୍ଶରୁ କାଶିଚାଏ ଆମେମାନେ ପ୍ରହଣ କରି ପାରିଲେ, ଦେଶର ଅନିଶ୍ଚିତତା ସୁକୁଳ ହୋଇ ପାରିବ ବେଳି କହିଥୁବେ । ଅନ୍ୟମେ ଅତିଥି ପୂର୍ବଚନ ମହା ତଥା ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ଵାଧୀନତ ସଂଗ୍ରାମୀ ଶ୍ରୀ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର କହିଲେ ଯେ ଆମେ କ୍ରିଟିଶ୍ମ ଶାସନକୁ ହରାଇ ଦେଇଛୁ ସତ କିନ୍ତୁ କ୍ରିଟିଶ୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୂରେଇ ଦେଇ ପାରିଲାମୁଁ । ବିନକୁ ଦିନ ଉଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ସ୍ବାର୍ଥମାନ ସ୍ଵର୍ଗ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ଫେରି ମେ ମୋର ପକାଶ କରି ସ୍ଵର୍ଗରେ ପ୍ରୀତିରେ ନିଜକୁ ଛବୁଛ କଟିଗା

ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆହାନ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଅବସରରେ ବିଷ୍ଣୁମୁଖାକ୍ତ ତ୍ୟାଗପୂତ ଜୀବନା ରପରେ ଆସୋଛିତ
ଏକ ଜୀବ୍ୟାପରାୟ ତର୍ହେ ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ବରିଷ କରିଷ ଦୁଇଶ୍ଵରୀ
ବିଗାପର ବୃତ୍ତା ପ୍ରତିଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥିଶ୍ଚା ପରେଇ ପୁରୁଷାର
ଓ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ ଧରାଣିଧର ବୃଦ୍ଧାଙ୍କ ଦୂର
ରପନ୍ତେ ଆସୋବିଛି ପ୍ରତିଯୋଗିତାର କୃତ୍ତା ପ୍ରତିଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ
ସବାପତି ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦ୍ରିତ ପରାମାର୍ଦ୍ଦ ଓ ପମାଣପତ୍ର ପଦାଳ କରିଥିଲେ ।

ସୁଚନା ଓ ଗୋକୁଳର୍ ବିଗାଗ ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ବେହେରା ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସୁଚନା ଉବଳ ସୁଚନା ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ମାୟାଧର ମହାରାଜା ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ‘ଚଙ୍ଗ’ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କଳାକାରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଗୀତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଓଡ଼ିଶା ସୂଚନା ଓ ଲୋକ ସଂପର୍କ ଅଭିଭୂତ - ଭିଜୁଆଳ କର୍ମଚାରୀ
ସଂଘର ରାଷ୍ଟ୍ରିକ ଅଧିବେଶନ

ଓଡ଼ିଶା ସୁନ୍ଦରୀ ଓ ଗୋକୁଳ ସମ୍ମର୍ଜନ ଅତିଥି-ରିକ୍ତୁଆଳ କର୍ମଚାରୀ ସଂପର୍କ ବାର୍ଷିକ ଅଧିବେଶନ ଉପେକ୍ଷଣ ଟଙ୍କା ଟାରିଖରେ ଛାଲାଯି ବସୁରବା ମିଶାଣମଠରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହୋଇଯାଇଛି ।

ଓଡ଼ିଶାର ବିରିଜ ପ୍ରାଚୀରୁ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ସଂପର୍କ ସହିମାନଙ୍କୁ ନେଇ
ଅନୁସ୍ଥିତ ଏହି ଅଧିବେଶନରେ ସୁଚନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଗାଗର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
ଶ୍ରୀ ସତୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର ମୁଖ୍ୟ ଅଭିଧ୍ୟ ଜାବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।
ସଂପାଦକ ଶ୍ରୀ ଜଗବାନ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁଚାଯାଇଥିବା ବିରିଜ ପାପା
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମତ ପ୍ରଥାନ କରି ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ଉଠିଲେ ଯେ ଯେତ୍ରଭେଦ ଜାର୍ଯ୍ୟରେ
କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଦର୍ଶଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ଏକାତ୍ମ ଅପରିଜାର୍ଯ୍ୟ ।
ପରେଥାଏ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ସୁଚନା ଓ ଯୋବ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଗାଗର ଜାର୍ଯ୍ୟକ
ବଜେଇ ଦୁଇନାରେ ଓଡ଼ିଶାର ଜାର୍ଯ୍ୟକ ବଜେଇ କମ୍ ଯେବାକୁ ହେଉ
ଅନେକ ଛନ୍ଦରେ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମଖୀନ ହେବାକୁ ପଢୁଥିଲେ ହେବୁ
ଯେତ୍ରଭେଦ ଜାର୍ଯ୍ୟରେ କର୍ମଚାରୀମାନେ ନିଜ ନିଜର ଜାର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶଣ ବୃଦ୍ଧି
କରାଇ ପାରିଲେ, ଏହ ଅସୁବିଧାକୁ ଏକାଯାଗ ପାରିବ ।

ସକାନିତ ଅଛିଥୁ ଗାବେ ସୁଚନା ଓ ଲୋକ ପରିକ୍ଷା ଅଛିରିଛ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
ଶ୍ରୀ ପ୍ରାଣବୁନ୍ଦ ବେହେଳା ଅଛିଓ ଜିବୁଆଲ କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ସୁଚନା ଓ
ଲୋକପରିକ୍ଷା ଅଧୁଗାଗାମାନଙ୍କ ବୃଦ୍ଧିଗତ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ଆଲୋଚନା
କରି କହିଲେଯେ ଏହି କର୍ମଚାରୀମାନେ ଜବୁଗା ଜାକାନ ପରିଷ୍ଠିତିରେ
ବୁଝିବିନମାନଙ୍କରେ କାର୍ଯ୍ୟଗତ ଗନ୍ଧୁଥିଲେ ହେଁ, ସେମାନଙ୍କ
ବିଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରୋତ୍ସହନ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଏ
ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକାୟ ପଦକ୍ଷେପ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ରମେ ନିଆଯିବ ବେଳି
ଯେ କହିଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟତମ ସମାନିତ ଅତିଥ ଜାତେ ଜାତ୍ୟ ପ୍ରାମ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ ଏକାନନ୍ଦିତ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ହରିହର ଆଗର୍ଯ୍ୟ ବହିଲେ ଯେ ଜାଗିତ୍ୱ୍ୟ ସାମାଜିକ
ଚଳେ ପହୁଂଚା ଜୋକମାନଙ୍କ ନିଜଚରେ ବିରିନ ଉନ୍ନୟନ ମୁକ୍ତି
ସରବରା ଯୋଜନା ସମର୍ପଣେ ସମ୍ବନ୍ଧ ପହଞ୍ଚାଇବାରେ ଅଭିଭ୍ରାନ୍ତି-ବିଜୁଆଳ

ଶିକ୍ଷାକୁ ଅଧିକ ବ୍ୟାପକ କରିବାରେ ସମୟକ ହେବା ସହିତ ହାଗୁସୁଲା
ଶିକ୍ଷାକୁ ଅଧିକ ଉନ୍ନତ କରିପାରିବ ଗୋଟି ଶ୍ରୀ ଜେନା ଆଶା ପ୍ରକାଶ
ଚରିଥୁଣେ ।

ଗାନ୍ୟ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରକଳ୍ପର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଓ ତି.କେ. ଗାୟ ଏହି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ଉଦ୍ୟାନର କରି ବହିଲେ ଯେ ଗାନ୍ୟରେ ତ୍ରୁପ୍ତ ଆଭର ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରତିବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାରୁ ପ୍ରାଥମିକ ଓ ହାଇକ୍ଲୁଡ ଶିକ୍ଷାର ଅଧିକ ପ୍ରସାର ହୋଇପାରିଲାହି । ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବରିଗ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ବାଚାବରଣ ଉହିଛି ବୋଲି ସଂପ୍ରତି ଓଡ଼ିଶା ଜପରେ ଆସିଥିବା ବିଶ୍ୱବ୍ୟାକର ସରାପତି ମିଶନଫେନ୍‌ସନ୍ ବୃଦ୍ଧ-ମହିଦିତ କରିଯାଉଥିବା ଓ ଗାୟ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁଲଗେ ଖୋଲିବାକୁ ଥିବା ନାହିଁ ‘କର୍ଣ୍ଣର’ ସଂପର୍କରେ ସୁଚନା ଦେଇ ଓ ଗାୟ କହିଲେ ଯେ ଏଥରେ ଏକ ଲୋଗକ୍ରେଗା ରହିଛି ଏହି ଏହି ଲୋଗକ୍ରେଗାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୂର୍ବକ ସହ ଗାନ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମ, ପଞ୍ଚାୟତ, ବୁଲ, ସବ୍ଦିଗିଜନ ଓ ଜିଲ୍ଲା ସଂପର୍କରେ ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଓ ମାନଚିତ୍ର ଆଦି ରଖାଯିବ । ପଳକେ ଛାତ୍ରଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ ଜୀବ ଆହରଣ ପୂର୍ବକ ପଠନ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଗୁଣାମ୍ବଳ ମାନ ବୃଦ୍ଧି ପଢାରବାରେ ଏହି ‘ଲାଖ୍ଷିଂ କର୍ଣ୍ଣର’ ସହାୟକ ହେବ ବୋଲି ସେ ଆଶା ପ୍ରକଳ୍ପ କରିଥିଲେ ।

ଓଡ଼ିଶା କର୍ମଜାବା ସାମୁଦ୍ରିକ ଯୁନିଯନ୍‌ର ସରାପତି ଶ୍ରୀ ରାମହରି ମିଶ୍ରଙ୍କ ଅଧ୍ୟସତାରେ ଅନୁସ୍ଥିତ ଏହି ଉଷ୍ଣବରେ ଦୈନିକ ‘ସ୍ଵରାଜ୍ୟ’ ର ସମାବଳୀ ଶ୍ରୀ କବି ଶୋହକ ଗାଓ ସମାନିତ ଅଚିଥୁ ରଖେ ଯୋଗ ଦେଇଥାଏଇ ।

ମରୁତି ମୁକାବିଲା ଅଭିଯାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଞ୍ଚାୟତରେ ଜଳ-
ପକ୍ଷମାନ ତିଆରି କରାଯିବ

ବାଟୀ-ଚୌହାର ଦୁଲଗ ମରୁଡ଼ିଗ୍ରୂପ ଅଛନ ଗପ କରି ରାଜସ୍ବ ଓ ପରିବହନ ମହା ଶ୍ରୀ କାନ୍ତିଚଣ୍ଡନ ନେକା କହିଛନ୍ତି ଯେ, ମରୁଡ଼ିର ମୁକାବିଳା ପାଇଁ ପ୍ରତି ପଞ୍ଚଘରେ କରୁଗାଲାନ ଜିବିରେ ଅନ୍ୟନ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଜଳପ୍ରକଳ୍ପ ସଥି କଲାଯିବ ।

ଗାଁଗାଁ-ଚୌଡ଼ାର ଦୁଇର ନିଃଶ୍ଵା ଏହା ଶାନଗାଁ ପ୍ରାମପାଇଛର ବିଜିନ
ମରୁତ୍ତିଗ୍ରୁଷ ପ୍ରାମ ପରିଦର୍ଶନ କରି ନେବିଆଠାରେ ଆଘୋଜିତ ଏକ ଚାଷୀ
ସମାବେଶରେ ଯୋଗ ଦେଇ ଗାଳୟ ମଧ୍ୟା ଶ୍ରୀ ଲେଖା ବହିଲେ ଯେ,
ଅଣ ଉଚ୍ଚସେବିତ ଅନ୍ତରେ ଶୋଟ ଶୋଟ ଜଳପ୍ରବହମାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ
କରାଯାଇ ସେଇଥିରୁ କବ ଯୋଗାଇ ପାରିଲେ ଚାଷୀମାନେ ବିଜିନ
ଗଢୁରେ ବିଜିନ ଫସଇ ଉତ୍ସାହନ କରି ଲାଗବାନ ହୋଇପାରିବେ ।

ଚକିତ ବର୍ଷର ଅଭୂତପୂର୍ବ ମରୁତି ମୁଗାଦିଲା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପୋଖରା
ଖନନ, ପୁରୁଣା ପୋଖରା ପୁନରୁଜ୍ଜ୍ଵାର ଓ ଗ୍ରାମ୍ୟ ରାସ୍ତା ନିମୀଳିତ ହେଲାଦି
ରପରେ ଶୁଭୁତି ଆଗେପ କରାଯାଇ ଲୋକଙ୍କ କାମଧ୍ୟ ଯୋଗାଇ
ଦେବା ସାଂଗେ ସାଂଗେ ଯାଏବା ଉକ୍ତସେଚନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ କରାଯିବ
ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଲେକା କହିଥୁବେ ।

ବେଳୋଦରପୁର ଜଳ ଅମକ ପ୍ରକଳ୍ପର ଶୁଭରିତି ଦାନ କରି ଶ୍ରୀ କେଜ୍ଜା
କହିଲେ ଯେ, ଉତ୍ତର ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହେବେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ହଜାର

ଉଦ୍‌ଧରଣ କମିଟିର ଜଳସେଚନ ସୁବିଧା ଲାଗୁ ହେବ, ଯତ୍ଥାରେ କିମ୍ବା
ରବି ଗଢ଼ୁରେ ବିଭିନ୍ନ ପନ୍ଥିପରିବା ଚାଷ କରି ଲାଭବାନ ହୋଇପାରିବ ।
ଜୟବାଗୁର ଓ ଖଣ୍ଡିଆବନ ଜଳପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାଗୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ହେଲେ ସରକାର ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଲେକ୍ଷା କହିଥିଲେ ।

ଗାଜସୁମନ୍ତୀ ଶ୍ରୀ ଲେଙ୍କା ନଖଗା-କମାଂଗ ରାଷ୍ଟ୍ରାର ଆନୁଷ୍ଠାନିକ
ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ସାଧୁ ସୁନ୍ଦରଦାସ ବିଦ୍ୟାପିଠୀରେ
ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ବିଜ୍ଞାନମେଳାର ଉଦ୍‌ୟାପଳା ଦିବସରେ
ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଇ ପରିଦେଶ ସହ ମଣିଷର ସମର୍ପଣ ତଥା କଣେ ଅନ୍ୟର
ପରିପୂରନ କୌଣ୍ସି କରିଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀ ଲେକା ସୁନ୍ଦରେ ସୁବ ପରିଷଦର ନୃତନ ଗୁହ, ବଡ଼ପଦା ଗାଁର
କୋଠଗୁହ, ବଡ଼ସାମକଳାପୂର ଗୋପବନ୍ଧୁ ପାଠାଗାର, ବେଳତା
ର.ପ୍ରା.ବିଦ୍ୟାକଳୟର ନୃତନ ଗୁହ ଉଚ୍ୟାବିର ଶୁଭରିତି ପ୍ରସର ପ୍ଲାପନ
କରିବା ସହିତ ଆଦିବାସୀ ସାହିରେ ନୃତନ ନିର୍ମିତ କୋଠାଘର,
ବଡ଼ପଦା ଗାଁ ଜ.ପ୍ରା. ବିଦ୍ୟାକଳୟର ନୃତନ ଗୁହ, ବଡ଼ସାମକଳାପୂର
ଉଚ୍ୟାବିଦ୍ୟାକଳୟର ନୃତନ ଗୁହ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିଥିଲେ ।

ସାରଳୋଠାରେ ପାନୀୟ ଜଳ ଯୋଗାଣ ପ୍ରକଳ୍ପ ଉଦ୍‌ସ୍ଥାନୀତି
କଗଚିଂହପୂର ଜିଲ୍ଲାର ସମସ୍ତ ଧୋରାଣ୍ମା ଅଞ୍ଚଳକୁ ୧୯୯୮ ମସିଲ୍ଲ
ସୁନ୍ଦା ଜଳସେଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବରାଯିବ ବୋଲି ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବସନ୍ତ
କୁମାର ବିଶ୍ୱାଳ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ଗତ ନରେମର ୧୭ ତାରିଖରେ ଡିରୋଲ ନିର୍ବାଚନ ମଧ୍ୟନା ଅନ୍ତର୍ଗତ
ସାଇଙ୍ଗୋଠାରେ ମାତ୍ର ଲକ୍ଷ ୪୩ ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ନିର୍ମିତ ଏକ
ପାନୀୟ ଜଳ ଯୋଗାଣ ପ୍ରକଳ୍ପକୁ ଉପମୁଖ୍ୟମଣ୍ଡଳ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାକୁଳ ଉଦ୍‌ଘାଟନ
କରି ଗାଜିୟରେ ଜଳସେବନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ମାତ୍ର ପ୍ରତିଶତରୁ ୫୦ ପ୍ରତିଶତରୁ
ଦୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଗାଜିୟ ସରକାର ଅଗ୍ରାଧିକାର ରିକିରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ଗୋଲି ପ୍ରକଳ୍ପ କରିଥିଲେ । ରାଷ୍ଟ୍ରାବତୀ ବହୁମୁଖ୍ୟ
ଜଳସେବନ ପ୍ରକଳ୍ପ ବନ୍ଦ ବର୍ଷେ ପୂର୍ବେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରୁ
ଆବୋ ଜଳସେବନ ହୋଇ ପାରୁନଥିଲା । ଗାଜିୟ ସରକାରଙ୍କର ଆପରିକ
ଭବ୍ୟମ ଫନରେ ଚାଲିବ ବର୍ଷଠାରୁ ମାତ୍ର ହଜାର ହେବୁର ଜମିରେ
ଜଳସେବିତ ହୋଇ ପାରୁଛି ଏବଂ ସେଥିରୁ କଳହାହାହି ଜିଲ୍ଲାର କୁନ୍ତାଗର
ଓ ଧର୍ମଗତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକମାନେ ଉପକୃତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ
ଜଳବର୍ଷର ଜାତା ଜଳସେବନ ମାଧ୍ୟମରେ ଗ୍ର୍ର ହଜାର ହେବୁର ଜମିରେ
ଜଳସେବନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ପାରିଛି ଗୋଲି ଉପ ମୁଖ୍ୟମଣ୍ଡଳ ଶ୍ରୀ
ବିଶ୍ୱାକୁ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟରେ ଦେଖା ଦେଇଥିବା ଅଛୁତପୂର୍ବ
ମୁଗ୍ଧିତିର ମୁଗ୍ଧାବିଲା ପାଇଁ ଗାଜିୟ ସରକାର ଦୃଢ଼ ପଦକ୍ଷେପ ପ୍ରହଣ
କରୁଛନ୍ତି । ସୁଲକ୍ଷଣ ମୁଲ୍ୟରେ ଚାଉଳ ଯୋଗାଣ ପରିମାଣକୁ ଦୃଷ୍ଟି କରାଯିବା
ଏବଂ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହାତରେ ଏହା ବିକ୍ରୟକୁ ବରାହିତ କରାଯାଇଥି
ବୋଲି ସେ ସୁଚନା ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଜିଲ୍ଲାରେ ଗାଜିୟ ସରକାରଙ୍କ
ପରିଷରୁ ଏକ ଚିନିକିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଉଦ୍ୟମ
ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସେ ସୁଚନା ଦେଇଥିଲେ ।

କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହି ରସକରେ ଅଧ୍ୟେଷତା କରି କହିଲେ
ଯେ, କିମ୍ବା ରେ କଳାପଣୀ ଅନୁମାନ ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ମିତ ହେଉଥିବା

ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ସୁଚନା ଭାବେ ଗଠିତ ପଞ୍ଚାୟତ ଶୁଣିବାର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ୧୯୫୭ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା
ପାଇଁ ସ୍ଥିତ ହୋଇଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ରାଜାମାତାରେ ଏକ ସୁଲଭ
ଶୈକ୍ଷନିୟମ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଯାଇଛି ବୋଲି ଶ୍ରୀ
ମହାପାତ୍ର ସୁଚନା ଦେଇଥିଲେ ।

ଶହୀଦ ବିର୍ଦ୍ଦିମୁଖୀଙ୍କ ରାଜ୍ୟପାତ୍ରଙ୍କ କମିଟୀ ଉପର

ଜତ ନିର୍ମାଣ ଏକ ତାରିଖ ସଂଧ୍ୟାରେ ଯାମାଯ ସୁଚନାରବନଠାରେ
ରାଜ୍ୟ ସୁଚନା ଓ ଲୋକ ସଂପର୍କ ବିଭାଗ ଆନ୍ଦୋଳିତରେ ଶହୀଦ
ବିର୍ଦ୍ଦିମୁଖୀ ରାଜ୍ୟପାତ୍ରଙ୍କ କମିଟୀ ଉପର ପାଇତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି
କମିଟୀ ଉପରରେ ଅତିଥିଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ ରାଜ୍ୟ କମିଟୀ ଓ
ସାଧାରଣ ଉଦ୍ୟୋଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କିଶୋର ଚନ୍ଦ୍ର ପଣେ ବିର୍ଦ୍ଦିମୁଖୀଙ୍କର
ବ୍ୟାଗମନ୍ୟ ଜୀବନର ସ୍ଥାନିତିକାରଣ କରି, ସେ କିମି ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମକରଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଦେଶପ୍ରେମ ସମର୍ପଣରେ ସର୍ବତେନା
ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରିଥିଲେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ସରକାର
ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତିକାରୀ ପାଇଁ ପ୍ରତିକାରି କରିଲେ ଯୋଜନା
ସମର୍ପଣରେ ସୁଚନା ଦେଇ କହିଲେ ଯେ ଆଦିବାସୀମାନେ ସରକାର, ବର୍ଷଠୀ
ଓ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠା । ସେମାନଙ୍କ ଜାତିପ୍ରେମ ରଥ୍ୟ ଦେଶପ୍ରେମ ସେମାନଙ୍କ
ଭାବରେ ଉଚିତାସରେ ଉଚିତାସରେ କରି ରଖିଥିଲେ ।

ଏଥରେ ସରାପଚିତ୍ତ କରି ରାଜ୍ୟ ସୁଚନା ଓ ଲୋକ ସଂପର୍କ ବାସ୍ତଵମାତ୍ର
ଶ୍ରୀ ନେତ୍ରାନନ୍ଦ ମଳିକ ବିର୍ଦ୍ଦିମୁଖୀ ତ୍ୟାଗର ମୁର୍ମିମତ ପ୍ରକାଶ ଥିଲେ ଦୋଷ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଆଜିର ସମାଜ ବିର୍ଦ୍ଦିମୁଖୀ ଆଦର୍ଶ ବୁଲି ତ୍ୟାଗ
ବଦଳରେ ତୋଗରେ ମାତି ରହିଥିବାରୁ ସେ କୋର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।
ବିର୍ଦ୍ଦିମୁଖୀ ପରିଶ ବର୍ଷ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଦେଶରୁ ବ୍ରିଟିଶ୍ ଶାସନକୁ
ହଟାଇବା ପାଇଁ ଆଦୋନନ କରି ଗୋଗାମାନଙ୍କର କୋପ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରହି
ସାବା ଜୀବନ ବଣ ଜଙ୍ଗଳ ମଧ୍ୟରେ ବିଭାର, ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କର
ସେବା କରିବାଲିଥିଲେ । ଯେତୁ ପାଇଁ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେ
ରଗବାନ ଭାବରେ ପୂଜା ପାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଶ୍ରୀ ମର୍କିଳ କରିଥିଲେ । ଶେଷ
ଜୀବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଗ୍ରାମ ଜାରି ରଖି କାରାବରଣ କରିଥିବା ଶହୀଦ
ବିର୍ଦ୍ଦିମୁଖୀଙ୍କ ଅତି ନିର୍ଯ୍ୟାଚିତ ଭାବରେ ଖାଦ୍ୟରେ ବିଷ ମିଶାଇ
ଗୋଗାମାନେ ହତ୍ୟାକରିଥିଲେ । ଧର୍ମକରଣକାରୀ ବିଶେଷ କରି ସରକ
ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜାତିପ୍ରେମ ଜାଗ୍ରତ କରି ଦେଶ ମାର୍ବଳର
ସେବା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧିତ ହେବା ଦେଶ ପାଇବିବା କରିବାକୁ
ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ଦେଶ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଶ୍ରୀ ମର୍କିଳ
ଆହାନ ଦେଇଥିଲେ ।

ସମ୍ବାଦିତ ଅତିଥି ଭାବରେ ବର୍ଷାନ୍ତର ସ୍ଵାଧୀନଗ ସଂଗ୍ରାମୀ ଶ୍ରୀ ବିଜ୍ଞାନ
ପାଣି ଯୋଗ ଦେଇ ବିର୍ଦ୍ଦିମୁଖୀ ଆଦର୍ଶରୁ ଜାଗିବାର ଆମେମାନେ
ପ୍ରକାଶ କରି ପାରିଲେ, ଦେଶର ଅନିଷ୍ଟିତା ସୁଦୃଢ଼ ହୋଇ ପାଇବି ବୋଲି
କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟତମ ଅତିଥ ପୂର୍ବତନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଉଥା ବିଶେଷ ସାସନକୁ
ସଂଗ୍ରାମୀ ଶ୍ରୀ ନିର୍ମାନନ୍ଦ ମଧ୍ୟପାତ୍ର କହିଲେ ଯେ ଆମେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ଶାସନକୁ
ହଟାଇ ଦେଇବା ସବ କିନ୍ତୁ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସର୍ବ୍ୟତାକୁ ଦୂରେ ଦେଇ ପାରିନାହୁଁ ।
ହଟାଇ ଦେଇବା ସବ କିନ୍ତୁ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସର୍ବ୍ୟତାକୁ ଦୂରେ ଦେଇ ପାରିନାହୁଁ ।
କିନ୍ତୁ ଦିନ ଉତ୍ସାହମାନଙ୍କ ସ୍ଵାରଜୀମାନ ସ୍ଵର୍ଗ ହେବାକୁ ଯାଇଛି ଯେତି
ସେ କୋର ପ୍ରକାଶ କରି ସ୍ଵଦେଶ ପ୍ରେମରେ ନିର୍ମାନ ଉଦ୍ଦେଶ କରିବ ।

ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆହାନ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଅବସରରେ ବିର୍ଦ୍ଦିମୁଖୀ ତ୍ୟାଗପୂର୍ବ ଜୀବନ ରପରେ ଆୟୋଜିତ
ଏବଂ ରାଜ୍ୟପାତ୍ର ତର୍କ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ବରିଷ୍ଠ ବନିଷ୍ଠ ଦୂରପୋତି
ବିଭାଗ ବୁଢ଼ା ପ୍ରତିଯୋଗିତା ମଧ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥିଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟେଲ ପୁରସ୍କାର
ଓ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ ଧରଣୀଧର ମୂଳକ ସ୍ଵର୍ଗ
ରପରେ ଆୟୋଜିତ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ବୁଢ଼ା ପ୍ରତିଯୋଗିତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ
ସମାପନ କରିଛି ଶ୍ରୀ ମର୍କିଳ ପୁରସ୍କାର ଓ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ସୁଚନା ଓ ଲୋକପାତ୍ର ବିଭାଗ ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ପ୍ରାଣବୁଦ୍ଧ
ବେହେତା ସ୍ଵାଗତ ରାଜତ ଦେଇଥିଲେ । ଏବଂ ସୁଚନା ଜୀବନ ସୁଚନା
ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ଶ୍ରୀ ମାୟାଧର ମନ୍ୟବରଣ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।
'ତରଂଗ' ଅନୁଷ୍ଠାନର କଳାକାରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂପାଦ ପରିବେଶର
କରାଯାଇଥିଲା ।

ଓଡ଼ିଶା ସୁଚନା ଓ ଲୋକ ସଂପର୍କ ଅତିକ୍ରମ - ଭିକୁଆଳ କର୍ମଚାରୀ
ସଂଘର ବାର୍ଷିକ ଅଧ୍ୟବେଶନ

ଓଡ଼ିଶା ସୁଚନା ଓ ଲୋକ ସଂପର୍କ ଅତିକ୍ରମ-ଭିକୁଆଳ କର୍ମଚାରୀ ସଂଘର
ବାର୍ଷିକ ଅଧ୍ୟବେଶନ ଉପେକ୍ଷା ୨୮ ତାରିଖରେ ଯାମାଯ କଷ୍ଟରବର
ଶୀଘ୍ରମଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇଯାଇଛି ।

ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ସଂଘର ସର୍ବ୍ୟତାକୁ ନେବା
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଏହି ଅଧ୍ୟବେଶନରେ ସୁଚନା ଓ ଲୋକ ସଂପର୍କ ବିଭାଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
ଶ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।
ସଂପର୍କ ଶ୍ରୀ ରଜାନାନ୍ଦ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵାଗତ ସୁଚନାରେ ବିଭିନ୍ନ ମନ୍ତ୍ରୀ
ସମର୍ପଣ ମତ ପ୍ରଦାନ କରି ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର କହିଲେ ଯେ କେତେବେଳେ ବାର୍ଯ୍ୟରେ
କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର ଦୟତା ବୁଝି ପାଇବା ଏକାକ ଅପରିହାୟ୍ୟ ।
ପରେଥାର ବାର୍ଷିକାନକର ସୁଚନା ଓ ଲୋକ ସଂପର୍କ ବିଭାଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
ବିଭାଗରେ ଉଚିତର ବିଭାଗମାନଙ୍କ ବୁଝିପତି ସମର୍ପଣରେ ଆଲୋଚନା
କରି କହିଲେ ଯେ ଏହି କର୍ମଚାରୀମାନେ କରୁଥା କାହାର ପାଇବିବା କେବୁ
ଅନେକ ସଂକଳନ ଅସୁଚିଧାର ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧାନ ହେବାକୁ ପଢ଼ୁଥିଲେ ହେ
କେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟରେ କର୍ମଚାରୀମାନେ ନିଜ କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦୟତା ବୁଝି
କରାଇ ପାରିବେ, ଏହି ଅସୁଚିଧାକୁ ଏକାକାର ପାରିବ ।

ସମ୍ବାଦିତ ଅତିଥି ଭାବରେ ସୁଚନା ଓ ଲୋକ ସଂପର୍କ ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
ଶ୍ରୀ ପ୍ରାଣବୁଦ୍ଧ ବେହେତା ଅତିକ୍ରମ ଭିକୁଆଳ କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ସୁଚନା ଓ
ଲୋକପାତ୍ର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାମାନଙ୍କ ବୁଝିପତି ସମର୍ପଣରେ ଆଲୋଚନା
କରି କହିଲେ ଯେ ଏହି କର୍ମଚାରୀମାନେ କରୁଥା କାହାର ପାଇବା କେବୁ
ହୁକ୍ତିନମାନଙ୍କରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ରହୁଥିଲେ ହେ । ବେମାନଙ୍କ
ବିଆୟାରଥା ପ୍ରୋତ୍ସହ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଏ
ସଂଗ୍ରାମରେ ଆବଶ୍ୟକ ପଦମେତପ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ରମେ ନିଆୟିବ ବୋଲି
ସେ ପଥିଥିଲେ ।

ଅନ୍ୟତମ ସମ୍ବାଦିତ ଅତିଥ ଭାବରେ ରାଜ୍ୟ ଗ୍ରାନ୍ତୀ ବିଭାଗ ସାସନଗ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ହରିହର ଆଗ୍ରୟ କହିଲେ ଯେ ଗରିବରୁ ସାମାଜିକ
ଚଳେ ରହୁଥିଲୁ କୋତମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବିଭିନ୍ନ ମୁକ୍ତିକୁ ଦେଇ ପାରିନାହୁଁ ।
ସରଗାମା ଯୋଜନା ସମର୍ପଣରେ ସମାଧ ପହଞ୍ଚାଇବାରେ ଅତିକ୍ରମ-ଭିକୁଆଳ

କର୍ମଗାମାନଙ୍କ ରୂପିକା ଅତ୍ୟତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ବିଗାଶୀୟ ଉପଶାସନ ପରିବ ଶ୍ରୀ କମିନ୍ ଅହମଦ ଖାଁ ଅନ୍ୟତମ ସନ୍ଧାନିତ ଅତିଥ ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇ ଆବନ ପରିସର ଜିତରେ ସଥା ସମଦ ଦାଳା ପ୍ରତି ବିଶାରେ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯିବ ବେଳି କହିଥୁଲେ ।

ମୁଖ୍ୟବିଭାଗ ରାବେ ଯୋଗ ଦେଇ ସୂଚନା ଓ କୋକ ସମକ୍ଷ ବିଜାଗର କର୍ତ୍ତ୍ୟକୁମ ସଂଯୋଜକ ଶ୍ରୀ ଶ୍ୟାମ ସୁହର ନାୟକ ହିଲେ ଯେ ବଡ଼ ବଡ଼ ସହରରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ୍ନ ଉଚ୍ଚପ୍ରଗାଢ଼ ଅଧିକାରାମାନେ ଯେଉଁରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବହୁଥିବ କର୍ମଚାରାମାନଙ୍କ ଅଗବ ଅସୁରିଧା ହୃଦୟପ୍ରମା କରିବା ସହିତ ଆବଶ୍ୟକାଯ୍ୟ ଉପକରଣ ଯୋଗାଇ ଦେବ ଆବଶ୍ୟକ ।

ପ୍ରାଚୀମରେ ସଂଘର ସମାଦକ ବିବରଣୀ ପାଠ କରିବା ସହ ଏବା ଗୁଡ଼ିକ
ଉପଧାପନ କରିଥିଲେ । ନିଯମିତ ଘାବେ ଗୁଡ଼ ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରଦାନ, ବିରିଜ
ଜରୁଗାକାନୀନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୋକ୍ତି ହେଉଥିବା ହେତୁ ବର୍ଷାର୍ତ୍ତ,
ହେଲମେହୁ ରତ୍ୟାଦି ଯୋଗାଇବ ସହ ପରିଚୟ ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ, ବ୍ୟାତର
ନିଷ୍ଠ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ରତ୍ୟାଦି ସଂଘ ଉପରୁ ଏବା କରାଯାଇଥିଲା ।
ଅତିଶ୍ୟ-କିନ୍ତୁଆଜୁ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଯୋଗ୍ୟତା ସମ୍ବନ୍ଧ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉଚକଢା ୨୦ ହାରରେ ଡକ୍ଟିଶା ପୂର୍ଣ୍ଣା ସେବକୁ ପଦୋନ୍ନତି
ଦେବା ଓ ବିରିଜ ସ୍ଵାକଳେ ଖାନି ପତ୍ରିଥିବା ପଦବାଗୁଡ଼ିକୁ ତୁରନ୍ତ ପୁରଣ
କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅଧୁବେଶନରେ ଶ୍ରୀ ଦିବାପିଂହ ପଚନାୟକ ସଙ୍ଗାପରିବ୍ କରିଥିଲେ ଓ
ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଶତପଥୀ ଧନ୍ୟବାଦ ଉତ୍ସାହିତରେ ।

ଯୁବଶତ୍ରୀ ହଁ ସମାଜର ମେରଦଣ୍ଡ

-ସବ୍ରାମକୀ ଶା ମରିକ

ପତ ନଇସଙ୍କ ୧୩ ଜାରିଖ ଜାତ୍ରକ ଜିଲ୍ଲା ଧାମନଗର ବୁକ୍ ଅତର୍ଗତ
ଶପପଦବାଟାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଗାଧାମାଧବ ପାଠାଗାର ଓ ପ୍ରୁବକ ସଂଘର
ବିଶ୍ୱମେ ବାଣୀକ ଉଦ୍‌ବଗ୍ରେ ସମ୍ମିଳିତ ଅତିଥ ରୂପେ ଗାଜ୍ୟ ସୃଜନା ଓ
କୋଳ ସମର୍ପଣ ଗାନ୍ଧୀମାନ୍ଦ୍ରା ଶ୍ରୀ ନେହ୍ରୋନାନ୍ଦ ମଳିକ ଯୋଗ ଦେଇ ଛାଇଲେ
ଯେ ସୁବନ୍ଧାର୍ଥିର୍ଦ୍ଵାରା ସମାବରଣ ମେରୁଦଶ । ଆଜିର ସୁବନ୍ଧାର୍ଥି ଶୃଙ୍ଖଳିତ ହୋଇ
ସଂଘବବ ଘବେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ସମାଜରୁ ଦୁଲ୍ଲାଟି, କ୍ରୁଧାଗାର ଦୂର
ହୋଇ ସୁର ରଥା ଶାତି ସାମାଜିକ ବାଚାବରଣ ସ୍ଵର୍ତ୍ତି ହୋଇପାରିବ ।
ଦେଖିବୁ ପ୍ରେତି ପଥରେ ଆଗେର ନେବାର ଦାଯିତ୍ବ ଆଜିର ଏହି ସୁବ
ହମାର ଘପରେ । ଗ୍ରାମର ଜନତି ପାଇଁ ଏହି ସୁବ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆଗେର
ଆଦିଗାନ୍ଦୁ ମନ୍ତ୍ରୀ ମଳିକ ଆଜ୍ଞାନ କରିଥିଲେ ।

ଏଥରେ ମୁଖ୍ୟବଜ୍ରା ଗାକେ ସାଂସଦ ଶ୍ରୀ ମୁଗ୍ଳିଧର ଚେନ୍ଦ ଓ ମୁଖ୍ୟଅତ୍ଥିଥୁ ଗାକେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ମହା ଶ୍ରୀ କରନ୍ତୁ ଗାଉଡ ଯୋଗ ଦେଇ ସମାଜର ସର୍ବପ୍ରାନ୍ତ ଉନ୍ନତି ଦିଶରେ ଯୁବ ଶୋଷ୍ଟାର ଭୂମିକା ଅତୁଳନାୟ ବେଳି କହିଥିଲେ ।

ସଥାରେ ମହା ଶ୍ରୀ ମଦୁକ ରତ୍ନବସ୍ତ ଚରଣ ହରିଷୁଳତାରେ ବୟନଶିଖ
ବିଦ୍ୟା ପୂଜା ଆୟୋଜିତ ଏକ ହତ୍ତତ ବସ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶନାକୁ ଉଦ୍‌ୟାନେ
ବିଧ୍ୟାରେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେ ସରଗା ଓ ଶୋଭ ସଙ୍କର ବିଲାପ

ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ପ୍ରଦର୍ଶନା ଓରା କୁଳି ଦେଖିଥିଲେ ।

ପୂର୍ବରୁ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦ୍ରିକ ଗନ୍ଧୁକ ଜିଲ୍ଲାର ଧୂଷୁଳା ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣପାନ ଗସ୍ତରେ
ଯାଇ ଅଛି ପ୍ରାଚୀନ ଦସ୍ତିଶ କାଳୀ ଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ଆଜକୁ ପ୍ରାଚୀ
ପାଞ୍ଚଶହ ବର୍ଷ ହେବ, ସେଠାରେ ପୁଜୁତ ହୋଇ ଆସୁଥିବା ଦସ୍ତିଶ କାଳୀ
ଏହି ଅନ୍ତରଦୟାକ ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମଧାରଣା ସୁହି କରିବା ସଂଗେ ସଂଗେ
ଜୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କୁ-ସଂୟାର ତଥା ଅନ୍ତରଦୟାକ ସମାଧାନ
କରିବ ବୋଲି ସେ କହିଥିଲେ ।

ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରେସ ଆଛି ମିତିଆ ସୋସାଇଟି ଉଦ୍‌ଘାତି.

ନୁହନ ରାବେ ଗଠିତ ହୋଇଥିବା ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରେସ ଆଏ ମିଡ଼ିଆ ସେସାଇଟି ଉଦ୍ୟାନନୀ ଭାଷକ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହୋଇଯାଇଛି । ହୀନୀୟ ହୋଟେଲ
 ‘ପ୍ରାଣ’ ଠାରେ ସୂଚନା ଓ ଖୋଜସମର୍ଗ ବିଭାଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷ
 ବୁମାର ମିଶ୍ର ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ରାବେ ଏହା ଉଦ୍ୟାନନ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀ
 ମିଶ୍ର ଦୃଶ୍ୟ-ଶ୍ରାବ୍ୟ ଗଣମାଧ୍ୟମଗୁଡ଼ିକର ଅଗ୍ରଗତି ଘଟିଥିବାରୁ ବିଭିନ୍ନ
 ସମାଦପତ୍ରର ସାମାଦିକମାନେ ସାଧାରଣ ସମାଦ ଅପେକ୍ଷା
 କିମ୍ବୁଳଣାମୁକ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶନ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ
 ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରେସ ସାଧାନତା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆଗୋପ କରି ଶ୍ରୀ
 ମିଶ୍ର କହିଲେ ଯେ ସମାଜରେ କୁ-ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିବା ସମାଦଗୁଡ଼ିକ
 ପ୍ରକାଶନରେ ସାମାଦିକମାନେ ନିଜେ ସଞ୍ଜମତା ରକ୍ଷା କରେ, ସେମାନଙ୍କ
 ଉପରେ ବାହାର କୌଣସି ନିଯନ୍ତ୍ରଣ କାରିଗି ଆବଶ୍ୟକତା ରହିବ ନାହିଁ ।

‘ସମୟ’ର ସମାବଳ ଶ୍ରୀ ସାତକତି ହୋଇ ଏଥୁରେ ମୁଖ୍ୟବିନ୍ଦୁ ଜାବେ
ଯୋଗ ଦେଇ ସାମାଜିକମାନେ ମୁହଁ ସମାଜ ଗଠନ ନିମନ୍ତେ ସତ୍ୟ ଉଥା
ନିରପେକ୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧ ପରିବେଶର କରିବା ଦିଗରେ ଯତ୍ନବାନ ହେବାକୁ
ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ନିଜର ଅଧିକାର ସାବ୍ୟକ୍ଷ କରିବା ସହିତ ଜର୍ଜର୍ବି
ମର୍ମ ପରମା ପରମା ପରମା ପରମା ପରମା ।

ଏହି ଉତ୍ସବରେ ଦୈନିକ ମାତୃଭାଷା'ର ସମାଦକ ଶ୍ରୀ ବିଜାଶ ନର ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥୀ ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ ସତ୍ୟର ଅନୁସଂଧାନ ସାମାଜିକମାନଙ୍କର ମୂଳ ମନ୍ତ୍ର ହେବା ଉଚିତ ଗୋଲି ମନ୍ଦବ୍ୟତ କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟତମ ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥୀ ପ୍ରଫେସର ଡି.ବେ. ସିଂ୍ହ ଉଦ୍‌ବେଧନ ଦେଇ କହିଲେ ଯେ ସାମାଜିକମାନେ ବୈଦ୍ୟ ସହାଯ । ଦେଖିଲୁ ବିରିନ୍ହ ଷ୍ଟେକ୍ରରେ ଥିବା ଦୁର୍ଲଭ ରୂପର ଗୋଗକୁ ଏହି ବୈଦ୍ୟମାନେ ହିଁ ବାପ୍ତବ ନିଦାନ ଦେଇପାରିବେ । ଅନ୍ୟତମ ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥୀ ବରିଷ୍ଠ ସାମାଜିକ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଦୋଷ ପଟ୍ଟନାୟକ ନିର୍ଭାବ ଭାବେ ସତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ପରିବେଶର ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ପରିବେଶର ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆଗୋପ କରିଥିଲେ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନର ସରାପତି ଶ୍ରୀ ହଳଧର ଧୀରଙ୍ଗ ଅଧ୍ୟେଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଏହି ଉତ୍ସବର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଭବ ସରାପତି ଶ୍ରୀ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାହୁ ସାଗର ରାଜଶା ଦେଇଥିଲେ । ସାଧାରଣ ସମାଦକ ଶ୍ରୀ ବିମନ କୁମାର ଜନକେତୁ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଆଜିମୁଖ୍ୟ ଓ ରବିଷ୍ଟତେ କାର୍ଯ୍ୟପଣ୍ଡିତ ସମର୍ଜନରେ ସ୍ଵଚନା ଦେଇଥିଲେ । ସାମାଦିକ ଶ୍ରୀ ବିଜୟ ପଣ୍ଡିତ ଉତ୍ସବ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ । ସମ୍ରାଟ ସମାଦକ ଶ୍ରୀ ରତ୍ନାର୍ଥ କେବା ମଧ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

ଆନ୍ଦୋଳିକ ବାଣିଜ୍ୟମେଳାରେ ଓଡ଼ିଶା ମନ୍ତ୍ରସଂଗ୍ରହ

**ଭାବ ଆନ୍ଦର୍ଗୋଚିକ ବାଣିଜ୍ୟମେଳା - ୧୭ ନୂଆଦିଲୁହୁ
ପ୍ରଶତି ମରଦାନ ଠାରେ ଘର ନରେମର ୧୪ ତାରିଖାଠାରୁ ୨୭
ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିପୁଳ ଉନ୍ନତି ଓ ଆନନ୍ଦ ଜଙ୍ଗାସ ମଧ୍ୟରେ
ଅନୁଷ୍ଠାତ ହୋଇଯାଇଛି ।**

ଏହି ମନୋରମ ଆତଜାତିକ ମେଳା ଦଶିଶ ପୂର୍ବ ଏସିଆର
ସର୍ବଦୁହୁତ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଜାବରେ ଖ୍ୟାତି ଲାଭ କରି ଆସିଛି ।

ଏ ବର୍ଷର ବାଣିଜ୍ୟମେଳାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିଲା - ସୁଦୃଶିତ ।
ଗାଇଚର ବିରିନ କାହ୍ୟ ପଶୁ ଆଯୋଜିତ ସୁଦୃଶିତ ସାମଗ୍ରୀର
ସହିତ ମାତ୍ରପରିଦିକ ମେଲାର ଖୋଜା ମଣନ କରିଥିଲା ।

ବିଦେଶର ବହୁ ସ୍ଵପ୍ନଶିଳ୍ପ ସାଂଘା ସେମାନଙ୍କର ଦୌଖୀନ ସାମଗ୍ରୀ
ଓ ବୈଷୟିକ ଉପବରଣର ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣନା ଖୋଲିଥିଲେ । ଦେଶ-
ବିଦେଶର ଚଙ୍ଗ-ବେଗଙ୍ଗର ହସ୍ତଶିଳ୍ପ, କାରିଗରୀ କୌଣସି,
ଜାଗୁକଣା, ବୟନଶିଳ୍ପର ସମାବେଶ ପ୍ରଗତି ମରଦାନକୁ ଅନୁପମ
ସମ୍ମା ସମ୍ମାନରେ ସଂଶୋଭିତ କରିଥିଲା ।

ଓଡ଼ିଶାର ପାରାମ୍ରିକ ଶିଳ୍ପକନା, କୁଳଗଣିତ, ପଥର ଜାରୁ ଜାରୀ, ଦୟନଗିତ, ଦେବ ଦସ, ଘାରକସୀ ଶିହ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଥିଲା ଏହି ମୋନାର

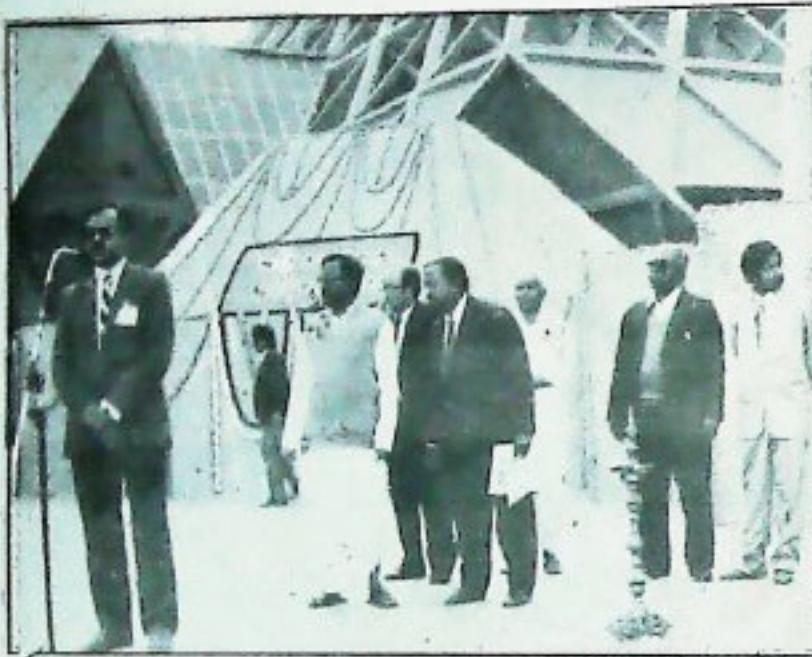

ଆମ୍ବର୍ ବିଲ ପାରିଷ୍ଯ ମେଳାରେ ଉତ୍ସବ ଫେବ୍ର

ବିଶେଷ ଆନନ୍ଦଶାଳା । ଦେଖି-ଦିଦେଶର ଦର୍ଶକମାନେ ସୁଦୃଶ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁ ଉତ୍କଳାୟ ଯିହିବଳା ଓ ଗାରିଗପା କୌଣସର ଉଚ୍ଚପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିବେ ।

ନୂଆଦିର୍ବା ପ୍ରଗତି ମରଦୁନଠରେ ଅକୁଣ୍ଡିତ ଲାଗେ ଆଚଳଟିକ ବାଣୀକ୍ୟ ମୋଳାରେ ଉଦ୍‌ଧା ଦିବସ ଉପର
ଜାର୍ଯ୍ୟ ସୁଚନା ଓ ଜୋକ ସମକ୍ଷ ବିଜ୍ଞାନ ମହା ଶ୍ରୀ ନେତ୍ରାନନ୍ଦ ମର୍ମିକ ଜଦ୍ୟାଚନ ବିଜୁଳିତି । ତାଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବିଜ୍ଞାନୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଶ୍ରୀ ସତୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର ଓ ଯତ୍ତିତିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ଦେବହେରା ୨୩/୧୧/୯୭

'ଓଡ଼ିଆ ନାୟକ' ଜାଗନ୍ନାଥ ସୁତନ୍ତା ଓ ଲୋକ ସମର୍କ ବିଭାଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଚଥା ଅତିରିକ୍ତ ଶାସନ ସହିବ ଶ୍ରୀ ସତୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର ସମ୍ବେଦ ଦଶ୍ରୀଙ୍କ ଓ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ କଣାର ଓଡ଼ିଶାର ଶିଳ୍ପ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଶ୍ଵରେ ନିଜର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ରହିଥିଲେ । ଆତର୍ଜିତିକ ବାଣିଜ୍ୟମୋଳାରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶା ମନ୍ତ୍ରପ ଉଲ୍ଲେଖନାୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରି ଆସିଥିବାରୁ ସେ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ପ୍ରାଣକୁମାର ବେହେଳା ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲେ ।

ଶେଷରେ ସାଂସ୍କୃତିକ ବାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଓଡ଼ିଶାର ବିଶ୍ଵିଭବାକାରମାନେ ଲୋକନୃତ୍ୟ, ଓଡ଼ିଶାନୃତ୍ୟ ପରିବେଶର କରିଥିଲେ ।

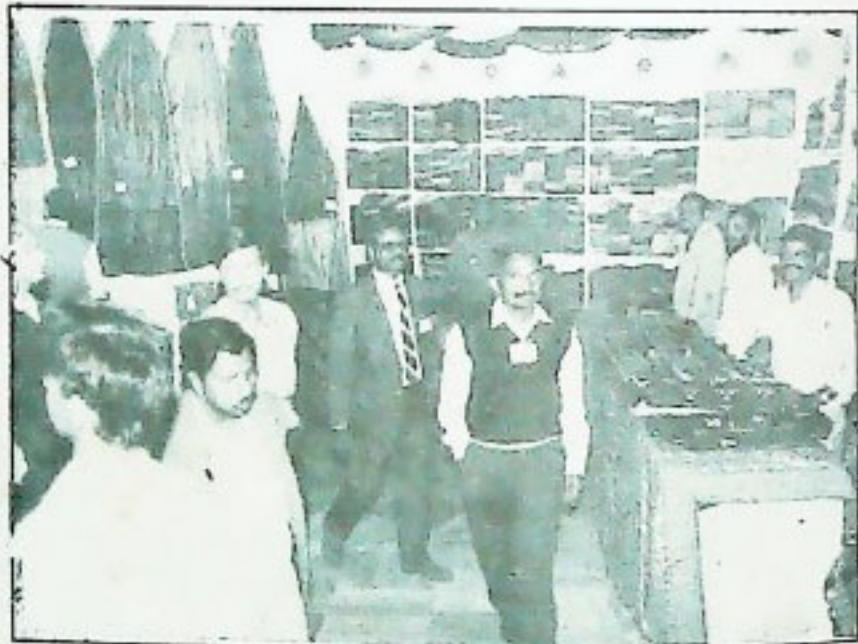
ଏହି ବାଣିଜ୍ୟମୋଳା କେବଳ ଜାଗାୟ ଓ ଆତର୍ଜିତିକ ବାଣିଜ୍ୟର ଶ୍ରୀ ସତୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର ସ୍ଵାଗତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଏକ ମହିନ୍ଦିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଆୟାଇ ।

ଗତ ୨୩ ଜାନ୍ମୟ ଅପରାହ୍ନରେ ପ୍ରଗତି ମନ୍ଦିରରେ ବିପୁଳ କନସମାଗମ ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ ପାଇବ ହେବାନ୍ତା ।

ରାଜ୍ୟ ସୁତନ୍ତା ଓ ଲୋକସମର୍କ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନେତ୍ରାନନ୍ଦ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଏହି ରହିବ ଉଦ୍ୟାନରେ ବରି ଓଡ଼ିଶାର ଶୌରଦମୟ ଐତିହ୍ୟ, ହ୍ରାଷ୍ଟା ଓ ପାରଶରିକ ଶିଳ୍ପ କବାର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ବିଶ୍ଵରେ ଆଲୋକପାତ କରିଥିଲେ ।

ଓଡ଼ିଶାକୁ ଭାରତର ଏକ ଅନୁଗାମୀ ରାଜ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବାପାଇଁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜାନଲାବନ୍ଧୁର ପରଳାୟକଙ୍କ ନେହରୁରେ ରାଜ୍ୟରେ ବହୁପ୍ରଗତିର, ବୈପୁରିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି ବୋଲି ସେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶାମାନପରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କ୍ଷତ୍ରରେ ସାମଗ୍ରୀ ଜାତୀୟ ଓ ଆତର୍ଜିତିକ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ବୋଲି ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଆଗ୍ରାହି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ସୁତନ୍ତା ଓ ଲୋକସମର୍କ ବିଭାଗର ଶାସନ ସହିବ ଶ୍ରୀ ବିଜ୍ୟକୁମାର ପଟ୍ଟନାୟକ ଆତର୍ଜିତିକ ବାଣିଜ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଏବଂ ମାନ୍ୟ ଭୂମି ଦେଇଥିଲେ ।

'ଓଡ଼ିଶା ଚିତ୍ର' ଉତ୍ସବ ଓ ଅନ୍ତର୍ଜାତି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ

